David Forrest

...Şişko'dan Pokerde kazandığım Adayı da Yeğenime bırakıyorum

ÇAĞDAŞ YAZARLAR

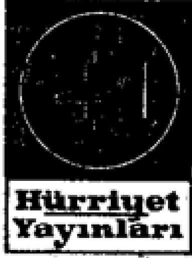
David Forrest

...Şişko'dan Pokerde kazandığım Adayı da Yeğenime bırakıyorum

Hürriyet Yayınları

ÇAĞDAŞ YAZARLAR

Nuruosmaniye Caddesi, No. 3, Cağaloğlu — İSTANBUL

David For�est

... 8işko'dan

' Pol@rde

kazandığım

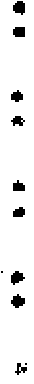
c5ldayı da

GYeğeI/ime

bırakıyorum

Çeviren:

OGUZ ALPLAÇİN

HüRRiYET

YAYINLARI

ÇAGDAŞ YAZARLAR: 1

ŞIŞKO'DAN POKERDE KAZANDIGIM

ADAYI DA YEGENiME BIRAKIYORUM

Birinci baskı

1:

Eylül, 1972

Tiraj

10.000

Kapak düzeni

Firuz Aşkın

Dizgi-baskı

Garanti Matbaası

Cildiye

Hamit Kırma ve Cilt Atölyesi

ŞİŞKO'DAN POKERDE

KAZANDIGIM ADAYI DA

YEGENİME BIRAKIYORUM

ÇAGDAŞ YAZARLAR DİZİSİ

1) ŞIŞKO'DAN POKERDE KAZANDIGIM

ADAYI DA YEGENiME BIRAKIVORUM

Yazan

DAV!D FORREST

Çeviren

: OöUZ ALPLAÇiN

Hazırlananlar :

2)

DALGALARIN SESi

Yazan

: YUKIO MiŞiMA

Çeviren

:

ZEYYAT SELiMOGLU

3)

AKINTI ADALAR!

Yazan

ERNEST HEMiNGWAY

Çeviren

: KOSTA DAPONTE

4)

DEMiR HAÇ

Yazan

: WILLI HEINR!CH

Çeviren

:

TEZER KIRAL

Scilly Adalarındaki Piskopos Kayası fenerinden güne·

ye doğru bir çizgi çekin. Bir çizgi de, St. Mary'deki Pen·

ninis Burnu'nun çeyrek mil batısından güneye doğru

çizin. iki çizginin kesiştiği yerin on yedi mil güneyinde

ve Fransa'nm en batı noktasının seksen beş mil açığın·

da bir tekne yol alıyordu ...

7

1

- «Sizin buralarda balinalar var mı ?»

Motorcu : «Pek görülmez,» diye karşılık verdi.

Albert : «Eh, burnumuzun dikine ilerde ben bir

tane görebildim galiba,» dedi.

Dürbünüyle, ufuk çizgisindeki dalgaların üzerinde şekillenen kara lekeye baktı.

- «İşte şur'da, bir bakın.»

Motorcu göğsünün ağırlığını destek 'yapıp, dümeni sağa sola oynamaksızın tutabileceği bir durum aldı. Gözlerini Albert'in dürbününe uydurdu.

- «Hangi balinadan bahsediyorsun, canım ci-

ğerim ? O gördüğün şu senin kaya yığını. . . »

Albert dürbünü kaparcasına g.eri aldı : «Peki

ama, ağaçlar nerede ?»

- «Ne ağacı, aslanım ? Çayır çimenden geçtim,

burada insanın sakalı bile uzamaz.»

Kayalık giderek daha belirli, çizgileri daha keskin, daha çirkin bir görüntü halini aldı.

Albert : «Bütün Scilly Adalarında ağaçlar, çi

çekler bulunur sanıyordum,» diye diretti.

Kanunen kendisine ait adanın böylesine çıplak

olduğunu bir türlü kabullenmek istemiyordu.

Motorcu : «Bir zamanlar belki varclı. » dedi.

«Şoyle hafiften bir esinti hepsini silip süpürdü herhalde.»

- «Bozkaya'nın burası olduğundan emin misiniz? Bir yanlışlık yapmış olmayasınız? .. »

Motorcu gülümsedi.

9

- «Nicedir buraya gelip giderim, oğul. Çevrede bir tek Bozkaya var, o da burası işte.»

Ustaca bir manevrayla, tekneyi adanın en batısına dUşen küçük bir koya soktu. Adanın kelliği yakından daha belirliydi. Sadece deniz suyunun tuzuyla ağarmış, çiğ, pırıltılı bir aklık almış hayaların yüze

yakın yerlerinde yosunların gevşek gevşek sarkışı

gerçekten ilginçti.

- «Kıyıya iyice sokulamam. Onun için atlayıp

çıkman gerekiyor. Yüzü temiZ bir kayaya atlamağa

bak, yoksa cumburlop suyu bo'ylarsın. Seni almak

için bugün öğleden sonra saat dörtte geleceğim .»

Motorcu ansızın aklına gelmiş gibi, yapmacıksız bir

içtenlikle, «haa, sakın yüzmeğe falan kalkı�ma. Öyle her aklına eseni yapma,» dedi. «Doğru dürüst pam ödeyen bir müşteriyi kaybetmek hiç hoşuma gitmez.»

Albert kıyaya atlarken : «Gene görüşürüz,» diye bağırdı. «Beni burada unutmayacağını umarım. »

Sıc;ık bir Haziran günü'ydü, Tekne kıçın kıçın

açılırken, deniz suyunun bitimindeki çakılları yumu

şak çırpıntılarla yıkıyordu.

Krallığının sınırından içerilere doğru ilk ad•mlarını atarken, Albert «ŞU düzmece turistik seyahat broşürleri sırf palavra» diye düşündü. «Scilly Adalarına gelin. Palmiye ağaçları, uçsuz bucaksız kumsallar, çiçekler. Şatolar ve yeşilliklerle çevrili malikaneler. . . Eşi benzeri bulunmaz bitkilerle dolu bah

çeler. Yüzme havuzları, dupduru yüzü kesme kristalden farksız göller .. Oysa gelip de ne buluyorum? ..

Tanrının elini çektiği bir kel kayalık. Şö'yle insanın

gözünü okşayan yaban çiçekleri bile hak getire .. »

Kendisini ansızın adanın ortasına varmış bulunca, elinde olmaksızın şaşırdı. Topu topu yetmiş beş

adım atmıştı. Çevresine bakındı. Adanın en yüksek

noktasında, yüzü şuncacık bir çıkıntıyla pürüz!enmiş

dümdüz bir açıklıkta. duruyordu. Burası denizin en

kabardığı zaman ulaştığı düzeyi işaretleyen noktadan altı metre yükseklikteydi. Bulunduğu yerden her yönde denize taş atabilirdi. Sağda ve solda kıyı çizgisine varması için otuz yedibuçuk adım atması yeterliydi. 1leriye doğru atacağı yetmiş beş adımla da adanın öteki yarısını aşmış olacaktı.

Alçak sesle: «Cehennemin bir bucağı,» diye söylendi. «Görünürde sıcaktan gevşemiş, güne<;>in altında dalgasını geçen bir Tanrı kulu bile yok.»

Ansızın, hafif çırpıntılı denizde, birkaç metre

açıkta küçük bir kayanın üzerindeki bir hareket dikkatini çekti.

- «Krallığımın sadık halkı. .. »

Dikkatle onları inceledi. Onlar da bu ilgisini kendisine bakmakla cevaplandırdılar. Albatros türiinden kocaman iki deniz kuşu, kıpırtısız ve tetikte akbabalar gibi onu gözlüyorlardı. Küçük balıkları gagalamakla yolunu bulan, benekli, hafiften aksar gibi sıçrayan bir martı didikledi.ği ycsundan ba<şını kaldırdı, ürktüğünü açığa vuran tiz, yırtık bir çığlık atarak ona baktı.

Albert gösterişli, ancak soylu kişilerin kıvırabileceği bir eğilişle onları selamladı.

- «Saygıdeğer Lord'um, soylu bayanlar

ve

baylar, kralınız tacından tahtından vaz;eç;y0r. »

Çevreye şöyle bir bakmak yetmişti. St Mary'e

dönmek için kararını vermişti bile, fakat kıya arm

arasmdaki çatlakları andıran dar, keskin 'yü.,.lü ratikadan tekrar kıyıya indiğinde, motorcunun sesinin ulaşamayacağı kadar açılmış olduğunu gördü. Ufukta giderek belirsizleşen bir nokta halindeki tekneyi ancak seçebildi.

Albert hiç hesapsız, işi oluruna bırakarak yaptığı anlaşma yüzünden bir kiifür savurdu. Şimdi ak

şamüstüne kadar bu çıplak kaya yığınına bağlanıp

kalmıştı.

- «B . . . » diye söylendi.

Ciğerlerini havayla doldurdu ve aynı kelimeyi

olanca gücüyle bağırdı:

- «B ... »

İki deniz kuşu korkuyla havalandılar. Birbirlerine çarptı, dengelerini kaybedip, ağır, şekilsiz bir kitle halinde suya düştüler. Benekli martı omuzunun üzerinden ona bakarken, yönünü, yörüngesini şaşırmış bir sarhoş gibi yalpalayan, aksayan iki sıçrama yaptı. Kendini çıplak bir kayanın üzerine atıp orada hareketsiz kaldı.

Albert: «Topunuzu azad ediyorum,» diye buyurdu. «Birinci Albert gönlünün 'yüceliğini gösteriyor.»

Ellerini keten pantolonunun arka ceplerine sokuşturan Kral, sağ ayağının burnuyla vurduğu büyükçe bir çakılı denize savurdu. Ağır, acelesiz adımlarla ülkesinin geri kalan kısmını dolaşmağa koyuldu. Bir yandan da «Yararsız, taşla dolu bir heybe»

diye düşünüyordu.

Bir koyda bağlı, durgun suda belli belirsiz kıpırdayan sürat teknesinin narin, mavi gövdesini o esnada gördü. Teknenin bağlı olduğu yere yöneldi.

Albert:

- «Heeey», diye seslendi. «İznim, rızam olmaksızın adama sokulmak cüretini gösterenler var galiba? Bunun hesabını sormaz mıyım ben... Korsanlar ... Neyseki zamanında gelmişim. Muhafızlar ...

DAV-RA-NIN.»

·Uzun boylu, güneş yanığı esmer bir kız yirmi

metre kadar ilerde, yüzü dalgalarla 'yıpranıp düzlenmiş bir kayanın üzerinde boylu boyunca yatıyordu. Teni öylesine esmerleşmişti ki, enli kordelalar halinde denize sarkan yosunların yanısıra güçlükle

seçilebiliyordu. Güneş ışınlarının denizin

yüzünde

ayna gibi yansıdığı yerde yağlı vücudu ışıl ışıldı.

Alabildiğine narindi. Beli incecik, l<alç�larının

çıkıntısı belli belirsizdi. Sarı saçını at kuyruğu hiçi-

minde bağlamıştı. Çıplaktı, hem de kimsenin daha

ötesini hayal edemeyeceği kadar çıplak ...

Ellerini başının altında yastık yapmış, sırtüstü

yatıyordu. Erginliğin eşiğine henüz varmış kızlarınkini andıran memeleri, diri yumrular haıınde ve vücudunun geri kalan kısmı kadar tatlı, gözalıcı bir esmerlikteydi.

Albert uzun uzun baktı. Kız yalnızdı. Böyle şeylerin ustası, işini bilen biri sıfatıyla, kızın gerçek bir lokma olduğunu kestirdi. Onu kolleksiyonuna

katmak için aklından hemen bir dosya açtı.

«Olsa olsa onyedi yaşında. Tekneye bakılırsa

varlıklı. Büyük ihtimalle bir kolej öğrencisi. Teninin

güneş yanığı esmerliğinden, bu çevrede ya9a:yan, ge

çim derdinden uzak, çalışmayan bir kız olduğu anlaşılıyor. Boyu l.70'e yakın. Ağırlığı yaklaşık olarak 56 .. Anadan doğma s arışın . .. Gözleri ya m avi, ya da

gri m avi. .. Yeni yeni sigaraya başlamış. Zevk sahibi. İnce, seçkin şeylerden hoşlandığı belli. Hafiften içkiye de başlamış olabilir.

Erkek arkadaşları ? .. Güneşte boylesine yanaı

ğına göre, vaktinin çoğunu bu işe harcıyor. üstelik

çevredeki gençlerin kolayına sokulamayacakları, ancak uzaktan bakarak yutkunmakla yetinecekleri bir parça. Henüz mevsim başı, bu yıl tatile gelmiş olanlarla ahbaplık kuracak zamanı bulamamıştır. Diyelim okulu geçen Eyıül

bıraktı, bu arada kimselerle pek alış verişi de olmamıştır. Cinsel deneylerinin, bu

konudaki görmüş geçirmişliğinin sınırlı olduğu muhakkak.»

Albert aklında açmış olduğu dosyadaki değerlendirme ve tahminlerden, «buranın kralı benim, cna sahip olabilirim. İznim olmaksızın adama ayak bastı. Onu savaş tutsağı alsam ne Hızım gelir?» sonucuna vardı.

Bu fikrini çok beğenip keyiflendiğinden, a'ynı

doğrultuda düşünmeğe devam etti. Topraklarının sı-

nırını aşan bir kimse, savaş ilan edilmemiş de ol

ı:a bir savaş tutsağı sayılabilir miydi? Yoksı kız

kanuni yollara başvurmaksızın onun topraklarma sı

ğınan biri miydi? Bir sürgün müyd.ü? Buna ka. şılık, Albert'in ülkesinde yerleşmek isteyen bir göçmen de olabilirdi. Albert sonunda kızın bir turist duğuna karar verdi. Ne de olsa, onunki gibi küç k

ülkelerin ekonomik durumlarını güçlend�rmek iç.in

turiste ihtiyacı vardı.

Kendisini apoletleri sırmalı, pirinç düğmeleri

ışıl ışıl, göz alıcı kırmızı bir üniforma içinde, başında siperliği geniş, önü yüksekçe kepiyle g.örür gibi oldu. Başında böylesine bir kep varken, alabildiğine

resmi bir tavır takınıp kızdan pasaportunu istemesi işten değildi.

- «Pasaport lütfen? Pasaportunuz yok nıu ? ..

Özür dilerim, kurallara harfi harfine uymak zorundayım.»

Kızı birkaç gün sırf ekmek suyla yaşamağa terkedebilirdi. Sonra onu özel apartmanına götürecek, ı:myuna parfüm katılmış pembe küvetlerde banyosunu yapmağa bırakacak, ipekli giysi1er giydirzc2kti.

Birlikte akşam yemeğine çıkacaklardı. Bazı filimlerin şaşmaz düzeni olan bu teknik son derece etkileyiciydi. Kız eninde sonunda, çoşku1u bir minnet duygusuyla kendisini onun yatağına atacaktı.

Şöyle bir diklendi ve kıza doğru yürüdü. Ona

yaklaştığında, kız telaşsız, yumuşak bir ha:."ekef e

kocaman bir plaj havlusuna uzandı. Havluyu alıp

gevşekçe sarındı.

Onun varlığından haberli olduğunu belirten başka bir hareket yapmadı. Gözleri knpalı görünüyordu. Albert boynunda asılı olan dürbünü göği'üne kadar kaldırdı. Bir an, kızı daha yoğun bir dikkat1e, daha yakından incelemek için dürbünden bakmayı

düşünmüştü. Sonra belki de kızın gözleri açıktır,

böyle bir şey can sıkıcı olabilir diye caydı. Alt tarafı

kızdan sadece birkaç karış mesafedeydi.

Gölgesi onun üzerine düştü. Kız bir gözünü açtı. Işıltılı bir mavi kıvılcımlandı. Sonra ikinci göz açıldı. Albert onun da aynı renk olduğunu görerek

büyük bir iç rahatlığı duydu.

- «Güneşle aramda duruyorsun.»

Albert biraz daha sokulup onun yanına otur-

du.

- «Sen de benim adamda yatıyorsun,» dedi.

Kız ona baktı.

- «Ben giyinirken gidip de başını biraz suya

soksana. Giyinmem topu topu on dakika sürer.»

Albert öteye doğru, kayanın bulunduğu yere

yaklaşan ve keskin sırt çizg.ilerinde güneş ışınları

hıvıicımlanan artlarda üç küçük dalgaya baktı. Arkasında kızın giysilerinin yumuşak hışırtısını duyuyordu.

Kız: «Birkaç dakika önce kendi kendine bağırdığını duydum,» dedi. «Bağırarak söylediğin şey soylu ailenizin savaş nağrası mıydı? .. Şimdi bakabilirsin.»

Albert başını çevirdi. Kızın ne diye zahmet edip

böyle bir bikini giydiğini kestirememişti doğrusu.

Varla yok arası bir şeydi bu. Varlığını belli eden

sadece el kadar bir sarılıktı.

Kızın saçı güneşle akçıllaşmış yerlerde tel. tel

ışıldıyordu. Kaşları hemen hemen beyazdı. Yüzünün ana çizgileri ilk bakışta göze çarpan Nordik ırkın özelliklerini taşıyordu. Genç kız tüın görünüşüyle, ona oturduğu çevredeki metro istasyonunun ilan panolarında sık sık gözüne ilişen bebek yüzlü prensesleri hatırlattı. Albert sırf bu aşinalıktan cesaret alarak, kıza sütyeninin gerçekten çamaşır makinesinde doksan altı kez yıkanabilecek kadar dayanıklı olup olmadığını sormağa karar verdi. Şimdi bunu

düşünürken, o resimli ilanların metnini de okumuş

olmasına şaşıyordu.

Gözlerinin rengini tapminde yanılgıya düşmemiş

olmasına sevindi. Kızın aksanı başka tahminlerini de

doğrulamamıştı. Sonra onun yüzük takınmadığını

farkederek içi büsbütün r ahatladı.

Albert aklından kızı koynuna almıştı bile.

Genç kızın yumuşak sesiyle tekrar gerçeklerin

cünyasına döndü.

- «Seni daha önce hiç görmemiştim. Oys a yüzyıllardır burada güneş banyosu yapıyorum.»

Albert cebinden yıpranmış bir sigara paketi çıkardı. Kıza da bir sigara tuttu.

-«İlk gelişim,» dedi. «Adaya miras yoluyla

henüz sahip oldum. Bu yüzden buranın kralı oldu

ğumu düşünüyorum.»

- «Eh, bana göre hava hoş, Majeste. Ülkeni

Z8 hoş geldiniz. Güneş banyosundan başka bir şey

için işe yaracayağını sanmıyorum.»

- «Tipik sömürgeci tutumu. Hırsla bir yere

sahip olmak ister, bunun için ne gerekiyorsa yaparsınız. Sonra da oranın hiç bir değeri yokmuş gibi davranır, önemsememezlik ten gelirsiniz.»

Kız: «Zengin olduğuna bahse girerim,» dedi.

«Bankadaki hesabıyla sağ kanad takınmış bir sosyalist..»

- «Yanılıyorsun. Bütün malım mülküm bu ada.

Bir sinemada çalışıyorum. Sen ne yaparsın?»

Kız: «Hiç,» diye karşılık vereli. «Babam St.

Mary'de bir hukuk danışmanı. Onun yanındayım.

Çok sıcak günlerde buraya gelirim. Motorunu nereye bağladın ? Adanın batı tarafında demirlemek pek emin değildir.»

Albert: «Yüzerek geldim,.» dedi. «Ünlü bir uzun

mesafe yüzücüsüyüm. Gidiş geliş s adece otuz dört

mil.»

- «Çılgınsın sen .. »

Albert onun sigarasını yaktı ve birkaç saat için

adaya bağlanıp kalmış olduğunu itiraf etti.

Kız: «Birkaç

sandöviç

getirmiştim,»

dedi.

«Acıktım. Onları teknemden alıp getirirsen seninle

bölüşUrüm. Plastik bir kutunun içinde ... Sahi, aklıma gelmişken sorayım, adın ne senin?»

- «Ben Arberfim. Al bert Quinlan. »

Kız kıkır kıkır güldü.

- «Bunda gülecek ne var?»

Kız: «Doğru,» dedi. «Gerçekten bir şey yok.

Yalnız benim adım da Victoria'dır. Onun için güldüm.»

Yerinden kalkan Albert sürat teknesinin durdu

ğu yönde yürüdü. Victoria onun uzun boyuyla dimdik yürüyüşünü gözledi. Tekneye varınca eğilen

Albert ahşap bölmelerin altında kutuyu arandı. Sonra doğruldu ve başının yumuşak, kendiliğinden bir hareketiyle kahverengi saçından alnına düşen per

çemi geriye attı.

Genç kız «fena değil» diye düşündü. «Aşağı yukarı yirmi dört yaşında. Hareketleri düzgün. Kalçaları seksi bir tip olduğunu belirtiyor. L-0ndra ağzıyla konuşuyor. Hızlı olduğu belli. Yapısı kusursuz.

Bakışları kararlı. Mükemmel.,»

Albert geri dönmüştü.

- «Tekne çok güzel,» dedi. «Senin mi?»

- «Babamın.»

Sandöviçlerini hiç konuşmaksızın yediler.

Albert motorcuyu kaçırdığından memnundu ar-

tık. Gömleğini soyunup kızın yanına uzandı. Güneş

yakıp kavuruyordu. Küçük dalgaların yumuşak öpüşlerle kavuştukları kayanın kenarlarından buhar yükseliyordu.

- «Adayı kimden miras aldın?»

- «Yaşlı amcam Alf'dan. Beni o büyüttü. Bir

poker partisinde kazanmış. Ben küçükken, beni de

17

f/2

-

pokerde kazandığını söyleyip dururdu. Annem zatürrie olup öldü. Alf amca babam savaştan dönünceye kadar bana bakmayı yükümlendi ama, bizim peder savaştan dönmedi.»

Albert, Alf amcanın zorlu içkici bir demiryolu

işçisi olduğunu, İngiltere'ye I.R.A.'nın (*) uğraşına

yardım amacıyla, bu mücadeleye katkıda bulunmak

için geldiğini anlattı. Giderek İngiliz birasını öylesine sevmiş, o kadar alışmıştı ki, gerçekte kendisini oraya getiren nedeni unutmuştu.

Yabanın tekiydi Alf Amca. Hemen her zaman

sarhoştu. Gel gelelim mangal gibi bir yüreği vardı.

Tekmil parasını yarın değeri düşürülecekmiş gibi,

har vurup harman savurmacasına harcardı, fakat

Albert'in iyi beslenmesini, eli yüzü düzgün bir evde

oturmasını sağlayacak kadarını daima bir kenara

ayırırdı. �

Çocuğa hem ana, hem baba, hem de kötü örnek

olmuştu. Al bert onu çok severtli. Alf Amca Londra' -

nm East End kesiminde O'F'laharty'nin barındaki bir

poker oyununda adayı kazandığından beri, son aylarını bir gün gelip buraya yerleşnıeyi, kumsal kıyıyı bir plaj gibi düzenlemeyi hayal ederek geçirmişti.

O . ölünce, Albert tek mirasçısı sıfatıyla adaya

ve birkaç yüz boş bira şişesine sahip olmuştu. Bu bira şişeleri el altındaki her dolapta ve evin dışında dikkatle istiflenmişti.

Sağlığında, Alf Amca Albert'e sık sık: «Düsün

bir kez, içinde para bulunan bir cüzdan çalınabilir

ama, tek tek sadece birkaç kuruş eden bira şişelerini

kim çalacak ?» derdi.

Albert küçük evi ter�emiz etmiş, şişe kolleksiyon:unu y�kl�şık olarak 10 Ingiliz lirası karşılığında gen vermıştı. Amcasının gereği gibi bir cenaze töreniyle (*) !r'Janda'nın tam bağımsızlığını amaç edinmiş, daha çok

Katolik İrlandalıların üye olduğu bir örgüt. - Ç.N.

loprağa verilmesini görev bilmişti. Alf amcanın ölümlü bedeni toprağın sinesine bırakıldıktan sonra, Şişko Hagan, Alf'ın Roma Katolik mezhebinden olmasının yararını açıklamıştı. Yoksa cesedini _'yakmağa kalkı�;acaklar ve alkolle dolu gövdesi bir roket gfüi

patlayarak havalanacaktı.

Albert yaz tatillerini Adasında geçirmek ıçın

nelere katlanmıştı. Oysa şimdi buraya gelmiş ve ..

Victoria: «BU adayla pek bir şeyler yapabileceğini sanmıyorum,» diye fikrini açıkladı. «Doğrusunu istersen biraz tenha.. Kışı burada geçirmek hiç işime gelmez.»

- «Özellikle bu çevrede yaşayabilen kuşların

sığınacağı bir kuş cenneti yapabilirim,» diye karşılık veren Albert, sözlerinin tepkisini izler gibilerden Victoria'ya baktı:

- «Kuşları sever misin?»

Albert yapmacıksız, göstermelik olmaktan uzak

bir içtenlikle:

- «Her zaman onları seyrederim,» dedi Ordu

malı dürbününü gösterip, «bununla kendilerine dah:ı

çok yaklaşabiliyorum,» diye ekledi. «Hareketlerinin,

yaşantılarının tüm ayrıntılarını inceliyorum.»

- «Gördüğün her kuşun ismini bilir misin?»

- «Ünlar.a hoşuma giden, gönlümün dilediği ad-

ları veririm.

- «Peki öyleyse, şunlar ne kuşu?»

Kız Albatros türünden deniz kuslarmı

işaret

,

ediyordu.

- «Ne kuşu oldukları umurumda değil. Tombulun adı Leslie, çelimsizin de Desmond.»

Victoria güldü: «Bunlar Albatrcs diye tanımlanan deniz kuşunun bir başka türü. Peki, şu kim?»

Bu kez benekli, kayanın kenarında bir bacağının

üzerinde dengelenmeye çalışan martıyı gfütc:rmişti.

Albert: «Bir leylek,» dedi. «Adı da Cedric ... »

Victoria fıkırdadı.

- «Gerçekten çılgınsın sen. Onlarla ilgili hiç bir

şey bilmiyorsun.»

- «Öğreniyorum. Bu da bir başlangıç sayılır.»

Kayaların gölgesi onları kızgın güneşten pek az

koruyabiliyordu. Albert suyun yüzünde yansıyan güneş ışınlarının gözlerini almasından tedirgin olmuştu. Victoria'nın bulunduğu yerden biraz daha

yüksekte, geniş ve keskin kenarlı bir çıkıntıya tırmandı.

Buradan kıza farkettirmeksizin onu gözleyebiliyor.

du. Böyle uzun uzun baktıkça kızı daha ilginç, daha

istek uyandırıcı bulmağa başlamıştı.

Victoria: «Yüzer misin?» diye sordu.

- «Neyle yüzeceğim? .. Pantolonumla mı?»

- «Kilotun ne güne duruyor?»

- «Biraz laübali olmaz mı?»

- «Bana göre hava hoş. Sıkılacağımı falan san-

ma.»

,

Albert göğsü çok içilen bira etiketlerinden biriyle desenlendirilmiş kolsuz fanilasını sıyırıp çıkardı. Slip biçimi kilotunda da aynı desen vardı.

Albert ve Victoria ışıltılı, dupduru suda bir süre yüzdüler. Sonra dönüp kurunmak için tekrar kayanın üzerine oturdular.

Albert: «Ne olursa olsun, burası Manny'nin

kasvetli Biograph'ına kıyasla daha göz, gönül açıcı

bir yer,» dedi.

- «Anlamadım?»

- «Çalıştığım berhaneden sözediyorum.

Orada

yönetici yardımcısıyım. Salondaki güveler kadar

müşteri gelse, patron tez zamanda milyoner olup çıkardı.»

Victoria: «Tatsız bir yere benziyor,» dedi.

- «Tatsızdan da öte.. Neyleyim ki oradan geçiniyorum. İnsanlar çok iyi. İçlerinden çoğu geçkin, yap'ayalnız yaşayan kimseler. İnanır mısın, o tonton

pimpiriklerden biri, geçen hafta bana bitişik koltu

ğa bıraktığı sandövicini bir farenin yediğinden ya-

kındı. Ben de faresini beraberinde getirmeseydi daha iyi edeceğini söyledim. Nasıl afalladığını görecektin. Kendisine bir hamburger ısmarladım. Bana biraz paraya mal oldu tabii. Üstelik bedavacı takımındandı.»

Genç kız gene fıkırdadı: «Patronun bu işe ne diyor?»

- «Manny mi? .. Manny esaslı adamdır.»

Albert bu kez patronunu anlattı. Manny yahudiydi. Mıhsıçtının teki değildi Manny. Albert bedavacılara sadece taks (*) bilet kesip salona aldığı za,..

manlar hiç yakınmazdı. Kış aylarında, Albert özel

ve bedava takımından müşterilerinin kemikleri üşümesin diye kaloriferlerin veryansın yanmasına dikkat ederdi. Onlar da hiç aksatmaksızın, ker gün Biograph'a gelir, gün ortasından kapanma saatine kadar tekmil programı seyrederlerdi. Yiyeceklerini de beraberlerinde getirirlerdi. Gösterilen filimler çokluk eski ve kötüydü. Bu yüzden tam para ödeyip bilet alacak müşteriler için daima yer bulunurdu, fakat

bunların sayısı parmakla sayılacak kadar az olurdu.

Kırk yılda bir gerçekten iyi bir film gösterildiği olur, o zaman da bedavacılar bütün koltukları doldurup paralı müşterilere yer bırakmazlardı. Manny bütün bunlara rağmen huysuzlanmazdı, Para kazanamayışını dert edinmezdi. Bu işten para yapmadığı bir gerçekti ama, kendisi ve Albert zavallı yaşlılara

gözkulak olmasalar oniarla kim ilgilenecekti? ...

Manny: «Biraz düşün, Albert,» derdi. «'Şu senin adayı aklından çıkarmağa bak. Senin geleceğin burada, benim yanımda. Sinemacılıkta .. »

Sonrası ay ayaz, gün beyaz meydandaydı. Albert kelebek boyunbağını doğrultacak, elden düşme, koyu renk, yakası parlak saten ceketini şöyle bir

(*) Bizde de,

sinema ve tiyatrolarda

alınan eğlence

vergisi karşılığı. - Ç.N.

düzeltecek, kahramanını. Baba Douglas Fairbanks'ı

seyrederek sıraların arasında dolaşacaktı. Genç

Douglas Fairbanks'ın filimleri halen Manny'nin mali olanaklarının çok üstündeydi.

Victoria : «Yola düşmenin zamanı,» dedi.

Albert bayağı içlenmişti.

Motorla St Mary'e dönerlerken, adaya gitmek

için yola çıkmış olan Albert'in balıkçısını limanın

birkaç yüz metre dışında çevirdiler.

Buzza Değirmeninin yakınındaki küçük pansiyonda, Albert karyolasının üzerine oturdu ve günün olaylarını düşünmeğe koyuldu. Ada onmaz bir hayal

kınklığının kaynağıydı. Buna karşılık, Victoria'nın

varlığı ve tutumu son derece umut vericiydi. Ne

olursa olsun, tatilinin hale yola girmesi, şenlikli bir

hal alması umudu vardı. Belli olmaz, belki Bo::kaya'nm çevresinde kayalıklar arasında, esaslı b:r defineye yataklık eden batık bir gemi bile bulabilirdi.

Gittikçe renklenen hayallerinden sıyrılan Albert, Mrs. Pengelly'nin Kral Edward devri villalarının özentisi evinde bir güzel soyundu. Duş yapmağa niyetlenmişti ama, bu adamakıllı gür; bir i�ti. Mrs.

Pengelly nin pansiyonundaki duş tesisatı, büyükçe

'

bir ibrikle bir leğenden ibaretti.

Albert leğeni yere yaydığı bir havlunun üzerim· koydu. Sonra kılı kırk yarmacasına bir dikkatle leğene girdi ve ibrikteki soğuk suyun yarısını dökünerek sabunlandı. Soğuk suyun ikinci y:!msı, sabun köpüklerinin büyük bir kısmını alıp götürmeğe yetmişti. Geri kalanını da havlu temizledi.

Duş sorununu böylece geçiştiren Albert özenle

giyindi ve Balıkçının İni'nde çimlenecek olan Victoria ile buluşmak için Hung. Town yoluna düş'.:ü. Oraya vardığı zaman Victoria içerdeydi.

Duruma şöyle bir göz.atan Albert'in keyfi bir

kat daha cilalandı. Victoria küçük elinde acı birayla

dolu yarım litrelik bir duble tutuyordu. Albert bira

22

içen kızlardan özellikle hoşlanırdı. Bunun nedeni S]rf

tutumlu olmaları değildi. Bira içmek ayrı bir hava

da verirdi. Her haliyle Dickens'in (*) romanlarındaki

kahramanlardan birinin karikatürüne benziyordu bu

adam. Genç kız onu babası diye tanıttı.

Albert açığa vurmamak için güçlük çektiği bir

sıkıntıya kapıldı. Orada bulunan başkalarının 'yüzünde de aynı sıkıntıyı görebilir miyim gibilerden barın çevresindekilere baktı. Öyle bir şey göremedi.

Kızın babasının o görünüşü alışılmış bir şeydi besbelli.

James Rhodes ellisinde vardı. Beli, kalçaları ve

omuzları aynı ölçüde görünüyordu. Kendi deyimiyle

«Yedibuçuk cin şişesi» boyundaydı. Bu açıklamayı

yaparken, söz konusu cin'in «Gordon's» (* *) olduğunu belirtmeyi de ihmal etmezdi.

Rhodes'in sırtındaki giysi de içki babında hayli görmüş geçirmişti. Yer yer sarkık, yıpranık görünüşlü, tarazlanmış moher ceketinin de, Rhodes'in kendisi gibi esaslı bir traşa ihtiyacı vardı. Ceketin

parlak renkli damaları, çizgili pantolonunun üstüne

giymiş olduğu, çiçek desenleriyle süslemeli bir gömlekle görülmedik bir cümbüş meydana getiriyordu.

Çorapsız ayaklarına el yapısı bir çift sandal giymişti. Bütün bunlara rağmen Victoria'nm babasının görünüşünde Albert'in asıl yadırgadığı şey, onun yukarı ucundaydı. Şakakları ve başının arka kısmı-yani saçının var olduğu yerler-kırçıldı. Başında saç bulunmayan kısma da bir peruk oturtmuştu. Yirmi yıl önce, saçı henüz kızılken olsa, bu durum belki daha

az yadırganacaktı. Şimdiki haliyle, başı kırçıl tüylerden, çerçöpten bir tünekte oturan bir tavuğu andırıyordu.

(*) Ünlü bir İngiliz romancısı. Bazı eserleri dilimize

de çevrilmiştir. - Ç.N.

· {**)

İyi kalite bir cin markası - Ç.N.

Cebinden küçük bir avuç dolusu bozuk para çıkaran Rhodes bir şey aranır gibi bakındı. Sonra:

- «İki buçukluğun var mı?» diye sordu.

Albert ona iki tane iki buçuk liralık

verdi.

Rhodes de bir köşedeki otomatik makineye doğru

gitti.

Victoria: «Babam insanı şaşırtmak için birebirdir,» dedi. «Hiç bir zaman sorumluluk duygusuna sahip olacak kadar büyümeyecek. Bütün doklarda tüketilenden daha fazla rom (*) içtiğini söyleyerek onu Bahriyenin hukuk işleri bürosundan çıkardılar. Sonra deniz taşımacılığı yapan bir adamın yanında çalıştı. Adamı iyice zengin yaptı. Annem de o adamla kaçtı. O gün bugün, babam ağzına rom sürmez.»

Ardından, Rhodes Londra'da serbest

hukuk

danışmanı olarak çalışmağa başlamıştı. Gelir vergisiyle ilgili çapraşık işlemlerden kaçınmak amacıyla, müşterilere ücretinin büyük bir kısmını cin şişeleri halinde ödemeleri için ısrar ederdi.

Ne yazık ki, vazgeçilmez ihtiyaçları için alış veriş yapmak zorunda olduğu çevrenin satıcıları aynı düzende ödemeyi-sattıkları mala karşılık cin almayı - pek sevmiyorlardı. Daha doğrusu buna hiç gönülleri yoktu.

Takıntıları, giderek kabaran borçları yuzunden kendi hukuki savaşlarından baş alamayan Rhodes'in müşteri kabul edecek, onların dertleriyle uğraşacak hali kalmamıştı. Victoria da okuldan ayrılınca, gelip Scilly Adalarına yerleşmeğe karar verdi. Şimdi Bahriyeden aldığı emekli maaşı ve ara sıra

Adalardaki bahçe sahiplerinin, pazarcıların işlerine bakarak kazandığı parayla - pek rahat sayılamayacak bir şekilde - yaşayıp gidiyorlardı.

Rhodes bir cin kadehini asla sabit durumda

tutamazdı. Kadeh ya aşağı, ya da yukarı gidip gelir-

(*) Şeker kamışından yapılan bir içki _ Ç.N.

di. Şu anda aşağı inmişti, boştu. Albert barın üzerinde hazır bekleyen, dolu başka bir kadehi gördü.

Rhodes: «Bir cin iç,» dedi. Sonra barmene döndü. «İki yap, duble olsun.» Kızma baktı. «Henüz bir duble daha istemezsin, değil mi? .. »

Albert, kendisinin de birayı tercih ettiğini söyleyecek vakit bulamamıştı.

Kadehi Albert'e uzatan Rhodes:

- <:<İçine su katıp rezil etmek istemezsin herhalde?» diye sorarken, aslında kendi fikrini açıkla

ımş oluyordu.

Albert bir şey söylememeğe karar verdi. Nasıl olsa cini hiç bir şekilde içmeyi sevmezdi. Buna rağmen, Rhodes'in «yarasın» deyişini karşılıksız bırakmayıp kadehi bir yudumda devirdi.

Rhndes'in tekrar barmene dönmesine meydan

bırakmaksızın, adeta tela_şla:

«- Şimdi ısmarlama sırası bende» dedi.

Kadehinin dibinden Albert'e bakan hukuk danışmanı, onu gözleriyle ölçüp biçerek pek kesin yargılara varamamıştı. Victoria'nın simdiye kadar arkadaşlık ettiğ·i birkaç delikanlı, z�yıf, ·ince, soluk, okullu görüniişünde kimselerdi. Bu genç farklıydı.

�endine güvenen hali Rhodes'i endişelendiriyordu.

Ustelik tcırtışma götürmez bir Cockney (*) çekicili

ğine sahipti.

Victoria alımlı bir kızdı. Bugüne kadar sayılı şeylerle oyalanmış, bunlarla yetine gelmişti. Çocukken, tatillerini Adalarda geçirdikleri zaman, olur olmaz yerlerden dalarak, tehlikeli kayalıklar çevresinde yüzerek, ceviz kabuğundan farksız teknelerle fırtınalı denizde açılarak onu yeteri kadar üzmü.ştü.

Sayıca artmasa bile, büyüyen Victor'a ise beraber onun sebep olduğu dertler de büyümüştü şimdi. Yabancı gençlerle yakınlıkları, gönül serüvenleri (*) Londra'nın bazı çevrelerine has «bıçkın» tipi. - Ç.N.

olmasından kaçınılamazdı. Rhodes, okulda öğrendi

ği bazı şeylerin kızını bu gibi durumlara hazırlamış

olmasını umuyordu.

Doğrusunu söylemek gerekirse ne Albert, ne

de adası Rhodes'i hiç ilgilendirmiyordu. Büyük

bir ihtimalle bu delikanlı ne kadar işe yaramazsa,

adası da o kadar yararsızdı. Bozkaya sisli havalarda

gemiler için yabana atılmayacak bir tehlikeydi. Adanın sahibi de kızı için aynı ölçüde tehlikeli olabilirdi.

Belki daha büyük bir tehlikeydi. Rhodes sırf bu dü

şünceyle onu görmek, kendini tanıtmak istemişti.

Delikanlıya kızını gereği gibi koruyabilecek bir kişi·

liği olduğunu göstermek, bir bakıma gözdağı hevesine kapılmıştı. Victoria'nın sevgili adasına şimdi bu delikanlının - Albert'in - sahip olması Rhodes'i düpedüz tedirgin ediyordu.

Buna karşılık, Victoria ile geleceğe ait hesapları, hızlı tasarıları olan Albert ona karşı gayet iyi, efendice davrandı. Duvardaki hedefe ucu tüylü, kü

çük oklar atarak oynadıkları oyunda Rhodes'in iki

el kazanmasına meydan verdi.

Ertesi sabah, Victoria ve Albert adaya gitmek

için erken saatte buluştular. Bu yolculukta genç kız

tam anlamıyla kılavukluk etti. Balıkların biriktiği

durgun, her türlü rüzgara kapalı kesimleri, altında

küçük pavuryaların yuvalandığı kayaları, günün bütün saatlerinde güneş gördüğü için suyun sıcak oldu

ğu yerleri işaret etti.

Victoria su altı tüfeğiyle gerçekten ustaydı. Denize açılan oyuğuyla büyükçe bir mağarayı andıran kayalığın çapraşık boşluğunda yüzdüler. Suyun yüzünde yansıyan güneş ışınları, pul pul gümüş lekelerle kayaların yüzünde de oynuyordu. İstakoz bulmak umuduyla kovukların derinlerine sokuldular. Sonra

hiç bir şey konuşmaksızın, saatlerce güneşin altında

yattılar.

Bunu izleyen birkaç gün boyunca gene birlikte

adaya gittiler. Her akşam üstünü balıkçının ini'nde geçiriyorlardı. Rhodes durumu yakından kollam�k için daima çevrede bulunuyordu.

15 Haziran Cumartesi, önceki günlerden farklı bir gün oldu. Albert bunun böyle olacağını daha yataktan kalkmadan hissetmişti.. Elleri başının altında, sırtüstü yatmış, tavandaki çatlaklara bakıyordu. Yanılmadığından emindi. Victoria da onu istiyordu. Kendisinin olmak için can atıyordu. Bir gün önce bunu açık seçik anlamıştı. Albert, kırmızı görmüş boğa gibi hemen davranmamak ni'yetindeydi.

Kararı karardı. Ölçülü biçili olacaktı.

Yataktan fırlayıp uzun uzun gerindi. Yakındaki bir ambarın damına dizilmiş martıların keskin çığlıklarını duyuyordu. Güneş şimdiden

yakıcıydı.

Oysa sabahın saat altısıydı henüz.

Yıkandı, özenle traş oldu. Kokusu ancak seçilebilecek kadar traş losyonu, biraz da talk pudrası süründü. Artık giyinmek için hazırdı. Mavi, beyaz çizgili bir bisiklet fanilası, temiz bir keten pantolon seçti. Hızlı adımlarla limana inip, alçak taş duvarın üzerine oturarak beklemeğe koyuldu.

Victoria gül ağacından elbise dolabının boy aynası karşısında çıplaktı. Albert onu istiyor, ona sahip olmak için yanıp tutuşuyordu. Bir gün önce bunu açık seçik belli etmişti.

Yan döndü, ellerini memelerinin üzerine koydu.

Aynı şe'yi bir erkek yaptığı zaman ne hissedecekti

acaba? Bunu fena halde merak ediyordu. Yatakhanede ışıklar söndükten sonra, kızlar cinsel konuları konuşurlardı. Hepsi de Kama Sutra'yı (*) satır satır okumuştu. Yatakhanenin soğuk, muşamba döşeli zemininde bazı sevişme pozisyonlarını uygulamağa çalışır, gerçekte bunların asla yapılamayacağı sonu-

(*) Sanskrit dilinde yazılmış, aşk tekniğini ve konusunu işleyen, edebi değeri de olan çok eski bir eser. - Ç.N.

cuna varırlardı.

Kendi kendisine Albert'in acaba hangi durumu

seçeceğini sordu.

O işin romantik yönü olacak mıydı? Albert mi

onu soyacaktı, yoksa kendisinin soyunması mı daha

uygun düşerdi? Genç adam onu sevdiğini söyleyecek miydi? .. Evet, bunu söyleyeceğinden emindi. Ne yapıp edip söyletecekti. Erkeğin hoşuna gideceğini,

ona zevk vereceğini düşündü. Elinden geleni esirgemeyecekti bunun için.

Çamaşır gereksizdi. En küçük bikinisini seçti.

Teninin güneş yanığı esmerliğiyle uyumlu, uçuk pamuklu kumaştan bir entari giydi. Dorothy Teyzenin Noeld'e hediye ettiği Mavi Çimen markalı parfüm şişesini açtı. Hemen hemen şişenin yarısını dökündü. Aklına gelen şeye gülümsememekten kendini alamadı. Dorothy Teyze parfümün nasıl bir amaçla

kullanıldığını bilse, ne yapardı acaba?

Ayaklarına hafif bir sandal geçirdi. Plaj çantasını alıp evden fırladı. Albert'den birkaç dakika sonra o da limana varmıştı. Yüzü hafiften kızarmış, soluk soluğa kalmıştı. Albert, onun tepedeki evden

aşağı 'yol boyunca koştuğunu düşündü. Sonra depodaki yakıtı ve yedek tenekeyi kontrol etti. Deri kılıflı minderlerin yüzünü nemlendirmiş olan çiği sildi.

Isınması için bir süre motörü çalıştırdı.

Tekne yolluydu. Yaklaşık olarak saatte kırk mil

yol yapıyordu.

Albert teknenin yardığı keskin sırtlı, sert dalgaların vurmalarını hissederek motörü tam yolla adaya doğru sürüyordu. Victoria 'yakınında oturmuştu. Genç kızın vücudunun böylesine yakın olması, ona sabahın erken saatinde deniz havasının ürpertici serinliğini duyurmuyordu. Her ikisi de kaçınılmaz ve beklenen bir şeyin heyecanlı sabırsızlığı için-Adaya ulaştıklarında güneş hala .alçaktaydı.

deydiler.

28

Buna karşılık, teknenin hızıyla büsbütün belirleşen

deniz havasının serinliği geride kalmıştı. Zemini cilalı, oğularak parlatılmış pirinç korkulukla çevrili baş

tarafa geçtiler. Teknenin burnunu ka'yaların arasındaki bir açıklığa doğru yönelttiler. Sonra tekneyi kü

çük bir çam ağacının gövdesine bağlayıp, adanın ortasındaki düz açıklığa giden yolu tırmandılar. Victoria Albert'in elini tutmuştu.

Albert'in adaya ilk gelişinde durup ülkesinin bütününü gözden geçirdiği yere vardılar. Ansızın duran Albert Victoria'yı kendine doğru çekti.

- «Biraz oturalım.»

Victoria hemen pamuklu entarisini soyundu.

- «Vücuduma yağ sür.»

Çantanın içini araştıran Albert şişeyi buldu.

Victoria'nın omuzlarına ve kollarına hafiften masaj

yaparcasına yağ sürdü. Sonra plastik şişeyi kıza

uzattı, fakat Victoria eli'yle geri iterek:

- «Vücudumun geri kalan kısmı n'olacak ?» di-

ye somurttu.

Onun ayak parmaklarından başlayan Albert:

- «Bu küçük domuz çarşıya gitmiş,» dedi.

Eli kızın dizlerine çıktığı zaman duralamıştı.

Victoria: «Devam et,» dedi.

Albert «Hayır,» dedi.

- «Elini ver bana.»

Albert elini uzattı. Onun bileğinden tutup çeviren Victoria avucunu iyice yağla doldurdu.

- «Ben elimi yağa bulaştırmak istemiyorum.»

dedi. «Arada saçımı taramam gerekir.»

Albert'in yağa bulanmış eline kendisi yön verdi.

Kalçasının pürüzsüz, cam gibi düzlüğünde kaydırdı.

- «Gördün mü, elin yanmadı.»

Söyleyecek şey bulamayan Albert yutkundu.

İçinden, ayağa kalkmasını gerektirecek bir durum

çıkmamasını diledi.

Günün ilk sigarasını yakarak, şimdi yanıbaşın-

da kayalığın düz zemininde yüzükoyun yatan Victoria'ya baktı. Genç kızın yüzü, yumuşak dalgalar halinde, gevşek tarak vuruşlarıyla kabartılmış saçıyla örtülüydü. Albert, onun saçının altın rengi örtüsü altından gizlice kendisini gözlediğini biliyordu.

Kolunu bütün ağırlığıyla, kızın yağlı sırtının

üzerinden uzattı. Sütyeninin kancasını çözdü, sonra

askılarını kaydırdı. Bir an için kızın yağla ışıldayan,

esmer tenine yapışır gibi olan sütyen yan tarafa, kayanın üzerine düştü. Victoria'nın diri, ölçülü bir dolgunluktaki memesi omuzundan biraz daha soluktu.

Albert iyice ona sokuldu. Şimdi hemen hemen

kızın vücuduna bitişik bir durumda oturuyordu. Sigarasını yere atıp, Victoria'nın ensesinin çukurundan öpebileceği kadar uzandı. Olduğu 'yerde kıvrılarak dönen kız, bikini mayosunun üst kısmını onun vücuduyla örttü.

Albert kızın meme başlarının gıcıklayıcı sertli

ğini kendi göğsünde hissediyordu. Victoria'nın elleri

onu aşağıya, kendine doğru çekti, sonra sırtından

aşağılara, keten pantolonunun ,beline kaydılar. Yumuşak hareketlerle yürüyüp kalçalarının çevresinde dolanan bu eller, düz ve gergin karnının yüzeyine yayılmış sinirleri karıncalandırır gibi oluyordu. Kız bütün vücuduyla ona yaslandı. Bir yan döğüşle onu

sırtüstü, omuzları yere değmecesine yatmağa zorladı. Dudaklarını Albert'in dudaklarından ayırıp boynundan, göğsünden öptü. Omuzbaşlarında dolaştırdı.

Kama Sutra'da belirtilenleri aynen uyguluyordu. ,

Ardından, elleri keten pantolonun fermuarına

indi, pantolonu kalçalarından aşağıya kaydırdı. Dudakları da giderek aşağılara iniyordu. Albert uzanıp onun başını tuttu ve güneşle, coşkulu bir istekle yanan vücuduna bastırdı. Yumuşak saçları iki yandan kalçalarına yayılmıştı. Victoria1nın saçlarını okşadı,

başının iki yanından kavrayıp yüzünü kendi yüzüne

doğru çekti.

Şimdi ikisi de çıplaktılar. Victoria bikini mayosunun el kadar alt kısmından da sıyrılmıştı. Sırtüstü yere bıraktı kendini. Güneş yanıklarına karşı süründükleri yağın incecik, kaygan, zar gibi tabakasından başka vücutlarını birbirinden ayıran hiç bir şey 'yoktu.

- «Of .. »

Albert de yerinden sıçradı. Kız kulağının dibinde

bağırmıştı.

- «Beni bir şey ısırdı,» diye söylenen Victoria

doğrulup oturdu. Başını iyice yana çevirdi, omuzunun

Uzerinden bakmağa çalıştı. «Sigaranı söndürmemişsin. »

Albert mırıldanır gibi.

- «Özür dilerim,» dedi.

İlgisi silinivermişti.

- «Acıyor.»

Delikanlı onun sırtını dikkatle inceledi.

- «Hafif bir kı:r..arıklık var. Bir şey sürmemi

ister misin?»

- «Yanıyor. Yüzersem belki geçer.>

Albert «Şimdi mi?» diye sordu.

- «Sonra gene buraya geliriz.»

Albert hoşnutsuz, aklından geçenleri belli etmemcğe çalışarak:

- «Şu kadın kısmı,» diye söylendi.

Giyeceklerini tekneye götürdüler, oturacak yere bıraktılar. Sudan çıktıkları zaman giyinmediler.

Bunun için bir sebep yoktu zaten. Adada kendilerin·

den başka kimsecikler olmadığını, ergeç sevişeceklerini biliyorlardı.

Öğleye doğru Albert hafiften ürperir gibi oldu

�nu hissetti. Son ikibuçuk saat boyunca, gözlerini

Victoria'dan birkaç santim ayırıp bir kez çevresine

bakmamıştı. Henüz işi noktalandırmacasına sevişmemişlerdi ama, yan'yana uzanmış öpüşüp duruyorlardı.

31

Başını kaldırıp kayalıkların ötesine doğru bakındı. Deniz suyun yüzüne kada.r alçalmış yoğun bir sis perdesinin ardında kaybolmuştu. Kırk, elli metreden öteyi görmek olanağı yoktu. Denizin yüzü dümdüz ve garip bir durgunlukla hareketsizdi. Cedric adını taktığı martı herzamanki kayanın kenarında

duruyordu.

Albert: «Sis,» dedi. «Bu kez belki ikimiz de

burada kaldık. »

Victoria doğrulup oturdu. Ürperir gibi,· bunu önlemek istiyormuşçasına kollarını göğsünün hizasın, da kavuşturdu.

- «Uzun sürmez. » dedi.. «Bu yaz sık sık sisin

basmasına alıştık. Olsa olsa bir saat sonra açılacak·

tır. Beni kollarının arasına alıp ısıtsana.»

2

KAPTAN VOROLOKOV kıllı elini kalın süveterinin altına soktu. Küt parmaklarıyla, daha kıllı karnını kaşıdı. Gün ortasında gözleri açık rüya görürcesine hayal kuruyordu. Uzun süre balıkçılık yapmıştı. Görmüş g.eçirmiş, gerçek bir balıkçıydı. Rus balıkçı gemilerinin sadece balık avı için sefere çıktığı

günleri gayet iyi hatırlıyordu. Bir daha geri dönmeyecek tatlı günlerdi onlar. Sırtları gümüş, ışıltılı, tombul balıkların serpmeyle tutulduğu, kıpır kıpır

oynayan balıklarla ağların silnıe dolduğu ve Beyaz

Deniz üzerindeki limanlarda bulunan pazarlara götürüldüğü günler ..

Şimdi gene, savaş esnasında Arkanjel konvoylarında hizmet gördüğü günlerden çok iyi hatırladı

ğı, Manş Denizi üzerinden Kuzey Denizine dönüş 'yolundaydı.

Gelgelelim artık bir balıkçı değil, bir savaş ge-

• •

mısıne kaptanlık eden askeri bir denizci durumundaydı. Gerçekte, Vorolokov son derece başarılı bir donanma mensubuydu. Bir balıkçı teknesinin kapJ

tanlığmdan, Sovyet Donanmasının son model balıkçı

gemisinin kaptanlığına yükselmişti.

Drnitri Kirov sadece dış görünüşüyle sıradan

bir balıkçı gemisiydi. Aslında balık avı için kullanılan bir gemi değildi. Balık avında gerekli araç ve gereçlerden hiç birini taşımıyordu. Normal olarak zıpkın atılan deliklerin kapakları, özel şekilde monte edilmiş makinalı tti.fek namlularını maskeliyordu.

Büyük kıç kabini, su altı bombalarının yatağıydı.

Baş tarafında, özel enerji bataryalı bir dizi yerdenhavaya roket sistemi monte edilmişti. Teknenin orta kısmının bütünü, yirmi mil ötedeki bir hedefe atılabilen, yaklasık olarak on metre boyunda bir roketin beşiği durumundaydı.

Bu etkili silahların tümü, geminin kalbini ve

beynini, Sovyet bilim adamlarının en son buluşları

olan, çok geliştirilmiş, akıl almayacak kadar çapraşık

bazı dinleme, araya girme ve yabancı istasyonların

yayınlarını bozma cihazlarını korumak bakımından

ancak bir göğüs kafesi sayılabilirdi. Sözkonusu cihazlar öylesine duyarlıydılar ki, ufuk çizgisinin ötesinde bulunan gemilerin en küçük, en belirsiz hareketlerini bile izleyebiliyorlardı.

Dmitri Kirov'un taşıdığı bu cihazlar, teknoloji

alanında insan aklının sınırlarını çizen bir gelişmeyi

belirliyordu. Topunun bedeli, balıkçı gemisini Sovyetlerin büyük bir uzay projesi için gözden çıkardığı para ve teknolojik çalışmalardan daha değerli kılacak kadar yüksekti.

Dmitri Kirov, Atlas Okyanusunda NATO donanmasının manevralarına katılmak için denize açılm·ştı. Aslında bu manevralara çağrılı değildi. Görevi savaş filosunun hareketlerini bir gölge gibi izlemekti.

Başka türlü söylemek gerekirse, manevralara katı-

fan gemileri ö,ğremnekle görevliydi. Onların savaş

gücünü değerlendirecek, filoya e§lik eden uçak gemilerinden ne kadar hava desteği aldıklarını hesaplayac<:k. mesaj ve sinyalleri kaydedecek, gerekirse kar

şı yayın yapıp araya girecekti. Radar ve radyo istasyonlarını kollayacak hidrofonlarıyla (*) deniz altındaki hareketlerini kontrol edecekti. Sonunda bütün bu bilgiyi Moskova'ya iletecekti tabii.

NATO gemileri onun geldiğini biliyordu.

V orolokov bir hafta önce Leningrad' da kızkardeşini öpmüş, eniştesiyle el sıkışmış ve denize açılmıştı. Her seferinde usulen verilen, belirli görevlerini açıklayan emirlerin zarfından, kendilerine eşlik eden Filo Komutanının mektubu çıkınca bayağı şa

şırmıştı. Mektubun son satırları, kağıdı öfkeyle buruşturmasına, kamarasının en uzak köşesine fırlatıp atmasına sebep olmuştu:

« Profesör Uşakov'un ve beraberindeki Yoldaş

Bilimadamlarının emirlerine sorgusuz sualsiz uymanız, aynen yerine getirmeniz gerektiğini ayrıca ayrıca. belirtmek yersiz .. »

Dmitri Kirov şafak vakti denize açılmıştı.

15 Haziran Cumartesi günü, kısa boylu, çenesi

köşeli bir adam Vorolokov'un göğüs kafesini delecekmişçesine onu dürteledi. Ilımağa yüz tutmuş kocaman bir fincanı onun eline tutuşturdu.

Fincanın içinde, ne olduğu ancak renginden kestirilebilecek bir kahve vardı. Fincanı getiren de ahçı Boris'di.

Boris çirkin bir adamdı. Arkadaşları onu çirkin

diye tanımlarken gene de iltimas ettikleri hissine kapılırlardı. Bir zamanlar suratının ortalık yerine yediği bir cop burnunu kırmış, fakat yüzünün bütün olarak görünümünü bayağı düzeltmişti. Çıkık elmacık kemiğine çizgiler çeken dikiş izleri, sol profilinden gülümsüyormuş izlenimi veriyordu. Yüzünün bir (*) Deniz altını dinleme cihazı - Ç.N.

yanına yapı.şmış, hiç silinmeyen bir giilümseme'ydi

bu ..

V orolokov ve Boris devamlı ve asla kızışma yan

bir saVıaş halindeydiler. Uzun yıllardan beri birlikte

sefere çıkıyorlardı.

Boris denize karşı beslediği nefret kaptan için

duyduğu nefretden daha güçlüymüş gibi davranırdı.

Ya bu işi sineye çekecek, ya da ahçının iki kapik etmediği, onlara iş verecek sadece birkaç lokantanın bulunduğu çorak memleketinin sokaklarını süpürecekti.

Her hal-ü karda kendisinin bir ahçı olmadığını

açık açık söyler, bunda ayak direrdi. Gerçek de böyleydi. Vorolokov gibi, denizciliğe bir balıkçı teknesinde tayfa yardımcısı olarak başlamıştı. Ahçıları tehlikeli sayılacak kadar kötüydü. Son seferlerinde

mürettebatın üçte biri yediklerinden zehirlenmiş, ah

çı da küpeşteden denize düşerek meseleye kendiliğinden bir çözüm yolu bulunca Boris onun yerini almıştı.

Vorolokov'la onun arasındaki savaş, kaptanının

borş (*) kasesinde martı tüyleri bulduğu gün başlamıştı. Boris martıların çorba kazanına gönüllü olarak pike yaptıklarını iddia etmişti ama, kaptan bur.a inanmamıştı.

Dmitri Kirov'un mürettebatı gerçekten eşi benzeri bulunmaz, insanı şaşırtacak bir topluluktu. Bunların çoğu hısımdı. Balıkçı gemisinin baş tayfası Mi

şa aynı zamanda ailenin en büyük ülkesiydi. Vasili'nin ve evlilik yoluyla da Saşa'nın amcasıydı. Saşa, Mişa'nın amcasıydı. Saşa, Mişa'nın yeğeniyle evliydi.

Mişa kendisinin yardımcısı olan Lev1in de baba tarafından yeğeniydi. Geminin en işe 'yarar elemanlarından biri, Jozef, Mişa'nın kardeşiyle evlenen bir tey-

(*-) Patates, lahana ve havuçla yapılan, Slav asıllı uı.

kelerde yaygın ölçüde içilen bir çorba. - ç.N.

zesi dolayısıyla hepsinin hısımı oluyordu. Boris J ozef'in amcasıydı. Mürettebatın geri kalanı daha uzaktan akraba durumundaydı. Vorolokov ise bir

yabancıydı. Başka bir şehirde doğmuştu. Bir başka

yabancı, genç Kazak İgortdtı. İgor öksüz büyümüştü.

Aralarında hepsinin kişilikleriyle ilgisiz, 'yararsız merakları, tutkuları ve yetenekleri vardı. Lev köpekleri severdi. Sağır ve dilsiz köpeği Rasputin'i

her sefere çıkışında yanına alırdı. Alsas asıllı köpe

ğin sesi sedası çıkmadığı için gereken yerde ve zamanlarda Lev onun yerine havlardı. Mişa Moğollara has bir sır bildiğini, bunun sayesinde şöyle bir boyunduruğa almakla bir adamın boynunu kırdığını iddia ederdi. Böyle bir sırdan habersiz olan Boris'in

Polonya'daki bir toplama kampından kaçtığı ve ka

çarken birkaç muhafızın boynunu kırdığı herkes tarafından biliniyordu. :Vasili dilediği zaman omuzunu çıkarabilir ve gerekli gördüğü an bunu 'yapardı. İgor

da anadan doğma bir dansördü.

Hepsi balığın bol olduğu, buz kitlelerinin yüzdüğü yerlerin, sığ, batak kıyıların kokusunu almakta ustaydı ; açığından geçtikleri kıyıların değişik kokul.arından, nerede olduklarını kestirmekte yektaydılar.

Tam bir anlaşma hava.sıma, çok iyi çalışıyorlardı. Vorolokov'un onlardan yakınması için hemen hemen hiç bir sebep yoktu. Karaya çıktıkları zaman hep birlikte içiyorlardı. Denizde'yken de birbirlerini tanıyor, anlıyorlardı.

Buna karşılık, Dmitri Kirov'da denizcilerin nice çaba harcarlarsa harcasınlar hiç anlayamadıkları kimseler vardı. Bunlar gemideki karmaşık silahlardan sorumlu daha da çapraşık dinleme cihazlarını çalıştırmakla görevli dört. bilimadamıydı.

Vorolokov onlarla pek ender karşılaşıyordu.

Kendisi yemekleri mürettebatla ya da kaptan köp-

rüsünde görevının başında yerken bilimadamları

onlara ayrılmış olan küçük salonda yiyorlardı. Bilimadamları garip kişilerdi. Yalnız kendilerinin anlayabildiği bir dilde konuşuyorlardı. Beraberken, Vorolokov'a cahilin teki olduğunu hissettirecek şekilde davranıyorlardı. Kaptan Vorolokov onların alt güvertedeki seyir cihazlarına hiç mi hiç güvenmiyordu.

Temelde bir balıkçı olduğu için, Vorolokov geminin kursunu balıkların bulunduğu sulardan kestirebilecek yetenekteydi. Bu konuda bir kez olsun yanılmamıştı. Tabii bir dereceye kadar bilimsel seyir yöntemlerinden yararlandığı da olurdu. Belki bilimsel kuramları tam anlamıyla uygulamazdı ama, daima yolunu bulurdu. Zaman zaman kayıtlardan,

yerine göre balıkların bulunduğu sulardan yararlanır, ne yapıp eder gemiyi ve mürettebatı sağ esen geri götürürdü.

Güneşi, yıldızları, mevsimleri, akıntıları, genellikle pusulasını, ender olarak da seyir har!talarını kapsayan bir sistemi vardı. Bu kez en önemli kumandayı vermek yetkisinden yoksun kılınmış, kendi rotasını seçmesine müsaade edilmemişti. İç telefon vızıldayacak, yabancı bir ses şu ya da bu yönde birkaç derecelik değişiklik yapmasını söyleyecekti. Gönülsüz de olsa bu isteği yerine getirmesi veya emirleri serdümene iletmekle yetinmesi gerekiyordu.

Bir haftadır, Leningrad'dan

ayrıldıklarından

beri sadece nerede oldukların.ı biliyordu. Rotası, bilimadamlarının haritaları üzerindeki bir dizi zikzak çizgiyle belirlenmişti.

Drnitri Kirov yol alıp balığın bol olduğu sulardan uzaklaştıkça, V orolokov'un tedirgenliği ve kızgınlığı da koyulaşıyordu. Gemideki silahlar hakkında şuncacık bilgisi yoktu. Sadece onların varlığını, etkili ve önemli olduklarını biliyordu.

Silahlar onun kontrolunda değildi. İzin almaksı-

zm bir tek kapağı bile açamazdı. Tüm silahlar ve di

ğer cihazlar, gemicilerin verdiği isimle Beyaz Gömleklilerin kontrolu altındaydı.

Vorolokov kendisinin bir kukla durumunda bırakıldığ·ını biliyordu.

Çok sulandırılmış kum zerrecikleri gibi ağzında pürüzlenen kahveyi hırsla tükürdü. Gelecek sefere çıkmadan önce ahçı hakkında bir şeyler düşünmeğe bu kez kesin olarak karar verdi.

Alt güvertedeki kare biçimi telsiz kabininde,

Tanya Suvorova sol elinin başparmağının tırnağı

üzerine küçücük bir yüz çizdL Sonra arkasına yaslandı, kulaklığını geriye doğru itti. Yirmi iki yaşındaydı, buna rağmen bütün hayatını üç metrekarelik telsiz odasında geçirmiş gibi bir harcanmışlık hissediyordu. Günlerini ve gecelerini aydınlatan, güvertenin bu bölümündeki bir floresan tüpüydü.

Görev saatlerinin bitiminde şöyle biraz temiz

hava almak için yukarıya çıktığı zamanlar hariç,

gün ışığını ender olarak görürdü. Geri kalan zamanı, kulaklığını takınıp telsiz masasının başında ge

çirirdi.

Şu anda hafif bir suçluluk duygusu içinde'ydi.

Son on beş dakika boyunca, sivil radyo istasyonlarından birindeki hafif batı müziğini - kaçı;ımak yap manın arttırdığı bir zevkle-dinlemişti.

Tanya Vorolokov'un gözdesiydi. Kuzgun kamı.dı

siyah saçları vardı. Hülyalı gri-mavi g.özleriyle, Vorolokov'a çocukluk yıllarını geçirdiği Beyaz Der;iz bölgesindeki sisli, durgun yüzlü gölleri hatırlatıyordu.

Tanya'nın sesi çok yumuşaktı. Öylesine yu"."1U

şaktı ki, telsizle konuşurken başını mikrofona ab.bildiğine yakın tutardı.

Ansızın önündeki tabladan gelen bir vızıltıyla_ irkildi. Sigarasını küllüğe bastıran Tanya, kulaklığını eski yerine çekti. Destek gemi Ayat'ın sinyallerini

• •

hemen tanımıştı. Aynı gün geç saatlerde bulu;-;acak lardı.

Sinyali aldığını belirtti, sonra iç telefonun. düğ-mesine bastı. Ayat tarafından verilen buluşma pozisyonunu Uşakov'a iletti.

Göstericinin ekranına yaklaşan Uşakov,

ana

geminin kendi durumlarına göre iskele tarafından

'yirmi mil kadar açıkta olduğunu hesapladı. Kaptan köprusündeki Vorolokov'u aradı.

- «Birbuçuk saat içinde buluşmuş olacağız;»

diyerek gereken talimatı verdi.

Çaresiz bir öfkeyle, Tanrıdan medet umarcasına kollarını gökyüzüne doğru kaldıran Vorolokov homurdanır gibi bir şeyler söylendi. Serdümen, rotada birkaç derece değişiklik yaptı.

Kompasla bir takım hesaplara girişen Vorolo ·

kov, Manş Denizinden geçmekte olduklarım kestirdi. Herzamanki gibi, Beyaz Gömleklileri içinden bfr gii.zel donattı.

Altmış yedi dakika sonra, Dmitri Kiro1J yoğun,

elle tutulabilir izlenimi veren bir sis tabakasının içine dalmıştı. Vorolokov durumu radar odasına ve Uşakov'a bildirdi. Destek gemısı Ayat'ın, önceden kararlaştırılan duruma göre biraz ilerde ve sis tabakasının dışmda olduğu cevabını aldı .

Aynı anda, ahçı Boris, yüzünde yağlı ışıltılar se

çilen kahveyle dolu fincanları taşıdığı tepsiyle mutfak bölümünden çıktı. Dişlerinin arasında baharlı bir bitki kökünü çiğniyordu. Çiğnediklerini fincanlardan

en büyüğünün içine püskürttü. Parmağı'yla şöyle bir

karıştırdı. Yağlı kahveyle kayganlaşan parmağını

kirli önlüğüne sildi. Şimdi yüzünün her iki yanıyle

gülümsüyordu.

Köprüye çıkan basamakları ağır adımlarla tırmandı. Geçidin kapısını ağır omuzuyla yüklenerek açtı. Kaptanın önünde durup, onun fincanını başıyla

işaret etti. Büyük fincanı alan Vorolokov teşekkür

anlamına bir kaç kelime homurdandı. Her kahve getirişinde Boris'e ne diye teşekkür ettiğini bir türlü kestiremiyordu. Şöyle bir düşündü ve bunun, ger

çek bir hoşnutluk belirtmekten çok, alışkanlıktan olduğuna karar ve:rdi.

Vorolokov, acımsı, her nasılsa bu kez ağzını yakacak kadar sıcak olan kahveyi büyük yudumlarla içti. Teknenin salıntısına karşı kendini dengeleyip,

öne, pusulaya doğru eğildi.

Boris onu gözlüyordu.

Yarı boşalmış fincan yere düşüp parçalandı.

Yağla, çiğnenmiş bitki köküyle kıvamlanmış kahve

ağır ağır yere yayıldı. Vorolokov'un çenesi aşağı düşmüş, ağzı açık kalmıştı. Krom kaplama dişi ötekilerin arasında donuk donuk ışıldıyordu. Yüzü kireç beyazına dönmüştü. Kocaman, kıllı elleriyle kompasın cilalı tutamaklarını kavradL

Boris korkuyla donakalmıştı. Hak etmiş olduğ·u

ağır, kaçınılmaz bir cezanın kahredici darbesini bekliyordu sanki..

Gürültü sadece bir çarpmayla çıkan ses değildi.

Kayaya sürtünen, kayanın dişlediği metalin eğrilip

büküldüğü, yırtıldığı duyuluyordu. Parçalanan bölmenin bir levhası Boris'e çarptı, Bileziklerinden fırlayan bir yangın söndürme tüpü yere düştü. Yere çarptığı zaman supabı da açılmıştı. Köpük köpük,

dondurucu bir sis kapladı ortalığı.

Yarı bilinçsiz gözlerle bakan ahçı, Vorolokov'un

harita masasının yanından sendeleyerek geçtiğini,

köprü pencerelerine yöneldiğini gördü.

Serdümenin gövdesi dümenin üzerinde katlanıp

kalmıştı. Neden sonra yavaşça doğruldu. Bükülüp

kanca görünüşü almış bir çubuğa takılan kazağını

kurtarmak için çekiştirdi.

Aşağıdan, çarpmayla gafil avlanan adamların

şaşkın bağırmaları duyuluyordu. Ağır cihazlar bağlantılarından kopmuş, kurtulup oraya buraya çarp-40

m1ştı. Masalar, iskemleler, kırılan, parçalanan mutfak malzemesiyle tam bir yıkıntı görünümü almıştı.

Demir zincirinin sarılı olduğu makara boşaldı.

Demir denize düştü. Makara boşta dönünceye kc:dar

zincir çözüldü. Sonra bir sessizlik kapladı ortalığı.

Vorolokov gözlerini açtı. Dümenin önündeki

camlı korkuluktan yarı gövdesi dışarıya sarkmıştı.

Başı, kendiliğinden çalışmağa ba�layan büyük cam

sileceklerin kolları arasında sıkışıp kalmıştı. Yavaş

yavaş kendini geri çekti. Baş taraf güvertesine baktı. Güvertede patlayan bir yakıt borusundan fışkıran mazot, zemini bir patinaj pistine çevirmişti.

Kaptan Vorolokov daha ötelere bakındı. Görünürde deniz yoktu. Sadece kayalık bir düzlük görünü·

yordu. Balıkçı gemisinin parçalanmış, darına duman

olmuş burnunun tam karşısında, biraz açıkta el ele

tutuşmuş, anadan doğma çıplak iki genç, şaşkın şaşkın öylece duruyorlardı.

Sovyet Donanmasının öğüncü olan casus gemi

Dmitri Kir()ll), şimdi Albert'in amcasının Şişko Hagan'dan pokerde kazandığı adanın büyük bir kesimi··

ni işgal etmiş, kayalara oturmuştu ..

3

Her ikisi de çıplak olan Victoria ve Albert, sisin koynundan kopup, masallardaki bir deniz canavarı gibi üzerlerine gelen balıkçı gemisinin parçalanmış burnuna bakıyorlardı. Ortalığı kaplayan koyu sessizliği, sadece ağır yaralı geminin gövdesinden

süzülen su damlaları boZU:yordu.

Kayanın dümdüz yüzünde uzanmışlardı. Açığa

vurmadıkları düşünceleri birbirinin eşiydi. Karşılıklı olarak, birbirlerini kışkırtmanın en uç noktasına 41

:

varmışlardı. Victoria, Albert'i kıyasıya yokuşa koşmuştu. Acelesi yoktu nasıl olsa. Kama Sutra'yı satır satır okumuştu. Hazırlık devresinin, aşk oyunlarının

zevkine varmak istiyordu.

Albert'in denenmiş okşamalarıyla ürpertiler ge

çirirken, «bunun böyle mi olması gerekirdi acaba ? ..

'Şimdi yaptığım şey böyle mi yapılacaktı ?» diye dü

şünüp durmuştu.

Albert sona doğru kesin adım sayılabilecek bir

manevrayla pozisyon almış, aklından saymağa başlamıştı : Beş, dört, üç . . .

Ansızın sis tabakasının içinden yükselen, kopkoyu sisle biraz boğuklaşan gürültüyü duyup başını kaldırmıştı. Az ötelerinde sis tabakasını yırtan, görünüşü gittikçe açık seçik bir hal alan şey, bir gemiydi.

Delikanlı elinde olmaksızın sıçramış, şaşıran,

durumu kavrayamayan Victoria'nın çıplak, sisin serinliğiyle ürpertili vücudundan kopmuştu. Geminin burnu tam onları nişanlamış gibi'ydi. Hızlı,

düzensiz

soluklarıyla memeleri kabarıp alçalan kızın elinden

tuttu. Geriye doğru çekti.

Ağır, çelik gövdenin başı onlardan birkaç metre

ötede durmuştu. Sonra zinciri boşanan demir kayalara çarptı . . .

Yukarda beliren sakallı bir yüz onlara baktı. Bu

yüz yer yer kanla lekeliydi.

Al bert gizlemeğe gerek görmediği bir öfkeyle :

-«Heey, » diye bağırdı. «Buradan geçiş yoktur. »

Yukardan bakan yüzdeki şaşkınlık biraz daha

koyulaşmıştı şimdi. Adam, kocaman iki eliyle korkuluğu kavradı. Sonra ansızın geri çekildi. Gözden kaybolmasıyla tekrar görünmesi birkaç saniyeye sığmıştı. Bu kez, takınmış olduğu kulaklıktan aşağıya doğru kısa, kopuk bir kordon sarkan bir kadın başıyla beraber göründü.

Sakallı yüzle birlikte görünen kadının burnu kanıyor, ağzının iki yanından incecik çizgiler halinde yürüyen kan, kızıl, görünüşü ürkütücü bir Cengiz

Han bıyığı meydana getiriyordu. Sonm onlarınkinin

yanına başka başlar da katıldı ve korkuluk boyunca

dizilen bu başlarla ortalık bir revü sahnesi görünümü aldı.

Albert ansızın çıplak olduğunu farkedip, yapmacıksız bir utançla örtünmeğe çalıştı. Yanında duran Victoria şaşkın, suskun, koyu kurşuni gemiye bakıyordu.

Eski Kent Yolu çevresindekilere has şiveyle pürüzlenen bir ses :

- «Gemimizin önünde ne yapıyorsunuz ?» diye

sordu.

- «Giyeceklerimizin üstüne oturdunuz. Biraz

geri çekilirseniz belki giyinebiliriz. Teknede sandöviçlerimiz vardı. Herhalde onları da ezip berbat etmişsinizdir. »

Güvertedeki başlar kayboldu. Albert'in yukarda,

güvertede olup bitenleri görmesi olanağı yoktu. örtünmek için kavuşturmuş olduğu ellerini çekti. �aşkınlığı hala silinmemiş olan Victoria, ipnotize olmuşr;asına gözlerini gemiden ayıramıyordu. Albert c nu omuzlarından tuttu ve kendine gelmesi için şöyle hafiften sarsaladı.

Şimdi geminin doldurduğu koya bakan Victoria :

- «Güneş gözlüğümü orada bıraktığımı sanıyorum. » diyebildi.

Albert :

- «Şu durumda düşündüğün şeye bak,» diye mırıldandı.

Kızın kolundan tutup, onu küçük teknenin kalıntılarının bulunduğu yere doğru çekti. Gem·n;n tam önünde, ağır teknenin ezdiği, iyice eğrilip bükülmüş

dümen simidinin ucu görünli'yordu. Fiber dokulu camın incecik parçaları olduğu gibi çevreye yayılmış-

tı. Dıştan takma motorun görünüşü bir at nalından

farksızdı.

Giyeceklerinden görünürde kalan tek şey, Albert'in bisiklet fanilasının mavi-beyazıydı. Kelimelerle kolayına anlatılamayacak bunca hasara rağmen, Victoria'nın güneş gözlüğüne hiç bir şey olmamıştı.

Gözlüğü dikkatle inceleyen genç kız, onu takınırken

Albert'e boş boş gülümsedi.

Motoru çalıştırmak için kullandıkları ipi çeken

Albert onu bileğinin çevresine doladı. Sonra mavibeyaz bisiklet fanilasının bir parçasını çekiştirip aldı ve ilkel yerlilerin kalçalarını örten bez ·yerine kulla·

narak, çıplaklığının çok küçük bir bölümünü örtme

ğe çalıştı. Kurtarabilecekleri başkaca bir şey yok1m.

Geminin kıç tarafına doğru yürüdü. Bu kesim

olduğu gibi suyun dışında kalmıştı. Sadece pervane

kanadının katlanmış bir parçası denizin yüzüne de

ğiyordu. Teknenin bir yanında, kayalığı sağlam metal levhaları laser ışını gibi kestiği altı metre uzunluğunda bir yarık vardı. Tekrar o yüksek düzlüğe çıkıp daha yukarılara bakınan Albert, olayın başından bu 'yana ilk kez geminin adını gördü.

- «Vay canına .. Rus gemisiymiş . . . »

Teknenin yan tarafından sarkıtılan bir merdiven

kayalara çarptı. Sonra bir gemici botu göründü. Bunu ağır bir gövde ve Vorolokov'un kıllı yüzü izledi.

Onun ardından başkaları da indiler.

İnenlerin ilk işi kendi dillerinde bir şeyler konuşarak geminin teknesindeki hasarı incelemek oldu.. Sakallı Rusun hırslı hırslı söylediklerinden su

çun büyük bir bölümünü beyaz gömlekli gencin omuzlarına yıktığını kestirmek için Albert'in Rusça bilmesi gereksizdi. İri yapılı denizci ile genç adam tartışmayı ağız dalaşmasına, belki de yumruklaşmaya dökeceklerdi ama, hala kulaklığını çıkarmamış olan

Moğol bıyıklı genç kadın onların arasına girdi, Albert'i işaret ederek her ikisine de bir şeyler söyledi.

Albert ansızın, tatilini her zamanki gibi Clacton'da

geçirmediği için tarifsiz bir pişmanlığa kapılmıştı.

Genç kadın:

- «Goot arftermoon, (*) dedi. «Nasıl oldu da

bu adayı durup dururken önümüze çıkardınız?»

Albert bu ters, daha doğrusu kadınca mantık

düzeni karşısında afallayıp kalmıştı.

Arkalarından doğru ansızın yükselen bir gemi

düdüğünün sesiyle, küçük grupdakilerin hepsi irkilmişti. Albert bir yarım çark yaptı. O anda kapıldığı panik karın kaslarının kenetlenmesine sebep olacak

kadar büyüktü. Aksi yönden adaya doğru yaklaşan

bir gemiyi görmek onu pek şaşırtmamıştı. Bozkaya zaten yeteri kadar kalabalıklaşmıştı. 'Şimdi bir de bu geminin çıkagelmesi pişmiş aşa soğuk su katıyordu.

Hafifçe yükselen sisin ötesinde, olsa olsa dört

yüz metre kadar açıkta ve balık gemisinin hizasında

demir koyuveren g.emi kocaman bir tankerdi. En

yüksek direğinin tepesinde, Sovyetler Birliğinin kızıl

bayrağı hafif bir esintiyle çırpınıyordu.

Küçük grup'dakiler, bir filikanın indirilmesini

ve adaya doğru yol alışını gözlüyorlardı. Kazaya uğrayan Rus gemisinin mürettebatı, gelenleri karşılamak için kıyıya inmişti. Filika ada'ya henüz elli :metre mesafedeyken, seslenip konuşmağa başlamışlardı

.bile.

Gelenler kaşla göz arasında balıkçı gemisinin durumunu gözden geçirdiler. Bu arada hiç değilse Victoria'nm varlığını farketmek inceliğini de gösterdiler.

Ona yöneltilmiş, çapkınca pırıltılarla ışıldayan bakışlar bu soylu ve yapmacıksız ilgiyi açık seçik belli ediyordu. Neyseki Victoria güne§. gözlüğünü takın-

(*) «Öğleden sonranız hayırlı olsun» anlamına İngilizce

«Good afternoon» cümlesinin oozuk bir şekilde söyleni

şi - Çev.

:

n. ıştı. i:1neş gözlıığil.ı,ün ardında .T'zlenmekle kendisini biraz olsun rahatlamış hissediyordu. Albert, küçük tekneleriyle birlikte kendileri de ezilmiş olsaydılar, Rusların daha büyük bir mutluluk duyacakları hissine kapıldı.

Yeni gelenler ona doğru yürüdüler. Üniformalı

denizci hemen hemen aksansız bir İngilizceyle :

- «Burada ne yapıyordunuz ?» diye sordu.

- «Halen benim adamdasınız. Teknemizi par-

çalayıp tüm giyeceklerimizi mahvettiniz. Kız arkadaşım sivil kaldı. »

Subay, yanındaki uzun boylu Rusa kısa ve sert

bir emir verdi. Kocaman, yağlı kazağını soyunuveren

gemici onu Victoria'ya uzattı. Victoria tersine dönmüş yüzüne çevirdikten sonra sırtına geçirdi. Giydiği şc·y, bir denizcinin kocaman, yağlı kazağı ona ne kadar yakışabilirse o derece uymuştu. Kazakla görünü

şü daha da kışkırtıcıydı. Ona takılı9 kalan bakışlardan, kazağın altında hala donsuz olduğunu kimsenin unutamadığı anlaşılıyordu.

Balıkçı gemisinin yan tarafından sarkan merdivene doğru yürüyen grup, tekneye tırmanm1ğa başladı. Albert ve Victoria ne yapacaklarını, ne yapmaları gerektiğini kestiremeksizin merdivenin aıt başında dikilmişlerdi.

Çok geçmeden, küpeştede bir kadın başı belirdi.

Küçük bir hareketle onları yukarıya davet ed:nce,

Albert öne düştü.

- «Bu taraftan, lütfen . .

.

»

Kendilerini yukarıya çağıran kadın ve tıkız yapılı, burnu çarpık, yüzünün sadece bir yanıyla gülümseyen bir adam, onları bir kamaraya götürdü.

Altlı üstlü bir ranzayı işaret eden kadın :

- «Bunu bölüşmeniz gerekiyor,» dedi. «Ranzaya tırmanmakta sizin için bir sakınca olmadığını umarım.»

Albert yan gözle Victoria'ya baktı.

- «Bu durumda mı?».

- «Oturun, lütfen. Votka içer misiniz?»

Albert ne kadar anlatmağa çalışırsa çalışsın bir

şeye yaramayacağını düşünerek gülümsedi ve ranzaya oturdu. Ansızın, güneş yanığı esmer çıplaklığıyla hiç bağdaşmayan bir yerde olmanın

tedirginliğine kapılmıştı.

. .

Çarpık Burun, yağla donuk donuk ışılda'yan ıkı

bardağı onların ellerine tutuşturdu. Albert kızın doldurduğu renksiz içkiden bir yudum aldı.

- «Niet. (*). Böyle içeceksiniz.»

Kız içkiyi bir yudumda yuvarlayınca, Albert ve

Victoria da onu taklit ettiler.

Yirmi dakika sonra şişe yarıya inmişti.

Albert kızın kendilerini yumuşatmağa çalıştığı.nı düşündü ama, oralı olmadı. İdam edilmeden önce kendisine içki sunulan bir adam duıımundaydı.

Kafasının içi şimdiden şıkır şıkır ışımıştı. Votkanın

sırtındaki zonklaması sızıyı da dindirip dindirmeyeceğini merak ediyordu.

Kamaranın kapısı itilerek açıldı. Sakallı Rusla

tankedrden gelen üniformalı denizci de onlara kabldılar.

Genç kadın önce sakallı denizciyi gösterdi.

- «Balıkçı gemisinin süvarisi Kaptan Vorolokov. �u da, Donanmadan Komutan Nevski. Benim adım, Tanya Suvorova. Balıkçı gemisinin telsizcisiyim . . . »

Albert kendisini ve Victoria'yı tanıttı.

Vorolokov, görünüşte hasarın büyük olduğu izlenimine rağmen gemiyi ertesi gün yüzdürmeyi umut ettiklerini söyledi. Gece boyunca çalışacak, teknedeki

yarığı metal levhalarla kaynak yaparak onarmağa bakacaklardı. Daha esaslı onarım için gemi Leningrad'a götürülecekti.

{*) Rusça «hayır »anlamına. - Ç.N.

47

Victoria, Rus kaptanın cana yakın ve babacan

tavırlı olduğunu düşündü. İyi İngilizce konuşuyordu.

Vorolokov:

- «Kazanın nedeni radar hatası,» dedi. «Herkes

için sıkıcı, beklenmedik bir şey.. Küçük teknenizin

parçalanmasından üzgünüz. Londra'daki Elçiliğimiz

tazminatı ödeyecek. Yarın sizi gideceğiniz yere götürürüz. O zamana kadar lütfen konuğumuz olmayı kabul edin. »

Albert gösterdikleri nezaketten dolayı

teşekkürlerini bildirdi.

Üç Rus kamarayı terkettiler.

Kısa bir süre sonra kolları giyeceklerle

dolu

olarak gelen Tanya :

- «Bunlar sizin için», deyip giyecekleri bıraktı

ve çıkıp gitti.

Kasıklarını örten kumaş parçasını çıkaran Albert, omuzunun üzerinden, komodinin aynasından poposunun kızarıklığına baktı.

Bozkaya'nın tek ve anlı şanlı Hükümdarı olmak

sıfatıyla, özel doktorlarından sarayın dış parmaklıklarına asılmak üzere bir bülten hazırlamalarını isteyecekti. Bültende Kral Albert'in at gezintisi esnasında küçük bir kaza geçirdiği bildirilecekti. Sevgili halkına, poposunu bir kızla oynaşırken kayalara sürte sürte berelediğini nasıl söyleyebilirdi ?...

,

Giyinmeleri uzun sürmedi. Albert, g.emici giysisi içinde ka:ba kumaşın bacaklarını daladığını hissediyordu.

Dışardaki sesli hareketlilikten meraklanıp, yuvarlak pencereden şöyle bir baktı Bir grup gemici

.

nin kaynak cihazını geriye doğru çektiğini gördü.

Yukarda daha kalabalık bir grubun çalıştığını duyabiliyordu.

Sesler giderek arttı, tam bir gürültü halini aldı. Teknenin hasara uğramış yerleri aksi-asetilen bekleriyle kesiliyordu. Makinistlerin yerli yerine otur-
48

tuğu levhalarm madeni gürültüsü geliyordu. Zamanla dayanılmaz bir hal alan gürültü yüzünden Albert ve Victoria dışarıyş. uğradılar.

Güneş battı batıyordu, fakat kayaların üzerindeki ve güvertedeki ark lambaları, çevreyi sıcak renkli bir ışıkla aydınlatmıştı. Albert, gürültüye bir ç.are bulunsa, bunun romantik bir görünüm olacağını dü

şündü. Oysa .şimdi sadece insanı ürküten, böylesine

bir yer için 'yadırganan bir sahneden öteye geçmiyordu ..

Levhaları kesildiği yerlerden uçuşan turuncu metal parçacıkları, sırtları, omuz başları döktükleri terle ışıldayan kaynakçılar, donuk kızıl bir reng.e boyanan kayalar ayaklarının dibindeydi.

Önce kızaran levhalar sonr.a akkor halini alıyor, beklerin mavimsi beyaz yalazı ışıklı çizgiler çekiyordu. Kaynakçıların kocaman, parlak kara gözlüklerinde kızıl kıvılcımlar yansıyordu. Yer yer, uçuk duman konileri hafif esintiyle hareket eden hayaletleri andırıyordu.

Kayaların arasında oradan oraya gidip gelen

gölgelerin ürkütücü görünüşü, sahneye korkulu, kasvetli bir bale havası veriyordu. Ada tüyler ürpertici bir hareketlilikle canlanmıştı. Şeytanın akıl sır ermeyen işler tezgahladığı bir atölye halini alıp çıkmıştı sanki. . .

Küpeşteye yaslanan Albert, bilinçaltı bir hareketle kolunu Victoria'nın beline doladı. Gözlerinin önündeki sahneyle büyülenmiş gibiydi. Güneşin tamamen battığını bile farketmediler.

Yanlarında beliren Tanya onları yemek salonuna

davet etti. Vorolokov daha önceden gelip yerini almıştı. Victoria'·yı sol yanına oturttu. Tanya da her zamanki gibi sağına geçti. Albert pek acele etmeksizin, temkinli bir ağırbaşlılıkla onun yanına oturdu.

Ödünç alıp giydiği gemicisi giysisi içinde daha doğrusu onun etkisiyle- çevresine yabancılık hissetmi-49

f/4

'
-

yordu.

Tavada pişirilmiş esmer Rus ekmeği ve tuzlu

balıkla beraber Tiflis şarabı getirildi. Konuşmayı Vorolokov yönetiyordu. Savaş sırasında İngiltere'ye yaptığı ziyaretleri içten bir sıcaklıkla anlattı. İngilizce konuşmayı bu arada öğrenmiş olduğunu açıkladı.

- «0 sıralarda Rus okullarında İngilizce öğrenimi yoktu,» dedi. «Şimdi her şey çok farklı . . . »

Balıkçı gemisinin ansızın çıkagelişiyle kapıldığı

şaşkınlıktan bu yana Victoria kendisini biraz rahatlamış hissediyordu. Vorolokov'dan hoşlanmıştı. Kaptan Vorolokov şimdiye kadar tanıdığı ilk Rus'du. Bu serüvenden bayağı hoşlanmağa başlamıştı ama, eve

dönmediği için babasının endişeye kapılacağını da

biliyordu.

Kahve ve biraz daha votka içildikten sonra, Vorolokov teknenin onarımına nezaret edeceğini söyleyerek onlardan izin diledi. Tanya da geç saatlere kadar telsiz odasında çalışacaktı. Victoria ve Albert kamaralarına döndüler.

Büsbütün artmış olan gürültü, çok yakında bir

demir-dökümevi varmış hissini veriyordu.

Albert, Douglas Fairbanks'ın -tabii Baba Douglas'ın böyle bir durumun nasıl üstesinden gelece

ğini düşündü. Herhalde bir elinde kılıcı, bir elinde

hafif bor bomba, adanın uzak bir köşesinden sessizce denize dalacaktı. Aynı sessizlikte ve amansız bir vuruşla nöbetçinin hesabını görmesi onun için

mesele değildi. Sonra Albert Fairbanks bombayı atacak, geminin cephaneliğinin patlamasından şaşırmış mürettebatı kılıcıyla darına duman edecekti.

Birkaç saniye içinde, gemiden, adasında onu rahatsız edenlerin hayatlarından iz, eser kalmayacaktı.

Savaşta ötekileri yenilgiye uğrattığı için kıza da sahip olacaktı.

Albert gözleri açık olarak, uyanıkken daldığı

riiyasından sıyrıldı.

- «Bu gürültüde uyunmaz. Oyalanmak için bize bir dama takımı verirler mi dersin ? .. »

Albert alt ranzada, yanıbaşında oturan kıza baktı. Victoria gülümsüyordu.

Albert'in kemerinden

kavrayıp kendine doğru çekti. Albert onu öperek :

- «Damadan hiç hoşlanmam,» dedi.

Kapı açıldığı zaman, geceyi geçirmek için daha

ıyı bir çare önermeğe hazırlanıyordu. Gelen gene

Tanya'ydı.

- .«Kusura bakmayın, görevi şimdi bıraktım.

Fena halde uykum var.»

Tamamen giyinik olarak kamaranın öbür köşesindeki tekli ranzaya uzandı. Derin derin göğüs ge

çiren Albert üst ranzaya tırmandı. Hevesi kursa

ğında kalmıştı. Victoria aşağıdaydı. Aralarındaki bir

metreden az açıklığa ve şilteye içinden fena halde

sövüp saydı . .

Victoria birisinin hafifçe sarsalamasıyla uyandı. Tanya başucunda duruyordu. Elinde kahve fincanı vardı.

- «Lütfen çabuk hazırlanın. Gemiyi en kısa zamanda terketmemiz gerekiyor.

Saat henüz beşi birkaç dakika geçiyordu. Gün

iyiden i'yiye ağarmamıştı bile. Dışardaki gürültü ve

hareketlilik devam ediyordu. Albert'le Victoria güverteye çıktılar. Adanın açıklarında gemiler demirlemişti. Rus gemileri. . Bir zamanlar Şişko Hagan'a aitken Albert'in amcasının pokerde kazandığı, onun

ölümüyle de Albert'e miras kalan adanın en doğu

ucunun açığında, hiç değilse bir düzine gemi demir

atmıştı ..

Yorgun görünüşlü bir Vorolokov aşağıdan onlara el salladı. Uykuları henüz açılmamış, gönülsüz adımlarla onun yanına indiler. Orada duran Vorolokov, tekneye yeni kaplanmış levhalara bakıyordu.

Özür diler gibilerden :

- «Derme çatma bir iş, » dedi. «Fakat memlekete dönmemize yeter. Birkaç dakikaya kadar bizi çekmeğe başlayacaklar. Herhangi bir şey olmaması

için, lütfen adanın öbür ucunda durun. »

Karaya oturnıuş Dmitri Kirov'dan demir atmış

gemilere doğru, suyun içinde kalın halatlar, çelik

kablolar gerilmişti. Balıkçı gemisi bu görünüşüyle,

dev yapılı bir örümcek ağınqan bfr parçayı andırıyordu. Bir gemi düdüğü keskin keskin, öttü. Demirlerin zincirleri şakırdadı .. Karaya oturmuş tankerlerin kıç

tarafına çelik halatlarla bağlanmış gemiler denize

doğru manevra yaparak yelpaze gibi açıldılar. Bir

gemi düdüğünün kısa kısa iki kez ötüşüyle, kurtarma işleminin başlaması için sinyal verildi.

Albert ve Victoria kazaya uğramış tekneden

iyice uzaklaştılar.

Dmitri Kirovlu çekme işiyle görevli gemilerin

pervanelerinin çevresinde suyun yüzü köpük köpük oldu. Kablolar, kızıl-esmer çelikten bağlantı köprülerinde iyice gerildi. Albert olduğu yerden, güvertedeki ·Vorolokov'un ellerini kollarını sallayarak emirler verdiğini görebiliyordu. Bunu izleyen birkaç saniye içinde hiç bir şey olmadı. Sonra çekme kablolarının bazıları yer yer kopuyormuşçasına, ardarda, keskin, tmlamalı sesler duyuldu. Ağır yaralı geminin baş tarafı derinden gelen ürpertilerle sarsıldı ve havaya kalktı. Bunun ardından patlama'yı andıran sesler yükseldi. Uzun ve sağlam kablolar kıyasıya inen kamçı şaklamasından farksız seslerle koparak, Dmitri Kirov'un güverte bağlantılarını da beraberlerinde sürüklediler. Top patlamasını andıran bir sesle, alabildiğine gerilmiş olan son kablo da koptu . . .

Hala tutsak durumdaki teknenin çevresinde, ufalanan kaya parçacıklarının beyaz toz bulutu kımıldanıyordu.

İki saat sonra, kurtarma gemileri gene çekme

işlemi için gösterilen yerlerini almışlardı. Bu kez ana

destek gemisi, tanker de onlara katılmıştı.

İlk denemede olduğu gibi, gene bir gemi düdü

ğüyle sinyal verildi. Gemiler şöyle bir davrandılar.

Ardından duyulan ses bir topun kulakları sağır edici patlamasından farksızdı. Kopup güverteyi kazıyan bir kablo, bir mataf oru parçaladı. Kaptan köprüsünün bir köşesini de beraberinde götürdü. Bunu başka ve daha güçlü bir patlama izledi. Şimdi arka güverte tamamen ayrılmıştı. Su altı bombalarının 'yatağı Te bombaların koyuverildiği ağız, ürkütücü görünümüyle olduğu gibi meydanda kalmıştı.

Sonra Albert balıkçı gemisinin bağrından kopup

gelen çığlığı işitti. Bu çığlık bütün adanın çeYresinde yankılandı.. Yerden ikibuçuk metre kadar havaya kalkan, bir süre boşlukta asılı kalan baş taraf olanca

ağırlığıyla tekrar yere çarptı. İnanılmaz bir gürültüyle birlikte, çevreye kaya ve metal parçaları yağdı. Geminin köprü kesiminden gelen basınçlı havanın sesi de bu gürültüye eklenmişti. Çekme işiyle görevli gemiler makinelerini durdurdular. Dmitri Kirov hala adanın pençesinde, bir ölüm suskunluğu içinae

öylece yatıyordu. Sırtı tamamen parçalanmıştı. Onu

çekip kurtarmak için girişilen son çaba ölümü olmuştu.

Geminin cesedinin yanına gittikleri zaman, Albert'e :

- «Geminin çekilip götürülmesi olanağı kalmadı, » dediler. «İşe yarar durumdaki cihazları boşaltmağa kamr verdik. »

Albert dehşete kapılmıştı :

- «Bu kocaman, demirden leşi adamda bırakıp

gidemezsiniz. Olur olmaz yeri süprüntülüğe çevirmek kanunlarla yasaklanmıştır bu ülkede. »

Vorolokov kederli bir tavırla :

«Başka çaremiz yok,» dedi. «Gemideki ci-

hazları boşaltınca, belki teknenin kalıntılarını havaya uçurup ortalığı biraz temizleyebiliriz. »

Kayalıklardan gelen bir bağırma konuşmayı bu

noktada kesti.

Victoria «Babam» dedi.

Geminin yan tarafına doğru koştu. Rhodes ip

merdivenin alt başında duruyordu. Sırtında dizlerinden aşağılara inen muşambasıyla, bölge sahil koruma örgütünün şefi de onun yanındaydı.

Rhodes öfke ve iç rahatlığı karışımı bir duygunun yansıdığı yüzüyle onlara bakıyordu. Genç çift geri dönmeyince sahil koruma görevlilerine durumu

bildirmiş, şafaktan önce aramaya çıkanlara katılmıştı.

Sahil koruma şefine :

- «Ü genç köpeği kamçıyla döveceğim» diyor-

du. Parçalanmış balıkçı gemisinin yakınında karaya

çıkmışlardı. Koyda küçük teknenin kalıntılarını, par

Qalanmış giyecekleri ve Albert'in kullamlmaz durumdaki dürbününü görünce dehşete kapılmıştı.

Merdivenden inen "V!ctoria babasını kucakladı.

Albert de onun ardından geldi, olup bitenleri anlattı. Bir kayanın üstüne oturan Rhodes anlatılanları dikkatle dinledi. Keskin hiç bir şeyi kaçırmayan gözleriyle, garip anten çıkıntılarını (kubbemsi kabarıklıkları) , geminin değişik yapısının üzerindeki kamaşık anten örgüsünü uzun uzun incelemekten de geri kalmıyordu.

Sonunda ayağa kalktı. Elini cebine daldırıp,

cinle dolu ve Albert'in o güne kadar gördüklerinin

en büyüğü olan balık sırtı bir cep şişesi çıkardı. Arka cebinde taşıdığı bu şişe Yabancılar Lejyonundan bir erin matrasını andırıyordu. Kadeh yerine kullanılan başlığı açtıktan sonra, tutması için Albert'e uzattı. Şişeden uzun bir yudum çekti.

:

Albert'i alışık olmadığı bir yakınlıktan dirsekleyip :

- «Seni zengin yapabileceğimi sanıyorum, delikanlı», dedi. «Bunun için benim gibi görmüş geçirmiş birinin kılavuzluğuna ihtiyacın var. Karaya oturmuş teknelerle ilgili bazı kanunlar vardır. Teknenin karaya oturduğu yer kime aitse (o kişi belirli iddialarda bulunabilir. Onunla anlaşmaya varmaksızın, kazaya uğramış gemiden bir tek çivi bile alamazlar. Bu kaya yığınının sahibi de sensin. »

İki elini d e başına götürüp, mahkeme salonlarına 'yakışık düşen bir edayla peruğunu biraz öne doğru çekiştirdi.

- «Adanın sahibi sen olduğuna göre, kanunlar

bu konuda sana bazı haklar tanıyor. İşi bana bırak

sen ... »

Dönüp yürürken başını çevirip tekrar Albert'e

baktı.

- «Tabii senin adına hareket eden avukatın olarak» diye ekledi. Rhodes mürettebatla teknenin bo

şaltılması konusunu tartışan Vorolokov'la Uşakov'un yanına sokuldu.

Alabildiğine kibar ve yumuşak bir sesle:

- «Burada k-0mutan durumundaki kimseyle ko-

nuşmak istiyorum» dedi.

- «Kaptan benim. »

Rhodes hemen mesleki bir ciddiyet takınmıştı.

- «Mükemmel. Uluslararası Mahkemeler tara-

fından hak tanınan hisse verilmeden, bu teknenin

içindeki tek parça eşyayı alamayacağınızı bildiririm.

Ben bu adanın ı;;ahibi olan gencin hukuk danışmanı'yım. Uyarımı dikkate almazsanız, meydana gelebilecek durumu açıklamayı gereksiz görüyorum.»

Vorolokov'un gözlerinde ürkütücü bir parıltı belirmişti..

- «Kurtarma bedeli mi ?»

Rhodes :

- «Kurtarma bedeli ve kanunlarla belirtilen

hisse, » dedi.

Beyaz gömlekli bilimadamı, süvariye Rusça olarak :

- «Böyle bir şey yapabilirler mi ?» diye sordu.

- «Evet, fakat elimizi çabuk tutup atlatacağı-

mızı ummuştum».

Uşakov omuzlarını silkti. İki adam, yorgun adımlarla bahtsız geminin ip merdivenine tırmandılar.

Telsiz odasının kapısından başını çıkaran Tanya, Vorolokov'un somurtuk bir suratla yaklaşmasını gözledi.

- «Komutan Nevski, boşaltılan ilk partinin ı:ı.e

zn.ma n gönderileceğ-ini soruyor. »

- «Kendisine hiç bir şey boşaltama'yacağınıızı söyle. Aşağıda gemi üzerinde hak iddia etmeğe hazır çılgın bir avukat var. Sahil koruma botunun yaklaştığım gördüğüm zaman böyle bir şeyin olacağından korkmuştum, Nevski bir çaresini bulmalı. »

Tanya mesajı öteki gemiye iletti. Sonra tekrar

Vorolokov'a döndü.

- «Sizinle konuşmak istiyor. »

Vorolokov gözünü kırptı ve telsize yaklaştı. . .

Rhodes, Albert ve Victoria, sahil koruma örgü-

süne ait botun ışıltılı teknesinin yakınında, kayalara

oturmuşlardı.

Balıkçı' gemisinin güvertesinden sarkan Tanya

onlara seslendi.

- «Komutan Nevski, kendisiyle konuşmamız i

çin gemisine kadar gitmenizi istiyor. »

- «Özür dileriz,» diye bağırdı . «Meseleyi tartışmak için kendi topraklarımızdan başka bir yere gidemeyiz. Onun buraya kadar gelmesi gerekiyor. »

Sonra Albert'e döndü.

- «Ne olursa olsun, bazı ilkelere bağlı kalmalıyız. Öyle değil mi, Bill ? ..

Bu soruyu, sahil korumanın kendisiyle beraber

adaya çıkan şefine sormuştu.

Bill onunkinden g.eri kalmayan bir ciddiyetle ba

şını salladı.

- «Elbette ... Karaya oturmuş gemiler hakkında yeteri kadar bilgimiz var. »

Nevski'nin gelmesiyle başlayan görüşme, hukuk kurallarına uygun bir düzen-daha doğrusu düzenbazlık- çerçevesinde sürdürüldü. Rus kendi ülkesine ait olan bir şe'yi adadan götürmek için hak iddia ediyordu. Mesele bu kadar basitti. Rhodes de onunkine eş bir tonla, sözkonusu şeyin adada kalması gerektiğini söylüyordu.

Victoria, Rus subayına eşlik eden silahlı denizcilerin görünüşü babasının ısrarla diretmesini şuncacık etkilemediğinden dol.ayı tarifsiz bir kıvanç içindeydi.

Sonunda, avukat biraz ötede duran Albert'e yaklaştı.

- « Adayı, hiç değilse bir parçasını satmağa hazır mısın ?»

- «Değeri nedir ?»

- «Orası için üzülme, bana bırak sen. Senin

için en karlı şartlar üzerinden pazarlık edeceğim. »

Tekrar Rusun yanına döndü.

«Bu topraklarm sahibi, teknenizi de size bırakarak, zararınızı yarıya indirmek amacıyla sizlerden altı milyon ruble istiyor. »

Rusun şaşkınlığı, söylenişi ağız dolusu b u paranın aslında ne tuttuğunu bilmeyen Albert'in şaşkınlı

ğ·ından aşağı değildi.

Yakın tarihte verdiği imtihanlardan hala bazı

şeyleri hatırlayan Victoria :

- «Bir milyon İngiliz lirasından fazla,» diye fısıldadı.

Rus, Rhodes'e dik dik baktı. Sonra:

57

- «Hükümetimle konuşmam, yetkililere danışmam gerekiyor» dedi.,

4

Rhodes, kendisini izleyen silahlı muhafızlarla,

motorlu sandalın bağlı olduğu yere doğru zeminde

sıkı, sağlam adımlarla yürümek çabasındaki Nevski

'nin dimdik sırtına baktı. Adamın fena halde kızdığı

meydandaydı. Dizine kadar gelen suya daldı ve bir

adımda bota geçti. Denizcilerden biri botu kürekle

iterek açılmasını sağladı, sonra Ayat'a doğru yola

koyuldular.

Süngü doğrusuna ileriye bakan Nevski, başım

çevirip omuzunun üzerinden şöyle kaçamak bir göz

bile atmamıştı.

Rhodes kaç yılın görmüş geçirmişliğiyle pekiştirdiği hukuki çabasının sonucunu keyifli keyifli a

çığa vurdu :

- «Kazanacağız., kazanacağız . . . »

Ço-k kısa bir mesafe içinde aşağı yukarı gidip

gelirken, Albert onun başının çıplaklığıyla peruğu

arasında gün ışığını görebiliyordu.

- «Şimdi sadece pazarlık işi kalıyor. Ruslar

eninde sonunda ödeyeceklerini, ödemeleri gerektiğini biliyorlar. Batılılar bu işle ilgilenmeğe başlamadan önce, durumlarını sağlama almayı tercih ederler»

Başarısını kutlamak için cep şişesinden bir kadeh daha doldurarak, «Bu tekne balıkçı gemisi falan değil, düpedüz bir casus gemi,» diye ekledi. «Büyük bir ih·

timalle, milyonlarca İngiliz lirası değerinde cihazla

yüklü. Ruslar, Yanki' (*) lerin tekneye ve içindekile-

(*) Yanki : Amerikalılardan pek hoşlanmayan yabancıların «Amerikan anlamında kullandıkları deyim.

-

re el atmaktan kayiflaneceklerini biliyorlar tabii. Bu

yüzden cihazları bir an önce göz önünden uzaklaştırmağa bakacaklardır.»

Saatine göz attı..

- «Sahil korumanın botuyla St. Mary'e döneceğim.. Siz ikiniz burada kalın. Tekrar gemiye girmekten sakının. Ben dönünceye kadar aç kalacağınız için üzgünüm. Yeteri kadar yiyecek ve bir çadır getireceğim. Belki de uzun süre burada kalmamız gerekecek. Bu akşam dönmeğe çalışacağım. Ah, az kalsın unutuyordum. Bazı işlemler için kimlik belgen, veraset ilamı gerekli. Nerede onlar ? ... »

Albert gerekli belgelerin bavulunda olduğunu

söyledi. Sonra:

- «Giyecek bir şeyler de getirin,» diye devam

etti. «Onlara ihtiyacım olacak»

Rhodes sahil korumanın botuna indi. Onun arkasından seslenen Al bert :

- «Mrs. Pengelly'e bu akşam da yemeğe gelemeyeceğimi söyleyin bari,» dedi.

Pansi'yon sahibesinin, kaçırdığı iki akşam yeme

ğini hesaba katıp katmayacağını merak ediyordu.

Birden böyle düşündüğü için suçluluk duygusuna

kapıldı. Bir milyoner olmasına şunun şurasında sadece birkaç saat kalmıştı. Sonra evdeki şöminenin üzerinde asılı, çerçevesi işlemeli demirden, ,«Para bütün kötülüklerin anasıdır» yazılı küçük levhayı hatırladı.

Albert ve Victoria adanın batı ucuna doğru yürüdüler. Buradan bakınca, orta yerdeki üstü düz. kayanın çıkıntısı balıkçı gemisinin görülmesine engel oluyordu. Yüzdüler, gün�ş banyosu yaptılar. Şinidi

gerçekten konuşacaklan çok şey vardı.

Genç kız :

- «Ü kadar parayla ne yapacaksın ?» diye sor-

du.

Al bert boş boş ona baktı :

- «Yani dilediğin her şeyi satın alabilirsin demek istedim. »

Albert üzgün, hatta endişeli görünüyordu. Genç

kıza :

- «Birzamanlar bir arkadaşım vardı, » dedi.

«Futbol maçlarının tahminlerinden 150 İngiliz lirası kazandı. Bu para onun mahvına sebep oldu.»

Kız güldü. Albert .alınmış gibi ona bakıp başını

salladı.

- «Ciddi söylüyorum. Eline geçen para yüzünden ipin ucunu kaçırdı. Tatil için memleket dışına gitti. Onun sonu oldu bu .. Oysa Clecton'da pekala

idare edip gidiyordu. »

İnce parmaklarından birini şakağına da'yayan

genç kız şöyle bir düşündü :

- «Tam iki yüz Rolls-Royce satın alabilirsin.

Tam bir yıl, günde 4000 İngiliz lirasından fazla para

harcayabilirsin. Halen ne kadar kazanıyorsun?»

- «Vergiler falan çıktıktan sonra elime haftada

yirmi Sterlin geçiyor. �

- «Tam altı yüz yıl günde on Sterlin harcayabilirsin. »

Albert :

- « Benim derdim parayla değil,» dedi. «Sadece

bu kadar paraya sahip olabileceğimi hiç bir zaman

düşünmemiştim. Fazla sigara, içki içmem. Haftanın

her gecesi sinemaya gidiyorum,, Arada biraz bilardo

oynar,denk düştüğü zaman dansa giderim. Alf amcanın evi eşyasıyla birlikte bana kaldı. Giyim kuşam ım fena sayılmaz, biraz para da biriktirdim.

Geri döndüğüm zaman Manny ne söyleyecek Tanrı bilir ?»

- <�Ne isteyeceğini galiba sana ben öğretece

ğim.»

Victoria yumuşak bir hareketle ona doğru eğildi ve ensesinden hafifçe ısırdı.

Ona bakarak gülümseyen Al bert :

60

- «Ne istediğimi biliyorum,» dedi. «Fakat Rus

donanması bunu elde etmeme asla meydan vermeyeceğe benziyor. »

Komutan Nevski genellikle daima kusursuz giyinirdi. Uzun boylu olup, kısa kesilmiş gümüş rengi saçlarıyla Sovyetler Birliği Deniz Akademisinin en

iyi ürünlerinin yakışıklı bir örneğiydi. Donanmadaki

geçmişi başarılarla doluydu. Yabancı dil öğrenmeğe

yatkındı, Batı ülkelerinden birinde deniz ateşeliğine

atanması umudunu büsbütün güçlendiriyordu. Buz

üstünde hokey oynamayı sevdiği için özellikle Kanada'yı isterdi.

Kamarasının kapısı kilitliydi. Masanın başına

oturdu. Boyunbağının düğümü yana kaymış, yaka

düğmesi çözüktü. Ceketi öne doğru çökmüş omuzlarından sarkıyor gibiydi. Uza'yıp kıvrılan külü henüz düşmeyen bir sigara tuttuğu sol elinin başparmağını şakağına dayadı. Önündeki deniz liaritasıııa; baktı. Çevresi kopuk çizgiciklerle halkalanmış benek Bozkaya'ydı.

Sigaranın külü düştü, İzmariti öfkeyle bastırdı.

Elinin bir hareketiyle, paftayı ve üzerine düşmüş olan

külü yere gönderdi. Bir çekmeceye uzanıp yassı bir

şişe aldı. Şişenin kapağını açtı, hemen hemen donmağa yakın votkayla doldurdu. Boğazını yakmacasına kayıp giden votkanın üstüne bir sigara daha.

yaktı.

Meslek hayatının dönüm noktasındaydı. Şimdi

sadece, küçiik bir limandaki Liman Dairesinin kuytu,

kasvetli bir köşesine atandığını bildirecek olan telsizin gelmesini bekliyordu. Donanmanın önemsiz bir gemisini kaybetmenin cezası bile buydu. Gayet iyi

biliyordu. Oysa Dmitri Kirov önemli, çok değerli bir

gemi'ydi. Bu durumda verilecek cezayı tahmin dahi

edemiyordu.

Memlekette Donanma Başkomutanlığına gön .

dermiş olduğu şifreli mesajın tepkilerini düşündü.

Soğuk soğuk terlediğini hissetti. Yassı şişenin ka·

pağını açıp biraz daha içti.

Kollejden bu yana geçen uzun yılları düşündü.

Meslek hayalında ilerleyip yükselmek için, çoğunluk·

la kişisel duygularından, özlemlerinden fedakarlık

ettiği yılları. . . Hiç evlenmemişti. Annesi, babası çoktan ölmüşlerdi. Ailenin tek çocuğuydu. Arkadaşları başarılı subay tipinin başka örnekleriydi. Bundan

sonrasını, geleceğini tam anlamıyla yalnız olarak

g.öğüslemesi mi gerekecekti ? ...

Kamaranın kapısına sertçe vurulmasıyla düşün··

celerinden sıyrılıverdi.

- «Telsiz subayı(efendim. »

Komutan Nevski, yerdeki paftayı masanın arkasına doğru, görünmeyecek bir yere iteledi. Votka şişesini kaşla göz arasında ortadan kaldırdı. Kapıyı

açarken boyunbağının düğümüne çekidüzen vermiş,

yakasını iliklemiş, gene donanmanın yakışıklı, şık

komutanlarından biri olup çıkmıştı.

Telsiz subayının gülümse'yen yüzünü gorunce

bakışı sertleşti, çalındı. Telsiz mesajının yazılı olduğu kağıdı hırsla kaptı ve subaya dışarda beklemesini söyledi.

İçinden «sizi piçsoyları» diye düşündü, «Leşe

üşüşen akbabalar gibi koku almakta hiç gecikmiyorsunuz. »

Kağıdı açıp okudu.

Omuzları gerildi. Ağzı açılıp yayıldı.

Denizcilik hayatında şimdiye kadar hiç kimse-

nin görmemiş olduğu bir şey yaptı. Kahkahaiarla

güldü. Kahkahaları kamaranın dışından du'yuluyordu. Karyolasının kenar korkuluğunu kavrayıp şilte ·

ye oturdu. Yanaklarından aşağı göz yaşları ak1yordu. Arkasına yaslandı. Dizlerini kıvırdı. Gözyaş'arının suslediği kağıdı okumağa çalıştı.

Sovyetler Birliği Prezidium'u Baskanının kisisel

tebriklerini bir kez daha okudu, Cü�leler coşkulu,

adeta şairane bir heyecanla kaleme alınmıştı. Şimdiye kadar eşi benzeri görülmemiş denebilirdi. Komutan N evski hayatı boyunca böylesine yüceltilmemişti.

Kahraman, Tuğamiral Nevski oturduğu yerden

kalktı, hiç ihtimal verilmeyen bir şeyi yaptığı için

rütbesi yükseltilmişti. Rusya için İngiltere'nin di�lerinin dibinde, Atlas Okyanusunun girişini kontrol eden, İngiltere Kanalını, İrlanda Denizini ve Biskay

körfezini göz altında tutan, stratejik önemi son Jerece büyük bir üs sağlamıştı, Bozkaya, bir ÇarlJk hazinesinden daha değerliydi.

Adanın kuzey kıyısındaki Albert ve Victoria,

getirmiş olduğu şeyleri boşaltması için Rhodes'e yardım ediyorlardı. Rhodes'in dönüşü bir karnaval şenliği kadar cümbüşlü olmuştu. Balıkçı gemisinin güver tesinde dizilen Rus balıkçılar, bu cümbüşü en ufak

ayrıntısını gözden kaçırmaksızın izlemişlerdi.

Rhodes tepeleme dolu bir sandalla gelmişti. Herzamanki gibi siyah ceketini, çizgili pantolonunu giyinmiş olan, inci rengi boyunbağı güneş ışığıyla daha uçuk görünen katibi Collins de beraberindeydi. Avukatın kendisi köpek balığı avına çıkıyormuş gibi gi

'yinmişti. Kalın keten pantolonu bey.az, bunun üzerine giymiş olduğu muşamba ceket çiğ sarıydı. Mavili kırmızılı motosikletçi kepinin ön tarafında CIN

ZANO kelimesi okunuyordu.

Collins'le beraber, Rus seyircileri görmemezlikten gelerek alabildiğine ciddi, çevreye bakınıyor, konaklamak için uygun bir yer arıyorlardı.

Aradıkları gibi bir yer bulunca, büyük, portakal

rengi çadırın direğini dikmeğe başladılar. Bu işi büyük bir ustalıkla, orta bölmenin iki 'yanında ikişer yatak odasından dört yatak odası düzenine göre ger

çekleştirdiler.

Sonra şöyle bir geri çekilip, yeni büro ve barınaklarına alıcı gözle baktılar. Çadırın döşenmesi işi-63

-

ne girişmek için, kıyıda yığılmış malzemenin yanına döndüler.

Elleri kolları kanun kitapları ve dosyalarla dolu Albert, artlarda kim bilir kaç sefer yaparak onlara yardım etti. Ardından, açılıp kapanır masalar, sandalyeler, yemek ocakları, kap kacak, su galonları ve fenerler taşındı. Al bert «Yiyecekler nerde ola ki?

diye düşünüp duruyordu.

Rhodes ansızın bir şeyler sezinlemiş gibi :

- «Derdin ne?» di'ye sordu.

- «Yiyeceklerin nerde olduğunu merak ettim.

Bütün gün hiç bir şey yemedik».

Hukukçu, üzerinde «S.S. Orcadia - seferdeyken

kuUanılmaz» yazısı okunan küçük bir paketi işaret

etti. Paket, cin şişeleriyle dolu kocaman iki sandığın

arasında sıkışmıştı.

Tekrar çadıra dönen Rhodes, masaları, sandalyeleri kendine göre bir düzenle yerleştirdi. Yazı makinesini, lambaları, kitapları yerli yerine koydu.

Collins, hayatı boyunca kayalık bir ada üzerindeki portakal rengi bir çadırda yaşamış, orada çalışmış gibi davranıyordu. Çadırın dışında, bir kayanın yarığına çakılı kazığa pirinç bir plakayı sıkı sıkı

bağlarken, çıplak başı ılık akşamüstü güneşiyle ışıl

ışıldı. Pirinç plakada «Jas. Rhodes, LL. B. Lon., Hukuk Danışmanı, Yeminli Avukat» kelimeleri okunuyordu. Sonra hiç değişmeyen o dik yürüyüşüyle motorlu sandalın bağlı olduğu yere gitti. Oradan getirdiği büyükçe, üzerinde HOŞ GELDİNİZ yazılı paspası son derece resmi bir tav_ırla çadırın kapısının önüne yerleştirdi.

Victoria hiç farkına varmaksızın kendisini mutfak bölümünde buldu. Bu konuda insanı şaşırtacak kadar becerikliydi. Elinin bu işlere nice yatkın oldu

ğu hemen anlaşılıyordu. Birkaç dakika içinde, çadırın arka tarafında iki gözlü bir gaz sobasını kurup yakmıştı.

Sahanda cızırtılarla kızaran biftek ve dilimlenmiş soğan, açlıklarını büsbütün duyuran garip bir kazıma sesi çıkarıyordu. Denizin yüzünden biraz yukarda uçan bir helikopter, pervanesiyle havayı kesi

'yormuş gibi adanın üstünden geçti ve Ayat'a doğru

uzaklaştı. Geminin üstünde asılı kalmışçasına alçaldı. Uzaktan çok küçük görünen bir insan şeklinin helikopterden Rus gemisinin güvertesine indiğini gözlediler.

Bir an hareketsiz kalan helikopter sonra yön

değiştirdi. Fransa sahillerine doğru uzaklaşarak gözden kayboldu.

Collins :

- «Danışmak için daha yüksek rütbeli kimseleri mi çağırdılar dersiniz, efendim» diye sordu.

Rhodes omuzlarını silkti. Kızıl peruğunu hafif

çe kaldırıp çıplak kafasını kaşıdı.

Gökyüzü şimdi hemen hemen mordu. Rhodes

gaz lambalarından birini yaktı. Collins'le beraber bürolarına çekilip, cinlerini yudumlayarak dosyalardan aldıkları kağıtları incelemeğe, hukuk kitaylarını karıştırmağa koyuldular.

Albert motorlu sandaldan toparladığı minderleri getirdi. Victoria ile çadırın dışında oturdular. Rus filosunun göz, kırpan ışıklarını seyrediyorlardı. Elli

metre kadar ötede, karaya oturmuş trolden gelen

balalaykanın sesini açık seçik işitebiliyorlardı. Balalaykanın sesi hüzünlü, melankolikti. Hiç esinti yoktu. Deniz dupdurgundu.

Zaman zaman, karşıdaki geminin çelik basamaklarında gürültülü ayak sesleri duyuluyordu, fakat en ufak bir hareketi seçemiyorlardı.

Sonunda öylece oturmaktan yorulan, daha doğrusu sıkılan Victoria ve Albert çadıra girdiler. Victoria Albert'in elini hafifçe sıktı. Babasını öptü ve çadırın 'yatakodası yerine geçen bölmelerden birine

girdi. Bir an duralayan Albert, onun girmiş olduğu

bölmenin bitişiğindekini seçti. Rhodes ve Collins çalışmağa devam ettiler.

Albert, kamp yatağının kenarına oturdu. İnce,

pamuklu kumaştan ara perdesinin ötesinde soyunan

Victoria'nın gölgesini gözledi. Soyunup sırtüstü yattı. Uyku tulumunun içinde kıvrılarak, yavaşça ona seslendi. Kumaştan duvarda bir kabarıklık belirdi.

Elini uzatan Albert, kumaşın öte tarafından kızın

elini tuttu ...

Bronz hançerini çeken Albert, keskin ve yumu

şak bir hareketle İmparatorun çadırının gergin kumaşını boydan boya kesti. Miğferinin kırmızı tüylü sorgucunu geriye doğru itti. Ocaktaki ateşin ölgün

ışığında onu tanıyan Prensesin dudaklarının arasından boğuk, kısık bir çığlık koptu. Albert ona hiç ses çıkarmamasını, kendini izlemesini işaret etti.

Çadırın dışına çıkıp kumlara ayak bastıklarında bir Lejyonerin zırhlı g.övdesi karanlığın koynundan kopup Üzerlerine doğru geldi. Bir savaş baltasının ışıltısı çakıp söndü. Savaşçının baltayı indirmesine kalmadan, Albert kenara çekildi. Ani bir vuruş, adamın şahdamarını kesmeğe yetmişti. Adam hiç

ses çıkarmaksızın yere düştü, Çölün kumu kanım içiyordu.

Beyaz aygırının sırtına atlayan Albert, çıplak

Victorianın ayaklarını yerden kesip arkasına oturttu. Şöyle bir şahlanan at ileri atıldı. Yumuşak ayak sesleri hiç duyulmaz oldu, adeta uçuyordu. Geride u�

yanan kampın sesleri duyuluyordu. Mısır gecesinin

koynunda onları sadece sesler izledi.

Albert'in gizli vahasına vardıkları zaman, doyasıya seviştiler ...

Albert şimdi bir ormandaki açıklıkta, kalçasının hizasında tuttuğu bir M.16 ile tetikte duruyordu.

Geri çekilen haydutlara silahıyla ölüm saçtı. Muson

mevsimiydi. Sıcak 'yağmur kör edercesine yüzünü

kırbaçlıyor, soluk almasını güçleştiriyordu ...

Victoria ona sesleniyordu. Ansızın uyanınca,

kendini tepeden tırnağa sırsıklam, Victoria'yı da

elinde boş bir su kabıyla başucunda duruyor buldu.

Genç kız : «- Özür dilerim,» dedi. «Başka türlü

uyandıramadım seni. Kahvaltı hazır. Ben uyanalı

bir saati geçti»

Bu zamanın çoğunu süslenmekle geçirmişti. Babasının St Mary'den getirmiş olduğu makyaj çantasını kullanmak için hiç vakit kaybetmemişti. Onun sırtındaki kolsuz entariye bakan Albert, bu entarinin

birkaç günlük bir kamp hayatından çok bir kokteyl

partiye uygun düşeceğini düşündü.

- «Babam Rusların birkaç dakikaya kadar geleceklerini düşünüyor. Giyinsen iyi olur»

Davranıp bavuluna yönelen Albert temiz bir kilot, bir de şort çıkardı. Hala kızarık ve fena halde yanan kaidesini, otuz altı saattir giydiği Rus gemici

<;inin kaba, ısırgan gibi dağlayan pantolonundan kurtardığı için memnundu. Çadırın mutfak bölümü olarak kullanılan açıklığına geçti. Victoria onun için oir leğen su hazırlamıştı. Yıkanıp traş oldu. Sonra

j'atağının bulunduğu yere dönerek bir g.ömlek buldu. Temizlenip kılık kıyafetine çekidüzen vermek iyi bir şeydi. Pasaklılıktan hoşlanmazdı.

Rhodes ve Collins çadırın önünde, güneşte oturmuş, kahvaltı tayını olan cini yudumluyorlardı, Albert onların yanına oturdu.

Rhodes :

- «Cin mi, çörek mi ?» diye sordu. Yorgun görünüyordu. Peruğu gene eski yerine ka'ymış, saçlarıyla yaptığı ayırım çizgisi bir kulağından öbür kulağına kadar meydanda kalmıştı. «Yatağından ayrı düşmüş bile olsan, bir yaz sabahı açık hav.ada kahvaltı kadar keyifli şey yoktur.

Albert mısır unundan yapılmış, köpük kadar hafif, küçük çörekleri seçti. Güneş adanın üstünde iyiden iyiye yükselmişti. Çadırın önünden kuzeye doğ-

ru, gorunum Akdeniz yöresi izlenimini veriyordu.

Doğuya bakınca, Clydeside doklarının bir kesimini

görür gibi oluyordu insan. Güneybatının, Rus filosunun demirlemiş olduğu çevrenin görünümü ise bambaşkaydı.

Albert deniz kenarında çömeldi. Bir avuç ince

kum ve biraz yosunla, saplı tavayı temizliyordu. Arkasından gelen sert ayak seslerini işitip döndü. Tanya'nm yaklaştığını gördü.

Onun yaklaşmasını gözledi. Üniformasını yeni

ütülemiş, saçları iyice gerilip kulaklarının arkasına

çekilmişti. Bacaklarında siyah çoraplar, ayaklarında

topuksuz iskarpinler vardı. Albert, onun da Victoria

kadar bu adaya yakışmadığını düşündü. Giyimine

rağmen görünüşü çekiciydi. Bir an için, giysilerini

birbirleriyle değiştirecek olsalar iki kızın nasıl görüneceğini merak etti.

Tanya «Ello» (*) dedi.

«Goot morning» mi, yoksa «Goot morden (* *)

m i demesi g.erektiğinden emin değildi.

Albert : «- Morning (***) diyerek onun şaş

kınlığını büsbütün koyulaştırdı.

Çadırı işaret eden kız : «Büyük bir kamp şadırınız var, » dedi.

Şaşkınlık sırası Albert'deydi. Sonra kızın «Ça-

dır» demek istediğini anladı.

Ona gülümsedi.

Tanya yumuşak bir sesle devam etti :

- «Kaptan Vorolokov, sizinle en kısa zamanda

konuşmak istediğini söylüyor. Kendisi ve öteki suba'y-

(*) «.Merhaba» anlamına kullanılan «Hollo»nun bozuk

bir §ekilde söylenişi. - Ç.N.

(* *) «Günaydın» anlamında «Good morning» deyiminin

bozuk söylenişleri. - Ç.N.

(***) «Günaydın» anlamına kullanılan İngilizce deyL

min kısaıtılmıı şekli -- Ç.N .

.

lar, bir saate kadar kamp şadırınıza gelecekler. »

Albert bir kahve içmesi için onu «şadır»a davet

etti.

- «Teşekkür ederim ama, kalamam. Kaptan Vorolokov mesajını verii;t hemen dönmemi söyledi.»

Albert dudağını ısırdı. Tanya sert bir dönüş yap-

tı ve çakılların üzerinde trol 1e doğru yürüdü.

Albert öylece bakarken, bir ses :

- «Ondan hoşlanıyor musun ? » dedi.

Victoria, çadırın mutfak açıklığının önünde duruyordu.

- «Sarışın değil. üstelik beni Alaaddin'in sihirli lambası sanıyor. »

Victoria ışıltılı dişlerini gösterdi.

- «Sizi dinliyorum. Sana el atacak olursa, hiç

bakmam bir kaya parçasıyla masaj yaparım ona. »

Çadırın olduğu yere tırmanan Albert, aralıktan

başını büro kısmına uzattı : «Ruslar bir saate kadar

geleceklermiş. »

!çerden gelen cev:ap :

- «Biz hazırız, » oldu. «İçeriye gel de, izlenecek en

iyi yolun ne olduğunu, bu konudaki düşündüklerimizi

söyleyelim. »

Rhodes onbirinci kadehini doldururken, kadehle

şişenin birbirine çarpmasından çıkan ses işitildi.

Sigara kutusunu öne doğru sürdü. Sonra masa

çakmağını iteledi.

- «Bu meseleyi ciddi bir iş olarak ele almalıyız. Bir içki isteyen var mı ?

Böyle söyleyerek başını sallayan Albert'e baktı.

- «Dünyanın parası sözkonusu olduğuna göre

bu kağıdı imzalamanı istiyorum. Dikkatle oku. Bana bu meselede senin adına hareket etmek yetkisini veriyor. Üstelik yüzde beş komisyonumu garantiliyor. Bu yüzden, normal olarak aldığımdan az. Fakat Collins ve ben, sözkonusu iş için yeterli buluyoruz.»

Kadehindeki cini bir yudumda götüren Rhodes,

kendiliğinden bir hareketle peruğunu düzeltti.

Albert elindeki kağıdı inceledi. Açık, özlü ve dürüsttü. Bir şey söylemeksizin imzaladı.

Rhodes : «'Şimdi .ayrıntıları konuşalım,» dedi.

Her şeyden önce, Ruslara Adanın bir parçasını bile

satmayalım diyorum. Onlar sadece başkalarını trol'

lerinden uzak tutmağa bakıyorlar. Kendilerine doksan dokuz yıllık bir hak tanıyacağız.»

Yüzüne, işini bilir sinsi bir üç kağıtçı ifadesi

yayılmıştı. Kendine bir cin daha doldurdu.

- «Karaya oturmuş tekneyi en kısa zamanda

götürmeğe çalışacaklardır. »

- -ı:Her şeyi tamamen sizin ellerinize bırakıyorum, Mr. Rhodes. »

- «Mükemmel»

Victoria Albert'in eline bir kahve fincanını tutuşturdu. Üç erkek dışarı çıkıp Sovyet ziyaretçilerinin gelmesini beklediler.

Vorolokov'un trol'ün ip merdiveninden inişini,

parçalanıp çevreye yayılmış kaya serpintilerinin arkasından yürümesini se'yrettiler.

Ayat'ın motorunun sesi, Adanın burnunu dönüp

de Vorolokov'un olduğu yere yaklaşırken daha kuvvetlenmişti. Fırlatılan halatı ustalıkla tutan Vorolokov, motoru kayaların yakınına çekti. Nevski ve koyu renk çanta taşıyan, kahverengi eibiseli, çocuksu yüzlü gençten bir adam kıyıya çıktılar.

Kıyıya yakın bir yerde durup bir süre konuşan

üç Rus, sonra çadıra doğru yürüdüler ..

Albert : «Bana ihtiyacınız var mı?» diye sordu.

- «Hayır. Belki bir imza için çağırmamız gerekebilir. Uzağa gitme. Gerektiği zaman seni çağıracağım. Victoria bize hiç ara vermeden bol bol kahve

'yapmanı istiyorum»

Genç çift çadırdan çıkarken, Ruslar Victoria ile

Albert'e gülümsediler.

Albert : «İçeri buyrun, lütfen » dedi.

Ziyaretçileri alabildiğine ciddi bir tavır takınmış

olan Collins karşıladı. Onları, masasının başında

oturan Rhodes'in huzuruna buyur etti. Rhodes ayağa

kalktı ve üç adamın elini sıktı.

Nevski, kendileriyle gelmiş olan gençten yabancıyı tanıttı :

- «Yoldaş Gregor Lazarev. Paris Büyük Elçiliğimizden. »

Albert çadırın gölgesinde, gaz ocağının çevresine yaydığı sıcaklıktan uzak bir yere oturdu. Victoria mutfak bölümüyle toplantının yapıldığı yer arasında

durmaksızın fincan fincan kahve taşıyordu.

İki saat sonra, Albert'in yanına gelip :

- «Şimdi de cin içiyorlar» dedi.

Albert, oturduğu yerden içerde sürüp giden konuşmaların tek kelimesini bile işitmiyordu. Çadırın eteğiyle toprak arasından, sigara dumanının kopuk

bulutçukları yükseliyordu.

Sonunda mutfak bölümünü .ayıran perde kenara

çekildi. Collins başını dışarı uzattı.

- «Gelin,» dedi.

İçerde duman öylesine yoğunlaşmıştı ki, Albert

gözlerini açık tutmakta bayağı güçlük çekti.

Gözlerini yakan, soluk almasını güçleştiren duman perdesinin ötesinde Lazarev'le tanıştırıldı.

Rhodes bir elini Albert'in omuzuna koydu ve masanın

üstünde duran yazılı anlaşmayı imzalamasını söyledi. Albert onun ötekilere çaktırmaksızın, belli belirsiz göz kırpışını farkedebilmişti. Rhodestin ilk kez olarak peruğunu takınmadığını da gözden kaçırmamıştı. Rhodes, peruğu

mas.anın üstündeki sigara küllerini süpürmek için kullanıyordu. Albert kalemi aldı ve anlaşmayı imzaladı.

Hukukçu :

- «Bu iş de tamam, baylar» dedi. Henüz imzalanmış olan anlaşmayı Lazarev'e uzattı.

Rus, çantasını açtı. Bir deste mavi kağıt çıkar-

dı. Kağıtlara şöyle bir göz atıp, desteden bir kağıt

seçti.

Collins'e :

- «Lütfen bayın adını buraya yazın,» dedi

Sonra kağıdı aldı, dikkatle gözden geçirdi ve Al-

bert'in eline tutuşturdu.

Gülümseyerek :

- «Sizin» dedi. «İsviçre'deki bankamıza hemen

tel çekeceğiz. Para, yarın adınıza açılacak bir hesaba transfer edilecek. »

Lazarev, Victoria'ya dönüp hafifçe eğildi. Üç erkeğin elini sıkıp çadırdan çıktı. Öteki iki kişi de veda edip onun peşinden gittiler.

Ruslar otuz adım ağır ağır, hiç konuşmaksızın

yürüdüler. Sonra Nevski Kaptan Vorolokov'un kaburgalarına doğru bir dirsek attı. Bir eliyle de Lazarevin omuzunu okşarcasına vuran çiçeği burnunda Ameral, keyifli keyifli :

- «Yeni sömürgemiz, » dedi. «Acemi bir sarho

şun küpeşteden düşmesi kadar kolay oldu bu iş .. »

Gülüştüler. Kolkola giren üç a?am, Enternasyonal'i (*) mırıldanarak kıyıda bekleyen motora doğru dimdik, sert adımlarla yürüdüler. Ayat'a varır varmaz bu başarıyı kutlamayı tasarlamışlardı.

Albert hala elindeki mavi kağıda bakıyordu. Ka

ğıttaki yazılar Fransızcaydı.

- «Ne yazıyor?» diye sordu.

- «Senin bir milyoner olduğunu, oğul. Birbuçuk

kere milyoner olduğunu. Seni ilk olarak benim kutlamama izin ver. Bir cin iç. »

Victoria, Albert'i_ kucakladı. Albert şimdiye kadar tanıdığı ilk milyonerdi ama, milyoner milletinin çok sevimli olduğuna karar vermişti.

Oollins görünürlerde yoktu_ Biraz sonra, bir elinde bir şişe Graves, ötekinde de dengeli bir şekilde (*) Sovyetler Birliğinin milli marıı. -- -- Ç.N.

'

tutmağa çalıştığı, dört bardak bulunan bir tepsiyi

taşıyordu.

- «'Şampanya olmadığı için özür dilerim. Başarıyla sonuçlandırılan işi kutlayalım.»

Albert şaşkın, öylece kalmıştı.

Öğle yemeğini güle konuşa yediler. Yemekten

sonra, Rhodes ve Collins, Adanın -belirli bir süre

için- kendilerine ait olan kesimini sınırlayan Rus gö

revlilerle buluştular. Albert'le Victoria, Bozkaya'nın

enlemesine, bir kıyıdan ötekine kavuşan geniş, beyaz

çizginin çekilmesini seyrettiler.

Albert : «Ne olursa olsun, gene de biraz üzgünüm» dedi. «Adanırı en sevdiğim parçasıydı o. Sana orada rastlamıştım. »

Londra'nın Güneybatı kesiminde, yorgun ve ya

şından yıpranık gösteren yüksek rütbeli bir İngiliz

;,ıifre subayı, Başbakan'a telefon etti.

- «Onceliği olan bir haber, efendim. Ruslar bir

adayı satın alıyorlar. Scilly Takım adalarınm biraz

açığında .. »

Başbakan : «Hey, Tanrım, » dedi. «Gelecek haf.ta o taraflarda tatile çıkmağı kuruyordum. Şunu ayrıntılarıyla anlatır mısın?»

- «İşi sessiz sedasız yürütüyorlar. Bütün bildi
ğimiz, Adanın karasuları dışında ve özel mülkiyet
olduğu. Şimdiye kadar hiç ilgilenmemiştik. Çevre
Rus gemileriyle dolu ... »

Başbakan : «Ana vatan Filosunu gönderin» emrini verdi.

- « Pazar günü için önceden kararlaştırılmış
işi var ne demek ? »

Sessizlik b u kez daha uzun sürdü.

- «Hangi Philip ? Amiral'ın yeğeniyse ne yapa-
lım yani ? Kimin kocası dedin ?»

Bu soruları yeni bir sessizlik izledi.

Başbakan :

- «Hımın. » dedi. «Bir kez aklına koymuşsa, bi-.

ze birkaç saatliğine Bluebottle muhribini bile vermeyeceğine bahse girerim. »

Sonra ahizeyi sertçe yerine bıraktı. Sağ tarafında duran, özel hatla bağlı kırmızı telefonun sinyali keskin, keskin öttü. Ahizeyi aldı. Binlerce kilometre

öteden gelen katıksız Amerikan bir ses :

- «Eee, ne oldu ? Önlediniz mi ?» diye sordu.

- «Başarabileceğimizi sanmıyorum ama, yemek-

ten sonra bir kez daha deneyeceğim, »

Ses : « Ü zaman çok geç olacak,» diye bağırdı. Kısa bir sessizlik oldu.

«Saygıdeğer eşiniz nasıl 't»

Başbakan, Beyaz Saray'daki ahizenin yerine bırakılmasından çıkan tıkırtıyı duydu. Ölü cihaza :

- «Çok iyi,» dedi. «Teşekkür ederim.»

5

Albert yapış yapış bir nemlilikle uyku tulumunun içinde yatıyordu. Karnına doğru ter damlalarını elinin tersiyle sildi.

Çadırın içindeki hava boğucuydu. İçlerinden biri kapı yerine kullanılan aralıkların perdelerini sıkı sıkı örttüğü için, en ufak bir hava akımı yoktu. 0:>1-lins horluyor, Victoria, çadır bezinden bölgenin biti

şiğinde yatıyordu. Albert elini şöyle bir kaydırınca,

onun belden aşağısının yuvarlak dolgunluğunu hissedebiliyordu. Kız onun dokunuşuyla kımıldandı.

Albert çadırın zeminine doğru sarkıp sigaralarını arandı. Portatif karyolanın ayaklarından biri sigara paketinin üzerindeydi. Çekip aldığı paketi açtı. Sigaraların çoğu berbat olmuştu. İşe yarar durumda birini bularak yaktı.

Yanan kibritin alevinden yararlanıp saatine bir

göz attı. Sa.at dörde yaklaşmıştı ve ortalık hala ka-

74

ranlıktı. Yakınlarda bir yerden gelen bir helikopter

sesi onu tam anlamıyla uyandırdı. Ses giderek daha belirleşti

< 'Şimdi de hangi Allahın belası geliyor acaba ?»

diye düşündü «Burada uyumağa çalışmak, bir kirpinin üstüne oturmaktan farksız hani. .. »

Ses büsbütün yayıldı. Çadırın tepesini göz alıcı

bir ışık yalayıp geçti. Albert korku içinde helikopterin tepelerine düşüp parçalanacağını düşündü. Çadır kuvvetli bir esintiyle dolup, kanatlanır gibi oynadı. Arkasından doğru, gerilen ç.adır bezinin kuru çatırtısı işitildi. Işık bir kez daha çakıp söndü. Uyku tulumundan çıktı. Kamp yatağından yere bastı ve çadırdan dışarı fırladı. »

Etli, dolgun lastiklerin sürtünerek çıkardığı sesle, helikopter sadece otuz metre kadar ötede, düzlük kayanın üzerine oturdu. Projektörün karanlığı kesen

enli ışık çizgisi, köreltircesine onun gözüne çarptı.

Gözleri kamaşan Albert, duvara iğnelenmiş bir kelebek gibi olduğu yerde dikilip kalmıştı. Elleriyle gözlerini örttü. Işık öylesine kuvvetliydi ki, ellerinin perdesine rağmen uçuk pembe bir parlaklığı görebiliyordu.

Motörün sesi kesildi. Işık onun üzerinden çekildi. Ellerini indirdi ama, sadece ne idüğü belirsiz, ga·

rip, gölge ı.şık oyunlarıyla birbirine karışan bazı şekiller görebildi. Kulaklarındaki uğultu bir zonklama halini almıştı.

Yambaşında duran biri kolunu tuttu. İrkilerek

sıçradı. Victoria :

- «Kim o ?» diye sordu.

Albert «Benim,» dedi.

- «Seni değil, oradakini soruyorum, budala. »

Rhodes ve Collins, pijamalarının içinde 'yanıbaş-

larında duruyorlardı. Rhodes'in peruğu sol kaşının

üstüne düşmüştü. Projektörün ışığı onların üzerinden çadırın kenarına doğru kaydı. Uzun boylu, ka-75

-

muflajlı savaş giysisi içinde biri, projektörün aydınlattığı kesime girdi. Bir kolunun altında koyu renk bir seyahat çantası taşıyordu. Bir kalçasının üzerinde, kovboylarınki gibi, silahı en çabuk çekmesini sağlayacak şekilde alçaktan bağlanmış bir tabanca

kılıfı vardı. Ccketının sol göğsündeki enli, kumaş

bandda «Polyanski» yazılıydı.

İyice yanlarına yaklaşan uzun boylu yabancı,

çiğnediği tütünü dişlerinin arasından tükürerek :

- «Quinlan hanginiz ?» diye sordu.

Bunu öylesine askerce bir tavırla söylemişti ki,

Albert hemen «hazır oh durumuna geçti.

- «Benim. »

Collins'in yaktığı gaz lambasıyla çadırın içi aydınlandı. Rhodes kenara çekilip yol verdi. u�un boylu yabancı, bir adımda eşiği geçti. Boyu en azından 1,85 vardı. Yukardan aşağı onlara baktı. Uzun kollarının hareketi adet& gevşekti. Miğferini çözdü ve nereye gittiğine bakmaksızın bir köşeye fırlattı.

- «Buraya niçin geldiğimi tahmin edin bakalım. »

Tedirgin tedirgin kumaş banda göz atan, aklından, bir milyon İngiliz lirasının kanatlanıp uçtuğunu geçiren Albert : «Anlaşmadan caydınız mı ?» diye sordu.

- «Anlaşma mı ?»

Rhodes : «Kimsiniz ?» diye sordu.

- «Özür dilerim, arkadaşlar. Adım Nathan Pol

yanski. Altıncı Filo'ya bağlı Amerikan Deniz Piyadesinden General Nathan Polyanski...»

Albert :

- «Sizi Rus sandım,» dedi. Uzun boylu adamın

sol göğsündeki kumaş etiketi işaret edip, saf saf,

«Anlarsınız ya, şu isim» diye ekledi.

Collins, gece ziyaretçisine yorgun bir yüzle bakarak :

- «Bir kadeh cin, yoksa kalıve mi istersiniz,

efendim» dedi.

Mrs. Collins'in sıcak çıplaklığıyla ısınmış olan

Scilly'deki yatağı düşündü. Bu kadar erken kalkmaktan hiç hoşlanmazdı.

Sözü tekrar Rhodes aldı :

- « Ruslarla ilgili şu mesele için geldinizse, korkarım geç kaldınız. Onlarla bir anlaşma imzaladık bile. Halen Adanın yarısına sahip durumdalar ve .. »

General onun devam etmesine meydan bırakma-

dı :

- «Bunu biliyoruz. Bizim istt;diğimiz Adanın

bu parçası. Buraya anlaşmayı yapmak için geldim.

Hemen .... İstediğiniz fiat nedir ?»

Rhodes Albert'e, sonra General'e baktı.

- «Bunu niçin istiyorsunuz. ? »

General Polyanski, oturacak yerine yelken bezi

gerilmiş kamp iskemlelerinden birine oturdu. İskemle çok alçak olduğundan, uzun bacakları bir çekirgeninki gibi ikiye katlanmıştı. Bacaklarım çadırın kenarına doğru uzattı. Cebinden çıkardığı incecik, esmer bir yaprak sigarasını dudaklarının arasına kıskıstırdı ve cevap vermeden önce yaktı.

- « Rusların bütün haberleşmelerini izliyoruz.

Sizi faka bastırdılar. İvan'ların kazaya uğramış gemilerini bir an önce alıp gitmek istediklerini düşünebilirsiniz ama, niyetleri bu değil. Burayı bir dinlenme merkezi olarak istiyorlar. Bozkaya'nın onlar için nice önemli olduğunu kestiremediğinizi sanıyorum.

Burayı ellerinde tuttukları süre bizi yakından kollayacaklar» Dişlerinin arasına kıstırdığı tütün kıymığını tükürdü. «Anlayacağınız, başımız dertte .. İşte bunun için Adanın öteki yarısına sahip olmak istiyoruz. Bozucu, karıştırıcı yayın yapan bir ara istasyonla onların kulağına kar suyu kaçıracağız.

Rhodes'in tedirginliği, canının sıkıntısı yüzünden açık seçik okunuyordu.

- «Sadece trol'lerini kurtarmak istediklerini

düşünmüştük. Burada bir kaç haftadan fazla kalacaklarını ummuyordum.

General : «İşte böyle» dedi. «Size Rusların verdiği paranın aynını ödeyeceğiz. Tabii dolar olarak.

Adanın öteki yarısına ne kadar çabuk sahip olursak,

o kadar sevineceğiz. »

Rhodes :

- «Hemen derken, ne kadar çabuk olmasını

kastediyorsunuz ?» diye sordu.

- «Mesela şimdi.»

Collins gırtlağını temizler gibi, hafifçe öksür-·

dü.

- «Bana kalırsa, memleketteki evinizin satışı

için hazırladığım belgeyi kullanabilirim, Mr. Rhodes.

Belki yer yer değişiklikler yapmak gerekecek ama,

yeni belgeler hazırlamaktan daha kolay olacaktır.»

Bunları söyleyen Collins, dosyaların birinden

henüz doldurulmamış bir satış anlaşması çıkardı.

-« Herşeyden önce, sizin de uygun bulacağınızdan şüphe etmediğim bazı şartlar olduğunu belirtmek isterim. »

General :

- «Hele bir öğrenelim,» dedi.

- «Bunların aynen yerine getirileceğine inanı-

yoruz. »

General bir şey söylemeksizin gülümsedi.

«

Adayı ahlak dışı amaçlarla, pazara çıkarı

-

lacak ehli hayvanların, ya da balık avında kullanılacak canlı yemlerin üretilmesi için kullanmayaca

ğınızı umuyorum»

Gen�ralin gülümseyişi gergin, sinirli bir sırıtma halini almıştı. COllins ifadesiz, donuk bir sesle okumasına devam etti :

- «Normal olarak, saat 23.00'den sonra radyo

çalınmamasmda, kiracıların dini bütün, içlerinde

tanrı korkusu ta.şıyan kiliseye devamlı şekilde giden

,

kimseler olmasında ısrar etiiyoruz. Paraziti önleyici

düzenlemelerle çatıdan çekilecek antenlerin kullanılması halinde, radyoyla ilgili isteklerimizde daha anlayışlı davranmağa hazırız. »

General yüksek sesle güldü. Collins onu duymazlıktan geldi.

- «Umuma açık yerler için kapanma saati yedidir. Mal sahibi, ya da temsilcisi, bu konuda deği

şiklik yapmakta bağımlı değildir. Özel şartlar göz

önünde tutularak, sekizinci maddede de değişiklik

yapılabilir. Sözkonusu mülk, teslim alındığı haliyle

devredilecektir. Yeniden boyanması, en iyi kalite üç

kat vernik çekilmesi de bu maddenin kapsamına girer. »

General : «Hey Tanrım, » dedi. «Senato bu şartları öğrendiği zaman, topunun pantolonuna ateş düşmüş gibi olacak. Hele şu çatıdan anten çekilmesi işini bir duysunlar .. Amerika'nın 51. Eyaletinin hangi şartlar üzerine temellendiğini söylemek şahsen çok hoşuma gidecek»

Albert belgeyi imzaladı. Böylece serveti bir kat

daha artmış oldu.

General saatine baktı ve ayağa kalktı.

- «Filoya dönmem gerekiyor.

Adamlarımızı

tez zamanda buraya getireceğiz.. Sizlerle iş yapmak

gerçekten zevkli. Daha sonra balık tutmak için belki

ben de birkaç günlüğüne buraya gelirim. »

Collins çadırın kapısını örten perdeyi açtı ve ziyaretçiye yol gösterdi. Sonra yutkundu. Rhodes'in sağ kolu, yorulup bıkmayan kadeh arkadaşı ve becerikli katibi, ilk kez şaşkınlığını açığa vuruyordu.

- «Hey, Büyük İsa» diye söylendi «Şuraya bakın . . · »

Adanın en doğu ucuna doğru karşı tarafı gösteriyordu.

Şafak vaktinin uçuk aydınlığında görünüşü ger

çekten ürkütücü, ne olursa olsun aşılmaz izlenimi veren engeli gördüler. Bir kayanın keskin yüzünden 79

başlayıp öteye doğru uzanıyordu. Yaklaşık olarak üç

metre yükseklikliğinde bir Berlin Duvarıydı bu. Kat

kat dikenli tel sargılar, sivri uçlu çelik kazıklardan

meydana gelen piramidlerin üzerine gerilmişti. Tam

ortada gene dikenli teller gerilmiş bir geçit vardı.

Bunun hemen ardında yeni kurulmuş, dörtbuçuk metre yüksekliğinde bir kule görünüyordu. Kulenin tepesindeki sahanlıkta bir makineli tüfeğin ardında bir adam duruyordu. Onun başının üstünde de her yöne

dönebilen bir projektör yerleştirilmişti.

!ki yanı dikenli telle sınırlanmış geçitin kapısında, omuzımda makineli tabancası sarkan bir karaltı duruyordu. Bir ucundan tasmaya bağlı kısa bir zincirle, kulaklarını dikmiş bir polis köpeğini tutmaktaydı.

General :

- «Başka bir şey mi umuyordunuz?» diye sor-

du. Çadırın dışına çıktılar. Dmitri Ki'l"ov'un güvertesinde burnunu yükseltmiş roketin yanında duran birkaç Rus, helikopterin havalanmasını ve uzaklaşmasını dikkatle izledi.

Albert, Victoria'ya :

- «Buraya tatil için geldim,» dedi. «Bir çırpıda

üç milyon İngiliz lirası kazandım ve bir gececik olsun doğru dürüst uyuyamadım. Bir kereste fabrikasında olsak başımızı daha iyi dinlerdik.»

Artık yatağa dönmenin bir anlamı yoktu.

Albert ve Victoria yanyana durup, tel örgünün

ardındaki Rusları gözlediler. Trol'ün güvertesindeki

Vorolokov'a el salladılar. Vorolokov onları görmemezlikten geldi. Telörgüden çekilmiş çite doğru yürü düler. Kulaklarını büsbütün diken köpek, kısa zincirini geren bir hareket yaptı.

Gözetleme kulesinde, makineli tüfeğin ardında

oturan Rus şöyle bir kımıldandı. Köpekli nöbetçi

makineli tabancasına davrandı. Ortalığın hali hiç de

güven verici değildi. Dönüp çadıra doğru yürüdüler.

Victoria: «Güzelim Adamızı bozuyorlar,» dedi.

«Amerikalılar gelince mesele çıkar mı acaba ? »

Albert : «Yakında öğreneceğiz» diye karşılık verdi. «Şuraya bakar mısın ? »

Batıyı işaret etmişti. Gökyüzünün henüz iyice

solup açılmamış kara fonunda bir savaş filosu görülüyordu. Kruvazörler, destroyerler ve iki uçak gemisi ...

Adayla filo arasında daha küçük gemiler vardı.

Öyle hızlı yol alıyorlardı ki, henüz çok uzakta olmalarına rağmen teknelerin baş tarafında kırılan dalgaların beyaz köpüklü sırt çizgileri açık seçik farkedilebiliyordu.

- «Ötekinin yanma gidelim»

Dördü birden, üzeri düz, kayalık yükseltide durup, son hızla kendilerine doğru yaklaşan gemileri seyre koyuldular. Yukarda şimdiye kadar gördüklerinin hepsinden büyük bir helikopter döneniyordu.

Kocaman iki pervanesinin biri baş tarafında, öteki

de kuyruktaydı.

Görünüm gerçekten korkutucuydu. Gemiler iyiden iyiye yaklaşınca, karaya çıkarma tekneleri onlardan koptu. Gemilerin tepesinden ayrılan helikopter,

kulakları sağır edici bir uğultuyla Adaya yaklaştı ve önceden kararlaştırılmış, uygun bir noktada asılı kaldı. Sonra alçaldı. alçaldı. Uygun bir açıklığa

kondu. Kapıları açıktı. İçerde çömelmiş, piyade tüfeklerini sıkı sıkı tutan, haki renkli insanlar görünüyordu. Gövdesinin yan tarafında kocaman beyaz bir yıldız ve «Birleşik Devletler Piyadesi» kelimeleri

vardı.

Sığlığa ulaşınca, karaya çıkarma teknelerinin

baş tarafındaki kapaklar öne düştü. Teknelerin içi

sıra sıra, çömelmiş, miğferli, otomatik tüfeklerini sı-·

k1ca kavramış, yüz çizgileri gergin adamlarla doluydu. Albert, onlara önderlik eden kimsenin elinde tut-81

f /6

tuğu el bombasını bile görebiliyordu. Tekne sert bir

vuruşla kayalara çarptı. Küçük bir koya girmişti.

- «Jeronimo . . . . »

El bombasını tutan çocuksu yüzlü Deniz Piyadesi Teğmeni, omuzunun üzerinden şöyle bir baktı. Nicedir beklediği büyük an gelip çatmıştı işte.

Adamlana onu izlemeleri için elini salladı Bir kez daha :

- «Jeronimo» diye bağırdı,

Amerikan vurucu birliğinin öncüleri kıyıya sıçradılar. Çakıl taşlarının üzerinde düzenli bir koşu tutturan adımların rap rap sesleri çevrede yankılar

yaptı. öncüler, şaşkın şaşkın bakınan !ngilizl?rin

aşağısında kalan ilk kayaları tutmak için ileri atrl ·

dılar.

Önlerindeki açıklığı silahlarının atış alanına ah

�ak bir yer tuttukları zaman, adamların ikinci dizisi

de kıyıdan koptu.

- «Hücum . . . »

Amerikalılar portakal rengi çadırla bir hizaya

gelinceye kadar, mevzilenerek, korunak yerleri tu ·

ta tuta, sıçrayarak ilerlediler.

Rusların bulunduğu yönde koşan genç Teğmer.,

Victoria'ya :

- «Güna'ydın, Ma'am (*) » diye seslendi .

Hala sıkı sıkı el bombasını tutuyordu. Sonra ;

- «Yayılın ve yere yatın, » diye bağırdı.

Çıkarma birliğinin erleri bir yelpaze düzeninde

yayıldılar. Bulabildikleri her korunak yerde mevzi ·

lendiler. Tüfeklerinin namluları, gözlerine inananııyormuşçasına öyle bakakalan iki Rus denizcisine yöneltilmişti.

- «Kazmağa başlayın. »

On beş küreğin aynı anda sert, kayalık zemine

çarpmasından çıkan ses duyuldu.

(*) Saygılı bir ifadeyle «Madam» demek istiyor. Aynı

lcelimenin Amerikan ağzıyla söylenişi. -- Ç.N.

Düpedüz can sıkıntısı belirten bir başka se::ı ·

- «Şaka ediyor herhalde, » dedi.

Bunu üçüncü bir ses izledi :

- «Pantolonunun önünü ilikle, Morelli. Çevred·�

bir kadın var. »

Helikopter çekip gitti. Şimdi ortalığı yoğun bir

sessizlik kaplamıştı. Çadırın yakınında diz çökmüş

olan kırmızı yüzlü bir Binbaşı :

- «Telsiz,» diye bağırdı.

Sırtında taşıdığı uzun antenli, çadır bezinden

kılıflı ağır kutuyla yüklü bir er, subayın yanına ula

şıncaya kadar kayanın düzlüğünde karnının üzerinde

sürüne sürüne ilerledi. Binbaşı :

- «Seslen bakalım bizimkilere, » emrini verdi.

- «Kırmızı'dan Bekleyen Mary'e. Kırmızı'dan

Bekleyen Mary'e . . . Beni duyuyor musunuz? Tamam. »

Victoria'nın kaşları elinde olmaksızın yukarıya

doğru çekilmişti. Binbaşı ona baktı.

- «Bu kod isimlerini bulan herifi bir kıstm:am,

ne yapacağımı biliyorum, » dedi.

- «Kırmızı, yerini aldı. Kırmızı yerini aldı. Sizi bekliyoruz. Tamam . . . »

Adanın birkaç yüz metre açığında. dönenip duran ikmal gemileri, burunlarını kayalıklara verecek şekilde yanyana dizildiler. Kıyıya daha çok sayıda,

kamuflajlı savaş giysileri içinde askerler sıçrayıp

çıktılar. Kayalıklar boyunca istiflenip yükselen kutuları, sandıkları elden ele geçiren diziler meydana geldi.

Portakal rengi çadıra ve sakinlerin9 dönüp bakan bile yoktu.

Teknelerden biriyle gelen bir grup, beraberinde

getirdiği ve bir topun parçalarını andıran ş9yleri,

Rus kesimine açılan geçidin hemen önündeki düzlük

kayanın üstünde, birbirine çatıp birleştirmeğe koyuldu.

Rus balıkçılar şaşkın, afallamış öylece duruyorlardı. Trol'i.in g.eri kalan tayfası ve bilimadamları da iki muhafızın yanına gelmişlerdi. Dikenli telden çit

boyunca dizilmiş, karaya çıkarma hareketini hayretle izliyorlardı.

Başlangıçta belli belirsiz bir topu andıran, ne

olduğu kesinlikle anlaşılmayan şey, giderek belirli

bir şekil aldı. Kare biçimi bir bölüme birleştirilen

bir dizi geniş çaplı boru ortaya çıktı. Sonunda, oraya getirilmiş olan uzun sandıklar açıldı ve bunların içinden alınan narin, silindir biçimli cisimler, ana

bölümden geniş çaplı borulara yerleştirildi.

Rhodes :

- «Tanrım,» diye söylendi. «Bir roket-atar . . . »

Yaptıkları işi beğenen gözlerle seyreden teknis-

yenler, kırmızı yüzlü Binbaşıya seslendiler. Yanlarına gelen subay, aşırı, gösterişli bir tören havasıy!a, silahı kırk metre kadar ötedeki hedefe, Dmitri Kirov'a göre atış pozisyonuna ayarladı.

Bir yanda bu iş olurken, Adanın Amerikan kesimindeki kaynaşma çomak sokulmuş bir karınca yuvasını akla getiriyordu. Kendilerine verilmiş esrarengiz görevleri yerine getirmek için her yönde koşturup duran insanlar görülüyordu.

Plastik levhalar, katranlaşmış çadır bezi ruloları, yelken bezi topları, bilek kalınlığında ip kangalları, koca koca tel makaraları, bir boyda kesilmiş keresteler o yana, bu yana taşınıyordu. Dört İngiliz, zaman zaman kendilerine yabancı gelmeyen bazı şeyleri, kapı kanatlarını, pencere çerçevelerini, tuvalet malzemesini1 is;ırnmleleri, bir piyanoyu, hatta otomatik olup bitenleri hareketsiz, suskun, yüzlerine yansımış yoğun bir şaşkınlık içinde seyrederlerken, Adanın kayalık zemininde bir garnizon yükseliyordu.

Onların portakal rengi çadırı, kayalık düzlük

üzerinde iki sıralı çadırlardan meydana gelen kare-

nin köşe taşı durumunda kalmıştı. Adanın güney

ucunda, portatif parçaları fabrika yapısı, kaşla göz

arasında çatılıp kurulan büyükçe iki yapının arkasında küçük nöbetçi kulübeleri dikildi.

Victoria, çevrede olanları hayranlıkla karışık

bir şaşkınlık içinde seyrediyordu. O büyük yapıların

ne olduğunu sormağa hazırlanırken, bir deniz piyadesi elindeki tabelayı kayaların arasına çıktı. Tabelada «Latrines» yazısı okunuyordu.

Sonra sonra başka tabelalar da belirdi. İki yapıdan daha büyük olanı «Gümüş Dolar» diye isimlendirildi. Giriş yerine, «Kantin-İnanmayan girip baksın» yazılı bir tabela iliştirildi.

Öteki yapı, «PX-Yalnız Amerikan Ordusundan

Kimseler İçin» tabelasıyla vaftiz edildi. Sadece. Kızılderili yerlilerin kulübesini andıran bir yapı isimlendirilmedi. Yağlı yağlı ışıldayan dış duvarları, kurulur kurulmaz kapısından dışarı vuran kopkoyu ve çeşit kokularla yüklü duman, buranın mutfak bölümü olduğunu açık seçik belli ediyordu Mutfak bölümünden çıkan duman, dikenli telden

çitin ardından şimdi biraz daha gevşemiş, hatta eğleniyormuş gibi bakan Rusların karşısında mevzilenmiş, silahlı deniz. piyadelerinin üzerinde kıvrıla büküle yükseliyor, alçaktan asılı bir bulut görünümünü alıyordu

Trol gemisinin tayfaları bütün bu sahneleri

ölümsüz kılmak istemiş olacaklar ki, bir düzine Vostok fotoğraf makinesinin denklanşörüne basılmasından çıkan kuru tıkırtılar duyuldu Ruslardan bazıları daha artistik açılar yakalamak amacıyla basamaklara tırmandıkları, hatta gözcü-nöbetçi sahanlığını tıkış tıkış doldurdukları için, gözetleme kulesi bir

yana doğru hafifçe yatmıştı

Dmitri Kirov'un burnunda bacaklarını sarkıtarak oturan Vorolokov, esmer sigaralarından birini tüttürüyordu. Tanya onun omuzunun hizasında dur-85

muştu.

Kıyıdan çeyrek mil açıkta demirli Rus destek

gemisi Ayaı: dan bakan gemicilerin dürbünler�nin

camlarında yansıyan güneş, ışıltılı kıvılcımlanmalar

yapıyordu.

Bütün bunların arasmda, Amerikalıların çıkarma hareketi ve ardından olanlarla hiç ilgilenmeyen biri vardı. Genellikle açgözlü deniz kuşlarının işgal

ettiği kayanın üzerinde oturan bu şahB, elinde uzunca bir ip tutuyordu.

Bu ilgisiz, kendi işine dalıp gitmiş kimse trolgemisinin ahçısı Boris'di. Kendini tamamen balık tutmağa vermişti. Yanıbaşında bir kova duruyordu.

Mesinayı sertçe çekti. Dikkatle kıyılmış, küçük

bir domuz pastırması parçasıyla yemledi Sonra kolunun geniş bir hareketiyle suya attı. Adanın yarısını hedef tutan işgal hareketiyle hiç ilgilenmediği gibi,

Deniz Piyadesi üniformalı teknisyenlerin çekilmelerine de ilgisiz kaldı.

Çıkarma teknesi uzaklaşınca, Ada ansızın eski

suskunluğuna, durgun haline kavuştu.

Kırmızı yüzlü Binbaşı, düzlüğün ortasında dikilmiş bayrak direğinin altında durdu. Vurucu-öncü birlik, Rusların dikenli telden engellerinin karşısında

aynı hareketsizlikle yatıyordu.

Binbaşı : «Geri çekil, » diye bağırdı.

Doğrulup kalkan Deniz Piyadelerinin ayak ses-leri duyuldu. Bayrak direğinin çevresinde iki sıra oldular. İlk saldırıyı cesaretle yöneten genç Teğmen ileri çıktı ve Binbaşıyı selamladı.

Binbaşı : «Bayrak, » dedi.

Savaş ceketinin düğmelerini çözen Teğmen, çelimsiz gövdesine sarmış olduğu «Yıldızlar ve Çubuklar»la desenli bayrağı çıkardı. Fazla uğraşmaksı zın ipe geçirdi ve Binbaşının emrini bekledi.

- «Borazan . . . »

Bir Deniz Piyadesi eri iki adım öne yürüdü. Kaş-

la gez arasında neresinden çıkardığı anlaşılmayan

borazanı dudaklarına götürdü.

Esintisiz havada, Adanın üzerinde, sert, tiz notalarla şekillenen bir ses yayıldı.

Teğmen bayrağı direğe çekti.

Direğin tepesine ulaşan bayrak, çırpmtısız bir

gevşeklikle orada kaldı.

Basit Rus balıkçılar için heyecanlı, duygulandırıcı bir andı bu. Dikenli telden engelin ardından çoşkulu bağrışmalar yükseldi. Tanya ellerini çırptı.

Bir ses : «Morelli, Allah aşkına önünü ilikle,» de-

di.

Amerikalılar Adaya işte böyle geldiler . . .

Aynı anda Londra'da, Başbakan telefona cevap

veriyordu.

- «Öncelik ve önem taşıyan bir haber, efendim.

Amerikalılar Manş Denizindeki Adanın yarısını sat'n

aldılar.»

Uzun bir sessizlik oldu.

- «Aloo, beni duyuyor musunuz, efendim ?»

Sıkıntılı bir ses karşılık verdi :

- «Hangi Adanın hangi yarısını ? .. »

- «Öteki yarısını Rus'ların aldığı Adanın.»

- «Ürada neler oluyor? Çabuk öğrenin. Hiç va-

kit geçirmeksizin . . . »

A. hizeyi 'yerine bırakırken, kırmızı telefonun zili

çaldı.

- «Aloo, ·washington mu ?»

- «Hayır, Paris. Ödemeli bir konuşmayı kabul

ediyor musunuz ?»

Başbakan, aksanlı Fransızcasıyla :

- «Hah, ha . . . Tres (*) amusing,» dedi. «Eğer

şu Ada hakkındaysa, onları durdurmağa çalışıyoruz. »

- «Her zaman olduğu gibi, siz parmağınızı oynatıncaya kadar iş işten geçecek. Madam nasıllar ? .. »

(*) «Çok eğlenceli» anlamına - Ç.N.

Başbakan, karşıda ahizenin yerine bırakılmasından çıkan kuru tıkırtıyı duydu.

Ölü cihaza : «Trcs bon,» ( ) dedi.

"

6

Yağmur suyu portakal rengi çadırın zeımnıne

çekilmiş döşeme kaplamalarının altından guruldayarak akıyor, düzlük kayanın meyilli yarıklarından kı·

yıya doğru yürüyordu. Çadır ve barakaların çevrelediği alan bir iç deniz halini almıştı. Yağmurla ıslanıp ağırlaşan bayrak direğe sarılmış, çarpıntısız, öylece duruyordu. Sağnak halindeki yağmurun sık

ve sert damlaları kayalara çarpıp saçma tanecikleri

gibi dağ·ılı'yor, çok alçalmış bir sis tabakası görünümü alıyordu.

Gözetleme kulesinin sahanlığında, projektöriin

üstiine gerilmiş yelken bezinden tentenin altında otu ·

ran Rus muhafız, aşağıdaki sırsıklam Amerikan nö·

betçiye baktı. Yağmur Deniz Piyadesinin miğferinin

kenarından sızıyor, muşambasının yakasından içeri,

ensesine giriyordu. Bu heykel hareketsizliğiyle du··

ran nöbetçi, Rus trol gemisini gözlüyordu. Alt ve

üst çenesi, dişlerinin arasındaki jiklete kaskatı kenetlenmiş gibiydi. Ters asılı tüf eğinin namlusundan ayağındaki savaş botuna

doğru hiç durmaksızın

akan yağmur suyu, kesintisiz, sonu gelmeyen bir

çiş izlenimi veriyordu . . .

Bozkaya'daki kritik durum, teleks cihazlarının

takırtılı gevezeliğiyle dünya basınını yoğun, çoşkulu

bir faaliyete geçirdi. Amerikalıların çıkarma yaptı·

ğının ertesi günüydü. Londra'da Daily Express gazetesinin kuru çatırtılarla çalışan teleteyp'i bir cümle-

(*) «Çok iyi» anlamma.

Ç.N.

·-·

nin ortasında hareketsiz kaldı. Kısa ve boğuk zil sesi önemli bir haberin varlığını belirtti. Sonra cihaz tekrar canlandı. Gece yarısıydı. Odadaki nöbetçi

Lady Cluıtteley'in (*) ucuz baskısının

yıpranmış

bir kopyasını cebine sokuşturdu. Mesajın kaydedildi

ği kağıdı cihazın silindirinden kopardı. Elinde kağıt

parçasıyla, telefonun bulunduğu masaya yöneldi.

Dış Haberler bölümünün Gece Sekreteri çelimsiz ve ne yerse yesin karnı bir türlü doymayan bir adamdı. Masasının başında . oturmuş, nöbetinin üçüncü

akşam yemeğini yiyordu. Mesajı alan, kağıdı bir çatalın ucunu ağırlaştıran kocaman bir kek parçasıyla, Dış Haberler bölümü Gece Sekreterinin suratı arasında salladı.

Gece Sekreteri kendini yemeğe öylesine vermişti ki, neredeyse mesajı da açılmış ağzına alacaktı.

Mesajı getirmiş olan :

- «İki dilim ekmek arasına koyarsam belki daha lezzetli olur, » dedi.

Asıl işinin yanısıra g.ece nöbetinde kalanlara

ufak tefek bazı şeyler satar, böylece yolunu bulurdu. Birden aklına gelmiş gibi :

- «Hazır gelmişken, paslanmaz çelikten jilet

ister misin?» diye sordu.

- «Eksik olma, istemem, Ginge. Geçenlerde sat-

tığın şu en iyi kalite kaputları hala unutmadım.»

Ginge : «Başlatma bilmem neyinden,» dedi.

- «Çek git öyleyse . . . »

Dış Haberler Gece Sekreteri, çatalını tabaktaki

tepeleme kızarmış patatese daldırdı. Sonra mesajı

bölmesiz salonun bir köşesindeki nöbetçi yazı işleri

görevlisinin masasına iletti.

- «İşte sana ortalığı çalkantıya verecek bir

haber. N ew York'tan -geldi. Ruslar ve Amerikalılar

("') Ünlü İngiliz yazarı D.H. Lawrence'in dilimize de

çevrilmiş olan bir romanı. -- Ç.N.

Scilly Adalarından birini yarı yarıya bölüşmüşler.

Ruslar, Birleşmiş Milletler'de Amerikalıları saldırganlıkla suçluyorlar. New York'tan daha ayrıntılı bilgi isteyeceğim. »

Express bu haberi ilk sayfasında büyük puntolu başlıklarla işledi. Ada sakinleri arasında bir referandum yapılmasını önerdi. Hiç bir etki altında kalmadan verecekleri oylarla, İngiliz, Rus ya da Amerikan yönetimlerinden hangisini istediklerini belirteceklerdi. Vazgeçilmez bir alışkanlıkla, İngiltere Başbakanı'nın görevinden çekilmesini istedi.

Diğer Londra gazetelerinin tepkileri de hayli ilginçti.

Daily Mail ortaya «Sıfır kilometrede» bir oto··

mobil koyarak, okuyucular arasında bir anket açtı.

Ankete katılanlar, bir adada yaşamak için en gerekli on şeyi bildireceklerdi.

Sun, ev kadınlarının görüşlerine sözcü

oldu.

Bozkaya'daki Amerikan işgalinin, Amerika'daki hayat şartlarını, fiatları yarı yarıya etkileyeceğini ileri sürdü.

Sketch'in başlıkları daha çarpıcıydı. «Bir adayı işte böyle koruyorlar. » diye yazmıştı. Sayfanın alt yarısında, bir kayanın üstünde oturan bikinili bir

kızın fotoğrafı görülüyordu.

Daily Mirror alabildiğine ciddiydi :

«Füzeler,

Adanın vahşi ve sakin güzelliğini tehdit ediyor. »

Telegraph arşivini kurcalamış,

1889 yılında

Adayı ziyaret eden ve deniz kuşlarının hayatını inceleyen bir ornitoloji (*) uzmanının raporunu yayınladı. Bu rapora göre kayalıkların derin yarıklarından sızan gaz, çok zengin maden kaynaklarının varlığını

belirtiyordu.

Times gazetesi, iç sayfalarını çeşitli konularda-

(*) Kuşların hayatını ve özelli!clerini

inceleyen bilim

dalı. - Ç.N.

ki uzmanların Adayla ilgili inceleme ve açiklamalarına ayırmıştı . Günün başka haberlerine de yer verilmişti ama, Adaya ilişkin yazıların kapladığı sütunlara kıyasla bunlar çok azdı.

Buna karşılık, The Gua�dian sadece başka haberlerle doluydu. Ancak ertesi gün uyanabildi.

Durumu uzaktan izlemekle yetinmeyen gazeteler savaş alanına kadar uzanmak zorunluğunu hissetti.

Öğle vakti saat l'de, Fleet Street'in (*) fele

ğin çemberinden geçmiş kurt elemanları, dış haberler muhabirleri, televizyon ve radyo ekipleri yola düşmüşlerdi bile. Gazetelerin taşra bürolarının muhabirleri, «Bozka:ya'yla ilgili haberlere öncelik tanımaları», daha yakın yerlerde olanlar da tez elden atlayıp oraya gitmeleri için uyarılmışlardı.

Buna

rağmen, olayların taşıdığı öneme eşdeğerli bir ölçüde verilebilmesi için takviyeye, merkezden gönderilecek kimselere ihtiyaç vardı. Gecenin geç saatlerine kadar açık lokantalarda, bazı evlerde, Basın Kulübünde telefonlar hiç durmaksızın işledi. Alkol derecesi yüksek siyah biralar, cin-tonik'ler, birlikte yemeğe çıkılmış eşler, sevgililer alelacele terkedildiler.

Halen görev başında ve görev dışında olan muhabirler, bazıları hallerinden hoşnut, bazıları gönülsüz, söylene söylene bürolarına sürüklendiler. Durum kendilerine açıklandı, gerekli bilgiyle donatıldılar.

Somurtuk, canı burnunda bir gazeteci bürosundan dışarı uğradı. M.G.B. arabasını park etmiş olduğu yere koşarken, bir taksinin çarpmasından kıl payıyla kurtuldu. «Yasak yerde park ettiği ıçın»

arabasının ön camına sokuşturulmuş olan ceza kağıdını oradan alıp, öndeki rakip gazetelerden birine ait kaptıkaçtının camına yapıştırdı. Sonra gaza b astı,

(*) Londra'da gazetelerin, basımevlerinin bulunduğu

cadde. -· Ç.N.

lastikleri asfaltta iç tırmalayıcı sesler çıkararak oradan uzaklastı.

Şimdi herkes için hedef belirliydi. Önce oraya

Adaya varılacak, sağlanan haberler dakika sektirmeden gazeteye ulaştırılacaktı.

Yarım saat sonra, Manchester'in güney bölgesinde kiralanacak tek uçak bulmanın olanağı 'yoktu.

Büyük para desteleri kaşla göz arasında el de

ğiştirdi. Fotoğraf makinelerini yüklenmiş foto muhabirleri uçağa doluştular. Henüz bir saat önce Basın Kulübünde poz kesen, şişinerek en yeni mesleki başarılarından söz eden röportaj muhabirleri, uçak

alanından, tren istasyonu büfelerinde kümelendiler.

A30 numaralı şehirler arası yol üzerindeki polis devriye arabaları, ardı arkası kesilmeyen bir dizi halinde, alışılmamış bir hızla batıya doğru yol alan otomobillerin peşine düşmekten bir hal oldular.

Yola çıkanların tümü sağ esen hedefe ulaşamadılar. Bu yolda yarıda kalanlar, dökülenler de oldu.

Faciaya yakın dış görünüşlerinin altında gülünç 'yönleri ağır basan olaylar geçti. İskoçyalı bir röportaj yazarı, büroya çağrılmadan biraz önce yarıya kadar

dolu bir kırmızı şarap şişesinin mantarını açmıştı.

Masadan ayrılırken, şarap şişesini ceketinin iç cebine sokuşturdu. Bir süre sonra da, onu oraya koymuş

olduğunu unuttu. Bütün akşam içtiği içki ve hiç hesapta olmayan uçak yolculuğu onu rahatsız etmişti. Arkadaşlarının yanından ayrılıp tuvalete gitti.

V Licudu ikiye katlanırcasına lavaboya kapandı. Cebinde unuttuğu şişeden akan şarap gömleğine yayıldı.

Tuvaletten çıkıp dar geçitte sendeleye yalpala·

ya yerine dönerken, akşamın keyfinden iz, eser kalmamıştı. İrlanda televizyon grubundan bir görevli, ırkına çok uygun çoşkulu, dramatik bir edayla :

- «Tanrım,» dedi. «Simon gırtlağını kesmiş. »

Genç bir muhabire telefon numarasını vermekte

olan hostes başını çevirip baktı ve dizleri bükülerek

yere düştü. Bayılmıştı. Genç muhabir, yolun geri kalanını öpücükleriyle güzel hostesi ayıltmağ.a çalışarak geçirdi.

Başka bir uçakta, gazetecilerin ceplerindeki bütün parayı kaptırdıkları bir poker çevriliyordu.

Oyunculardan biri gözünün ucuyla saate baktı ve

son eli de alıp yerinden kalktı.

Gazeteciler bayağı bozulmuşlardı.

- «Zararımızı çıkarmak için bize bir şans ta-

nı. »

Masadaki bütün parayı toparlayan oyuncu :

- «Özür dilerim, » dedi. «İşimin başına dönmem

gerekiyor. »

- «Oyunu bırakman için bir neden değil bu.

Nasıl olsa şimdilik yazacak bir şey yok. Uçaktan haber gönderecek değilsin ya ? .. »

- «Haber gönderecek falan değilim. Uçağı gideceğiniz yere kadar ulaştırın.ak bana düşer. Uçağın pilotuyum ben . . . »

Öfkeyle, can sıkıntısıyla kızarmış yedi surat bir

anda kireç beyazı kesildi. . .

Şafak vakti, gazetecilerin çoğu Cornwall'e ulaşmıştı. Fransa'dan, ·Belçika'dan, Hollanda ve Almanya'dan gelenler de vardı. Londra'dan gelen bir grup yalvar yakar olup, külçe altın taşıyan hızlı bir kamyona binmiş ve farkına bile varmaksızın kendini yolun bir tarafındaki bayıra savrulmuş durumda bul

-nuştu. Grup ve kamyon, yerine ulaşmayan altını aram.ağa çıkan bir polis ekibi tarafından üç saat sonra kurtarıldı.

Ortalığın haH tam anlamıyla ana, baba günüy:

fü.

Keıídilerini direk olarak Scilly Adalarına götb.

recek kiralık hafif ucak bulamayan gazeteciler, bj,.

siire icin haber avcılığını bırakıp taşıt aracı avcılığıyla o'valandılar. Scillv Adalarından St. Mary'e helikop-93

ter seferleri şimdiden bir misli arttırılmıştı. İlk heUkopter şafakla hareket etti.

tlöportaj yazarları, foto muhabirleri ve kame

ramanlarla dolu balıkçı tekneleri çoktan clenize açılmıştı. Akşamdan kalma, yarım yırtık bile uyuyamamış, yarı aç, şimdi de deniz tutmasıyla perişan haber a vcıları Bozkaya'ya doğru yol alıyorlardı.

Yağmur yağıyordu. Kasvetli, cienizle birlesmer.P--

0ine alçalmış kurşun rengi gökyüzünün altındı:ı nı:•

yönden estiği belirsiz ıslak, pis bir rüzgar sert sert

yüzlerini kamçılıyordu. Tekneler Cornwall'ın Borunak kıyılarından açılınca, rüzgar b�pten azıttı. Düpedüz yel üfürüyor, sel götürüyordu. Kemiklerine kadar işleyen yağmurdan, Tanrı bilir ilikleri bile sulanmış, kanlarındaki alkolün derecesi iyiden iyiye düşmüştü.

Balıkçı teknelerindeki yolcular, ceplerinde bulup buluşturdukları son metelikleri bir balıkçı mu

şambası edinmek, baş taraftaki ağır kokulu kabinlere sığınmak için harcadılar. Ardarda bindiren dalgalarm tersyüz ettiği mideler, her yere sinmiş balık kokusuna, ter kokusuna, mazot dumanına dayanabilecek durumda değildi, İkiye katlanıp kenardan denize sarkmış, peri

şan, içi dışına çıkmış biri :

- «Vazgeçtim, burada indirin beni, » diye inliyordu.

Meslekdaşlar arasında pek rastlanmayan bir yakınlıkla onu kemerinden tutan bir başka gazeteci :

- «Futbolun niçin deniz sporlarından daha çok

tuttuğunu şimdi anlıyorum» dedi.

- «Bana bir iyilik etmek istiyorsan, denize itiver. »

Dümen başındaki Cornwall'li balıkçı ağız dolusu

güldü. Öteki balıkçılar kaba yontulmuş pipolarını

kemiriyor, çavdar viskisi şişesini elden ele geçiriyorlardJ. Onların ölçülerine gıöre, orta halli bir esintiydi 94

bu.

Sonra rüzgar dindi. Yağmur hafifler gibi oldu.

Görüş alanı açıklığı bir milden daha azdı. Yolculuk

hiç bitmeyecek izlenimi veriyordu. Denizin yüzü iyice döğülmüş demir levha gibi dümdüzdü .

.İlk gazeteci grubu Bozkaya'ya sabahın saat 9'unda vardı. Bunlar doğrudan doğruya Şerburg'dan gelen ve Paris-Mat.ch'ı temsil eden Fransızlardı. Altı düz, büyükçe bir yarış teknesiyle gelmişlerdi.

Fransızların teknesi kimse farkına varmaksızın

yaklaştı ve demir attı. Yan taraftan kauçuk bir bot

indirildi. Kayaların çevrelediği küçük girintiye doğru

kürek çektiier. Gazeteci milletinin ilk kafilesi Adaya ayak basmıştı.

Nöbetçi deniz piyadesi hemen savunma durumuna geçti. Otomatik silahını kalçasının hizasında tuttu.

- «Dur . . . Olduğunuz yerde kalın. » Sonra cikletini dişlerinin arasından tükürddü. «Ne isti'yorsunuz ?»

- «Komutanla konuşmak

istiyoruz. Paris -

Match'dan geliyoruz. »

Deniz piyadesi eri sol eliyle düdüğüne davrandı. Kısa, kesik üç düdük sesi duyuldu. Kantin bir anda boşaldı. Herkes görevinin başına koştu.

Ziyaretçilerin çoşkuyla, sıcak bir ilgiyle karşılandığı söylenemezdi. Kırmızı yıüzlü Binbaşı Corrigan, onlarla çıkışır tonda konuştu. «Yorum yok» dedi. Fotoğraf çekmelerine karşı çıkmadı. Hayır, bir Rus nöbetçisiyle, ya da kendi erlerinden biriyle fotoğraf çektirmeyecekti.

Deniz piyadeleri, beş Fransızı yağmurun altında, kıyıda bırakıp kantine döndüler. Fransızlar aynı yoldan, dikenli çit engelin geçit yerindeki Ruslara yaklaşmayı denediler. Rusların davranışı daha so

ğuktu. Onların varlığını bile farketmemiş gibiydiler.

Foto muhabirleri, Adada görebildikleri her şeyin

fotoğrafını çektiler. Portakal rengi çadırın kapısında duran yarı giyinik Victoria'yı gördükleri zaman, makinelerine yeni filim takıyorlardı.

- «Vay canına . . . Adada seks faslı da tamam.»

Birkaç saniye içinde, çadır gözleri kötü kötü

ışıldayan Fransızlarla dolmuştu.

Sonra Basın Filosunun bütünü Ada'ya yaklaştı. Nisbeten hafiflemiş yağmurun altında tekneler sokulurken, gene nöbetçilerin keskin, tiz düdük sesleri duyuldu.

Ruslar daha sessiz, fakat kesin, kararlı bir tavırla harekete geçtiler. Trol gemisinin yan tarafındaki ip merdivenden cambaz ustalığıyla inen silahlı muhafızlar, kayalıkların çevresinde önceden kararlaştırılmış 'yerlerini aldılar.

Sert bir bağırış, bunun .ardından da trol gemisinin ayakta kalmış tek direğine çekilen kızıl bir bayrak yükseldi. Bir megafondan yayılan kısa, katı, donuk tonlu komutlar, gazetecilerin teknelerinin motör seslerini bastırıyordu.

- «Dikkat . . . Uzak durun. Uzak durun. Burada

karaya çıkamazsınız. Sovyet kara sularında bulunuyorsunuz. Hemen uzaklaşın.»

Bir kameraman, açık seçik belirli Londra'lı bıç-

kın şivesiyle :

- «Kafa ütüleme, İvan, » diye bağırdı.

Yüksek tonda, kaba gülüşmeler duyuldu.

Buna rağmen, telmeler verilen komutlara uydular. Harekete geçip, Adanın Amerikalılara ait kesimine 'yöneldiler. Demirlemek, dalgaların çarpışıyla birbirlerine bindirmemek için belirli .ara bırakarak sokuldular. Uyanık balıkçılar, daha yakma sokulmak

için fazladan para koparmanın yoluna baktılar. Karaya çıkarma hareketi için tüm ustalık ve yeteneklerini gösterdiler.

Bunu izleyen birkaç dakika, Alman ve Japon fotoğraf, sinema m_akineleri endüstrisinin yararına iş -

ledi. Kargaşalık esnasında, teknelerden birindeki bir

kameramanın ayakları ıslak balık ağlarına takılıp

kaydı. Yüzükoyun, karın üstü ileri doğru uçtu. Elindeki makinenin objektifi, kutunun içine gömüldü .

Bir gazeteci tekneden tekneye atlayarak kıyıya kadar ul�şabildi. Orada bir fotoğrafçıya tutunmak istedi. İkisi birden denizi boyladılar. Onları, bir teknenin köpek balığı avcılığında pişmiş mürettebatı kurtardı.

1700 İngiliz lirası değerinde Arriflex (*) taşı

yan bir televizyon kameramanı, çevik bir hareket.le

kıyıya sıçradı. Ayağı teknelerden birini karaya bağlayan halata takılıp, kayaların üstünde dengesiz ü�

adım attı. Batarya bağlantısından kurtulan kamera

birbuçuk metre havaya uçtu. Sonra açık arazi yüz.

numaralarından birinin çukuruna doğru alçaldı ı;e

kameramanın yüreğini parçalayan bir ses duyuldu.

Tekneler arka arkaya geliyordu. Yağmur da de

vam ediyordu bu arada. Çadır kapısının iç tarafında durmuş, yaklaşan gazetecileri gözleyen Rhodes :

- «Tanrı aşkına cin şişesini sakla, Collins, » de-

di.

Paris-Mat.ch grubu trol gemisini fon olarak :..Jmış, Victoria ile Albert'in fotoğraflarını çekiyordu.

Ansızın, dirsek, tekme, itiş kakış aynı hedefe yÖ 1l.: ·

len rakiplerinin saldırısına uğradılar.

- «Bacağını biraz daha aç, güzelim. »

Victoria göbeğinfo üzerinden düğümlenmiş be ·

�·az bir gömlek ve uçuk mavi, mininin de minisi bir

etek giyinmişti. Hafif nemli, sarı saçları yumuşak bir

esintiyİe çırpınıyordu. Gömleği yağmurun etkisiyle

lı.Pmen hemen saydamlaşmıştı. Üstelik sütyen de

takmamıştı.

- «Derin bir soluk al. »

(*) Sinema ve televizyon alanında, en iyi alıcı makine

tnarkalanndan biri. - Ç.N.

f /7

- «Şu düğmelerden birini çözemez miyiz. ?»

Arsızca ileri doğru uzanan bir el, tokatlanınca

geri çekildi.

«Yukarı doğru bak. »

«Gerinir gibi yap.»

«Biraz ileri gelir misin ?»

«Dudaklarını 'oooof' dercesine büz. »

Poz veren Victoria'yı

seyretmeğe

koyulan

Amerikan Deniz Piyadeleri, ansızın artlarda sorular soran gazeteciler tarafından kuşatıldılar.

Q_azeteciler için yağmurdan kaçıp sığınabilecekleri bir yer yoktu. Amerikalılar bu konuda son derece kararlıydılar. Asker olmayan kişilerin çadırlara, ya da kantine girmesi kesinlikle yasaklanmış·

tı.

Binbaşı, onlara :

- «Özür dilerim, arkadaşlar,» dedi. «Zaten istesek bile yarınızı sığıştırabilecek yerimiz 'yok.»

Ada kıyıya kadar, silme insanla dolmuştu. Bir

yandan da gelenlerin ardı arkası kesilmiyordu.

Gazeteciler dikenli telden engele doğru hamle

ettiler. Ruslarla konuşmanın yolunu aradılar. Sovyet denizcilerinin tedirginliği gittikçe artıyor, her geçen an sinirlerinin biraz daha gerildiği yüzlerinden

apaçık okunuyordu.

Binbaşı Corrigan, kalabalığın arasında Teğmeni bulmağa çalıştı. Çok geçmeden bunun yürümeyeceğini kestirdi. Teğmeni aramakla görevlendirilebileceği bir Deniz piyadesi eri bile bulamamıştı. Kalabalığın arasında yol açıp muhabere çadırına doğru yürüdü. Telsiz başındaki görevliye, filoyla btığlantı

kurmasını söyledi.

Filo komutanı, Binbaşı'ya :

- «Onları hemen sepetleyin. Bir daha da Adaya yaklaştırmayın, » dedi.

Binbaşı bu emri yerine getirmeğe çalıştı. Ba

ğ;mp çağırmağa başladı, fakat onu dinleyen yoktu.

98

Gazetecileri, televiz'yoncuları ite kaka uzaklaştırma··

ğa, kıyıya doğru sürmeğe çabaladı. Ötekiler sayıca

çok üstün olduğu için bunu da başaramadı. Adamlar

kendisini geri geri sürdüler.

Gazeteciler saatlerden beri bir şey yiyip içmemişlerdi. Sonra içlerinden biri Coca-Cola makinesini buldu. Tez zamanda, bozukluk Amerikan parası kara

borsaya düştü. Pantalonunun drüğmeleri her zamanki gibi açık Morelli'nin bir gece önce pokerde kazandığı cep dolusu bozuk para bir hazine değerindeydi. Karaborsanın temel direği de o oldu.

Amerikan kesimindeki nüfus yoğunluğu sorunu

Rusların sayesinde çözümlendi. Daha doğrusu, Sovyet denizcilerinin ve Londra'lı bıçkın bir kameramanın işbirliği sayesinde . . .

İçten bir yakınlığı resimle'yerek ölümsüz kılmak

isteyen Londra'lı bıçkın, bir Coca-Cola tenekesini

gözetleme kulesindeki Ruslara doğru fırlattı.

Bir

an için dehşete kapılan Rus nöbetçi küçük ve silindir biçimindeki tenekeyle esaslı bir vole çıkarak deniz yönünde uçurdu. Aynı zamanda, o çevredeki ark.adaşlarını uyarmak amacıyla bağırmaktan da geri kalmadı.

Aşağıda duran bir arkadaşı, tenekeyi bir el

bombsı :;;andı. Hiç vakit geçirmeksizin karnının üstüne kendini yere attı. Yamyassı olmacasına topra

ğa yapışmıştı. Orada ö'ylece yatmayı şanına . yedirememiş olacak ki, teneke kutunun ilk savrulduğu yöne doğru göz yaşartıcı bir gaz bombası salladı. Bu esnada, gözetleme kulesindeki nöbetçi de kazara silahının tetiğine dokunmuştu. Kısa süreli, kesik kesik silah sesleri duyuldu. Mutfak çadırının üst kısmından kayarak düşen göz yaşartıcı gaz bombası, çevredekilerin kanını donduran, tehdit edici bir tıslama çıkarıyordu.

Sonra yoğun bir sessizlik oldu. Bunun hemen ardından, çadırın içindeki Zeke'nin ortalığı velveleye 99

veren bağırtısı yükseldi. Ken tucky'li ahçı, bomba

düştüğü zaman yalınayak, ocağın başında çizmelerini kurutmağa çalışıyordu.

Seke seke çadırdan dışarı uğradı. Bir eliyle be,

relenmiş ayak parmaklarını, ötekiyle de yanan, yaşaran gözlerini oğuşturuyordu. Zenci Baş Çavuş Elliot M. Hennessey, ona bir tüfek fırlattı. Gözlerinin önünü sisleyen yaş perdesinden dolayı şeşi beş gören Zeke, tüfeği ters tarafından tutmağa davrandı. Göğsüne çarpan tüfek, sağlam ayağının üzerine düştü.

Şimdi, Zeke iki eliyle iki ayağının

parmaklarını

avuçlamıştı.

- «Seni Tanrının belası İrlanda'lı piç. Budalaca şakalarından bıktım. »

Çavuş :

- «Ne istiyorsun, 'Mor Yürekt (*) nişam ver·

melerini mi ?» diye sordu.

Amerikalılar da silahlarını kavramışlardı. Gazeteciler, Deniz Piyadelerinin dost, cana yakın yüzlerinin sertleştiğini, döğüşken bir ifadeyle çizgi çizgi gerildiğini gördüler.

Binbaşı Corrigan, adamlarına :

- «Bu mıymıntıları buradan sürüp atın,» diye

bağırdı. «Burnuma barut kokusu geliyor.»

Gazetecilerin sepetlenmesi gelişlerinden

daha

kısa zamana sığdı . Adeta an meselesi oldu. Göçün

başlamasından iki dakika sonra, geride sadece teknelerinin bulunduğu yönde ayaklarını sürüyen hastalar, deniz tutmasından hala kendine gelememiş kimseler kalmıştı. Sanki Grand Prix (*) yarışlarından

biri başlamıştı. Gazeteciler görüp öğrendiklerini, foto muhabirler ve televizyoncular çektikleri filimleri, fotoğrafları birbirlerinden önce yetiştirmek

için

(*) Savaşta büyük kahramanlık

gösterenlere verilen

seçkin bir nişan. - Ç.N.

(* *) «Büyük Ödül» anlamına. --· Ç.N.

100

dönüş turuna başladıklarında Adanın çevresinden

açıklara doğru, bir sapanın yumuşak, kabarık toprağa çektiği çizgileri andıran köpük köpük yarıklar belirdi.

Albert dikenli telle çekilmiş engele doğru yürüdü. Gazetecilerin yere attıkları izmaritler, boş Coca-Cola şişeleri, boşalmış filim makaraları ve kalaylı kağıtlarla ortalık bir mezbeleyi andırıyordu. Gözyaşartıcı gaz

bombasını atan Rus muhafız da oradaydı. Vorolokov'la Uşakov'a olup bitenleri anlatıyordu.

Albert : «Galiba kıyametin kopmasına kıl payı

kalmıştı. Öyle değil mi ?» dedi.

Vorolokov'un dudakları sinirli bir gülümsemeyle gerildi_

- «Evet. İlk davrananın bizler olmadığını da

özellikle belirtmek isterim.»

Downing Street'deki

(*) bürosunda,

pencerenin yanında duran Başbakan yeni elektrikli traş

makinesini ilk kez deniyordu,

Gümüş bir tepsideki kaktüslerden birini traş

ediyordu. Kırmızı telefonun zilini duymadı.

Traş makinesinin ince, hassas dişlerine takılan

kaktüs dikenciklerini rüfledi. Gözlerini kısarak, sabah çalışmasının sonuçlarını dikkatle inceledi. Ku

"11, uçuk renkli kumun üstünde on bir adet çıplak

yeşil sosis duruyordu.

Telefon bir kez daha çaldı. Ahizeyi kaldırdı. Bir

ses :

- Washington,» dedi.

- «Başbakan konuşuyor. »

- «Gazetecileri Adadan uzaklaştırmanız hoşu-

ma gitti. Haberlere kesin ambargo uygulanması ge-

(*) Londra'da İngiltere Başbakanı'nm e:vinin bulundu

ğu cadde. - Ç.N.

rekiyor. M erdiv6nclen inme (*) yönetimini deneyece

ğiz. Bugün filoyu geri çekiyoruz. Ruslar da aynı şeyi yapıyorlar. »

- «Sizinle işbirliği yapmak bana zevk verir.

Yardımdan kaçınmayacağım. »

Hattın öbür ucundaki kişi telaşlanmış gibi :

«Yok, 'yok, » dedi. «Lütfen yardıma falan kalkışmayın. Kenarda durun yeter. »

Başbakan, karısıyla ilgili o kaçınılmaz soruyu

cevaplandırmak için hazırlandı. Beklediği soru gelmedi. Beyaz Saray'daki telefon kapanmıştı.

Dalgın dalgın bir melodiyi mırıldanan Başbakan

parmaklaıııni içinde sevgili altınhalığ1ının yüzdüğü

suya daldırdı. . .

7

Amerikan kesiminden gene o acı, dayanılmaz,

duyanın yüreğini hançerleyen ses 'yükseldiği zaman,

Mişka parmaklarını duygulu, sevecen bir çoşkunlukla balalaykasının tellerinde dolaştırıyordu.

Alçak

tonda, yumuşak inlemeler ve hıçkırıklar

halinde

başlayan ses, giderek acılı, keskin, tiz bir çığlığa

dönüştü. Her geçen an biraz daha koyulaşan acıyı

ve çaresizliği dile getiriyordu.

Rus denizcileri ön güvertede, sırtları di; men dairesinin bölmesine yaslanmış öylece oturuyorlardı.

Kendilerini saran akşamın ılıklığıyla yumuşamış,

hallerinden hoşnut, boş boş oturup laflamanın keyfini çıkarıyorlardı. Akşamın rahatlık veren, hoş sessizliğini, kıpırtısız durgunluğunu yırtıp yüze çıkan o sesle, şimdi gene sinirleri tel tel gerilmişti. Daha

fazla danaY.anabilmelerinin olanağı yoktu.

(*) Vietnam' da

Amerikalılar tarafından

uygulanmış

olan 'Tırmanma' stratejisinin aksi kastediliyor. -- Ç.N.

-·

İgor : «Bu Amerikalıların insanlıkla ilgileri

yok,» dedi. Balıkçıların en genci, 'yirmi bir yaşında

deligöz, kanı kaynayan bir Kazak'tı. «Kazaklar bir

Rusa bile böyle davranmazlar. »

Ahçı Boris, onun söylediklerinin ikinci bölümü·

nü farketmemezlikten geldi.

- «Bütün insanlarda bizim insaniyetliğimiz ne

arar ? Amerikalıların uygarlığı bile tartışılabilir. Kökü, kökeni olan bir kültür geçmişinden yoksun olduklarını herkes biliyor. »

Vasili, piposunu çizmesinin topuğuna topuğuna

vurdu.

- «Topu domuz onların. Sadece dünyaya tedirginlik vermiyorlar, birbirlerini de gırtlaklıyorlar. »

Saşa : «Kendilerinden birine, bir insana böylesine işkence yapmalarına müsaade edemeyiz,» dedi.

Boris : «Ne yapmamızı istiyorsun ?» diye sordu.

«Yeni bir savaşa mı başlayalım?»

Ölgünleşen hıçkırıklar, inlemeler kesildi. İger :

- «Galiha onu öldürdüler,» dedi. «Böyle yaptılarsa, zavallıcık için daha iyi. Hiç olmazsa acı çekmekten kurtulur. »

Vasili, yumruğunu güvertenin zeminine sert:e

indirdi.

- «İnsansak, kalıbımızın adamıysak, bu konuda bir şeyler yapmah'yız, arkadaşlar. »

Boris, başıyla kabin yönünde işaret etti.

- « Yardım için Kaptana danışmanın bir yararı

yok. Şimdi kendi dalgasın dadır. »

İgor : «Ben onu kurtaracağım,» diye gürledL

Boris : «Şu Kazak milletinin, atları kadar bile

sağduyusu yok,» dedi. «Önce esaslı bir plan kurmamız gerekiyor. Rütbesi olmayan tüm gemicilerin yardımını sağfamalıyız. Herkes ağzını kilitli tutacağına, bu işi kimseye açmayacağına yemin etmeli. »

Aynı gece, Kurtarma Komitesi teknenin ha:altmda gizli bir toplantı yaptı. Her şey 1917 Devrimi 103

öncesi günleri hatırlatıyordu. Boris, mumun önünde

duran bir zincir makarasının üstüne çıkmıştı. Yarı

karanlıkta, çevresi oynak mum alevinin ürkütücü

çizgiler çektiği, gölgeler düşürdüğü kararlı yüzlerle

kuşatılmıştı. Fısıldaşarak konuşuyorlardı.

Boris kendiliğinden seçilmiş Başkan olarak :

- < 'Şu halde anlaştık mı ?» dedi. «Bu adamm

kurtarılmasının gerektiğinde fikir birliğine vardık

mı ?»

Topluca bu öneriye «evet» cevabı verildiği anlamına mırıltılar yükseldi.

- «Öyleyse bu işi en kısa zamanda yapmalıyız.

Yarın gece ay yükselmeden önce. »

Plan basitti. Saşa ve Lev, Amerikan kesiminin

sınırında nöbet tutacaklardı. Lev kurtarma grubuna

«yol açık» sinyalini verirken, Şaşa da Amerikalı nö ·

betçinin dikkatini çekmeğe, onu oyalamağa bakacaktı. Sonra dikenli telden çitin bitiminden öteki kesime geçecek, kare biçimindeki iki barakadan kü

çük olanın arka tarafına yöneleceklerdi. Kurtarılacak adamın özgürlüğünü sağlayıncaya kadar orada bekleyeceklerdi. İşin kolay olacağı meydandaydı.

Uygulanan işkence düzeni hiç şaşmıyordu. Amerikan Silahlı Kuvvetlerinde gönlü olmaksızm, zor ve baskı karşısında çaresiz kaldığı için hizmet gören

bahtsız, zenci Amerikalı, küçük bir çadırın kapısında.

gözden kayboluyordu. İşkence burada yapılıyordu.

Yarım saat sonra inleyip hıçkırması hala kesilmemiş,

ayaklarını sürüyerek barakaya dönüyordu.

Boris :

- «Şimdi hepimiz and içeceğiz, böyle gerekiyor,» dedi. «Andına sadık kalmayanı ellerimle par

çalayıp ciğerini yiyeceğim. Bizim gibi balıkçılara,

ezilen, yerden yere çalınan ırklara yeni, yaşamağa

değer bir hayat sağlamak olanağı her zaman verilmez. Böyle bir fırsat kırk yılda bir düşer. »

Yapacakları işin çoşkunluğu, sıcaklığı ta içleri-

ne vuran bir ateşi kıvılcımlandırmıştı.

Vorolokov, ertesi gün olağan sayılamayacak bir

durumun belirtilerini sezinlemekte hiç güçlük çekmedi. İşin aslını öğrenmek için ustalıkla ağız aratlı.

Gözüne kestirdiği kimselere yaklaşıp, ortada dönen-·

leri anlamağa çalıştı. Tüm çabaları sonuçsuz kaldı.

Açık, açık, diklenerek sordu. Gene bir şey öğrenemedi. Bir ayaklanma söz konusu değildi. Kimsenin ken·

dine karşı olmadığını kestirecek kadar görmüş ge·

çirmişti. Firar etmeği falan kuran da yoktu. Herkesin en değerli eşyası eski, alışılagelmiş yerinde, ranzalarına yanıbaşındaki raflardaydı.

Kurtarma grubunun üyeleri için, gün hiç bit·

meyecekmiş gibi uzadı. İki satte bir değişen nöbet·

çileri kaçamak bir dikkatle gözlediler. Hareketi kolaylaştıracak, daha tehlikesiz kılacak bir yol, bir yöntem bulmağa çalıştılar. Olanca dikkatleriyle gözetlemelerine rağmen böyle bir şey çıkaramadılar.

Amerikalılar, canları gezinmek istedikçe, dikenli tel·

den engelin öbür tarafında bir uçtan öbür uca 'yürü ..

yorlardı. Genç İngiliz ve sarışın giizel kız, herzamand

ki gibi bol bol yiizdüler. Güneş banyosu yaptılar.

Görevli olmayan Deniz piyadeleri de onların çevresinden ayrılmıyorlardı. Denizciler, bahtsız kara deriliyi bütün gün boyunca sadece birkaç kez, o da şöyle bir belirip hemen kaybolmacasına görebildiler.

İşi gücü olmayan Ruslar zamanlarının bü'yük

bir kısmını balık avlamakla geçirdiler. Boris sevgili

kayasının üstünde tünemişti. ötekiler derme çatma

bir saldaydılar. Denizciler, planlarını gerçekleştirmek

için uzun, çok uzun bir bekleşiyin gerektiğini biliyorlardı. Saşa bir ağ örüyordu. Eline çabuk ve gerçekten becerikliydi. Nöbet tutmağa giderken, ördüğü ağı

özenle dürüp bir kenara bırakıyordu.

Bilimadamları artık kendilerine düşen bir iş

kalmadığından, Sovyet filosuyla çekip gitmişlerdi.

Sadece Uşaiwv Adada kalmıştı. O da vaktinin ço,�u-·

nu alt güvertede, sevgili cihazlarını onarıp hala yola

sokmakla, ilerde gerçekleştirecekleri çok önemli dinleme işi için yararlı bir duruma getirmek çabasıyla geçiriyordu.

Vorolokov yanlarından geçerken .adamların garip bir şekilde, anlamlı anlamlı bakıştıklarını farketti. Ortalıkta bir şeylerin döndüğü muhakkaktı ama, bu şey neydi ?

O gece yemek faslı erken geçiştirildi. Voro�okov'un hatırlayabildiği kadarıyla, daha önce böyle bir şey asla olmamıştı. Oturduğu 'yerde mürettebatı

dikkatle izledi. Yüzlerinden, davranışlarından bir

şeyler çıkarmağa çalıştı. Borisin tavrında, hareketlerinde belirli bir otoriter havanın varlığını sezinledi. Ciğerini okurcasına bilip tanıdığı Boris bambaşka biri olup çıkmıştı sanki. Ötekilerin davranışı da bu değişikliğe uygun düşüyordu. Her şeyden önce

kimsenin yemekle ilgili, Borisin ahçılığına değinen

tatsız tuzsuz şakalar yaptığı yoktu.

Bir an gözden kaybolan İgor az sonra bir şişe

votkayla geri döndü. Çevresindeki suratları inceleyen

Vorolokov :

- «İçinizden birinin doğum günü mü ?» diye

sordu.

Bir sessizlik oldu.

- «Niçin soruyorsunuz ?»

- «Ortada bir şeyler dönüyor da .. . »

Üç gemici aynı anda, ağız birliği etmiş gibi :

- «Benim doğum günüm,» dedi.

Vorolokov : «Bugün ayın kaçı ?» diye sordu.

Kimseden cevap gelmedi.

- «Öyleyse benim doğum günüm yakın. Do

ğum günüm için ve namuslu balıkçıların şerefine içelim . »

Bunları söyleyen Vorolokov, kocaman kupasını

yarıya kadar doldurdu.

Tedirgin, kuşkulu adamlar hiç konuşmaksızın

sepetlerine

yemeklerini yediler. Vorolokov, kendinden gizlenen,

bir esrar havası içinde .sürdürülen şeyin balık avıyla

ilgili olup olmayacağını düşündü. Gazetecileri getiren teknelerdeki balıkçılık malzemesiyle ilgili çok şey konuşulmuştu. Bir an için, adamlarının, Scilly

Adalarında oturan balıkçıların istakoz

bir baskın planladıklarını düşünerek endişeye kap:ldı.

Durup dururken hır çıkmasını, geleceğini karalayacak bir şeyin patlak vermesini istemiyordu.

Şimdi her zaman özlemini çektikleri, eşi benze·

ri zor bulunur bir durumda yaşıyorlardı. Balık avının yanısıra pek sözü e:Hlecek bir iş yapmadıkları halde, kendilerine yokluk bölgesinde ağır görevli askeri personel maaşı ödeniyordu.

Birden orada yalnız olduğunu farketti. Oturdu

ğu yerde düşüncelere dalıp gitmişken, tayfalar masaları terketmişlerdi.

Bu esnada T.anya içeri girdi.

- «Benimle bir içki iç. İgor'un, Vasili'nin, Mi

şa'nın doğum günüymüş. Biliyorsun, büyük ve içten

kaynaşmış bir ailenin bire'yleriyiz. »

- «İyi ama, İgor yetim büyümüş değil mi ?

Doğduğu günü kendi de bilmez. »

Vorolokov : «Orası öyle, » dedi.

İçkilerini içtiler. Kurtarma grubunun üyeleri yine başaltının karanlığında toplanmışlardı. Mavi tulumlarını ve tabanı ip örgüden, hafif .ayakkabılar giymişlerdi.

- «Herkes burada mı ? Hazır mıyız ?»

Boris cebinden bir teneke kutu çıkardı, kapa

ğını açtı. Parmağım şöyle bir daldırıp, teknenin bacasından almış olduğu yağlı kuruma bulaştırdı. Karanlıkta kutuyu 'yanındakine geçirdi.

- «Bunu kullanacağız, » dedi.

Parmağına sıvanmış olan yağlı kurumdan, yüzüne kalın bir tabaka çektL Artanı ellerinin üzerine 107

süründü. Ötekiler de onu taklit ettiler. B�r zincir

y;ığınmın arkasından aldığı gümüş kabzalı, yarım

metre uzunluğundaki Kazak kamasını hırsla kavrayan İgor : «Muhafızları bununla öldüreceğim, » dedi.

Arkadaşları hemen üzerine atıldılar. Boğuk, yarım yırtık bir bağırış duyuldu.

Dışarda nöbetçi duran Josef kapıdan başını

uzattı.

- «Gürültü etmeyin. Ne oluyor ?. »

- «İgor'la başımız dertte. Amerikalıları kesip

biçeceğimizi sanıyor. »

Küfürler, sürtünen ayakların çıkardığı ses, homurdanma ve iniltiler duyuldu. Buna zincir sesi de katıldı. Yere düşen ağır bir şey, çelik zemine gürültüyle çarptı.

Josef bir kez daha : «Hişşşt,» dedi. «Ağır olun. »

Biraz daha itişip kakışma oldu. Sonunda bıçaksız İgor'u güverteye sürdüler. Alt dudağı fena halde kabarmıştı. Tuzlu tuzlu ağzına dolan, konuşmasına engel olan kanı geminin yan tarafından tükürdü. Berelenmiş burnuna kirli bir bez parçasını bastıran Boris de onun peşindeydi.

Josef, başaltından çıkan komitecilere şaşkın şaşkın baktı. İçlerinde yara bere almamış olan yoktu.

İgor Kazak atalarına layık olduğunu hakkıyla ispatlamıştı.

Geminin yan tarafından indiler ve karanlıkta

teknenin hemen altında sinerek beklediler. Bir inleme duyuldu. Boris : « Ne oluyor ?» diye sordu.

Sesi boğuk, fakat çıkışır tondaydı. Vasili : «İçi-

mizde kim 80 kilodan fazla çeker ?» diye sordu.

İgor : dgor, » dedi.

- «Öyleyse biraz kımıldan, elime basıyorsun. »

İgor yaylanarak sıçradı. Havası boşaltılan bir

balondan çıkıyormuş izlenimi veren bir ses duyuldu.

Boris : «Gene ne oldu ?» diye sordu.

Bir aksırıkla karışan ses : -«şu sizin Tanrının

cezası, beni atlama tahtası yerine kullanıyor,» dedi.

«Üstelik cep saatimi de kırdı. »

- «Kesin sesinizi. Gidip ;3aşa 'ya hazır olduğumuzu söyleyeceğim. »

Boris karnının üstünde sürüne sürüne uzaklastı. İlerdeki Saşa'yı ve geceyle laciverde dönmüş gökyüzünün fonunda siluet halindeki dikenli telden çiti açık seçik görebiliyordu.

Boris'in sinirleri tel tel _gerilmişti. Yirmi beş

yıl önceyi 'yaşıyor gibiydi. İlerde dikilen muhafız,

Treblinka' dan (*) kaçışı esnasında öldürdüğü adamlardan biriydi sanki. Dudakları sımsıkı kenetlenmiş

dişlerinin üstünde gerilmişti. Sürünmeğe devam etti.

Boris'in gelmesini bekleyen Saşa, ötedeki Amerikan çadırlarını gözlüyordu. O şey ansızın ve dehşet verici bir şiddetle oldu. Adaleli bir kol gırtlak çıkıntısının üzerinden boğazına dolanıp, boynunu kırmacasına geriye doğru kanırtıncaya kadar ne bir şey görmüş, ne de bir ses duymuştu. Boynu çatırdarken

kendini kaybetmeden önce :

- «Boris,» diyebildi.

Birkaç saniye sonra kendine geldi. Yüzii ıslaktı.

Ahçı başucunda diz çökmüştti. Boris'in kaba yontulmuş yüzünden, ılık, aralıksız damlalar süzüliiyordtt.

Onu bir ayı gibi kucaklayıp göğsüne bastırdı.

- «Bağışla beni, Saşa. Az kalsın seni öldürüyordum. »

- «Açıklamaya gerek yok, arkadaşım. Az önce

çitin yanında dururken ben de aynı şeyleri düşündüm. Kötü anıları bölüşmüşüz. »

$aşa ayağa kalktı. «Ötekiler hazır mı ?»

(*) 2. Dünya Savaşında, Nazilerin savaş tutsağ'ı kamp.

!arından biri. Belki de en ünlüsü. - Ç.N.

Boris yemyıe yüzünü r::ilince, gözlerinin alt na

enli, beyaz bir (izgi çekmiş oldu.

- «l-fazır, » diye mırıldandı. «Lev ve köpek ne·

rede ?»

- «Su kenarında sizi bekliyor. On dakika zam:: n

bırakacağım. Sonra işe koyuluyorum. »

Boris ı:.ürünerek Dm.itri Kirov'un yanma döndü.

Ötekiler eabırsızlıkla bekliyorlardı. Alçak sesle : «Gelin,» dedi. «Tam zamanı . . . Ses çıkarmayın. »

Artlarda sürünenlerin meydana getirdiği kora·

man, kara bir yılan, dikenli telden çitin bitimindeki

suyun başına doğru ilerlemeğe koyuldu. Kayahr n

çukurlar yaptığı yerlerdeki havuzcukları sessizce

geçmeleri güç oluyordu. Deniz çekilmişti. Yosunlarla kaplı kayaların keskin yüzlerini aşmak gerçekten kolay değildi

Suya dfü;en bir şeyin çıkardığı ses duyuldu: Boris : «Nedir o ? » dive

-

tısladı. İgor bizzat karşılık ver-

di : «İgor. »

Bir başkası, can sıkıntısıyla : «Yüzüyor,» diye

durumu açıkladı.

- «Budala. »

- «Ona fazla sert yapmayın. Budala oluşu kendi

kabahatı değil ki. Şimdi kulaçlar daha sert, daha

belirliydi. Boris : «Şunun başını suya basbrın,» d'ye

fısıldadı. «Her sevi mahvedecek. »

- «Şişşşt, , ses çıkarmayın. Gemide birini gör-

düm. »

Teknenin baş tarafına baktılar. Bir sigara yakı ·

lıyormuşçasına bir kibrit çakıldı.

- «Kaptan . . . Hiç kımıldamayın.»

Tanrı bilir, belki de Vorolokov'un hayatı boyunca içtiği en uzun yaprak sigarasıydı bu. Şöyle ciğer dolusu duman çektiği zaman, aralarında 'yirmi metre

olmasına rağmen yüzünü açık seçik görebiliyorlardı.

Orada ıslak yosunların üzerinde öylece yatarlarken,

sanki doğrudan doğruya onlara bakıyordu.

Sonunda, yaprak sigarasının ateşli izmariti teknenin haş tarafından boşluğa doğru bir yay çizerek uçtu. Kabin kapısının çarparak kapandığını duydular.

Boris arkasından gelen iç gıcıklayıcı bir ses�e

döndü.

- «Gene ne oluyor ?» diye sordu.

Karanlıkta kim olduğunu kestiremediği biri :

- «Kimin dişleri çarpıyor tahmin et, » dedi.

- «İgor'a söyleyin yanıma gelsin de, kafasını

bir taşla ezeyim. »

Bir fısıldaşma oldu.

- «Olduğu yerden kımıldanamadığı için özür

diliyor. Söylediğine göre donup kalmış. On dakikadan

beri suyun içindeymiş. »

İlerde bir köpek havlıyordu.

- «Biziz, Lev. »

Bir kayanın çatlak 'yerinden tırmanarak ona

yaklaştılar. Ahçının kokusunu alan köpeğin keyifli

keyifli sallanan kuyruğu Lev'in botlarına sürünüyordu.

- «Saşa geçit yerindeki nöbetçiyle konuşuyor. »

-«Mükemmel. »

Suyun kenarına varıncaya kadar, dikenli telden

çit boyunca süründüler. Orada su'ya girip, açık arazi

yüznumaralarına paralel bir çizgi düzeninde yüzmeğe

koyuldular.

Tam zamanında gelmişlerdi. Başçavuş Elliot

Hennessey, Amerikan Deniz Piyadelerindeki tek kara derili İrlandalıydı. Elliot Hennessey Alabama'da doğmuştu. Dedesinin dedesi olan İrlandalının 125

yıl önce gelip oraya yerleştiğini iddia ederdi. Adıyla,

atalarıyla, hepsinden çok bir Deniz Piyadesi olmakla

öğünürdü.

Vietnam'da savaşmış, katıldığı hareketlerde iki

kez yaralanmıştı. Dokuz yıldan beri Deniz Piyadesiydi. Şartların, durumunun elverdiği kadar da kalmak 111

istiyordu.

Mahzun yüzlü bir adamdı. Ölçülü biçili, düzeni

hiç şaşmayan bir hayat yaşardı. Her gün aynı saatte

yıkanırdı. Botlarını her gün aynı saatte fırçalayıp

boyardı. Hayatı kendiliğinden kurulmuş bir düzen

çerçevesinde sürüp gidiyordu. Kendi saatiyle akşamın 9'u olmuştu. Yüznumaraya gitme saatiydi bu.

Hennessey müziği çok severdi. özellikle, İrlanda baladları diye tanımladığı parçaların tutkunuydu.

Buna karşılık, zenci ya da İrlandalı olsun, kendi ırkından kişiler gibi gerçekten dinlenecek bir sesi, ses kontrolu falan yoktu. Başka türlü söylemek gerekirse, sesindeki ton düşüklüklerine, falsolara tam anlamıyla sağırdı.

Açık arazi yüznumaralarından birinin katranlaşmış bezden kapısını kenara itti. Pantolonunu sıyırıp oturdu. Günün bu saatini çok seviyordu. Dilediği gibi şarkı söyleyebilmek fırsatını ancak bu dakikalarda buluyordu.

- «İrlandayla arandaki denizi aşarsan, belki de

Birden sustu. Sesinin gürültüye gitmesini istemiyordu.

Boris kendini kıyıya çekti. P�şinden gelen komandolarına : «İşte gene başladılar, » dedi.

Sessizce, Amerikalılara ait iki yapının arasındaki gölgelik kesime doğru ilerlediler. Ay yükseliyordu. Gökyüzünde tek parça bulut yoktu. İşkence hücresinden gelen ses, giderek Rusların dayanamayaca

ğı bir hal aldı.

- «Beklememiz gerekir mi ? Hemen gidip onu

kurtaramaz mıyız ?»

-

«Hayır, İgor. Planı olduğu gibi uygulamalıyız.»

Acılı uluma kesildi. KüçUk bölmenin çevresinc1e gerili çadır bezi, içerdeki hareketlerle oynadı. Hennessey pantolon düğmelerini ilikleyerek ay ışığına

çıktı.

Henüz iki adım atmıştı ki, Boris'in komandoları ileri sıçradılar. Kara derili İrlandalıyı bir battaniyeye sarıp sarmaladılar. Başçavuş, ayaklarının yerden kesildiğini hissetti. Kuvvetli kollar, onu katlanıp rulo halinde sarılmış bir muşamba gibi taşıyorlardı.

- «Boris, şuraya hak. 1gor . . . »

Boris sesin tonundan sezinlediği bir şeyle ansızın durdu. Ortalığı karıştıracak bir şeylerin olacağını anlamış gibiydi. Hızla döndü. Amerikalı nöbetçi hala Saşa ile konuşuyordu. Rus'un verdiği bir sigarayı yakmak üzereydi. Onun sadece birkaç adım gerisinde, kollarını kaldırmış olan İgor duruyordu.

Ay ışığı, !gor'un elinde sımsıkı tuttuğu ve tro·

lün su vanalarının açılmasında kullanilan büyük somun anahtarını ışıl ışıl yapmıştı.

Boris ender olarak sümtli hareket ederdi. Eline ayağına ağır sayılırdı ama, İgor'la kendi arasındaki mesafeyi sessiz. bir sıçrayışla aştı. Bir eliyle, hemen bir metreye yakın uzunluktaki anahtarı kavradı. Öteki eliyle, İgor'u ayaklarının üzerinde dengesini kaybedecek şekilde kenara, gölgeliğe doğru itti.

Peşini bırakmayıp, onun sırtını barakanın duvarına

dayadı. 1gor'un bir ayağı yerden kesilmişti.

Dişlerinin arasından : «Seni beyinsiz Kazak,» diye söylendi «Niçin herkesi öldürmek istersin anlamam ?»

Onu denize kadar sürükleyen Boris, kıyıya vardıkları zaman trol gemisinin bulunduğu yönde iteledi.

Kurtarılmış kara deriliyi taşıyan grup, teknenin

altındaki koyu gölgeliklere, trol gemisinin kıç tarafına ulaşıncaya kadar kıyı boyunca ilerledi. Cankurtaran filikalarının bulunduğu yerden aşağı bir ip sarkıtılmıştı. İpin sarkan ucunu Hennessey'in beline doladılar. Yağlı kurum:ı.a karartılmış eller sıkı sıkı dü

ğüm attılar. Havada yükselen Hennessey, daha önce

yukarı çıkmış kimseler tarafından güverteye alındı.

- «Ortalık temiz».

Kurtarıcı komando grubu eksiksizce gemiye çıktı. Mürettebatın yatakhanesinde, Hennessey'i bir

ranzanın kenarına oturtup battani'yeyi çözdüler.

Yüzünün beyaza döndüğü söylenemezdi

ama,

kül rengini aldığı su götürmezdi. Omuzlarını dikleştirdi.

- «Benden bir şey öğrenemezsiniz. Ağzımdan

tek kelime alamayacaksınız. 14 715094 künye numaralı Başçavuş Elliot M. Hennessey'im. Birleşik Ame·

rika Deniz Piyade Birliği mensubu, hepsi o kadar .

.

»

- «Biz arkadaş. . . Biz seni kurtarmak . . . »

- «Psikolojik yutturmacalarınızla beni oyuna

getiremezsiniz. Birleşik Amerika Deniz Piyade Birliğinden 14 715094 künye numaralı Baş Çavuş Elliot M. Hennessey'im ben, hepsi o kadar . . . »

Boris onun eline bir maşrapa votka tutuşturdu.

- «Boşuna. na.ç katılmış içkiniz de bir şeye

yaramayacak. »

Boris : «İyi votka,» dedi. Maşrapadan büyük bir

yudum içti. Ağzının kenarından sızan votka, karaya

Julanmış çenesine doğru yürüdü.

- «Süründüğün boyayla beni aldatacağını, bizden biri olduğunu sanacağımı düşünüyorsan yanılırsın. »

Boris : «Biz arkadaş» diye diretti. «Seni, eziyet

eden beyaz işkencecilerin elinden kurtardık. »

- « Kimsenin bana eziyet ettiği yok, ahbap. Ben

Amerikalıyım. Kurtarılmak falan da istemiyorum. »

Ruslar kusursuz İngilzce bilseydiler, durumun

açıklanması hayli uzun zaman alacaktı. Belli belirsiz bilgileri ve Vasili'nin cılız sözlüğüyle bu işi kıvırmanın olanağı yoktu.

Boris, küçük, incecik sözlüğü karıştırmağa koyuldu.

- «Biz yaptık ... kurtarma hareketi .... eee. » Tekrar sözlüğün sayfalarını çevirdi «Var yanlış davra-114

nış .. . gülünç durum .. . »

Boris'in yarım yırtık İngilizcesi, kapıldığı tedirginliğin etkisiyle büsbütün kötülemişti.

- «Lütfen . . . bağışlamak bizi . . . çok üzgün hepimiz. Çığlıklar, bağ·ırmalar duyduk. Çok bağırmalar.

Düşündük ki. . . var işkence . . acı çekmek . . . »

.

.

Hennessey şaşırmıştı. «Bağırmalar mı ? Acı çekmek mi ? Şarkı söylüyordum ben»

Şaşkınlığı öfkeye dönmüştü şimdi. Boris, özür

dilemekle ilgili Rusça deyimleri İngilizceye çevirmek

çabasına girişti. Söylenenlerden, daha doğrusu söylenmeğe çalışılan şeylerden üç aşağı beş yukarı durumu kestiren Hennessey :

- «Başımızı derde soktuk, arkadaş, » dedi. «Geri

dönmezsem, çocuklar buraya saldırıp beni almanın

yoluna bakacaklar. Buradaki durumun şeker şerbet

olduğunu sizlerle ahpapça konuştuğumu görünce de,

kaçtığımı, size sığındığımı düşünecekler. Meselenin

öteki yüzünü de unutmayalım. Dostluğumuz yüzünden sizleri de Kızılordu'dan atabilirler. »

- «Ne yapalım ?»

- «Söyliyeyim. Önce beni getirdiğiniz gibi. il.st-

lerinizin ruhu bile duymadan geri götürmenin yoluna bakın. Bizim ke;:ıime geçtiğimiz zaman, oradakilrr de bir şey çakmamalı. Bütün bunları yaparken, kim.i

uygun bulursanız ona can ve yürekten dua etmL•kteıı

geri kalmayın. 3. Dünya Savaşının çıkmasına sebep

olmak düşüncesi bile kanımı donduruyor. »

Vorolokov geç saatlere kadar çalıştı. Geminin

seyir defterini, bununla ilgili bazı belgeleri inceledi.

Birkaç saat sonra, İgor onun kabinindeki ışığın nihayet söndüğünü bildirdi. Ruslar kurtarma operasyonunu tersine olarak tekrarladılar. Aradaki fark, bu kez Hennessey'in ayaklarının üzerinde dönmesiydi.

Ay bulutların ardına gizlenmişti Hennessey dikenli telden engelin bitimine kadar götürüldü. Orada, karanlıkta dişlerini ışıl ışıl açığa vuran geniş bir sı ·

rıtışla :

- «Eh,» dedi. «Ne olursa olsun, iyi düşünceleriniz için teşekkürler. »

Sonra dişlerinin ışıltısı kayboldu. Dönüp çadırlara doğru yürüyen Hennessey'in yumuşak ayak seslerini dinlediler.

8

Luigi Morelli ayakta olduğu süre-daha doğrusu

yatağa girmediği zaman başından çelik miğferini çıkarmayan tek Deniz Piyadesiydi. Sinirli falan değildi. Korkaklıkla ilgisi yoktu. Böyle yapmasının nedeni, transistörlü radyonun kulaklığını miğferle gizlemekten daha iyi bir yol bulamamış olmasıydı.

Kulaklığı kulağına yerleştiriyor, bağlantı kordonunu

da iyice kazınmaktan mavimsi bir renk almış çenesiyle, miğferin ensiz kayışının arasına kıstırıyordu.

Radyo, tuniğinin altında omuzundan takındığı bir kılıfın içindeydi.

Morelli onmaz bir beyzbol hastası'ydı. Tedavi olanağı yoktu. Beyzbol maçlarıyle ilgili bir tek yayını kaçırmazdı. Başka türlü söylemek gerekirse, görev

başındayken transistörlü radyosunu dinlemeksizin

tek dakika geçirmezdi.

Bir subay «Morelli» diye bağırır, belirli bir süre

hiç tepki alamazdı.

Morelli'nin gözleri uzakta belirsiz bir noktaya

takılıp kalmıştı ama, dikkati daha uzaklarda, San

Fransisco Devleri'ndeydi (*)

Gün boyunca, eşi benzeri olmayan dikkatsizliğini, dalgınlığını - biraz da kasitli - savrukluğunu EÜr·

(*} Bir beyzbol takımı. - Ç. N.

dürürdü. Pantolonunun önü iliklenmemiş, botlarının

bağı çözük gezerdi. Zaman zaman, çoraplarını ayrı

teklerden giydiği olurdu. Bazen hiç çorap giymezdi.

Bir sakıncası olmadığına kesin kanaat getirdiği zamanlar, her şeyini ters giyinip kuşanmağa kadar vardırırdı işi. Morelli profesyonel bir askerdi. Bu davranışının züppelikle, orijinal olmak özentisiyle açıklanabileceğini düşünmekten çok uzaktı.

- «Mo-rel-li. . . Davran bakalım, uyukladığın yeter.»

Böyle bir uyarıyla hemen silkinir, aslında ne gibi bir durum alması gerekiyorsa o pozu takınırdı.

Traş aynasının karşısında saatlerce yaptığı prova,

kahverengi gözlerindeki masum bakış, çoğunlukla

onu her türlü dertten korurdu. Gerçekte kimseyi aldattığı söylenemezdi. Onun ne yaptığını, ne mal olduğunu herkes bal gibi biliyordu.

Yemekten sonra tatlı bir gevşekliğin bastırdığı

akşamın o erken saatleriydi. Kantindeki poker faslı

henüz başlamamıştı. Hava iyiden iyiye sıcaktı.

Adamlar açık havada yan gelip oturmuşlardı.

Saat yedi onbeşti. Hennessey M.16'sını temizliyordu.

Yapması gereken iş.i yerine getirmesi, nöbetçiyi de·

netlemesi için henüz yirmi beş dakika vardı. Bu g:ece nöbetçi Morelli idi.

PX mağazasının kapısına yaslanmış sereserpe

oturan Victoria, herzamanki gibi, o aralık işi gücü

olmayan Deniz piyadeleriyle kuşatılmıştı. Bunların

hepsi onun kölesi durumundaydılar. Ne kendi için,

ne de başkaları için herhangi birşey yapmasına müsaade yoktu. Kentucky'li Ahçıbaşı Zeke, onu gerçek bir ağabeyin içten ilgi ve yakınlığıyla gözetiyordu.

Victoria'nın yemek pişirmesini yasaklamıştı.

- «Buna Iüzum yok. Dört kişilik fazla yemek

çıkarmak benim için farketmez» demişti.

Zeke onun için tam anlamıyla bir koruyucuydu .

.

Genç Deniz Piyadeleri, Victoria ile ahpaplık derecele-

rinin yemeklerinin miktarını nasıl etkilediğini ancak

birkaç gün içinde farkedebildiler. Zeke'nin titiz ahlak ve saygı ölçülerine göre çizdiğ·i smırı biraz aşacak olurlarsa, porsiyonları fena halde küçülüyordu.

Zeke'nin bu konuda uyguladığı yöntem hiç şaşmaz·

dı. Açlığın en büyük eğitici olduğunu deneyleriyle biliyordu.

Adamlar zaman zaman dinlenmeğe, onu tehdide

kalkışıyorlardı ama, Zeke onlara kıyasla çeşitli bakımlardan üstün dummdaydı. Onbaşıydı. Birlikte ki en uzun boylu .adamdı. üstelik tepesi çabuk atan,

bozulunca gözü hiç bir şey görmeyen cinsindendi.

Albert'e gelince, tam anlamıyla bozuk çalıyordu.

Victoria'nın da onun için yanıp tutuştuğunu biliyordu. Kız kendisiyle yalnız kalmak için can atıyordu ama, gündüzleri kim bilir kaç çift göz onları izliyordu. Geceleri de bu gözlerin sahipleri onları bir an olsun yalnız bırakmıyorlardı. Çadırda Rhodes, Cillins ve çadır bezinden engel vardı. Albert'in uykuları eşi

benzeri görülmedik korkunç rüyalarla yarık yırtıktı.

O üstü düzlük kayada Victoria ile yalnızdı. Çıplaktılar. Belirli nedenler yüzünden dizginlenmiş, yo

ğun bir istekle yanıyorlardı. Önce yumuşak bir yaslanışla bitişen vücutları çok geçmeden birbirine ke··

netleniyordu. Albert nicedir aklından çıkmayan, gün-·

düz hayalinde gece düşünde yaşadığı şeyi gerçekleştirmek için şöyle bir davranacak gibi oluyordu ...

Sonra müthiş bir gürültüyle irkilip doğruluyor�

lardı. Bir g-eminin çelik burnu, bir devin pençesi gibi

kayaların üzerinden onlara yöneliyordu. Küpeştede�1

sarkanlar onları alkışlıyorlardı. Albert ürpertiler

içinde, kelimelere gelmeden bir öfkeyle uyanıyordu.

Tüfeği omuzundan sarkan Morelli, dikenli telden

çitin berisinde çekilmiş beyaz çizgi boyunca aşağı yukarı geziniyordu. Düzlük kayanın en güney ucundaki keskin çizgili kayalığa kadar yürüdü, oradan geri

döndü. Bir saattir nöbetteydi. Nöbeti bırakması için

'

daha bir saat vardı.

Onun gözünde nöbet, öteki erlere olduğu kadar

zorlu bir şey değildi. Nöbetin zahmetini çeken sadece fizik yapısıydı.

Esaslı bir maçtı. . . St. Louis Kardinalleri iki sayı ilerlediler. Lou Brock klasını gösteren bir vuruş

yaptı. Morelli tüm varlığıyla dikkat kesilmiş dinliyordu. Küçük radyonun kulaklığında bir takım cızırtılar oldu.

Yirmisekizinci kez Rus nöbetçinin ve köpeğinin

yanından geçti. Nöbetçi ve köpek onu dikkatle gözlüyorlardı. Yüzünün ifadesi durmaksızın değişen bu garip Deniz piyadesini seyretmek onlar için gerçekten ilginç bir şeydi. Bazen keyifli keyifli sırıtıyordu.

Bazen de fena halde çatınıyordu. Dişlerinin arasından

koyuverdiği soluğu bir ıslık sesi çıkarıyordu. Arada

bir yumruğunu gökyüzüne doğru kaldırdığı, anlaşılmaz bir şeyler mırıldandığı da oluyordu. Adımları yüzünün ifadesine göre değişiyordu. Sırıttığı zamanlar yaylanır gibi, hafif adımlarla yürüyordu. Çatın

ınca hızı kesiliyor, adeta adımlarını sürüyordu.

- «Hey, Morelli. Bir şeyler atıştırmanın zamanıdır. »

Zeke ansızın nöbetçinin yoluna dikilmişti. Morelli karşısındakine pek dikkat etmeksizin, ne olduğunu kestiremediği engelden yana doğru kaçınmak için bir adım attı. Uyurgezer yürüyüşüne devam etti.

- «Luigi, silkelen bakalım. Ketçaplı sandövicini getirdim. Çavuş düşmeden onu götürüversen iyi olur.»

Sandövici Morelli'nin gevşekçe uzanmış eline tutuş.turdu.

- «Ne dedin, Haa, sağol..»

Sonra temposunu oyunun gidişine g.öre değişen

yürüyüşünü sürdördü. Sandövicin arasından damlayan ketçap, ardında kırmızı heneklerden bir iz bırakıyordu.

Oyun en heyecanlı safhasına varmıştı.

Rus muhafız ve köpek onun yaklaşmasını izlediler. Köpek ileriye doğru uzattığı burnunu birkaç kez çekiştirdi. Şimdi onları ayıran sadece dikenli telden

çitti. Köpek ansızın çite doğru atıldı. Tasmasına bağlı kayışı da öne doğru çekiyordu. Ne yapacağını, ne yapması gerektiğini kestiremeyen Rus onu koyuverdi.

Dikenli tel sargılarının arasından geçen köpek

Morelli'ye çarptı. Köpek bayağı ağırdı. Çarpmanın

etkisiyle Morelli'nin transistorlu radyosunun kulak- .

lığı yerinden çıktı. Kendi de yüzükoyun yere kapaklandı.

Elinin üzerinde ıslak bir ağızm dolaştığını hissetti. Davranıp kolunu kaçırmak istedi. Sonra öğretilenleri hatırladı ve hareketsiz kaldı. Köpeğin ağırlığını cesaretle-daha doğrusu çaresizlikle-göğüsledi.

Yakınında bağırmalar işitti. Rus, köpeğini geri

çağırmağa çalışıyordu. Morelli'nin arkadaşları onun

yardımına koşuştular. Bir tüfeğin mekanizması takırdadı. Göğsündeki ağırlık bir anda kayboldu.

Ayağa kalkması için ona yardım ettiler. Köpek trol gemisinin kıç tarafına doğru koşuyordu. Rus muhafız özür dilemek için yaklaştı. Ruşça bir şeyler

söyleyip duruyordu. Amerikalı Deniz Piyadelerinin

öfkeli bağrışmaları onun sesini bastırıyordu.

Morclli kendini şöyle bir yokladı. Yarası beresi yoktu ama, şaşırmış, sinirleri çözülmüştü. Deniz piyadelerinin arasından sıyrılıp yaklaşan Asteğmen

Alton C. Ellsmore onu sorguya çekti. «Köpeği kışkırtacak bir şey mi yaptın, Morelli ? »

- «Onun farkında bile değildim, efendim. »

Ellsmore, «Gidip bir kahve iç, » dedi. Haa, işit-

me cihazına bir şey olmadığını umar1m ?»

- «İşitme cihazım mı dediniz, efendim ?»

- «Senin değilse, köpeğin olmalı. »

Ağzı yayılarak geniş geniş gülümseyen Astej'-

men, Morelli'nin yakasından sarkan kısa kordonu çekiştirdi. Koparıp aldığı kordonu Rus kesimine fır-

.

lattı.

- «Pantolonunun önünü de ilikle. »

Genç Asteğmen erler arasında pek tutulan biri

değildi. Yerli yersiz çıkışlar yaparak otoritesinin tadına varıyordu. Adadaki görevi onun ilk faal hizmetiydi. Dikenli telden çitin geçit yerinde durdu. Akademide öğrenmiş olduğu Rusçayla, en yüksek rütbeli Sovyet subayını görmek istediğini açıkladı. Yemekhanedeki masasının başından Vorolokov'u çağırdılar. Vorolokov tedirgin, özür dileyen bir ifadeyle çıkageldi. Ellsmore'a bu olayın bir daha asla tekrar

etmeyeceğine dair söz verdi. Köpek, dikenli telden

çitin gerilerinde bir yerde tutulacaktı.

Sınırdan ayrılıp başarısını rapor etmek için binbaşının çadırına yönelen Teğmenin yüzü hala çatkındı. Deniz piyadeleri onun gidişini gözlediler.

Morelli :

- «Şuna bakın,» dedi. «Savaş kazanmış gibi bir

hali var. »

Ruslar köpeğin saldırısını yadırgamışlardı. Bir

anlam veremiyorlardı buna. Rasputin'in sadece adı

ürkütücüydü. Görünüşüne rağmen aslında muhafız

köpeği falan değildi. Geminin uğuru gibi bir şeydi.

Herkesi sever, herkesle iyi geçinirdi. Çaktırmadan sokulan, önündeki yemekten otlayan kuşlara bile bir zararı dokunmazdı. Az önceki saldırı onun huyuna,

alışılagelmiş tavrına tamamen aykırıydı ama, Amerikalılar bunu bilmiyorlardı. Dikenli tel boyunca nöbet tutarlarken, yumuşak, alçak tonda, cilveli havlamalardan çok hırslı, kaba, hatta tehdit edici hırlamalar işitiyorlardı. Böyle ürkütücü köpek sesi çıkara nın Lev olduğunu sadece Ruslar biliyorlardı. Rasputin dilsiz olduğu için, Lev sessiz arkadaşının çene hareketlerini kollayarak onun yerine sesler çıkarıyordu.

Bu tatsız olay, iki kesim arasındaki ilişkilerde

belirli bir etki yapmadı. Ertesi akşam Morelli gene

nöbetteydi. Yalnız bu kez bayağı yorgunluk hissediyordu. Transistorlu radyo, miğferinin iç kısmına oturtmak için çok büyüktü. Tuniğinin altına yedeştireceği radyoyu sonuna kadar açıp ç.alamayacağı.nı da biliyordu. Bu durumda yakalanırsa, paçayı kolayına kurtaramazdı. Vaktinin çoğunu, onu böyle sı kıntılı duruma düşüren adamdan, Ellsmore'dan en

etkili şekilde öç almanın yollarını düşünerek g.eçirdi.

Hatta kulaklığını almak için Rus kesimine gizlice

sızmayı bile düşündü ama, dikenli telin berisinden

kulaklığı göremedi. Kordonuyla beraber fırlatılan

kulaklık bir yarığa düşmüş olacaktı.

Zeke onun her zamanki ketçaplı sandövicini getirdi. Morelli gezintisine devam etti.

Köpekten yirmi metre uzakta duruyordu. Onun

atılmağa hazırlandığını sezinledi. Bu kez hazırlıklı

bulunan Morelli sandövicini yere düşürdü ve tüfeğine davmndı. Sonra şöyle bir göz attı. Köpek artık ona bakmıyordu. Gözleri sandöviçdeydi.

Tasmaya

bağlı kayışını yine öne doğru germişti.

Olan ağırlığını vererek onu geri çeken Rus muhafız, Morelli'ye hafifçe gülümsedi. Başıyla sandövici işaret etti. Morelli ileri doğru uzattığı burnunu büzerek ortalığı koklayan köpeğe, sonra sandövice baktı.

Evvelki akşam elinin üzerinde gezinen ıslak ağzı hatırladı. «Demek mesele bu,»

diye

düşümlü.

«Onu yeteri kadar beslemiyorlar. »

Rus nöbetçiye bakıp gülümsedi Botunun bur ·

nuyla sandövici Rasputin'e doğru iteledi. Nöbetçi

kayışı gevşetti ve köpeği dikenli tele sokulabilmesi

için koyuverdi. Tellerin arasından sokulan köpek,

ketçapla pembeleşmiş ekmek dilimlerini kaptı. Hiç

oyalanmaksızın geri döndü. Sandöviç iki lokmada

kayboldu. Arka ayaklarının üzerinde oturan köpek,

yalvarmaklı bir ifadeyle, dostça bakan gözlerini Morelli'ye dikti.

Kayışı çekip onu ayağa kaldıran Rus, Morelli' -

ye yine gülümsedi. Bir parmağını dudaklarına götürdü.

Morelli tüfeğini omuzuna taktı ve nöbet gezintisine devam etti. Aşağı yukarı yürürken, kafasının içinde bir plan şekillenmişti. Gece yarısı nöbeti esnasında bu planı hemen uygulamağa koyuldu. Kamp uykudaydı. Morelli dikenli tel çitin yakınından a'yrılarak, kimsenin bulunmadığı kantine girdi. Az sonra çıktığı zaman tüniğinin altında bir kabarıklık vardı.

Çevreyi kollayarak, kayaların arasından sine sine Teğmenin çadırına doğru ilerledi. Çadırın yakınında büzülüp, bir süre ortalığı dinledi. !çerden hiç ses gelmiyordu.

İçeri girmesiyle çıkması bir oldu, Tekrar dikenli telden çitin yakınına döndü. Yol boyunca, plastik bir şişenin içindekini 'yere sıkmıştı. Çitin yanına varınca, şişede kalanı olduğu gibi yere döktü. Ay ışığı yerdeki küçük birikintide parlıyordu. Morelli hızlı

hızlı yürüyerek çitden uzaklaştı. Amerikan kesimindeki ark lambalarının bulunduğu yerin ·yakınında, düzlüğün kenarında durdu.

Sovyet kesiminde kendi nöbet alanının sınırı

içinde tur atan Rus muhafız, köpekle beraber çitin

yanına gelmişti. Morelli, ortalığı koklayan köpeğin

soluduğunu açık seçik duyabiliyordu.

Şişedeki nesnenin döküldüğü yere yaklaşan köpek çöktü. Muhafız kayışı çekiştiriyordu. Ön ayaklarını ileri uzatan köpek kasıldı, direndi. Kayışın ucu Rus muhafızın elinden kurtulunca, hızla dikenli telden çite doğru atıldı. Ay ışığında parlayan küçük birikintinin başında bir an, çok kısa bir an duraladı.

Sonra Morelli'nin yol boyunca bıraktığ iz üzerinden, çadır yönünde ilerledi . Sıçrayarak, durup koklayarak, yerde ıslak ıslak ışıldayan şeyi yalayarak düz-123

lüğe ulaştı. Rhodes'in portakal rengi çadırının çevresinde bir tur attı. Şöyle bir duraladıktan sonra Teğmenin çadırına yöneldi.

İçerden iştahlı şapırtılar geldi. Artlarda, ıslak

öpüşleri andıran yumuşak bir ses duyuldu. Boğuk,

bastırılmış bir inlemenin ardından müthiş bir çığlık

yükseldi. 1.80 boyundaki Teğmen ansızın ayağa fırlamışçasına, yüksekliği iki metreyi bulan çadır yerden havalandı. Sağa sola yalpaladı. Komşu çadıra doğru gitti ve onun üstüne yıkıldı. Bunu, ilkinden daha feci bir çığlık izledi. Kalın çadır bezinin boğdu

ğu inlemeler, acılı feryatlar duyuluyordu.

- «Kurtarın beni. Parçalıyorlar.»

Deniz piyadeleri çadırlarından fırlarken ortalık

aydınlandı. Bütün kamp ayaklanmıştı.

Corrigan'ın sesi bütün gürültüyü bastırdı.

- «Ark lambalarını yakın. »

Morelli düğmeyi çevirdi.

Çadırların dizisinin yarısı, bir kasırganın yolu··

nun üstünde kalmış gibiydi. Alanın batı yönündeki

katranlanmış bezden üç barınak 'yerle bir olmuştu.

Çadırlardan sadece ikisinin sakinleri kendilerini kurtarıp dışarı atabilmişlerdi. Altından sesler gelen üçüncü çadır, can çekişen bir masal canavarı gibi sarsılıyor, ürpertiler geçiriyordu. Corrigan çadıra yaklaştı, bir ucundan kaldırıp içeri baktı.

Ace Eellsmore uyku tulumunun içinde büzülmüştü. Şöyle bir bakınca, tepeden tırnağa kana batmıştı. Rusların köpeğini tasmasından yakalamış, kolunun uzanabildiği kadar uzağında tutuyordu. Köpek onun üzerine gitmeğe çalışıyordu.

_

Corrigan en yakınındaki Deniz Piyadesinin tüfe

ğini kaptı. Köpeğe vurmak için kabzasını kaldırdı.

Sonra köpeğin hırlamadığını, Teğmeni yalamağa çalıştığını farketti.

Binbaşı ortalığı kokladı. Burnunun üstü kırış

kırış olmuştu. Tekrar kokladı. Ona bakan köpek,

Ace'in sımsıkı kavrayışından kurtulmak için silkindi. Kendini geriye doğru attı. Biçimsiz bir şekilde düşerek ayakları havaya dikildi.

Corrigan yavaşça silahı indirdi. Çömelen Çavuş

Hennessey köpeğin karnını sıvazladı. Sonra köpeğin

doğrulmasına, ayaklarının üstünde kalkmasına yardım etti.

- « Rasputin. . . Rasputin .

. .

»

Çitin öte tarafından Lev'in tedirgin, telaşlı sesi

duyuluyordu.

Köpek kulaklarını dikti, fakat bu seslenişe aldırış etmedi. Karnının üzerinde çökmüş, boş boş Corrigan'a bakıyordu.

Teğmen :

- «Ölüyorum,» diye sızlandı. Doğrulup oturdu.

Yüzü, elleri, pijaması, uyku tulumu kızıla boyanmıştı. «Tanrım, beni yarı yarıya yemiş. Döktüğüm kana bakın. Plazma getirin. »

Corrigan onun yanında çömeldi.

- «Bir hamburger gibi kokuyorsun, » dedi.

İpekli pijamanın üzerindeki kızıl ıslaklığı eliyle

sıyırdı. Parmağını diline değdirdi.

- «Ne zamandan beri damarlarında ketçap dolaşıyor, delikanlı ?»

Teğmenin durumu'yla büsbütün keyiflenen Deniz Piyadelerinden bir kahkaha yükseldi.

Miğferinin kayışını kemiren Morelli her zamanki

halinden daha masum görünmek çabasındaydı. Buna rağmen kimseyi kandıramadı.

Kentucky'li ahçı iki adımda ona sokuldu. Sırım

gibi kolunu Morelli'nin omuzuna attı.

- «Aslanım benim . . . Aslan arkadaşım . . . Yarın

sana dünyanın en büyük bifteğini pişireceğim. Kentucky usulü, ketçaplı . . . »

Corrigan gereken tavrı takınabilmek için bir

hayli zorlandı. Gerçek duygularını açığa vurmamakta güçlük çektiği belli'ydi.

- «Denize kadar gidiver, delikanlı, » diye kükredi. «Git de bir güzelce yıkan. Yarın sabah gelip benimle konuşursun. Seninle hayatın gerçekleri konusunda esaslı bir konuşma yapmamız gerekiyor anla

şılan. » Sonra Hennessey'e döndü. «Bu kampı hemen

hale yola sok, Çavuş. Bütün bunlardan kimin sorumlu olduğunu da araştır. »

Çadırına gitmek için döndü. Morelli'nin yanından geçerken, ağzının köşesinden :

- «İpin ucunu kaçırma, meşin ense,» diye söy-

lendi.

- « Kim, ben mi, efendim ?»

- «Evet, sen. Ketçaplı botlarınla bizzat sen .. »

Morelli gece nöbetine çıktı. Buna aldırış ettiği

yoktu. Detroit Kaplanları ile Cleveland'lı Kızılderililer arasındaki maçı dinliyordu. Hem de yeni kulaklı

ğıyla. Bu kulaklık, kulağına eskisinden daha iyi oturuyordu. Kağıda sarılı kulaklığı miğferinin içinde bulmuştu. Kağıtta Ellsmore'un el yazısı ile tek satır

okunuyordu : «Baltaları gömdük. Tamam mı ? .. » (*)

9

Rasputin artık iki topluluğun da üyesi durumundaydı. Gün geçtikçe biraz daha şişmanladı. Dikenli telden çitin her iki yanındaki yemek saatlerini öğrenmişti. Onun gerçekte zararsız bir köpek olduğu

şimdi herkes tarafından biliniyordu. Artık ona bir

bekçi köpeği gözüyle bakan yoktu. Adadakilerin bol

bol yararlandıkları özgürlükten o da nasibini alıyordu.

Rasputin'in günleri Vorolokov'un verdiği biskü-

(•) Barış yapan kızıl derililerin �ıava:� baltalarını topra_

ğa gömmeleri kastediliyor. -- Ç. N.

viyle başlıyordu. Sonra Rus mürettebatla birlikte

kahvaltı faslı geliyordu. Bunun ardından, Amerikan

kesiminde Morelli ile haşhaşa, mısır ununa bulanmış,

ketçapla lezzetlendirilmiş konserve sığır eti yiyordu. Öğle vakti trol gemisine dönüp, yemekhanedeki temizlik işi için Boris'e yardım ediyordu. Bir saat

sonra da, mutfaktaki yemek kalıntılarının temizlenmesi işinde Zeke'ye yardım amacıyla Amerikan kesimindeydi.

Bu iş, yemek saati g.elip çatıncaya kadar Dmitri Kirov'dan uzak kalmasına sebep oluyordu. Aradaki zaman boşluğunu, teknenin dışında, güneşin altında yanlayıp uyumakla geçiriyordu. Uyandığı zaman, Amerikan kesiminde ayak üstü bir şeyler atıştırmak için yeteri kadar acıkmış oluyordu.

Öğleden sonraları iki ahçı, Zeke ile Boris arasında bölünmüştü. Açık konuşmak gerekirse, ıslah kabul etmez bir dilenciydi. Akşamın saat aıtısın,fa

öyle doymuş olurdu ki, Ruslarla akşam yemeği için

midesinde hemen hemen hiç yer kalmamış sayılabi ·

lirdi. Buna rağmen Amerikalılarla akşam yemeği ye·

mekten de geri kalmıyordu. Harcadığı tüm çaba, ye·

mek için bir kesimden ötekine yürümekti.

Amerikalılar şimdi Adada yaşamanın keyfini

çıkarıyorlardı. Rus denizcilerinden bir zarar gelme ·

yeceği açıktı. Deniz piyadeleri, Rusların hasara uğ ·

ramış cihazlarının halen çalışmadığını, güze kadar

böyle kalacağını biliyorlardı. Bu cihazlara karşı kul

kullanılacak Amerikan malzemesinin gelmesi, haftalara bakardı. Corrigan'a verilen emirler Adada tutunmak ve bir üs kurulması için temel hazırlıkları yapmaktı. Aradan geçen zamanla, disiplin hafif tertip gevşemişti. Yürüyüşler, silahlı talim, olması gerekenin en azma indirilmişti. Sadece nöbet düzeni sürüp gidiyordu ama, nöbet tutanlar da tüfek yerine cop

taşıyorlardı.

Asteğmen Ace Ellsmore daha insancıl olma-

127

nın, insanlarla ilişkilerinde içtenlik, yakınlık göstermenin çabası içindeydi. Bu iş biraz zaman alıyordu ama, uğrunda çaba harcadığı şeyin yararlarını da

öğreniyordu. Şimdi, gelecekte herhangi bir çarpışmaya katılıp sıkışık durumda kalacak olursa, adamları ·

nın onu kurtarmak için canla başla davranacaklarından şüphesi yoktu. Eskiden, ketçap kızıla boyanan geceden önce, böyle bir şeyi kesinlikle söyleyemez·

di.

Binbaşı Corrigan ona : «Adamları tanıman gerek,» demişti. «Bunlar olur olmaz kimseler d.�ğil.

1775 yılına kadar uzanan esaslı bir geçmişleri var.

Onlara karşı gerektiği gibi davranırsan, ölümünde

ardından gelirler. Saygı görmeğe hakları olduğumu

da unutma. Sen henüz okuldayken, içlerinden çcğu

savaştaydı. »

Halen iki kesim arasında belirli ölçüde bir gerginlik yaratan tek şey, Binbaşı Corrigan'ın riikenli telden çitin yakınına yerleştirmiş olduğu hop'irlördü. Bu

iş onun fikri değildi. Kulakları sağırlaştırıcı ses Rusların keyfini kaçırdığı kadar, Binbaşı Cor ·

rigan'ı da tedirgin ediyordu. Her gün sabah ve öğ leden sonra bir saat sözde Rusça olarak band..t ::ılınmış propaganda yayını yapılıyordu. Deniz piyadeleri tek kelime bile anlıyamıyorlardı. Sesi banda alınan

kimse o kadar hızlı konuşmuştu ki, Ellsmore da bir

şey anlamadığını söylüyordu.

Ruslar için bu hoparlör sadece bir gürültü kaynağıydı. Bu parlak fikir, Amerikan Deniz Kuvvetlerinde geri hizmette çalışan bir sivri akıllının buluşuydu. Fikrin uygulanmasıyle ilgili kimseler nasıl olduysa-bir yanlışlık yapmışlardı. Bandlar aslında Rusça değil, Arnavutçaydı.

Gürültüden canlarına tak diyen Ruslar da trol

gemisinin baş tarafına, tam buruna bir hoparlör

oturttular. Bu hoparlörle yaptıkları yayın, Amerikalılarınkiyle eş zamanlı olarak ayarlanmıştı. Ruslarm 128

yayını Amerikalılar için daha anlaşılmaz bir şeydi.

Kriket maçlarıyla ilgili yorumlar yapan İngiliz radyo

istasyonlarının birinden alınmıştı.

Her gün sabah ve öğleden sonra bir saat, Adada

bulunan herkesin başı çatlayacakmışçasına ağrıyordu.

Corrigan'ın adamlarının bir şeyler yapmak için

dünya kadar zamanı vardı. Keskin sırtlı, yer yer bı

çak gibi sivrilen kayalar dolayısı ile yürüyüşe çıkmak

diye bir şey söz konusu olamazdı. Corrigan adamlarının hamlaşmaması için onları herhangi bir şekilde meşgul etmenin yollarını düşündü. Sonunda, İngiliz

Ordusunda çok eskiden beri kullanılan bir usulden

yararlanmağa karar verdi. Bu usul, hareket etmeyen her şeyin beyaza boyanmasıydı. Ne yazık ki, martılar ve albatroslar aynı şeyi zaten yaptığı için

Corrigan bu düşüncesini de gerçekleştiremedi.

Adamlarını oyalamak amacıyla atış müsabakaları düzenledi. Deniz piyadeleri, bu yarışmalara gizlemek gereğini bile duymadıkları bir - gönülsüzlükle katıldılar. Yarışmaları Zeke'nin kazanacağını başından biliyorlardı. Corrigan gene de yılmadı, Bu kez silahsız döğüş müsabakalarından medet umdu.

Adamları biraz olsun ilgilenmediler. Donanmanın judo şampiyonu Joe Suki tarafından yerden 'yere çalınmanın anlamı yoktu.

En çok tutan yüzme müsabakaları oldu. Corrigan, Victoria ve Albert1in de bu müsabakalara katılmalarına müsaade etti. Deniz. piyadeleri çoğunlukla Victoria'nın kazanması için ellerinden geleni esirgemediler ama, ikincilik için kıyasıya çekişmekten de geri kalmadılar. Bunun nedeni, her yarışmada ikinci

olan kimseye Victoria tarafından bir öpücükle teselli mükafatı verilmesiydi. Albert gerçekten iyi bir yüzücü sayılırdı. Deniz piyadeleriyle üç, dört kez

«SU topu » maçlarına katıldı, fakat hiç bir

zaman

dördüncülükten öteye geçemedi.

129

f/9

Rus kesiminde, V orolokov'un adamlarını oyalamak, meşgul etmek diye bir sorun yoktu. Rus gemicilerin bütün istediği balık avlamaktı. Bir gün

gelip Dmitri Kir01J'un bu amaçla kullanılacağı hiç

düşünülmediği için, Rus Donanması balık avı malzemesi sağlamak zahmetine girmemişti. Bu yüzden adamlar oltalarını, gereken diğer şeyleri kendileri

yaptılar. Zokalar hazırladılar. Anten uçurtmalarından, meteoroloji çalışmaları için kullanılan balonlardan çektikleri naylon telleri misina yerine kullandılar. Kayalıkların açığına bırakılan istakoz sepetlerine ağırlık diye bronz çubuklar bağladılar. Saşa'nın ördüğü ağ da tamamlanmıştı.

İgor, Adanın açığında, başka balıkların peşine

düşerek zaman zaman suyun yüzünde beliren köpek balıklarını dikkatle, sabırla gözledi. Dayanıklı, sert madenden bir kancayı törpüleyerek, sivri ve

keskin bir zıpkın başı biçimi verdi. Bunu kırık bir küre

ğin ucuna yerleştirdi.

Hazırladığı zıpkın 2,5 metre boyundaydı. İstendiği zaman çıkarılabilen zıpkın başına, otuz metreden uzun, sağlam bir ip bağlanmıştı. Hedef olarak denize

koyuverdiği bir fıçıyla, zıpkın atma çalışmalarına

başladı. Fena bir zıpkıncı s ayılmazdı ama, zıpkınını

hiç bir zaman bir köpek balığına karşı kullanmak fırsa tını bulamadı. Köpek balıkları onun kötü tasarılarını sezinlemiş gibi daha açıklara kaçtılar.

Bilim adamı Uşakov başlangıçta balık avıyla hiç

ilgilenmedi. Yüzmekle, güneş banyosu yapmakla yetiniyordu. Geri kalan zamanını da, açık denizdeki Sovyet filosunda bulunan meslekdaşlarına karşı oynadığı sonu gelmeyen satranç partileriyle geçiriyordu.

Adadan bu gemilere verilen mesajlar, önceleri Amerikan İstihbarat Örgütü görevlilerini fena halde uğraştırdı. Mesajların gerçekten bir satranç partisindeki hamleleri mi belirttiğini, yoksa şifreli anlamlar taşıdığını kestiremediler. Satranç tahtasının başına

oturup telsizle verilen hamleleri uygulamağa başla

:ca, mesele kendiliğinden çözülmüş oldu. Amerikan

İstihbarat görevlileri, tez zamanda bu satranç dtiellolarının tiryakileri olup _Çıktılar.

İçlerinden biri : «Tanrım, bu olamaz, » diye inledi. «Düpedüz hara-kiri ·yapıyor. Veziri geride tutması, kaleyle saldırıya geçmesi gerekirdi. » Duruma göre kaybetmesi kaçınılmaz olan oyuncunun üstüne bir hayli para yatırmıştı.

Altıncı Filodaki radyoyu kullanmayacaksınız,

emrini verdi. «Çok önemli bir haberin iletilmesi gerektiği zamanlar hariç, tam bir sessizlik içinde oturun. Gelecekteki haberleşmelerde kulllanmanız için Almanya'dan istediğimiz posta güvercinlerini para

şütle atacağız. Bizi aramayın, gerekince biz sizi arayacağız. »

Corrigan telaşla atıldı : «Buradakiler için Ba

ğımsız . . . »

Karşıdan g.elen ses devam etmesine me'ydan bırakmadı. «Anası sevgili bebeğini unuttu mu sanıyorsunuz ? Bağımsızlık Gününün kutlanması için özel paketlerimiz var. Onları da paraşütle atacağız. Tamam . . . »

4 Temmuz aynı zamanda Vorolokov'un doğum

günüydü. O gün kırk dokuz yaşına basacaktı. Mürettebat, bol ve çeşitli balıkla esaslı bir kutlama şenliği planlamıştı. Kaç günden beri avlayıp tel kafese koydukları istakozları, trol gemisinin kıç tarafından

suyun altına sarkıtmış, orada muhafaza ediyorlardı.

'l'anya onun için beyaz bir kazak örüyordu.

Temmuzun 2'si'ydi. Albert ve Victoria üç haftadan beri Adadaydılar. Albert'in usancı gitgide koyulaşmağa başlamıştı.

Adaya

Alcatraz (*) adının

verilmesinin daha uygun düşeceğini düşünüyordu.

(*) Bir zamanlar üzerinde Amerika'nın en ünlü cezaevinin bulunduğu ada. -- Ç. N.

Komşu adaları ziyarete bile gidemiyorlardı. Albert

sinemayı merak ediyordu. Corrigan, yokluğunun biraz daha uzayacağını bildirmesi için Manny'e telgraf çekmesine izin vermişti. Yerine bıraktığı görevlinin parasız, emektar müşterileri, onların da� salondaki yaşlı fareyi kollayacaklarını biliyordu ama, Manny'i kim kollayacaktı ? Albert'i tedirgin eden dü

şünce buydu.

Bir milyoner olmanın insanı böyle bağlayacağını, dilediği gibi davranmak olanağından yoksun kılacağını hiç düşünmemişti.

Collins onu teselliye çalışıyordu : «Üzülme. Bankadaki paranın her geçen dakika işleyen faizini dö.

şün. »

Albert : «Daha önce düşünmem gereken şeyler

var, » dedi. «Victoria'yı, buradaki durumumuzu dü

şünüyorum. » Sonra Oollins'in duyamayacağı kadar

alçak sesle, «bu kadar yakınımda olduğu halde elimi

bile süremiyorum, » diye ekledi.

Collins vakit geçirmek için oynanan her

tür

oyunu çok severdi. Memleketteyken, meyhanede her

akşam oyuna otururdu. Adada da boş durmuyor, Zeke ile dama oynu'yordu. Albert'in aksine, süresi belirsiz, zorunlu tatilinden hoşnuttu. Karısının iki günde bir önüne sürdüğü yahnileri hiç özlemediği muhakkaktı. Zeke'nin pişirdiği yemekler daha iyiydi.

Buna karşılık, Rhodes'in endişeye

kapılması,

hiç değilse canının sıkılması için belirli bir sebep vardı. Cin stoku onu telaşlandıracak kadar azalmıştı.

Kadehine koyduğu cin ölçüsünü kendiliğinden yarıya

indirmişti. Hatta bazen Amerikalıların Coca-Cola hazinesinden yararlanarak, bu yarıya indirilmiş ölçüleri daha uzun -süre idareye çalıŞtığı bile oluyordu.

Saçının kırçıl kesiminin traş zamanı gelmişti.

İyice uzavan saçı, başının iki yanından, Allahlık

ömrünü doldurmuş bir hasır şapkanın saçakları gibi fışkırıyordu. Kızıl peruğu şimdi başının üstünde 132

daha rahat duruyor, eskisi kadar sık kaymıyordu.

Victoria'nın durumu daha çapraşıktı. Erkeklerden, güneşle yanıp bronz rengini almış, güçlü kuvvetli, çakı gibi on beş deniz erinden kurulmuş bir haremi vardı. Hepsi pervane gibi çevresinde döneniyordu.

Ötekilere kıyasla seçkin özellikleri olan bir milyoner

de hesaba katılınca, kendini düpedüz bir tanrıça durumunda hissediyordu.

Albert yakındığı zaman : «Böyle konuşma tatlım, çok geçmeden bizbize kalacağız. O zaman sadece seninle meşgul olacağım,» diyordu.

Buna rağmen Albert'in tedirginliği sürüp gidiyordu. Victoria'nın giderek daha ustaca kullandığı Amerikan ağzı, her gün yeni birkaç kelime ve renkli

deyim kazanan sözlüğü, Albert'in yakınmalarını büsbütün arttırmaktan başka bir şeye yaramıyor, delikanlı onun deniz piyadeleriyle gereğinden fazla konuştuğunu söyleyerek sızlanıyordu.

Adadakiler bir uçağın yaklaştığını

g.ördüier.

Güneşle ışıldayan uçak Adanaya yönelmiş gibi'ydi.

Başlarının üstünde, yüksekte geniş daireler çizerek

birkaç tur yaptı. Kocaman bir çiçek gibi açılan portakal rengi bir paraşüt, ağır bir hareketle onlara doğru alçalmağa başladı.

Amerikalı nöbetçi : «İkmal, » diye bağırdı.

Corrigan adamlarına seslendi : «Kauçuk botu indirin. Çabuk olun. Denizde bir şeyler kaybetmeyelim. »

Pilot durumu yeni farketmiş gibi, uçak diklemesine yukarı vurdu. Sovyet bölgesinin semalarını beneklemesine kıl payı kalmıştı. Trol gemisinin güvertesinde duran Rusların yüzleri gökyüzüne çevrikti.

Beyaz paraşütlerden şemsiyeleriyle üç büyük sandı

ğın alçaldığını gördÜler.

Gerçekten başarılı bir indirme olmuştu. Ada kü

çük bir hedefti, Amerikan kesimi daha da küçüktü.

Uçaktan atılanlar, kıyıdan on metre açıkta denize

düşmüştü. Hazır bekleyen erler onları hemen toparladılar.

Uçak bir dönüş daha yaptı. Karın kesimindeki

çift kapak açıldı ve şaşırtıcı bir şey doğurdu.

Ace Ellsmore :

- «Vay canına, » dedi. «Tam da burada ihtiyacı·

mız ohm şey. Bir cip . . . » Alçalan taşıt aracının her

iki yanından paraşütler açılmıştı. Clancy Paradise :

«Bir dolara karşı beş dolar koyuyorum, » dedi. «Kantinin üstüne düşecek. »

Oorrigan : «Kabul, » diye karşılık verdi. «Parayı

on dolar yapıyorum. » Uçaktan iki parça daha atıldı.

- «Adaya düşmeyeceklerine kalıbımı basarım,»

diye bir ses yükseldi.

Cip doğru denize iniyordu. Corrigan, Paradise'a

döndü : «Paralar gelsin. »

Ansızın hissedilen bir esinti, cipi hafifçe yana

savurdu. Adamların üstüne doğru bir salınma hareke·

ti yaptı.

Corrigan : «Heeeey, » diye bağırdı.

Cip şimdi bayrak direğini nişanlamışcasına al

çalıyordu. Kırk beş derecelik bir açıyla direği sıyırdı. Direğin tepesi bir çakıyla yarılmış gibi ayrılıp yana düştü. Bayrak cipe takılmış, onunla beraber uzaklaşıyordu.

İyice alçalmış olan cip, dikenli telden çitin öbür

tarafına yönelmişti. Sovyet nöbetçileri sakınmak için

başlarını eğdiler. Cip trolün ön tarafındaki düzlüğe

oturdu. Paraşütler söndüler. Yıldızlar ve çubuklar,

Sovyet kesiminden Amerikalılara bakıyordu,

Morelli dönüp uzaklaşmakta olan uçağın ardından : «Teşekkür bekliyorsan boşuna,» diye bağırdı.

Bir başkası : «Uçaktan atılan öteki şeyler ne oldu ?» diye sordu.

Gözler deniz yönüne çevrilmişken ortalığı yoğun

bir sessizlik kaplamıştı.

- «Uçağı kullanan bir Rus olmalı. Şuraya ba-

kın.»

Baktılar. Dmitri Kirov'un kıç tarafdaki radyo

direğine takılıp kalmış paraşütün ucundan plastik

bir varil sarkıyordu. Tüm ilgilerini cipe yöneltmiş

olan Ruslar bunun farkında değildiler. Cipin çevresinde toplanmışlardı.

Telsizci Corrigan'ı çağırdı. Binbaşı kulaklığı taktı. Pürüzlü bir ses : «Atılanları aldınız mı ? » diye sordu.

- «İlk üç parçayı aldık. Cip Ruslara gitti. Siyah plastik varil de . . . İçinde ne vardı ?»

- « Bağımsızlık Günü yemeniz için gönderilen

Hindiler. Güvercinler bir sandığın içindeydi. »

Corrigan : « Eh,» diye söylendi. «Onlardan iz,

esar yok. »

Karşıdan gelen ses : «Kötü, » dedi. «Tamamdır.»

Muhabere çadırının kapısında Zeke belirdi.

- «Benim hindileri göndermiyorlar mı, efendim ? »

Corrigan : « Gönderdiler, » dedi. «Trolün direğinde

asılı dalganın içinde onlar var. »

Dışardan biri seslendi : «Binbaşım, bir Rus sizinle görüşmek istiyor, efendim. »

Corrigan çadırdan çıktı v e bilim adamı Uşakovun 'yakınında durduğu dikenli telden çite doğnı yürüdü.

Rus özenle katlanıp dürülmüş « Yıldızlar ve Çubuklar»ı Corrigan'ın eline tutuştururken sırıttı : «Bu sizin galiba? »

Corrigan «Yıldızlar ve Çubuklar»ı aldı. «Cip ne

olacak ?» diye sordu.

Uşakov : «Hımın, » dedi. «Hangi cip ?»

Binbaşı işaret etti. «Bu işte şu cip. »

Bilim adamı gene sırıttı : «Adamlarınızdan biri

cipi bizim kesime sokmuşsa, onun için geçiş izni vermemiz gerekirdi. Oysa böyle bir şey vermiş değiliz. »

- «0 cip paraşütle atıldı, mantar kafa Ruski. »

Uşakov alabildiğine sakin, yumuşak : «Öyleyse

Rus semalarının egemenlik hakkı ihlal edilmiş sayılır, » dedi. Eğilerek Binbaşıyı selamladı ve dönüp yür üdü.

Cehenneme kadar yolu vardı cipin. Ruslar ona

sahip çıkmıştı. Nasıl olsa Adada cipi sürüp gidecek

bir yer yoktu. Gel gelelim, hindiler olmaksızın Corrigan'ın adamları için Bağımsızlık Gününün tadı, tuzu da olmayacaktı. İleri hatlardayken bile, kendilerine gönderilen bu tür iaşeden yoksun kalmamışlardı.

Oorrigan, birliğine yeni gelenlere : «Hindi deyip geçmeyin. Hindilerin benim birliğimde tarihi

önem ve anlamı vardır. Şimdi onlara sahips·ek, geçmişte ölen vatandaşlarımızın sayesinde. Onlar, siz burada hindi yiyebilesiniz diye öldüler. Bağımsızlık gününde öteki birliklerin hiç birinde hindi bulunmaz. Biz hindi yeriz,» derdi.

Bu giriş konuşmasının, Deniz Piyadelerinin 1775

yılından günümüze kadar savaş alanlarında kazandı

ğı onur ve başarıların özetlenmiş bir tarihçesi izleyecekti. Hindiler, Corrigan'ın birliğinin Kore'de gösterdiği kahramanlığa karşı verilmiş bir ödüldü. Corrigan, çamur ve kan içinde sürüp giden savaşı hatırlayarak g.özlerini kapatacaktı, «Bağımsızlık Günü üzerimize yüzlerce sarı benizli saldırdı. Biz on altı

kişiydik. Onları beş gün durdurduk. Beş gün sonra

sadece sekiz kişi kalmıştık. Hepsi yaralı sekiz kişi . . .

Tutunduğumuz hattın önünde üç yüz altmış sarı benizlinin cesedini saydılar. General, esaslı bir yaban hindisi avı çıkarmış olduğumuzu söyledi. Sonra bize

madalyalar verdi. Ne olursa olsun, her Bağımsızlık

Günü bu birliğin adamları için mutlaka hindi sağlanacağına dair karar çıkarıldı. Gelecekte ne zaman hindi yerseniz, ölen arkadaşlarınızı ve Amerikan Deniz piyadelerinin zaferlerini düşünün. »

Zeke : «Böğürtlen sosuyla elma sosunu hazırla-

dım bile, » diye sızlandı. «Boşa gitmesi yazık. Şu ka··

yanın üstünde tünemiş kara kuşlardan hoşlanan çıkar mı ? »

Tüyleri taraz taraz iki deniz kuşunu işaret

etti. Bu işin heveslisi çıkmadı. Kuşlar canlıyken bile

'yeteri kadar pis kokuyorlardı. Öldükten sonra nasıl

kokacaklarım artık Tanrı bilirdi.

J oe Suki : «Hindileri geri alırsam kaç, para ve·

rirsiniz ?» diye sordu. Zeke : «Hiç umut yok,» dedi.

Joe. «Hem de bal gibi alırım,» diye diretti.

Morelli : «Benden bir beşlik çalışır,» dedi.

- «Benden de. »

Öteki deniz piyadeleri de katıldılar. Binbaşı :

«Bu işi bilmek istemem,» dedi. «Fakat 4 Temmuz

günü hindimi 'yersem, ben de bir beş dolar veririm.»

Suki'nin çekik gözleri keyifle ışımıştı : «Siz b a··

na bırakın, çocuklar, » dedi. Geniş omuzları gerildi.

Pazularının sert kabarıklığı daha belirleşti. «Hindileri bu gece buzluğa koyacağız. Giyinmem için yardım edin. »

Suki, Deniz Piyadesinin «Kıyı Keşif Grubu»ndan

bir Filipinliydi. Kısacası bir kurbağa adamdı. Aceleyle kantine girdi. Giyeceği elbiseyi taşıyan .arkadaşları da onu izlediler. Suki soyundu. Avuç avuç talk pudrasıyla vücudunu oğuşturdu, sonra kurbağa

adam elbisesinin alt kısmını giydi. Üstünü giymek

için biraz zorlanması gerekti. Fermuarı çekti ve ba

ı;;mı siyah başlığın içine soktu. Bir ba,cağının diz kapağının altından uzun bir bıçak bağladı. Birkaç çift elin kaldırdığı basınçlı hava tüpleri onun sırtına yerleştirildi. Bir deniz piyadesi, ağırlık kemerini eline tutuşturdu. Suki kemeri kuşandı. Alışkın bir hareketle hava tüplerini başının üzerine aldı.

- «Tamam,» dedi. «Açın. »

Bir el supabı açtı. Elini koltuk altına attı ve

kısa bir hortuma bağlı göstericiyi kavradı. Tüp ba

Sl'1crnı kontrol etti, sonra ağızlık vasıtasiyle içine

137

ciğer dolusu hava çekti.

Ameliyat esnasında kullandığı alet ve gerekli di

ğer şeyleri isteyen bir operatör edasıyla : «Eldivenler, maske, yüzgeçler, » dedi.

Clancy Paradise : «Ortalık temiz,» dedi. «Ruslar hala ciple meşguller. »

Suki ve çevresindeki kalabalık kantinden çıktı.

Sahile indiler. Corrig.an onları gördü ve hızla döndü. Aslında var olmayan bir işle oyalanır gibi yaptı. Yeni dostluk havası yaratmak çabasındaki Ace Ellsmore :

- «Talihin açık olsun, Suki,» dedi.

Şaşıran Filipinli : «Teşekkür ederim, efendim, »

diye karşılık verdi.

Suya adımını attı. Maskesinin cam kısmını şöyle bir sildi ve yüzüne iyice oturacak şekilde ayarladı. Sonra eldivenlerini giydi, yüzgeçleri ayağına ge

çirdi. Ağızlığı dişlerinin arasına iterek kendini sırt

üstü koyuverdi. Aralarındaki açıklık on metreyi bulduğu zaman bile soluğunun tıslamayı andıran sesini duyabiliyorlardı.

Giderek derine indiğini belirten hava baloncuklarmın meydana getirdiği izi gözlediler.

Suki'den sekiz yaş küçük olan Teğmen : «Cesur

bir delikanlı, » dedi.

Rus ahçı Boris cipe şöyle bir bakmakla yetinmişti. Cip onun gözünde yararsız, can sıkıcı bir makine yığınıydı. Yeni oltası gibi ilginç bir şey değildi. Kayalardan yonttuğu, kurşun yerine kullanacağı ağırlıkları deniyordu. Sonuç umduğundan daha ba

şarılıydı. Şu anda ayağının dibindeki çuvalın içinde

debelenen büyük bir yılan balığı vardı. Kuvvetli teli kocaman ellerinin içinde çok biçimli, usturuplu tutuyordu.

Zoka çekilince, ansızın gerilen tel parmaklarını

kamçıladı. Eti derinlemesine kesti. K1ı1şkusuz bir deniz canavarıydı.

Boris : «İgor, » diye bağırdı. «Çabuk gel.»

Kayadan kayaya sıçrayan genç Kazak ahçının

yanına vardı. Boris : «Çek şunu, » diye bağırdı.

İgor ipi kaptı, bileğinin çevresine bir tur doladı. N erdeyse çekilip denize sürükleniyordu.

- «Bana yardım et, budala. İpi koparacak. »

İki adam olan güçleriyle asıldılar. Metrelerce

ip suya gitmişti ama, yavaş yavaş geri çektiler. İpin

öbür ucundan bir kez daha kuvvetle çekildi.

Boris : «Ağır ağır, » dedi.

İgor : «Zıpkınını,» diye soludu.

- «Çabuk getir.»

Canavar balık, şimdi kalın yosun tabakasının

sadece birkaç metre ötesindeydi. İgor kayaların üzerinden yukarı koştu.

- «Bir köpek balığı yakaladık, » diye bağırdı.

«Zıpkınını . . . »

Zıpkın trolden atıldı. Balıkçılar onunla birlikte

Boris'in yanına koştular. Birçok el, soluyan ahçının

ancak tutabildiği ipi kavradı. Avuçları çizik çizik

kesilmişti. Naylon telin derinlemesine gömüldüğü

yerler kanıyordu. Balıkçılar, parlak deriden sırtıyla

yüze vuran balığı şöyle bir görür gibi oldular.

İgor kolunu geri çekti ve zıpkınını

savurdu.

Zıpkının çarptığı yerden tınlamayı andıran bir ses

geldi. Balık iki ayağının üstüne kalktı ve Ruslara

saldırdı.

Boris sırtüstü suya düştü. Siyah derili deniz

canavarı İgor'u kavradı ve zıpkının ardından savurdu. Afallayıp kalmış öteki Ruslara hamle ederkerl

'::aiiiiii» diye bağırdı. Elinin keskinlemesine bir vuruşla Saşa'yı devirdi.

Denizden gelen yaratık silkinip omuzlarındaki

hava tüplerini, ayaklarındaki 'yüzgeçleri çıkarırken,

geç uyanmış olan Boris : «Kurbağa adam,» diye ba

ğırdı. «Onu yakalayın. »

İgor denizden çıktı ve kendi.ni siyah derili bir

yaratığın üzerine attı. Canavar yana kaçındı, usturuplu bir_ itişle İgor'un uçuşunu büsbütün hızlandırdı. İgor adındaki canlı gülle bir kayaya çarptı, dengesini kaybedip yana savruldu. Toparlandı ve yine hamle etti. Bir çelme yolunu kesti. Bir kalçanın üstünde havaya kalktı. Kendini tekrar suyun içinde buldu.

Tüy gibi hafif bastığı ayaklarıyla bir kayanın

üstünde dengelenen Suki, saldıran Rusları tutup tutup geri savuruyor, yere deviriyor, canlı bir tırpan gibi biçiyordu. Alabildiğine sakin, kendinden ve durumdan hoşnuttu. Şu anda belki yine judo minderlerindeki eski günleri yaşıyor, Donanmanın judo takımına eğitim yaptırdığını kuruyordu.

Saldıranlara uyguladığı oyunların adını da söylemekten geri kalmıyordu. «Ashi-guruma . . . »

Bir

Rus dingilinden çıkmış bir araba tekerleği gibi geriye doğru ·yuvarlandı. «Kata-seoi. . . » Bir Rus'u kolundan kavradı ve ayaklarını yerden kesip omuzunun üstünden savurdu. «Tomoe-nage . . . » Kendini geri attı. Ayağını Lev'in karnına oturttu ve bir sapan taşı atarcasına, onu başının üstünden sığ su'ya fırlattı.

V asili'ye esaslı, gerçekten seyre değer bir Utsuigoshi uygulayarak onu sırtüstü kayalara henüz devirmişti ki, Uşakov bir hafif makineli tüfekle ileri doğru bir adım attı. Suki gönülsüz gönülsüz kollarını havaya kaldırdı . Rus, tutsağını silahın namlusuyla dürteledi. Sonuç Uşakov için pek acılı oldu. Suki, silahsız Samurayların (*) geliştirmiş olduğu bir savunma tekniğini, Aikido adındaki oyunu uyguladı. Sol koluyla yay çizercesine bir hareket yaptı. Uşakov'un sol elini, makineli tüfeğin ön tarafındaki tutulacak yere

doğru bastırarak zorladı. Silahın burnunu kaldırdı

ve alttan bir adım attı. Uşakov daha yere düşmeden

bu tekniği çok ilginç bulmuştu. İgor'un elindeki zıp-

(*) Esl<i v e soylu Japon savaşçılar. - Ç. N.

km çubuğunu kurba;�a adamın başına vuruşunu kuşhakışı görebilecek kadar uzun süre havada kalması onu bayağı şaşırttı.

Uşakov ve Suki aynı anda kendilerine geldiler.

Yaralı bereli Rus gemicileri tarafından taşındıkları

trolün güvertesinde yatıyorladı. Suki doğrulup oturmağa davrandı ve İgorun sivri ucunu göğsüne yöneltmiş olduğu zıpkınla duraladı.

Genç Kazağın gözlerinde 'yabansı, ürkütücü bir

bakış vardı. Suki öylece yatmayı daha akla yakın

buldu. Sakallı Rus subayı Suki'nin kımıldadığını gördü ve yaklaştı. Suki'nin dikenli telden çitin öbür tarafından sık sık gördüğü siyah saçlı genç kadın

onun yanındaydı. Kollarının arasındaki hafif makineliyi alışık, hiç 'yadırgamayan bir tavırla tutuyordu.

Subay : «Bu yaptığınız casusluk, » dedi. «Bunu�

için kurşuna dizilebilirsiniz. Toprağımıza izinsiz ayak

basarak egemenlik haklarımızı ihlal ettiniz. Adamlarımı yaraladınız. Bir gün içinde iki kez toprağımıza tecavüzde bulundunuz. Bu bağışlanmaz. bir kışkırtıcılıktır. Düpedüz savaş kundakçılığı sayılır. »

Suki yutkundu. Yapılacak en akıllı hareketin,

Ruslara gerçeği söylemek olduğuna karar verdi.

- «Hindilerimizi almak için geldim, » dedi.

DoğTusunu söylemek gerekirse, bu mazaret kendine de pek inandırıcı gelmemişti. Vorolokov'un yüzündeki çatkınlık silinmedi.

- «Bu budalaca hikaye de ne olu'yor ?»

Suki : «Hindilerimiz sizin geminize indiler. » İc;ıa ·

rEt ederek, «radyo direğine kondular, » diye ekledi ..

Subay dönüp baktı ve hiç bir şey görmedi. Su-

ki :

- «Doğrulup oturabilir miyim ?» diye sordu.

- «Ayağa kalk. Kaçmağa kalkışırsanız vurula -

caksınız.»

Suki biraz zorlanarak kalktı ve direğe doğm

baktı. Hindiler güverteden görünmüyordu. Vorolo-

kov'u tez zamanda ikna etmesinia gerEktiğini düşündü.

- «Size onları gösterebilir miyim ? » diye sor�

du. Hindilerin hala aynı yerde olduklarım umuyor

du.

- «Hayır. »

Vorolokov, gemicilerden birine Rusça ağız dolu

su bir şeyler söyledi. Adam geminin yaıı tarafına

yürüdü. '.Merdivenden inip uzaklaştı. Geminin kıç

tarafından açıkta, başını kaldırıp baktı.

- «Da,» (*) diye bağırdı.

Vorolokov yine Rusça konuştu. İki gemici teknenin arka tarafına yönelip gözden kayboldular. Suki başının arka tarafındaki şişkinliği cilçercesine yokluyordu. Hemen hemen bütün avucunu doldura cak büyüklükteydi. İki gemici ağır, siyah varille döndükleri zaman, sıkı sıkıya oturan dalma başlığını nasıl çıkaracağını merak ediyordu.

Rus gemiciler varili subayın önünde dikkatle

yere bıraktılar. Subay :

- «Açın, dedi». «Hayır. Siz açın_ » Bunu söylerken Suki'ye işaret etti. Ruslar geri çekildHer. Suki plastik varilin üzerine eğildi. «Silahı unutmayın Lütfen ağır hareket edin. »

Suki aşırı bir dikkatle bağları çözdü. Havayla

temastan koruyucu tabaka hiç

uğraştırnıaksızın

açıldı. Onu yere koydu. Kayıp yuvarlanan küçük buz

parçaları şıkırdadılar.

Vorolokov : «Yeter,» dedi. Rusça bir şeyler si5yledi.

Sağlam yapılı, traşsız, her iki eli sargılar için<le,

saçları hala ıslak bir adam varile yaklaştı. Suki ilk

kurbanını hemen tanıdı ve gözlerini kaçırdı.

Boris ellerini yanlamasına kullanarak, duyduğu

acıyı açığa vuran bir ağırlıkla buz parçalarını ke-

(*) Rusça «Evet» anlamına. --- Ç.N.

nara iteledi ve naylon ambalajı kaldırdı. Birbirinin eşi beş paket daha sıra halinde güverteye dizildi. Paketlerden birini açtı. Gözleri profesyonel bir ilgiyle ışıldadı ve kuşu dikkatle inceledi. Çok büyük ·

tü. Onun gözünde herhangi bir kadından kat kat

ilginçti. Dudaklarını yaladı. Göğsü beyaz, dolgun ve

iştah açıcıydı. Pek adaleli olmayan bacakları biçimliydi. Sırtı pürüzsüz, adeta kaygan bir düzlükteydi.

Yapısının nisbetleri kusursuzdu. Elinde olmaksızın

okşadı.

Bir emirle, şehvet derecesine varan hülyalı tut ·

kunluğundan silkiniverdi.

Vorolokov : « Elini içine sok, » dedi. «Boş olup

olmadığını yokla.»

Boris, etli elini uygun bir yerden hindinin içine

soktu. «Bir şey var, » dedi. « Sert bir şey.»

Vorolokov : «Ah-haaa,» diye söylendi. «Onu çıkar. Dikkatli ol. »

Boris parmaklarını içerdeki paketin üzerine kapadı ve elini çekmeğe çalıştı. Olmuyordu. Donmuş, katılaşmış delik sıkılı yumruğuna yol vermedi. Zorlandı. Sonuç değişmedi. Kıpkırmızı bir yüzle, hindiyi koltuğurmn altına kıstırdı ve öteki eliyle asıldı.

Yine başaramadı.

- «Elimi oynatamıyorum,» diye kestirip attı.

Sabırsızlanan Vorolokov : «Bir maymundan be

�ersin,» dedi. «İçerdekini orada bırak. Silkeleyip çıkarırız. »

Boris onun dediğini yaptı. Yere düşen hindi kof

bir ses çıkardı. İçindeki paket çıktı. Saydam bir kese içindeki donmuş katısı Vorolokov'un ayaklarının dibine yuvarlandı.

Geri kalmış beş hindiyi aynı titizlikle aradılar.

V orolokov Suki'ye döndü. «Siz Anıerikalıların yiyece

ği yok mu ?»

- «Var tabii. »

- «Öyleyse ne diye bu kuşlar için hayatını teh-

likeye atıyorsun ?»

Suki, hindilerle ilgili tarihl açıklamadan kaçınmanın daha ustaca bir taktik olacağını düşündü.

,�Bağımsızlık Günü, » dedi. «Ü günü kutlarken hindi

yeriz. »

-«Bağımsızlık Günü mü ? »

- «EveL' Şöyle bir düşündü. «Sizin 1 Mayıs

gibi. Özgürlüğümüze kavuştuğumuz gl:n. Yarın de[!;il ertesi gün kutlayacağız. »

- «Yarın değil ertesi gün, benim doğum gün Um. » Rus subayı gülümsedi. «Çok budala bir adam

ımı sen, fakat kuvvetine diyecek yok. Altı kuş için

bütün mürettebatımla döğüştün. Kuşlar sizin için çok

önemli olmalı. »

Terazi kefesinin kendi tarafına ağır bastığını

sezinleyen Suki suskun kalmayı seçti. Vorolokov sırıttı :

- «Bu kadar hüyük hindi hiç yememiştim. 1ki

kuşa karşılık seni serbest bırakacağım, fakat bu budalalığın tekrarından kaçın. »

Suki 'kabul' anlamında başını salladı. Dört hindiyi ve arama esnasında çıkarılmış olan katılarını varilin içine yerleştirdi. Havayla temastan koruyucu

tabakayı özenle sardı ve varili hiç zorlanmaksızın

omuzuna vurdu. Bunları yaparken elini çabuk tuttu.

Rusların fikirlerini değiştirmesine kalmadan çekip

gitmek niyetindeydi.

- « Size biraz böğürtlen sosu göndereyim, » de-

fli.

Hava tüpleri ve dalmak için gerekli diğer şeyler,

ip merdivenin alt başında, kayaların üstündeydi. Bunları varille dengeli bir şekilde öteki omuzuna yüklendi. Trolün güvertesine küpeşte boyunca dizilmiş kendini gözleyen başlara doğru bakıp gülümsedi ve dikenli telden çite yöneldi.

Onu gören nöbetçi geçitteki kapıyı açtı, Suki

halinden ho�:ıut, neşeli, başını salladL «Yankee Do·

odle»u ıslıkla çalarak, salına salına yürüdü.

Amerikan kesiminde sırtını sıvazlayan, omuzunu

okşayan övgüler yağdı

,

ran arkadaşları hemen çevresini kuşattılar.

- «Neredeyse eşyalarını bölüşmeğe oturacak-

tık. »

- «Hesabın tamam diye düşündük. »

- «Ne yaptın ?»

- «Nasıl becerdin ?»

Suki hava tüplerini yere bıraktı. Sonra bü'yük,

siyah varili Zeke'ye verdi.

- « Sizlerin bana seksen dolar borcunuz var,»

dedi.

Ses : «Burası Beyaz Saray,» dedi.

Başbakan : «Aradığınıza sevindim, » diye karşı�

lık verdi. «Biraz tavsiyeye ihtiyacım var. »

Hattın öbür ucundan gelen sesteki şaşkınlık to

nu belirliydi : «Tabii. »

- «Bir türlü gelişip serpilmeyen kaktüse ne

yapmak gerek? »

Özel hatta, göğüs dolusu bir soluğun yavaşça

koyuverilmesinden çıkan bir ses işitildi.

- «Ne oldu da gelişmiyor ?»

Biraz önceki babacan eda ansızın silinip gitmiş-

tı.

- «Traş ettim.»

- «Traş mı ?» Bir sessizlik oldu. < Gelişmeyip

kendini koyvermesine şaşmamak g.erekir. Bel kemi

ği kırılmış demek. » Karşı tarafta konuşan, kendi şa·

kasını çok beğenmiş gibi keyiflenmişti. «Ünu bir politikacıyla aşılamağa bakın, dikenleri yine çıkar. Şim ·

di Ada sorununa gelelim . . . »

Başbakan : «Peki ama, kaktüsüm, » diyecek ol-

du.

Teksas ağzıyla konuşan sesin sahibi : «l.l'zübı'�

yin » dedi. < Başka bir kaktüs gönderirim. Şimdi Ada

meselesini konuşalım .. . »

10

- «Hay canına yandığım, burası sıcaktan kaynıyor. » Karaderili Baş Çavuş Hennessey, güneşe ver··

diği koyu kahverengi gövdesiyle şöyle bir döndü.

«Tenimin rengi nasıl ?»

Suki güldü.

- «Mükemmel, Çavuş. Her geçen gün biraz daha fazla Zenciye benziyorsun. Yakında İrlandaiı tarafından iz, eser kalmayacak.»

Hennessey'in, başını nişanlayıp fırlattığı yarı

yarıya dolu Coca-Cola tenekesinden yana kaçındı.

- «Seni çekik gözlü sarı yamyam. Biraz beyaz

lrnnı taşıyorsan, o da yediğin misyonerler yüziinden.»

Sıiki, Hennessey'in sırtına bir dalış yaptı. Kalın kollarını onun göğsünün çevresinden doladı, ayaklarını yerden kesip havaya kaldırdı. Rahatça taşıdı

ğı Hennesse'y'le birlikte denize koştu.

- «Seni yıkayıp iyice ağartacağım. Olduğundan daha beyaz yapacağım, ahbap.»

Gülmekten katılıyorlar, köpüklenen suyun i�inde cebelleşiyorlardı. Sırtüstü yatıp, suyun daha derin olduğu yere doğru açıldılar. Hemen heP.1en üç yüz metre kadar böylece yarıştılar.

- «Hey, üzerinde yaşadığımız şu çakıl ta.şma

alıcı gözle bir bak, arkadaş. »

Durdular. Hafiften çırpıntılı Atlas Okyanusunun

yüzünde Ada ancak seçiliyordu. Trol yavaş yavaş yol

al.ıyormuş gibi görünüyordu. Sadece portakal �·engi

çadırın tepesi ve onarılmış bayrak direği açık seçik

farkedili'yordu.

Suki : «Bir savaş için çok küçük yer,» rledi. «Uğrunda savaşmağa değmez. bile. »

- «Savaş olacağı falan yok, küçük. Ruslar mesele çıkarmak istemiyorlar. Onlar asker değil »

Hennessey'in bacağı suyun altındaki yosunlara

değdi. Bu temas, onu tedirgin eden bir dü1ünceye

yol açtı.

- «Bu çevredeki köpek balıkları insan eti yiyen

cins mi acaba ?»

- «Öyle olsa bile senin için tehlike yok. Mutlaka korkmak istiyorsan, fok balıklarını düşün. Güneş yanığı teninle seni bir deniz ineği sanıp ıızına g:eçmeğe kalkışabilirler. Gene de için rahat etsin, şortumun cebinde çakım var. »

- «Çakıyla köpekbalıklarının hakkından gele ·

mezsin. »

Suki : «KÖpekbalıklarını haklamak isteyen kim ?»

dedi. «Köpekbalığı yakına gelecek olursa, çakımla senin koluna bir çentik atarım, Kan kokusunu alıp se-·

nin peşine düşer. Ben de rahatça yüzüp uzaklaşırım. »

- «Eksik olma, ahpap. İnsanın senin gibi dostları olduktan sonra komünistlere ne lüzum var ?»

Dönüp kayalara doğru yüzdüler ve sığlık yerde

hiç çaba harcamaksızın kendilerini suya bıraktılar.

Hennessey :

- «Aramızda bir şişe elden ele dolaşmıyalı nice

zaman oluyor,» dedi. «Limey'in bir şişe içkisi var ama, kimseye koklatmıyor. »

Suki, bir kayanın yüzündeki siyah, küçük denizböceğini kazıdı.

- «Geçen yılı hatırlıyor musun ? Napoli'deki o

Tanrının cezası geceyi. Seni nasıl sırtımda taşıyordum ? Sonra meçini yürüttüğün o polis . . Marifetlerin bize bir aylık maaşa patlamıştı. Su katılmadık piçsoyunun tekiydi, her zaman için de öyle kalacağına kalıbımı basarım. »

Kayalıklardan onlara bakan Clancy ParadiEe :

«Hey millet, şuraya bakın,» diye seslendi. « Aşağıda

acaip renkli bir çift balık yüzüyor. Balıklardan sı:>.rı

olan küfle besleniyor. Rengi sarı olup küfle beslenen

şey nedir, arkadaşlar ?»

Cevap hemen ve koro halinde geldi. Yarım düzi--

ne deniz piyadesi :

- «Sifilis (*) » diye bağırdı.

Çınlayan kahkahalar yükseldi. . .

Morelli : «Hadi top oynıyalım, » diye bağırdı.

Büyük, yumuşak topu bikinili Victoria'ya attı.

Genç kız topu tuttu, Albert'e doğru yarım dönüş yaptı ve fırlattı. Albert'in beş metre açığına düşen topu çitin öte tarafındaki Rasputin tuttu. Morelli'nin bağırıp çağırmalarına aldırmaksızın yemeğe çalıştı.

Birkaç yerinden diş yiyen top, tekrar genç kıza fırla.tan Lev tarafından kurtarıldı.

Corrigan'ın bir kaşı yukarı doğru çekildi. Bu Ruslar tarafından yapılan ve kendinin gördüğü açık seçik ilk dostluk hareketiydi. Uzanmış güneşlendiği kayadan dirseklerini destek yaparak doğruldu ve dikenli telden çite doğru yürüdü. Göğüs cebinden bir Luck'y Stirike paketi çekti. Lev'e bir sigara ikram etti. Rus gemici bir an duraladı, sonra sigarayı aldı.

Corrigan çitden uzanıp onun sigarasını yaktı. «Sıcak» dedi.

Lev : «Da,» diye karşılık verdi.

Corrigan kendini işaret ederek : «Corrigan» dedi.

Lev : «RUS» diye karşılık verdi.

Corrigan yine kendini gösterdi. «Amerikan» dedi.

Rus bu kez : «Lev» dedi.

Corrigan elini Rasputin'e doğru salladı. «Alsas (* *) , » dedi.

Lev tekrar : «Rus» demekle yetindi.

Corrigan, elini dizlerinden belinin hizasına kadar yükseltti «Büyük» dedi.

Kollarını iki yana .açan Rus : «Kocaman» dedi.

Oorrigan tek keUmelik bir konuşmadan bezme-

(*) Frenginin tıp dilindeki adı. - Ç.N.

(••) Alsas böglesinde yetiştirilen ve bu adı alan köpek

ğe başlamıştı. Lev dostça davranıyordu ama, çok az

İngilizce biliyordu. Deniz piyade Binbaşısı, konuşmayı çok çabuk keserse Rusun alınabileceğini düşündü. Lev'i işaret etti. «Gemici,» dedi.

Lev başını salladı «Balıkçı». Sonra Corrigan'ı

işaret etti. «Asker» .

Bu kez Binbaşı başını salladı. «Deniz piyadesi»

Lev'in gözleri ışıldadı. «Ah, gemici»

Corrigan şöyle bir duraladı. «Hayır» dedL «Yarı

denizci, yarı asker. »

Lev yine : «Ah,» dedi. Güldü. Bir an doğru kelimeyi aranıyormuş�asına suskun kaldı. Sonra «Denizkızı» dedi.

Corrigan da güldü.

- «Eh, bir bakıma benzerlik olduğu söylenebilir. »

Binbaşı içinde bulunduğu durumdan Victoria tarafından kurtarıldı. Genç kız : «Tutun» diye bağırdı.

Bu kez topu bile bile, hesaplayarak, çevik bir

hareketle tutan Rus'a fırlattı. Rusun tüfeği omuzundan koluna kaydı. Tüfeği çıkarıp bir kayaya dayalı bırakmayı daha uygun buldu.

- «Eyy . . . »

Lev omuzunun üzerinden ba_ktı. Ellerini başının

üstünde kaldırmış olan İgor yirmi metre ötede duruyordu. Lev'in atışını ustaca karşıladı ve topu telin üstünden aşırmacasına attı. Morelli topu tutmak için birkaç adım geri koştu. Daha yüksekten tekrar

Rus kesimine gönderdi, Bu kez topu 'yakalamağa Mişa sıçradı. Yumuşak top yine Amerikan kesimini boyladı. Gelen topu Corrigan tuttu ve Rus gemisinin bulunduğu yöne attı.

Grup büyüdü. Çok geçmeden, görevde olmayan balıkçıların, deniz piyadelerinin hemen hemen hepsi oynuyorlardı. Rusların küçük adını öğrenen erler, topu onlara atarken bağırıyorlardı. Ruslar da Ame-

rikalıların soyadlarıyla sesleniyorlardı. Adamlar sır · sıklam kesilmecesine terliyorlardı. Kendilerini oyuna kaptırdıkça, ağır gelmeğe başlayan giyeceklerinden sıyrıldılar.

İgor, kara derili Baş çavuşa seslendi :

- « Ey, Ennessee.»

Kazak, denizin yüzündeki büyükçe, plastik bir

işaret şamandırasını gösterdi ve onun peşinden koştu. Telin iki yanındaki yarı giyinik adamlar da onu izlediler. Hafif çırpıntılı dalgalarla salınan portakal

rengi şamandıraya ulaşmak için yarıştılar. Bağrışıp

çağrışmalı top oyunu suyun içinde devam etti. Kurallara kesenkes uyulan bir su topu maçı olduğu söylenemezdi. Tarafl.ar belirli değildi. Oyunun gidişa1 ı, adamları Rus gemisinden ötelere sürükledL Oyunu

sürdürerek, Amerikan kesiminin sığlık yerlerine kadar geri döndüler.

Kara sularını ayıran gözle görülmeyen çizgi U·

nutulmuştu. Buna rağmen, karaya çıktıkları zaman

adeta içgüdülerine uyarak, dikenli telden çitin ayırdığı kendi kesimlerine çekildiler. Sadece dikenli te·

lin ayırdığı adamlar, kayalık sahilde konuşup söyle

şerek yorgunluk çıkardılar. Islak bikinisinin hemen

saydamlaştığını farketmemezlikten gelen Victoria

onların arasında oturdu. Coca-Cola definesine giden

Suki, elleri kolları buz kesmiş tenekelerle dolu dön ·

dü. Teneke kutuları dağıttı. Rusların ve Amerikalı·

ların açtıkları teneke kutulardan tıslamayı andının

sesler geliyordu. Kuralların hasıraltı edildiği maçın

çekişmesi geride kalmıştı.

Birkaç günden beri, Sovyet balıkçıları dalgaların kıyıya doğru sürüklediği tahtaları topluyorlardı.

Bunları Rus teknesinin burnundan birkaç metre ileride bir ehram görünüşünde istiflemişlerdi. Durum Amerikalıların arasında bayağı bir merak kaynağı

olmuştu.

Şimdi de, iyice silinip temizlenmiş uzun masa-

larm, yanyana oturulan aralıksız sıraların tekneden

indirilmesi ve istiflenmiş tahtaların çevresinde kocaman bir at nalı meydana getirecek düzenle yerieştirilmesini gözlediler.

Hennessey : «1gor, ne 'yapıyorsunuz?» diye sor-

du.

!gar ellerinin üstünde dengelenerek bir iskemle ·

nin arkalığında amuda kalktı ve aşağıdan yukarıya

doğru cevap verdi :

- «Bu gece şölen var. Kaptanın doğum g:ünii. ;>

- «Ateşte bir şeyler mi çevireceksiniz ?

- «Da. İstakoz, balık ve sizin kuşları. . . Çok vot-

ka . . . »

Hennessey, Suki'ye baktı. İriyarı FilipinH du-

daklarını yaladı.

- «Çok votka mı?»

- «Pek çok votka. Çok şarkı söylemek . . . »

Suki : «Bu gece biz de bir eğlence düzenliyoruz. »

dedi. «Çok Coca-Cola var. »

İgor vücuduna bir tekerlek hareketi vererek

döndü. İskemleyi başının üstünde tutuyordu. Şaşır-

mış gibiydi.

.

- «Yok sizde içki içmek ?»

- «Tabii içeriz. Hem de bayıla bayıla, fakat

kupkuru bir gemiden geldik.»

İgor'un şaşkınlığı daha belirliydi. Suki :

- «Senin anlayacağm, geldiğimiz gemide içki

yoktu.» diye açıkladı.

İgor anlayışlı anlayışlı başını salladı.

-- «Belki onun için kötü şarkı söylüyorsun;» diyerek Hennessey'i işaret etti.

- «Şöhretin dünya çapında yaygınlaşıyor, Çavuş. »

Akşamın erken saatinde Rusların ateşi yandı.

Amerikalılar masaların donatılmasını, Rus ahçının

yardımcılarıyla birlikte koşturup durmasını seyrettiler. Alevler ölüp ateş nar gibi kömürlerden bir ya-151

tak hafüıj alınca, pişirilen şeylerin ve baharlı salçaların kokusu Amerikan kampına kadar yayıldı.

Zeke : «Kaymtıya» (*) diye bağırdı.

Kantinde 'yerlerine oturan Amerikalılar kendilerini bekliyorlardı. Masanın başında Corrigan oturöu.

Öte başında da küçük bir grup halinde İngilizler . . .

Kentucky'li ahçı bu özel yemeği geleneksel düzenle

dağıttı. Bütün gün kıyasıya çalışmıştı. Yemek ger

çekten nefisti. Victoria, Zeke'den almış olduğu ve a

yakbileklerine kadar gelen bir önlüğü takınarak ona

yardım etti.

Peruğu özenle taranmış olan Rhodes, çatalla kopardıkları lokmaları suskun suskun çiğneyen Amerikalılara baktı. Durgun, ağırbaşlı bir toplantıydı bu.

Umduğu gibi canlı, keyifli bir kutlama olmaktan çok

uzaktı.

Morelli : «Söylesene, Şef, » dedi. «İki yıl önce

Tokyo' da olanları hatırlıyor musun ? »

Corrigan : «Ha-ha, » diye karşılık verdi. «0 za·

man çavuş değil miydin sen ?»

Gülüşmeler oldu. Morelli'nin çavuş şeritlerini

nasıl kaybettiğini hepsi hatırlıyordu. Morelli haksız

lığa uğramış kişilerin yanık öfkesiyle :

- «Orasının bir Japon hamamı olmadığından hala emjn değilim» dedi. «Bana iftira ettiler. ,>

- «Kar taneleri (* *) senin İngiliz Elçiliğinin

iç bahçesinde anadan üryan yattığını söylediler. Sa·na masaj yapması için bir hanıma asılıyormuşsun.

Kültür Ataşesine söylediğin şeylerin de kültürle hiç

ilgisi yoktu. Ona . . . »

Hennessey'in ci.imlesinin ötesi, büsbütün yük::=e·

len kahkahalar arasında kaynayıp gitti.

Morelli : «Size iftiraya uğradım diyoruın , >> diyt�

diretti. Kim bilir kaç kez prova edilmiş, yapmacıklı

(*) «Yemeğe» anlamına bir argo deyim. - Ç.N.

(**) «Askeri Polis» için ku1lanılan bir deyim .

Ç.N.

.

masum pozu yine de kimseyi aldatmadı.

Corrigan : «Bu yıl mesele

çıkaramayacaksın»

dedi. «İçki yok. »

Adamlar yine yoğun bir suskunluğa sarındılar.

Sovyet kesiminden gelen şen şakrak sesleri açık se

çik işitebiliyorlardı. Bir hindi budunu dişleyen Suki :

- «Votkaları var. » dedi. «Coca-Cola şişesini verir misin?»

Rhodes suçluluk duygusuna kapıldı. Uyku tulumunun altında, henüz dolu sayılabilecek bir cin şişesi saklıyordu. Kafasının içinde kısa süreli bir

çekişme oldu. Sonunda vicdanı galip geldi. Özür dileyerek çıktı ve etiketsiz bir şişeyle döndü. Corrigan'ın önüne bıraktı şişeyi.

- «Özür dilerim ama, hepsi bu kadar. »

Rusların kampında bir kahkaha dalgası daha

yükseldi. Amerikalıların hepsi suskundu. Ağızlarının

hareketi de durmuştu. Gözleri şişeyle Binbaşının yüzü arasında mekik dokuyordu.

Hennessey alçak sesl e : «Hey Tanrım» diye söy-

lendi «Şuraya bak, mazot . . . »

Suki soluğunu koyuverdi. «Pirinç rakısı. »

Morelli : «Grappa» (*) diye fısıldadı.

Corrigan şişeye baktı, Nicedir ağızlarına içkinin yudumu değmemişti. Şişeyi açtı, kokladı. «Cin»

dedi.

Bir şeyler umarcasma kendine dikilmiş g.özlere

baktı. «Okey, icabına bakalım» diye ekledi. Şişeyi

Ace'e uzattı.

Genç teğmen bir tören ciddiyeti ve eşi benzeri

görülmemiş bir dikkatle, herkesin kulplu bardağına

bir çorba kaşığı dolusu cin koydu.

Albert teneke maşrapasının dibindeki bir parmaklık renksiz sıvıya baktı. Bu durum ve adamların tutkulu özlemi, ona filimlerde gördüğü cankurtaran

(*) Renksiz, sert bir İtalyan içkisi

Ç.N.

filikalı sahneleri, değerine paha biçilmez. son yudum

suyun bölüşülmesini hatırlatmıştı.

Corrigan ayağa kalktı : «Hepimiz için.»

Rhodes : «İn manus tuas commendo spiritum

meum,» dedi. Sonra, «Ruhumu ellerinize tevdi ettim,» diye çevirdi.

Boş boş bakan deniz piyadelerinin yüzünde yine bir değişiklik olmadı.

Ace Ellsmore, hukuk danışmanına : «Bir İngiliz

şakası mı, efendim ?» diye sordu.

- «Eee, evet. Öyle sanıyorum. »

Ace çevreye, adamların hala boş, ifadesiz yüzlerine bakındı. «Pekala» dedi. Minnettarlığınızı gösterin. Gülün. »

Deniz piyadeleri güldüler ve içkilerini içtiler.

Adanın Amerikan kesimi şimdi gerçek anlamıyla

kupkuruydu.

Ruslar günü gürültülü bir şekilde kutlamaktaydılar. Karanlıktı. Ateş tazelenmişti. Alevler, masaları ve çevresinde oturan adamları aydınlattı.

Şimdiden kayaların üstünde nöbetçi gibi dikilmiş boş

votka şişeleri duruyordu.

Balıkçılar ve bilimadamı gülüşüp konuştular,

içtiler. Vorolokov, at nalı biçimindeki masanın onur

köşesinde oturmaktaydı. Ötekiler kadar keyifliydi.

Bir elinde votka şişesi, sesinin tonu alabildiğine yüksek, Uşakov'la konuşmaya daldı.

Masalara yemek kalıntıları dağılıp saçılmıştı.

Vorolokov bir istakoz kabuğunun bir parçasını küllük yerine kullandı. Tokuşturulan bardaklar tatlı tatlı çınladılar. Ateşin önünde yatan Rasputin, hiç

kımıldamayacak kadar tıkınmıştı. Keyifli bir gev

şeklikle serilip kalmıştı orada.

İgor bir masanın üstüne sıçrayıp bacaklarını

aralayarak durduğunda, bir tabak çanak şangırtısı

oldu. Ateşin yaydığı a'ydınlıkta sağ kolunu değme tiyatro artistlerine taş çıkartacak bir edayla kaldır-154

dı. Elinde bir bardak tutuyordu. Bugün, geleneksel

Kazak urbalarını giymesine izin verilen sayılı günlerden birıydi. Kazak urbasını çok severdi. Mürettebat onunla hafiften dalga geçerdi ama, atalarıyla bağlarını böylece belirtmesinin öksüz için önemli olduğunu da bilirdi.

Baştan .aşağı siyah pantolonu ve ışıl ışıl cilalı

çizmeleriyle gerçekten se'yretmeğe değer bir görünüşü vardı. Kolları bol, sim işlemeli gömleği ateşin kızıllığını yansıtıyordu. Uzun, gümüş bıçağı işlemeli kemerine sokulmuştu. Dalgalı siyah saçı kabarıktı, bir tutamı alnına düşmüştü. Başının bir hareketiyle, gözlerine kadar düşen saç tutamını geri attı.

- «Kaptanımızın sağlığına» diye bağırdı.

İçti ve boş bardağı geleneksel Rus adetine uyarak ateşe fırlattı. Ötekiler de otomotik bir şekilde onu izlediler. Boris :

- «İgor» diye seslendi.

İgor : «Da» dedi.

- «Ateşe atılanlardan başka bardağımız yok»

Uşakov kahkahalara öncülük etti. Uzandı, genç

Kazağı işlemeli kemerinden çekti. «Öyleyse şişeden

içeriz, değil mi İgor?»

Tanya sessiz Amerikan kampından tarafa baktı. İgor'a :

- «Kibar kişiler gibi sessiz sedasız içi'yorlar, »

dedi. «Çılgın Kazaklar gibi değil. »

İgor : «Bir şey içtikleri yok, » diye karşılık ver-

di. «Çünkü içkileri yok. »

Vorolokov şöyle bir yekindi. «İçkileri yok mu ?»

- «Bugün bana içkileri olmadığını söylediler. »

Saşa : «Öyleyse özgürlüğe kavuşmalarını nasıl

kutluyorlar ?» diye sordu.

İgor : «Ooca-Cola içerek» dedi.

Vorolokov ateşe tükürdü. «Böyle günleri herkes

içkiyle kutlamalı. Gerçek içki içerek. »

Onu destekleyen mırıldanmalar oldu. Vorolokov

göğsüne vurdu : «Benim doğum günümde herkes içki içmeli. » Hıçkırdı. «Onlara içki verebiliriz. »

Tanya : «Kendilerine söyleyelim .. » diye araya

girdi. Uşakov tamamladı : «Buraya gelsinler,» dedi.

İgor zıpladı ve havada, ayakları henüz yere değmeden bağırdı.

- «Ben gideceğim» Çitin g,eçit yerine koştu.

Amerikalıların kantinine kadar olan yolun yarısına varmıştı bile. Amerikan çadırlarının arkasında gözden kaybolduğunda, arkadaşları onun «Ennessee,

Ennessee» diye bağırdığını işittiler.

Amerikalılar

şaşkın yüzlerle kantin kapısına doğru baktılar. Bundan sonrası bir şarapnel patlamasından farksız oldu. İskemlesinin iki ayağı üstünde dengelenen Morelli geriye doğru düştü. Kazak, ürkütücü, yabansı görünüşüyle kapının çerçevesinde belirince, Corrigan ayağa sıçradı. İgor elini kaldırdı. «Barış» dedi.

Arkasında, Rusun farkında bile olmadığı, tüfe

ğinin namlusunu İgor'un başından birkaç santim ötede tutan deniz piyadesi eri vardı. Silahlı nöbetçi soran gözlerle Corrigan'a baktı. Sağ elini kaldıran

Corrigan : «Barış» dedi.

Clancy Paradise : «General Custer için üç defa

hurra,» dedi.

İgor : «Kaptan Vorolokov, doğum gününde hepinizin içmeğe gelmenizi istiyor» dedi.

Rhodes davranıp kalkmıştı bile, fakat Victorianın çekiştirmesiyle yine iskemlesine oturdu. Peruğu alnına düşmüştü.

Bütün gözler tekrar Corrigan'a çevrildi.

- «Hımın,» diye söylendi. «Hımın, neden olmasın ?»

Peruğunu düzelten Rhodes, bir yankı gibi : «Ger

çekten» dedi. «Neden olmasın ?»

Corrigan, İgor'a : «Kaptana teşekkürlerimizi bildir, » dedi. «Beş dakikaya kadar geleceğimizi söylersin. » Kantin hep bir ağızdan çıkan «Hurra» sesiyle

çınladı. «Bir Coca-Cola iç�r misin ?

Oysa İgor çoktan gitmişti. Corrigan ciddi bir

yüz takındı.

- «Şimdi beni dinleyin. Herhangi bir mesele

çıkmasını istemiyorum. Onların konuğu olduğumuzu unutmayın ve . . . Ve Deniz Piyadelerine yakışan sekilde

,

davranın. »

- «Tabii öyle yapacağız, efendim. İçkilerinin

köküne kibrit suyu ekeceğiz. »

Corrigan kantinde yalnız kalmıştı. . .

Şimdi nöbet tutulmayan geçit yerinden Rus kesimine geçerken, dost tavırlı, içkiye susamış, Amerikalılar evsahipleriyle çoktan kaynaşmışlardı. Hennessey, İgor, Suki ve Boris, herkesten çok kaynaşmış bir grup halinde oturuyorlardı. Boris kalın kolunu Suki'nin omuzlarına atmıştı. Filipinli'nin başı geriye devrikti. Boris, deniz piyadesinin ağzına yarım litrelik bir şişeden votka döküyordu. Suki de ona yardımcı olmak için elinden geleni yapıyordu hak

çası. Akıtılan içkiye yol verirken, . gözleri 'yuvalarından fırlamıştı. Atzı alabildiğine açıktı. Votka bo

ğazına doğru süzülüyordu.

Boris gülüyordu : «Bana yetişmek için henüz

yolun yarısındasın. »

İgor dişleriyle tıpasını çektiği bir şişeyi Hennessey'in eline tutuşturdu : «İç, güzel şarkı söylersin. »

Hennessey'in gözlerinin akı karanlıkta büsbütün belerdi. Şişeyi öptü.

- «Böyle bir şişeden kim bilir ne güzel şarkılar

çıkar. »

Sonra şişeyi dudaklarına götürdü. İçmeğe koyuldu.

Uşakov ayağa kalktı ve gölgelik bir yerde duran Amerikan Binbaşısına yaklaştı. Corrigan ateşin aydınlattığı sahneyi seyrediyordu.

- «Lütfen masamıza onur verin. »

157

Corrigan'ı Vorolokov yanına buyur etti. «Subay geldi» dedi.

Vorolokov ayağa kalktı. Eğilip selamlamakla

sadece elini uzatmak arasında kararsızdı. İkisini birden yaptı.

Corrigan : «Çağrınız için teşekkürler,» dedi.

Vorolokov elinin bir hareketiyle onu susturdu :

- «Lütfen bizimle için. Bugün benim doğum

günüın»

Uşakov'un eline tutuşturduğu şişeyi kaldıran

Binbaşı : «Doğum gününüz kutlu olsun,» dedi.

Açıkçası, partinin ve çağrının Amerikalıları baştan çıkarmak için düzenlenmiş bir tuzak olup olmadı·

ğını merak ediyordu, fakat gösterilen 'yakınlığın, içtenliğin gerçek olduğu besbelliydi. Kendini tedirgin eden şüpheyi aklından sildi.

Tanya, Victoria ile Albert'e :

«Arkadaşlığınız

nasıl gidiyor ?» diye sordu.

Al bert : «Daha yeni yeni ısınmaya başh'yoruz

birbirimize» dedi. Victoria'ya bakıp gülümsedi.

Ateşin yakınında bir kayaya oturdular. Bir votka şişesinden yudumluyorlardı.

- «'Şimdi çevrenizde çok adam var, oyunlar falan oynanıyor» diyen Tanya konuşmayı sürdürmeğe çalışıyordu.

Victoria : «Adamlar oyunlardan bazısı için gere

ğinden fazla, bazısı için de yeteri kadar değil,» dedi.

Albert'e gülümsedi.

Mişa balalaykasını çalmağa başladı. Balıkçılar

şarkı söylediler. Amerikalılar da mırıldanarak katıldılar. Zeke ağız mızıkasını getirmeğe gitti. Amerikalılar «Shenandoah» parçasını çalan Zeke''ye eşlik ettiler.

Boris «Güzel» diyerek hıçkırdı. Gözleri nemlenmişti.

Victoria elini Albert'in blucininin arka cebine sokuşturdu ve ona doğru sokuldu. Albert votka şişesin-158

-

den uzun bir yudum içti.

Bir saat şarkı söylediler. Şarkı araları, şişelere

yapışan ağızların şapırtılı sesleriyle nakaratlanıyordu. Şa,rkılarının düzeni daha başıbozuk, besteler daha kendi bildiğine bir hal aldı.

Boris : «Yemek» diye bağırdı.

Kızarmış küçük kuşlarla yüklü, kocaman, çelik bir tepsiyle yaklaştı. Kuşları çevredekilere dağıttı. Herkese yetecek kadar kuş vardı.

Kuşlardan birini parçalayan Suki :

- «Vay canına» dedi» Şu kumruya benzeyen,

küçük kuşlar . . . »

Corrigan, Vorolokov'a :

- «Bu kuşlara ne dersiniz ?» diye sordu.

Rus : «Güvercin» dedi. «Boris'de güvercin oldu

ğunu bilmiyordum. Çok lezzetli, değil mi ?»

- «Hey, benim kuşun üzerinde bir telefon numarası var. »

Corrigan, votkayla süzülmüş gözlerini belirli

bir noktada tutmağa çalışan Morelli'ye baktı.

- «Ne demek istiyorsun ?» di'ye sordu.

Morelli kuşun budundan çekip .aldığı küçük, metal plakayı ona uzattı. Plakanın üzerinde «4277-U.S.

Hava Üssü, Frankfurt» yazısı okunuyordu. Corrigan

Amerikan Silahlı Kuvvetleri haberleşme sisteminin

yarı çiğnenmiş bir parçasını tekrar .ağzına tıkıştırdı.

Vorolokov'a : «Bundan iyisi can sağlığı» dedi.

Boşalan tabaklar toplandı. Boş votka şişeleriyle birlikte masanın öte ucun.a yığıldı. Herkes birbirine sigara sundu ve tekrar içildi.

Balalayka yine canlandı. Rus steplerinin uçsuz

bucaksız ıssızlığını dile getiren 'yumuşak, hüzünlü

bir girişti bu. Amerikalılar bile kendilerini bu notaların sarıcılığına kaptırmışlardı. Balalayka, düzlüklerin, dağların, rüzgarların ve yağmurun sesiyle konuştu. Dinleyenleri büyük göllerden aşırdı, 'yabansı ormanlara, kendi halinde köylere götürdü. Yükseldi.

Çarpmalar halinde zirveleşti. Rus teknesinin burnundan keskin, kulakları sağır edici bir ıslık sesi geldi.

İrkildiler, yukarı baktılar.

Dirsekleri dışa doğru, ellerini kalçalarına koymuş olan İgor, masalların, efsanelerin dünyasından kopup gelmiş ürkütücü bir görüntü g.ibi geminin baş

tarafında duruyordu. İpekli gömleğinin bol yenleri

ılık esintiyle kabarıktı. Keskin bir çığlıkla sıçradı,

kayalığın üzerine konup doğrulmadan önce, ayakları

öne doğru gerilmiş ellerine değiyordu. Ateşin yaydı

ğı aydınlıkta gözleri alabildiğine açılmış, dudakları

gerilmiş, ışıltılı dişleri alevleri yansıtarak bir derviş

gibi döndü. Balalaykanın müziKle anlattığı hikayeyi,

keskin, şimşek çakmasından ayırtsız hareketlere döktü. Daha hızlanması için müzik ona öncülük etti. Sıçradı ve döndü. Takla attı. Ruslar el çırparak müziğe eşlik ettiler, onun daha hızlanmasını sağladılar. İgor

da hızlanan müziğin gerisinde kalmadı.

Amerikalılar kendilerini dansın coşkulu havasına kapıp koyuvermişlerdi. Ruslarınkiyle tempolu olarak el çırptılar. Kışkırtmacasına, yüreklendirip

coşturmacasına bağırdılar. Saçları uçan, yüzünden

aralıksız ter boşanan İgor, Kazak çizmelerinin topuklarını daha yükseklerde birbirine vurdu.

Müzik birden kesildi. Ayakları yerden kesilmiş,

yükseklerdeki İgor, bitiş hareketini masanın üzerine inerek yaptı. Kollarını iki yana açarak bir dizinin üstüne düştü. Onun ağırlığıyla, masanın öte ucunda yığılı tabaklar karanlığa savruldu. Tabak çanak sesi, coşkulu alkışlara karıştı.

Borlis : «İgor» diye seslendi.

Soluyan İgor : «Da ?» dedi.

- «Bütün tabak çanağımız buydu.»

Sıra yine votka faslına geldi. Boris kendiliğinden yükümlendiği görevde,Suki'nin gırtlağından bir şişe votkayı akıtmakla meşguldü. Şimdi ikinci şişeyi

hoşaltmağa çalışıyordu. Hennessey ölçülü olmağa,

arayı korumağ·a bakıyordu.

Özür dileyip masadan ayrılan Ace Ellsmore,

şimdi Amerikan kesiminin hemen girişinde yığılıp

kalmıştı. Bu kadarını da yapabilmesini sağlayan, 'yabancı toprakta asla sarhoş olmayacağına dair babasına verdiği sözdü. Son iki metreyi sürünerek aşmıştı.

Uşakov ve Zeke, ateşin biraz berisinde, birlikte düşüp kaldıkları yerde tam bir haç teşkil etmecesine yatıyorlardı. Zeke hala yakınındaki boş bir şi·

şeyi sıkı sıkı kavramıştı.

Kollarını birbirinin omuzlarına atmış olan Corrigan ve Vorolokov, iki ayrı dilde iki ayrı şarkı söylüyorlardı. Söylediklerinin çok uyumlu olduğunu dü

şünmekteydiler. Toplulukta yegane ayık kimseler olan Tanya ve Victoria için durum gün gibi açıktı.

İki kişi, iki ayrı dilde iki ayrı şarkıyı söylüyordu.

Rhodes kararlı olarak yeni bir şişenin peşine

düştü. üstün, içkiciliğinin tepe noktasına varıştı bu.

Bir çaba ayağa kalktı, şişeyi boynundan kavradı ve

portakal çadıra doğru adımlarını sürüdü.

Votkasını yatakta bitirdi.

Düzlükte ölmek üzere olan ateşin soluk kızarıklığında, katlanmış izlenimi veren, haki renk bir külçe hafifçe kımıldar gibi oldu. Kırdığı yumurta kabuğundan çıkmağa çalışan bir civcivi andıran hareketler yaptı. Düşe kalka, yalpa vura vura, ayaklarını sürüyerek Amerikan kampına 'yöneldi. Son bir çabayla bayrak direğine doğru süründü ve direğe yaslana

sarıla kendini yukarı çekmeğe çalıştı. Sonunda tamamen doğrulduğu zaman, yer yer lekeli tüniğinin altından çıkardığı hafifçe yassılaşmış bir boruyu dudaklarına götürdü ve öttürdü. Bir şey olmadı. Tekrarladı. Kalk borusunun sarhoş soluğuyla yarım yırtık, düzensiz ilk notaları Adanın üstünde dalga dalga yayıldı, fakat kimseyi ayağa kaldırmadı. Boru çalan, direkten sarkan ipi tutup ayakta durabilmek için 161

f/1 1

son çabasını da harcadı. Direğin tepesinden çekilen

«Yıldızlar ve Çubuklar» aşağı kaydı, onu şefkatle sarıp sarmaladı. Bayrağının renklerine bürünen borazan devrildi, hareketsiz kaldı .. .

Albert oturduğu kayada hafiften sallanıyordu.

Victoria'ya baktı ve alkolle kızışan bir istek duydu.

- «Ortalıkta bizden başka kimse yok,» dedi.

«Gidelim buradan. Mağaraya gidelim. »

Victoria onu ellerinden çekip ayağa kaldırdı. Al ·

bert yaptığı çağrı için hemen pişmanlıği!. kapıldı.

Ada f\rıl fırıl dönüyordu. Havayla şişirilmiş, uçsuz

bucaksız bir yatağın üzerinde yürüyor gibiydi.

Kayalardan mağaraya inmesi için Victoria ona

yardım etti. Mağara rutubetli ve karanlıktı ama, ne

de olsa yabancı gözlerden ıraktı. Kokusu hiç hoş de

ğildi.

Albert «Öff, » dedi. Midesi kalkmıştı. Kapıya yönelecek gibi oldu. Victoria onu aşağı, yanına çekti.

- «Burası her zaman böyle kokar. Alışman gerek. Çürüyüp kokuşan yosunlardan olacak. »

Onu öptü, soyunmasına yardım etti. Delikanlının kemerini çözerken, sinirli elleri biribirine dolaşıyordu. Albert giyeceklerinin üzerine yattı. Genç kız kaşla göz arasında soyundu ve onun yanına oturdu.

Albert kararsız, tedirgin ona doğru uzandı, gü

ğüslerini öpebileceği kadar yakınına, kendine doğru

çekti.

Victoria : «Sev beni» diye soludu.

Dönüp alta kaydı. Albert .ağırdı. Victoria kaburga kemiklerinin çatırdadığını duydu. Kama Sutra'da bu hususa hiç değinilmemişti Albert'in ağırlığını rahatça karşılayabilmek için kımıldandı. Onu tutkuyla, uzun uzun öptü. Erkeğin alev alev yanan vücudunu boylu boyunca hissediyordu. Parmaklarını hafif hafif sırtında dolaştırdı. Şimdi Albert daha ağırmış

gibi geliyordu.

- «Hadi, sevgilim» diye fısıldadı.

Albert yana kaydı.

- « Sevgilim ?»

Albert'in cevabı bir sarhoş horultusu oldu ..

Şafak vakti iki taraftan herhangi birine ait bir

helikopter Adanın üstünde uçsaydı, hiç yolu 'yok 3.

Dünya Savaşı çıkmış olacaktı. Her iki kamp bir savaş

alanını andırıyordu. Victoria yalnız bir gece geçirJi

ği portakal rengi çadırın kapısında!! şö):le bir baktı.

Her yerde serilip kalmış gövdeler vardı. Hala dumanı tüten ateş bütün bu kargaşanın merkez noktası gibiydi. Ateşin çevresinden her yönde adımlarını sürüyen, sonra düşüp kalkan adamlar görünüyordu.

Gün iyiden iyiye ışıyıncaya kadar sarhoşlukları açılmadı. Serilip kalmış gövdelerin çevresinde boş şişeler yayılmıştı.

Amerikalılardan birkaçı düşe kalka kendilerini

çadırlarına atmışlardı. İp merdiven engelini aşamayan Ruslar aşağıda yığılıp kalmışlardı. Victoria'nın gördüğü ilk hayat belirtisi genç teğmen oldu. Kendini kayadan bırakan Ace inledi. Başını kaldırıp yukarı baktı. Başının üstünde daireler çizen iki siyah ku

şu, Des ile Les'i gördü.

Pürüzlü bir sesle : «Akbabalar» diye hırıldadı ve

tekrar yığılıp kaldı.

Albert Ralph Richardson, beyaz tüyünü kimin

geri verdiğini hatırlayamıyordu. Yüzünden birkaç

santim ötede, bir çakıl taşının üzerinde duran tüyü

açık seçik görebiliyordu. Soluğuyla hafifçe oynadı.

Evet, görüyordu işte. Kör falan değildi. Güneş göz

sinirlerini henüz mahvetmemişti. Yakınlıklarını sezinlediği düşmanlarını altedebilirse, erişip Komutanı uyarması için hala küçük bir şansı vardı. Onu tedirgin eden şey, hangi Komutanı ne konuda uyarması gerektiğini bir türlü hatırlayamamasıydı.

Bulanan, fersiz fersiz bakan gözlerle, bir mağaranın girişinde yattlğını gördü. Güneş akkor halindeki ışınlarıyla gözlerini mızraklıyordu. Güneş si-163

-

perlikli başlığwı arandı. Başlığını da, giysilerini de

bulamadı. Tutsak düşüp kavuran güneşin altında ölüme bır.akıldığı savaşı hatırlamağa çalıştı. Ölmeyecekti. Biri iplerini kesmişti. Bey.az tüy yine oynadı.

Nasıl olduysa gelip burnunu gıdıkladı. üfleyerek tüyü uzaklaştırdı.

Çevresinde hareketsiz yatan gövdeler vardı. Şimdi ölmüş olan arkadaşlarının 'yüzlerini hayal meyal tanıdı. Hareketsiz gövdelerden birine doğru süründü.

Acıyla üzerine eğildi.

Albert Richardson, «Kıyım» diye mırıldandı. . .

«Vahşiler . . . Oysa bütün istediğimiz onları eğitmek,

uygarlaştırmaktı. »

Sıcakta titreşir gibi görünen, kilometrelerce uzanıp giden delik deşik kayaların ötesinde bir bedevi çadırının parlak rengini seçebildi. «Gidip su istemeli, yardım sağlamalı» diye düşündü.

Kamp yerine ulaşması saatler aldı. Kibar İngiliz subayı insanüstü bir çabayla ayağa kalktı. Güzel bir Arap kızı ona destek oldu ve dayalı döşeli yatakhaneye soktu. Orada - ona biraz sertçe gelen - bir itişle ipek örtülerle kaplı yatağa devirdi. Her şey karardı. ... '

Tanya Rus gemisinin güvertesinden b ağırdığı

zaman, Victoria Albert'in giyeceklerini mağaradan

henüz toparlanmıştı.

- «Kahve hazır. Yukarı gelin.»

İki kız Dmitri Kirov'un küpeştesine yaslandılar

ve aşağının perişan, darına duman haline baktılar.

Tanya :

- «Aşağıda tek canlı yok» dedi.

- «Birşeyler yapmamız gerekmez mi ? »

- «Bir şey yapılmaz. Her zaman böyle olur.

Ruslar içerler. Ruslar yere serilirler. Onları kendi

hallerine bırakacaksın. Üniformamı üzerinde bir denemek ister misin ? »

Victoria Tanya'nın bu nazik, içten yakınlığının

ardındaki sebebi hemen kestirdi. Victoria'nın giysilerini görmek için örtülü, kibarca bir ima'ydı bu.

Victoria : «Gel çadırıma gidelim» diyerek karşı

çağrıda bulundu. « Giysilerimden bazılarını da sen

deneyebilirsin. »

Tanya kısa etekleri ve gözalıcı kadınsı renkleri

özellikle beğendi. Victoria'nın parlak, açık renk yazlık entarüerinden birini giydiği zaman, sorar gibilerden çantasını işaret etti. Victoria Tanya'nın makyajına yardım ettiği süre çadırda oturdular.

Tanya : «Büyük aynada kendime bakmağa gidebilir miyim ?» diye sordu.

Birlikte Rus gemisine döndüler. Ölü adamlar

yavaş yavaş canlanıyorlardı. Vorolokov ip merdivene tutunarak orada duruyordu. İki kızın gelişini dikkatle gözledi. Toparlanmağa çalıştı, elinin tersiyle gözlerini oğuşturdu. Kızların başları yer değiştirmişti. «Çok, pek çok votka» diye mırıldandı.

Victoria'nm gövdesinin üstündeki Tanya'nın ba

şına baktı. Doğrusu güzel bir bileşimdi. Boynun bağlantısına bakındı. Kusursuzdu. Onu kollarmm arasına almak için ip merdiveni bırakmak gafletinde bulundu. Yine kendinden geçti.

Yıkıntı halindeki son insan da toparlanıp ken·

dine ait yerin yolunu tutmadan önce tekrar akşam

olmuştu. Kimse tek kelime konuşmadı. Hiç kimse tek

lokma yemedi. Dalgaların çarpmasından, üç deniz

kuşunun zaman zaman bağrışmasından ve kendi haline bırakılmış, korunmasız geçit kapısının yumuşak gıcırtılarından başka ses yoktu.

Albert'i yirmi saat sonra uyandıran, alışageldi

ği, yabancı olmayan bir duyuydu. Kıvrılıp karnının

üstüne döndü. Sonra hemen sırtüstü yattı. Elini arkasına atarak poposuna doğru kaydırdı. «Üh, hayır'

Yine aynı şey olamaz, » diye düşündü. Yumuşak ten

yine sürtünmekten berelenmiş, yer yer soyulmuştu.

Sabahın erken saatlerinin soluk ışıltısında bile kıza-

nklığının seçileceğinden emindi. Aynı şeyin yine nasıl olduğunu düşünemiyordu bile. Partinin başlangıcmdan beri sadece bir tek şeyi hatırladı. Victoria ile ilgili bir rüya görür gibi olmuştu. Rüya her zamanki gföi yine en kritik anda bozulmuştu. Bu kez seyircilerin alkışı yerine, kayalık bir bayırdan üzerine atılan binlerce Zulu (*) vardı.

Kamp uyanmıştı bile. Deniz piyadelerinin, balıkçıların ıo.abahın erken saatinde yüzdükleri denizden bağrışmalar geliyordu. Suya şöyle bir dalıp çıkmanın poposundaki yanmayı serinletebileceği dü

şüncesiyle Albert dışarı uğradı. Kamp derlenip toparlanmış, iyice temizlenmişti. Kayaların dumanla kararmış bir kesimi hariç, çılgınlığa varan �oşkunlukta bir partinin verilmiş olduğunu belirten bir iz yoktu.

_

Victoria belirli bir soğuklukla : «ÜO, demek hala hayattasın ?» dedi. «Hızlı aşık kendilerini bugün nasıl hissediyorlar acaba ?»

- «Bir fırsat ver, öğrenirsin. »

Genç kız : «Partiden sonrasını hatırlamıyor musun ?» diye sordu. «Hatırlayamıyorsan, tek kelime bile söylemeyeceğim. »

Albert serinletici suyun içine oturup düşündü.

Kıvırmış mıydı ? Başarmış mıydı ? Nerede ? Ne zaman ? �Bir daha asla böyle sarhoş olmam.ağa yemin etti.

Arayan : «lci Paris, (* *) », dedL «Son durum ne-

dir ?»

Başbakan : «Ölüyorlar, » dedi.

- «Ölüyorlar mı ?»

- «Sinekler gibi. »

- «Sinekler gibi mi ?»

Başbakan : «Evet,» dedi.

(*) Afrika'da ya§ayan bir yerli kabile

Ç. N.

-·-

("'i*) «Burası Paris» anlamına -- Ç.N.

Dehşete kapılan Fransa Devlet Başkanı : «Amerikalılar mı, Ruslar mı ?» diye sordu.

Başbakan : «Çoğunluk Güney Amerikalılar ve

Cezairliler» karşılığını verdi.

- «Cezayirliler mi ?»

- «Evet. Saksının bir kenarına doğru yatıyor.

Sahip olduğum tek Aporokaktüs türü bu. Kaktüsler

konusunda bilginiz var mı?»

Hattın öbür ucundakinin şaşkınlığı belirliydi.

Konuşanın Gal asıllı olduğunu açığa veren ses : «Dikenleri vardır,» dedi.

Elektrikli traş makinesini sevip okşarcasına tutan Başbakan : «Benimkiler değil,» dedi.

11

Amerikalıların görünüşü ürkütücü füze rampası, geçip gitmiş gerginliği zorla akla getiren bir şey, muhtemelen kışkırtıcı bir unsur durumundaydı. Binbaşı Corrigan'ın artistik değerlere öncelik tanıyan gözlerine göre, Gainsborough'un (*) tablolarında bir

otomobil ne kadar yakışıksız düşerse, denizin temel

unsur olduğu bu görünümde de füze rampasının o

kadar yeri yoktu. Bu düşünceyle Teğmeni çağırdı.

Başıyla füze atıcıyı işaret ederek :

- «'Şu kocaman Ateş Çeşmesinin, şimdiye kadar gördüğün en güzel şey olduğunu inkar edebilir misin ?» di'ye sordu. «Bunu tasarlamak için harcanan binlel'ce yaratıcı saati bir düşün. »

Ace, Binbaşıya garip garip baktı : «Tabii, efendim.»

Binbaşı «Görünüşü gözler için eşi benzeri bu-

(*) Özellikle peyzajlarıyla tanınan ünlü bir İngiliz res.

sam - Ç. N.

Junmaz bir şölen, » diye devam etti. «İnsanm soluğunu kesiyor. Ancak uygarlığa artistik katkıda bulunan. gerçekten gelişmiş bir millet böyle bir şaheser yaratabilir. Aynı fikirde değil misin ?»

Teğmenin bakışındaki şaşkınlık, garipseme bu

kez daha belirliydi. «Evet, efendim, » dedi.

Corrigan : «Öyleyse üstünü örtün,» emrini verdi. «Çevrenin güzelim görünümünü bozuyor. »

Corrigan : «Öyleyse üstünü örtün,» emrini verdi.

«Çevrenin güzelim görünümünü bozuyor. »

On dakika sonra, füze atıcı zeytin yeşili bir

örtünün altında kalmıştı. Bunun ardından şaşırtıcı

bir şey oldu. Balıkçı gemisinin baş tarafında Rus bilimadamı göründü. Uşakov örtülü füze atıcıya baktı ve elini sallayarak Binbaşıyı selamladı. Corrigan öyle bakınırken, Rusların kocaman bir erkeklik uzvunu andıran, kızıl burunlu roketi köprünün ardından aşağı sarkıtıldı ve gözden kayboldu. Roketin indirilip

yatırıldığı yatağın metal kapaklarının kapatılmasından çıkan ses duyuldu. Corrigan düşünceli düşünceli gülümsedi.

Aynı akşam, Corrigan'la Teğmen, kantindeki

masayı Vorolokov ve Rus bilim .adamıyla bölüştüler.

Vorolokov : «Bugün tarihi bir gün,» dedi.

Füze olayını düşünen Binbaşı :

- « Evet,» karşılığını verdi.

- «Bugüniin anısı asla silinme'yecek. »

Corrigan, Vorolokov'un fazla dramatik olmağa

başladığını düşündü. Vorolokov : «Dün geceki toplantımızda yıllık votka stokumuzun hepsini içtik,»

dedi. «Elimizde sadece bu kaldı.» Eliyle, içindeki votka halen etiket düzeyinden aşağı famiş olan, tükenmeğe yüz tutmuş şişeyi işaret etti. «Bu geceden sonra içkimiz yok. »

Ertesi sabah doğan güneş, Dmitri Kirov'un yakınındaki kayalara oturmuş Amerikalıları ve Rusları balık avlarken buldu. Özellikle Deniz piyadeleri ken·

dilerini bu işe kaptırmışlardı. Bunu bir spor ciddiye

tiyle yapıyorlardı. Öğrenci olarak alabildiğine heves-li, iyi niyetli, eşi bulunmaz kişilerdi. Ruslar onlara istakoz sepetlerinin nasıi yemleneceğini, zokalarm

kolayına kurtulup çıkmayacak şekilde misinaya nasıl

tutturulacağını öğrettiler. Ağların, sepetlerin nere�

lere atılıp bırakılacağını gösterdiler. Adadaki küçl.ik

teknelerin tümü bu işe ayrılmıştı. Kıyıya yanaşan

bir tekne mürettebatını, tutulan balığı, toparlanan

istakozları boşaltır boşaltmaz., balığın bol olduğu,

henüz el sürülmedik sulara gitmek için çoşkulu bir

heves duyan yeni tayfayla doluyordu. Av insanı şa

şırtacak kadar boldu. Tutulan istakozların muhafaza edilmesi için Ruslar tarafından yapılan tanklarm büyütülmesi gerekti.

Dalma giysileri ve cihazlarıyla deniz dibine dQ

lan Suki ile Hennessey, avladıkları dip balıklarıyla.

gelecekteki sofraları büsbütün zenginleştirdiler. Pavurya kafesleri dayanılmaz çekiciliklerini ispat etti ler. Şaşa'mn uzun, kendi yapısı olan ağı, atanlara ba

yağı zorluk çıkardı. Atıldığından birkaç dakika son

nı. silme balık doluyordu. Boris'in buzluğunun kapıhı.rı, avın bolluğundan güçlükle kapanıyordu.

Aynı mutfakta pişirmek için ahçıların tutuiaı1

balıkları bölüşmesi akla en yatkın davranış göründü.

Bir seferde tutulan balığın Adadaki herkese bölüştürülmesi, iki kesim için ayrı pişirilmesi ne de olsa daha zordu. Zeke, basit bir program yapılıp, bir gü::ı

Boris'in, bir gün kendinin sırayla görevli ahçı ola

rak çalışabileceklerini söyledi. Boris bu öneriyi he·

men kabullendi. Bu sayede öteki avcılarla beraber

Adadan açılabilecekti. Şu sıralarda onu en çok di.i

şündüren şey, büyük ölçüde yokluğunu duyduğu ta

bak, çanak sorunuydu.

Pazartesi, Çarşamba ve Cuma günleri, Ada sa

kinlerini Zeke'nin iki partide doyurmasına karar verildi. Salı, Perşembe ve Cumartesi günleri, Boris'in 169

!

çalışma günleri olacaktı. Pazar günleri de iş bölümü

yapacaklardı. Düşündükleri şeyi subaylarına açtılar.

Corrigan : «Bana göre hava hoş, » dedi. «Bir de

çocuklara danışın. »

Zeke, deniz piyadelerinin bu fikri çoşkuyla tutup

benimsemelerini pek beğenmedi. Suki : «Tabii,» dedi. «Benim işime gelir. Aklıma gelmişken sorayım, Ruslar balık yumurtasına ne derler ?»

Zeke : «Havyar, » karşılığını verdi.

Filipinli : «Onları iki dakika mı, yoksa dört dakika mı kaynatıyorsunuz ?» di'ye sordu.

Kesin bir karara varmamış tek deniz piyadesi

olan Morelli :

- «Şaşlik'in (*) üstüne ketçap koyarlar mı ?»

diye sordu.

Buna rağmen fikir tuttu. İki ahçının ustalığı

tutulan balığın tükenmezliği kadar sınırsız görünüyordu. En çeşnili yemekleri hazırlamak için adeta yarıştılar. Ada sakinleri hayatlarının hiç bir döneminde görmedikleri kadar iyi beslendiler, Tenleri en zengin bronz rengini aldı. Sadece ardı arkası kesilmeyen şölen sofralarını tamamlayacak bir şeyin -içkinin-yokluğunu duyuyorlardı. Coca-Cola stoku bile azalmağ·a yüz tutmuştu.

Rhodes akşamdan kalmalığı unutmuştu. Bunu

bayağı özlüyordu. Akşamdan kalmalık kalkmadığı

zamanlar kendini hasta hissediyordu. Onun halinden

endişeye kapılan Victoria : «Neyin var, baba?» diye

sordu.

Rhodes : «Doğum sonrası bezginliği, » dedi. «Doğmuş olduğum için pişmanlık duyuyorum. »

Başçavuş Hennessey gibi, Rhodes de vazgeçilmez alışkanlıkları olan bir adamdı. Yalnız onunkiler kötü alışkanlıklardı. Cinle kahvaltıya, kuşluk vakti

demlenmesine, öğle yemeğinin dolu dolu kadehleri-

(*) Rusların yaptığı özel bir şiş kebap türü. - Ç. N.

ne, çay saatindeki kadeh tokuşturıualarına, saat al-tıda serinlik içkisine, akşam yemeğini şişesiyle renk lendirmeğ·e ve yatmadan önce bir-iki tek atmağa fena alışmıştı. Şimdi rndece yemekle beslenmek, kendine yabancı bir düzenle yetinmek ona zer geliyordu.

Varlığını sürdürmek, yaşadığını duyurmak için bu

kadarını yetersiz buluyordu. Huysuz ve karamsar

dolanıp duruyordu Adada. Sonunda : «Zeke,» diye sızlandı. «Pişirdiğin yemeklerin neyi var bilmiyorum ama, ayaklarımda torbacıklar halinde şişlikler yapı·

yor. »

Aynı zamanda Sıhhiyeci görevini yükümlenen

Zeke onun ayaklarını gözden geçirdi : «Bunların yemekten olmadığına kalıbımı basarım, Bayım,» dedi.

«Dar ayakkabı giymekten olmuş. » Zeke ilk yardım

dolabını araştırıp bir şişe saf ispirto çıkardı.. «İşte,

bununla günde üç kez ayaklarınızı oğuşturun. Tez

zamanda derdinizi giderir. »

Rhodes'in saf ispirtoyu nasıl ve ne zaman içme

ğe karar verdiğini Adadaki kimse keşfedemedi. Uzun

bir .araştırmadan sonra, onu füze atıcının katranlanmış örtüsünün altında buldular. Yüzü mosmor kesilmişti. Bitikti. Yanıbaşmdaki ispirto şişesi boşalmıştı. Zeke ile Uşakov'un önce onun midesini yıkayıp, ardından yarım litreye yakın koyu kahve içirerek

ayağa kaldırabilmeleri için iki saatin geçmesi gerekti. O akşam Rhodes'in üzüntülü dostları mutfak çadırının arkasında bir toplantı yaptılar.

Boris : «Bu adam için içki bulmak şart,» dedi.

«İçkisi varken ayık, içkisi olmadığı zaman sarhoş-·

luvor.

"

»

İgor : «Yani normal haline getirmek için elimiz-den geleni yapmalıyız,» diye atıldı.

Herkes başını sallayarak onu doğruladı, ama

Boris dahil hiç kimse, Kazak İgor'un gerçekte ne söylemek istediğini anlamamıştı. İgor, psiko-analitik görüşlerini biraz daha açıkladı : 171

- «Motör için nasıl yakıt gerekliyse, onun vücudunun da alkole ihtiyacı var. Yakıt olmazsa motör durur. Yakıt ikmali ·yapılan motör iyi çalışır. Motörün sadece yağla çalışmadığı malum. Aynı zamanda yakıt sağlanması gerekir. Bay Rhodes yağı yemekle alıyor ama, yakıt olarak alkol alması şart. » Bunları söyleyen İgor, şişinerek çevresindeki yüzlere baktı.

Teğmen : «Tabii, İgor. Haklısın,» dedi. Ötekiler

boş boş onlara bakıyorlardı. Ace Ellsmore devam etti. «İgor, bizim Cinci, Jim'in makinesinin tam çalışması için içkinin şart olduğunu söylüyor. »

İgor gülümsedi. Morelli : «Vay canına, Ace, » dedi. «Rusçanın bu kadar kuvvetli olduğunu bilmiyordum doğrusu.»

Ellsmore : «Bu durumda ne yapacağız ?» diye

sordu.

Albert : «Bir şeyler getirmek için İngiltere'ye gidebilirim, » önerisinde bulundu.

Ace : «Yolu yok, » dedi. «Başka adalara, İngiltere'ye gitmemek için kesin emirler aldık. Kıyılarda şimdi nöbet tutan birliklerin kaynaştığına bahse girerim. »

Victoria : «Ya Fransa ?» diye sordu.

- « Evet. » Teğmen bir an suskun kaldı. Sonra

yine «evet,» dedi. «Gerçekten de kimse oraya gidemeyeceğimizi söylemedi. Belki biraz kural dışı oynayabiliriz. Para işi ne olacak ?»

Boris : «Fransızlar da herhalde balık yerler, » dedi. «Tonla balığımız var. Belki içkiyle değiş tokuş yapabiliriz. »

Ace üçüncü kez : « Evet, » dedi.

Al bert : «Babanın buraya gelirken kullandığı

tekneden yararlanabiliriz, » dedi. «Yol hayli uzak

ama, yirmi mil pek mesele değil. O teknenin bizi beş

saatte götüreceğini umarım. »

Boris : «İçkiden i'yi anlarım ben,» dedi.

İgor da hemen atıldı. «Ben de Fransızları öldürürüm. Sonra içkileri çalarız. »

Albert, Teğmene baktı : «Fransızca konuşur musunuz ?»

Ace : «Biraz, » diye karşılık verdi. «Fakat gidebileceğimi sanmıyorum. »

Albert : «Eh,» dedi. «Hiç Fransızcam yok ama,

balık avlamağa çıkmış numarasına yatabiliriz. Kimse bizi aramaz nasıl olsa. Hava kararmadan dönebiliriz. »

- «Pekala, fakat Binbaşı işi çakarsa hepimizin

canına okur. Birinin tehlikeyi sırtlanması gerekiyorsa, o kimse ben olmalıyım. Hiç kimseye bir şey söyleme'yin. Kimseden dolar istemeyin, yoksa şüpheye düşerler. »

Albert : «Beni de işin içinde sayın,» dedi. «Nasıl

olsa kimse canıma okuyamaz. »

Boris : «Şimdi çok balık var bizde,» dedi. «Tekneye çok balık, çok istakoz yükleriz. Yarın şafak vakti sizin küçük tekneyi bizim geminin arkasına

getirin. Çok yakıt doldururum. »

Ace Ellsmore, Albert ve Victoria kayalıklardan

motörlü sandala sürüne sürüne indikleri zaman hala

karanlıktı. Ada sessizdi. Teknenin yanında sindiler.

Teğmen, aşırı bir dikkatle maskelediği el lambasını

bir çantanın içine tuttu.

- «Gerekli her şeyi aldığımı sanıyorum,» dedi.

«Harita, pusula ve biraz para. Hiç yiyecek getirdiniz

mi ?»

Victoria : «Az önce mutfağa baskın 'yaptım,» dedi. «Albert'in plastik çantasında bir şeyler var. Dikkatli olun. Bu gece görüşürüz. Talihiniz açık olsun. »

Sonra Albert'i öptü.

Ace'nin sesi duyuldu : «Şey . . . »

- «Pekala, sizi de unutmayalım. »

Bu esnada baş4 bir ses : «Bir dakika. » dedi. Binbaşı Corrigan hemen arkalarında duruyordu. «Biz-173

:

-'

lerden kaçıyorsunuz, öyle mi ?»

Teğmen : «Ha .. Hayır, efendim, �, diye kekeledi.

,�Sadece balık avlamağa çıkıyorduk, efendim, Şey . . .

Albert'le balık avına . . . »

- «Böyle erken saatte ne tutacağını umuyor-

dun, Teğmen ?»

« Eee . . . Şey, efendim. Şafak balığı. »

- «Şafak bahğ·ı ha ?»

Ace bu sorudan umutlanarak atıldı : «Ruslar,

balığın sabah sabah daha taze olduğunu söylediler,

efendim. »

- «Aynı zamanda daha küçük olduklarını tahmin ederim ?»

- «Evet, efendim. Onlar da aynen böyle söylediler. Daha küçük ve taze oluyormuş. Eee, daha genç oldukları için. » Tekleyen Ace partiyi kaybediyordu.

- «Öyleyse dün daha taze olmaları gerekirdi,

öyle değil mi, Teğmen ? Niçin dün balığa çıkma ·

dınız ?»

- «Dün pavurya avlıyordum, efendim. »

- «Hımın . . . Halbuki pavuryaları bugüne bırak-

saydın daha büyüyeceklerdi. Öyle değil mi Teğmen ?»

Binbaşı Corrigan, karanlıkta burnundan soluyordu.

Ace, onun üşütüp zatürree'ye tutulmuş olduğu

umuduna kapıldı. Victoria söze karışma zamanının

geldiğine karar verdi.

- «Siz ikiniz elinizi çabuk tutsanız daha iyi olacak. Yoksa hiç şafak balığı yiyemeyeceğiz.»

Binhaşı : «Evet,» dedi. «Hemen yola koyulmağa

bakın. Şunu da alın, ortalık ışıyınca okursunuz. »

Ace'in eline küçük hir zarf tutuşturdu. «Sözünü ettiğiniz şafak balıklarını görmek için sab�rsızlanı-·

yorum. »

Ace şükranla bir selam çaktı.

- «Başiistüne, efendim »

Küçük tekneyi kıçtan suya kaydırdılar. Albert

tekneye sıçradı. Victoria halatı fırlattı. Bütün ağır-

lığıyla uzanan Albert dayanıp itti. Teknenin burnu

denize dönecek şekilde .açılmasını sağladı. Yavaşça :

- «Çalıştır, » dedi.

Ace kontağı çevirdi. Vurmalı sesler çıkaran nıotör çalıştı. Teğmen vites kolunu atıp motöre yol verirken, Albert de yerini aldı. Adadan açıldılar. Ace tekneyi Rus gemisine yöneltecek şekilde dümen kırdı. Binbaşının bu durumu farketmeyeceğini umuyordu. Bir el lambasının küçük .aydınlık dairesi belirdi.

Ace motörün yolunu kesti ve Rus gemisinin alt tarafından kıyıya yanaştılar. İgor, küçük botun hemen yanında, suyun içinde duruyordu. Bot tepeleme doluydu. Albert, yarı aydınlıkta bile botun düzenle istiflenmiş kutularla dolu olduğunu �örebildi. «Bağlayın, » dedi.

İgor ve Boris, küçük botu kıç taraf tan motörlü

sandala bağladılar. Boris :

- Gidiyoruz, » dedi. «Biz de geliyoruz. Yardım

etmek ister biz. »

Albert Adanın karanlık kitlesinin giderek gözden silindiğini gözledi. Yirmi dakika içinde Ada tamamen kayboldu ve ilerde, ufukta güneşin ilk ışınları belirdi.

Ace : «Dümene geç,» dedi. «Ben rotayı kontrol

edecğim. »

Pusulasını çıkardı. Teknenin kontrol tablosuna

bağlantılı yön göstericiyle karşılaştırdı. Sonra Albert'i dürteledi.

- «Ne oluyor ? Ne diye yalpalayıp duruyor tekne ?»

Al bert : «Dümeni elimden geldiği kadar sıkı tutuyorum, » diye seslendi.

Ace döni:ip ona baktı. İgor kendi kendine şarkı

söyfüyordu. Teğmen onu işitemiyordu ama, ağzm:n

açılıp kap.andığını görebiliyordu. Kazak gözleri kapalı, küpeşteye doğru yanlamış, sırtüstü yatıyordu.

Yekeyi ayağıyla yönetiyordu.

Ace, omuzunun üzerinden : «Boris, » diye seslendi. «Tanrı rızası için İgor'a bir şey fırlat da uyan··

sın. »

Boris'in genç Rusa fırlattığı ağır tel fırçanın

çarpmasından çıkan ses duyuldu. Teknenin salıntısı

durdu. Boris kıç taraftan yumruğunu salladı. Albert :

-- «Binbaşıyla başının derde girebileceğini dü

şünmüştün,» dedi.

Bir an için kendini Kaptan Albert bilmem kim

olarak, bütün filonun önünde İ.gor'u kırbaçlarken

hayal etti.

- «Binbaşıyla başım derde girmişti bile. Tan·

rıya şükür söylediklerime inandı. »

- «Zarfta ne var ?»

Ace cebini yokladı ve buruşmuş zarfı çıkardı.

Açtı.

- «Nedir o ? »

-- «Ün dolar, bir de pusula. »

-- «Pusulada ne yazılı ?»

- «Diyor ki .. ·» Ace yutkundu. «Arada bana

da bir şiı;e konyak alın.»

Ufukta sol taraflarından doğru, güneş donuk

kırmızı bir domates gibi yükseldi. Denizin yüzü hemen hemen dürndi.izdü. Birbirine bağlı iki tekne hedefe doğru rahatça yol alıyordu. Herhangi bir yönde g'.5rünürde hiç toprak parçası yoktu.

Motör düzenli çalışıyordu, fakat gürültü yapıyordu. Bu yüzden konuşmak olanağı yoktu. Albert, motörün düzenli sesinde belli belirsiz bir değişiklik

sezinledi. Çevresine bakındı. Değişikliğin nedeni Bo··

ris'ti. Horlayarak uyuyordu. İgor şimdi küçük botun yeke oturağında yanlamasına oturuyor ve bir öne. bir geriye kaykılarak yeke kullanıyordu. FraR·

sa'yı bir an önce görebilmek için ileri doğru bakıyordu.

Ace : «Yemek, » diye bağırdı. «Yer değiştirin. »

176

Ace oturduğu yerde kıvrılıp sürünerek kontrolu

alırken, Albert yarı ağaya kalktı. Victoria'nın verdiği plastik çantayı açtı. Kalın dilimlenmiş ekmeklerden bir avuç dolusu sandöviçler çıkardı. Ace ve Al.

bert yer değiştirirken teknenin çalkalanması Borls'i

rahatsız etti. Uyanmıştı. Albert ona yiyeceğini verdi.

Boris'e : «İgor ne olacak ?» diye sordu.

Rus ahçı : « Ünun yiyeceğini bana ver, » dedi.

Albert, 1gor'un sandövicini onun eline tutuşturdu. Boris kendi sandövicinin üzerine koydu ve ikisini birden yedi. «Ü çok şişman, » dedi. «Nasıl olsa balık

var yanında. »

Albert tekrar İgor'a baktı. Kazak balık avlıyordu. Albert onu gözlerken, botun arkasından sarkıtmış olduğu uzun olta ipini çekmeğe başladı.

Olta tamamen çekilince, Albert genç Rusun sar-·

kıttığı ince tele gelen balığın ışıltlsını gördü. Göz

kırpan Boris : «Daha çok balık tutar, » dedi.

Balığı oltadan kurtaran İg.or, en yakınındaki

kutuya attı. Sonra teli tekrar suya sarkıttı. Bıkıp

usanmak bilmeyen bir balıkçıydı. Bütün kutuları tepeleme doldurması üç saat sürdü. Sonunda ayaklarının dibinde kıvranıp kayan birkaç balık bile vardı.

Boris ansızın : «Fransee. . İşte, bakın . »

İlerde suyun üstündeki koyu renk, alçak bir çıkıntıyı gösterdi. Albert alçak kıyı çizgisini ancak seçebildi.

- «Bayağı başardık. Hedefe vardık sayılır. »

Ace gülümsedi : «Deniz piyadelerine herzaman

için güvenebilirsin.»

Albert : «Kadın kız dalgası hariç, her konuda,»

karşılığını verdi.

Kara kitlesi, çatılmış kütüklerden dalgakıran,

kumsalın tepeciklerini açık seçik farkedebilecekleri

kadar belirlileşti. Kum tepecikleri boyunca öbeklenmiş renkli çadırlar vardı. Tekne 'yaklaştıkça, kumsala yayılmış siyah benekler güneş banyosu yapanlar

f/12

olarak şekillendiler. Sağ tarafta bir balıkçı köyünün

düz damlı toprak kulübeleri görünüyordu.

Ace haritasına haktı.

-«Şurası Argenton yakınındaki Ville de Roche. Seyir hususundaki ustalığıma ne dersin ?»

Albert : «Brest'e gitiğimizi sanıyordum, » dedi.

«Rotan öyleydi. »

Ace hafiften kızardı.

- «Burası daha yakın. Kumsala yönelin. Limana girmeyeceğiz, yoksa gümrükçüler yakalarlar.»

- «Bir kamp yerine benziyor. »

Ace : «Daha i'yi, » dedi. «Bizi balıkçı sanacaklar.»

Su giderek sığlaştı. Çevrede yüzenler vardı.

Ace motörün süratini düşürdü ve tekneyi plaja yöneltti. Yavaşça baştan kara ettiler. Kıçtan bağlı bot da onları izledi ve kumsalda hafifçe tekneye tosladı.

Gözlerinin görebildiğine, çevrede derece derece çıplak, güneş yanığı esmer kızlar serilip yatmışlardı.

İgor ıslık çaldı ve Boris'e Rusça bir şeyler söyledi. Boris onu ayıplar gibilerden «cık cık» sesi çıkardı.

Ace : «Seyir subaylığım düşündüğümden de iyi,»

dedi. «Burası cennet olmalı. » Albert bir şeyler söyleyemeyecek kadar meşguldü. Bu kadar kızı bir arada, üç ay önce Manny'nin sinemasında seyrettiği Eddie Cantor'un «Roma Rezaletleri» filminde görmüştü ancak. Ace, «Gidip Fransızcamı bir deneyeyiın» diye ekledi ve sandaldan atladı.

En çekici grubun yanına ulaştığında, plajdaki

kızların hepsi doğrulup oturmuş, onu gözlüyorlardı.

Çıplaklığı en uç noktayı bulanlar, aceleyle bikinilerinin üst kısmını bağlıyorlardı.

(*) Fransızca «Günaydın,

Küçükhanım.

Nasılsınız ? »

anlamına. - Ç . N .

- «Bonjour, Mademoiselle, coınment ça va ?»

(x) diye girişti.

Siyah gözlü, esmer aşağıdan yukarı ona b aktı,

sonra arkadaşlarına döndü.

- «Ne yakışıklı değil mi, Thelma ?» dedi. Tekrar Ace'e baktı, yüksek sesle ve yavaşça, «Fransızca bilmiyoruz,» diye ekledi.

Ace sadece « oooh,» diyebildi ve Albert'in yanına döndü.

- «Rota bakımından bu kadar yanılmış olamam. Kız Teksaslı, kuvvetli bir ihtimalle Dallas'tan.

Beni bir Fransız sanıyor. Şimdi ne yapacağız ?»

Albert : «Bir de şuradaki grubu dene,» önerisin-de bulundu.

Teğmen ezile büzi.ile, Albert'in

işaret . ettiği

gruba 'yöneldiği esnada, süzgün, yumuşak yumuşak

bakan yüz altmıç çift göz onu izledi. Albert tekrar

konuşmaya başladı,

- «Özür dilerim, ahpap Dilinden anlamıyoruz. »

Büsbütün kızaran, utangaçlığı daha yoğunlaşan

Ace bir kez daha tekneye döndü.

- «Bu kız da New England'dan. Şimdi ne yapacağız ? Bizim de Fransız olmadığımızı açık edemeyiz. Nasıl davranacakları bilinemez. Aramızda pasaportlu tek kişi yok. »

Boris ve İgor yanlarına geldiler. Dördü haşhaşa

verip bir hareket planı hazırlamağa koyuldular. Ace

Boris'e :

- «Yapılacak tek şey, İgor ve senin kızlarla İngilizce konuşmanız. Aksanınızdan Fransız olduğunu-·

zu sanırlar. Al ve ben İngilizce bilmi'yormuşuz gibi

yapacağız. Balık Pazarının nerede olduğunu öğren·

meliyiz. »

Dördü birden Dallas'lımn grubuna yöneld1ler.

Grubun önUnde çömeldiler. İgor, ince yapılı esme-

re :

- «Sen niçin çok et yemiyor ?» diye sordu.

179

Genç kız fıkırdadı.

- «Çok hoş. Avrupalı çapkın beni lokma lokma yutacak galiba?»

Boris, İgor'un midesine bir dirsek atarak onun

susmasını sağladı.

- «Pazarda balıkları satmak istiyor biz. Pazarın nerede olduğunu söyler rr�3iniz, lütfen ?»

- «Özür dilerim. Burada bir pazar olduğunu

bile bilmiyoruz. Kamptayız» Ace ona doğru eğilip

Boris'in kulağına bir şeyler fısıldadı. Ahçı :

«Buradakilerin hepsi Amerikan mı ? » diye

sordu.

«Tabii, hep beraberiz. Tatil yapan öğrencileriz. »

Şimdi gruba iki düzine kız daha katılmıştı. Kü

çük bir daire meydana getirmecesine, bazıları ayakta dikilip, bir kısmı da oturarak ziyaretçileri gözlüyorlardı. Ace çevrede yoğunlaşan parfüm ve güneş

yağı kokusunun etkisiyle içinin bir tuhaf olduğunu

hissetti.

Kızıl saçlı bir kız : «İnce olan çok fiyakalı de

ğil mi ? » dedi.

Dallaslı çatındı : «Açık dur, onunla ilk konuşan

benim. »

Bir başka kız : «Slav görünüşlü olan daha yakışıklı,» dedi. «Cinsel çekiciliği var. Üstelik öteki çok ince, biraz beslenmesi gerek.»

Sarışın bir kız : «Ünu elimle beslemekten kaçınmam doğrusu,» diye atıldı.

Kızların en tombulu fıkırdadı : « Döğmeleri var

mı acaba ?»

Başka bir kız : «Görebildiğim kadarıyla bellerinden yukarda yok, » dedi.

Ace konuşmanın aldığı yönden tedirgindi. Konuşma giderek daha kişisel, kışkırtıcı bir nitelik almağa başlamıştı. Çıkışır tonda, fakat sert olma'yan bir ses Adalıların imdadına yetişti.

- «Kızlar, kızlar . . . Ne yapıyorsunuz ?»

Dallaslı : «Balık satmak istiyorlarmış, Mis Baedecker. Ne yazık ki dillerinden anlamıyoruz. »

Mis Baedecker, Boris'e döndü. Kusursuz bir

Fransızcayla :

- «Qu'est-ce que vous faites ?» (*) dedi.

Ace, Boris'in davranışından bayağı etkilendi. İri

yarı ahçının yüzü tam anlamıyla ifadesizdi. Kadına

Rusça, uzun bir cümleyle karşılık verdi. Mis Baedecker hayal kırıklığıyla kızlara baktı.

- «Çok yazık. Anladığıma göre yöresel bir ağızla konuşuyorlar. Belki Bask lehçesi. Tek kelime anlayamıyorum. »

Boris bu avantajdan yararlanmasını bildi. Kadının kolunu tuttu, bu kez daha yavaş, daha yüksek sesle, yine Rusça konuştu.

Mis Baedecker boş boş bakıyordu. Dallaslı :

- «İngilizce konuşmayı deneyin, » dedi.

«ŞU

tombulca olan daha önce İngilizce konuşmağa çalışmıştı. »

Mis Baedecker biraz rahatlar gibi oldu. Albert'e

bir sirk filinin arka ucunu hatırlatan, gri, torbamsı

pantolon içindeki poposunu kımıldattı.

- «Sizlere ne şekilde yardım edebilirim ?» diye

sordu.

Boris yine zorlanmalı, 'yarım yırtık bir İngilizceyle söze girişti. Balık pazarını aradıklarını anlatmaya çalıştı. Avladıkları balığı satacaklardı. O konuşurken, Mis Baedecker Boris'in söylediği her kelimeyi Amerikanca'ya çeviriyordu.

Boris : «İstiyorsunuz,» dedi.

Mis Baedecker bir yankı gibi : «İstiyorlarmış,»

dedi.

Boris : «Bulmak,» dedi.

- «Bulmak istiyorlarmış. »

(•) Fransızca «ne yapıyorsunuz ?» anlamına

Ç.N.

- «Balık satılan yeri,» diyen Boris derin bir

soluk aldı.

- «Balık pazarını bulmak istiyorlarmış. »

Dallaslı : «Harika, >.> dedi. 1�Bunu on dakika önceden biliyorduk. »

- «Balıklarımızı �atmak için. »

Dallaslı : «Onları ne sanıyordunuz ?» diye sordu.

Tombul kız atıldı : «Onların balıklarını biz alamaz mıyız, söylesenize, Mis Baedecker ? Domuz, fasulya ve dondurma yemekten içim dışıma çıktı .»

Küpeştesi heybetli yönetici :

- «Kasabada satın almaktan daha ucuza g.elebilir,» dedi. Sonra Haris'e döndü. «Balıklarınız için kaç dolar ?»

- «Dolar mı?»

Ace onu kenara çekti : «Bir dolar aşağı yukarı

bir rublenin karşılığıdır. »

Boris, « ah-ha,» dedi. Doğruldu, tekneye gitti.

Balıkların miktarını ve Rusya pazarlarındaki ortalama değerini dikkatle hesapladı. Sonra geri geldi.

- «Altmış dolar, » dedi.

Mis Baedecker, anlaşıldığı kadarıyla kendine pek

yabancı olmayan pazarlıkçı tavrını takınıverdi.

- «Çok pahalı.»

Boris dehşete düşmüş gibi baktı. Kollarını havaya kaldırdı, avuçlarıyla başına vurdu : «Altmış do lar, çok balık . . . »

Mis Baedecker : «Kırk dolar,» diye ke3tirip attı.

Boris, İgor a döndü.. Rusça bir şeyler söyledi.

'

İgor yürekler acısı bir çığlık attı, başını dirseğinin

arkasına gizledi. Boris tekrar Mis Bacdecker'e baktı.

- «Ona çocuklarının hakkını yediğinizi söyle .

dim,» dedi. İri yarı ahçı bu kez Albert'e döndp.. Yine

Rusça konuştu. Albert de İgor'un jestlerini tekrarladı. Fazladan göğsünü yumrukladı. Becerebildiği kadar alınmış, kırılmış görü11meğe çalıştı. Doğrusu pek yetenekli bir aktör sayılamazdı.

Mis Baedecker : «Nedir bu ?» diye sordu. «Ne oluyor ?»

- «Adamın kalbi kırıldı. Yaşlı annesinin yakında cennete gideceğini biliyor. Evde yi'yecekleri yok. Altmış dolar ? . . »

Mis Baedecker : «Kırk beş dolar,» dedi.

Boris, Ace'ye döndü. Onun omuzlarını şefkatle

okşadı. Gözlerinin içine bakarak, yumuşak sesle, Rus

ça konuştu. Ace patlamak üzere olan kahkahasını

güç bastırıyordu. O da yüzünü kollarıyla örttü. Hıçkırışı andıran sesler çıkarmağa çalıştı.

- «Bunun karısı hasta. Para yok, doktor yok.

Karısı belki de dün öldü. » Boris'in yanaklarına iri

gözyaşı damlaları yürüdü. Pazarlığın havasına öyl e ka.pılmıştı ki, acıklı hikayelerine kendi bile inanmıştı. Kumların üzerine oturdu. Kalın kazağının eteğini çekiştirip gözlerini kuruladı. «Altmış dolar?»

Mis Baedecker' .in sarsıldığı belirliydi.

Albert

parmaklarının arasından onun göz pınarlarında biriken yaşı görebiliyordu. Kadın içini çekti, Boris ho

şuna giden oyunu sürdürdü. Yine İgor'la konuştu.

Genç Kazak aksayan ayağını sürüyerek sandala gitti. Az sonra bir sandık dolusu istakozla döndü. O

yaklaşırken, Boris üzgün ü zgün başını salladı.

- «Çok kötü bir kaza. Bale dansörüydü. Şimdi

yoksul, topal balıkçı. Sol bacağını sahnede kırdı.

Emekli maaşı yok. Altmış dolar ? .. »

Mis Baedecker : «Elli dolar,» dedi. Dudakları

titriyordu.

Boris : «Belki şimdi pazarlığa başlayabiliriz, »

karşılığını verdi. «Ben fiyat kırarım, siz biraz çıkar.

EIIi dokuzbuçuk dolar, tamam mı ?»

Sonunda elli sekiz dolara anlaştılar. Amerikalı

yönetici kadın para kemerini çözdü. Boris'in yağlı

eline gıcır gıcır, temiz kağıt paraları saydı. Ona:

-

«Balıkları lütfen mutfak çadırımıza kadar

taşıyın, » dedi.

183

Sandıkları, kutuları boşaltmak için davranan

lgor topallığını unuttu. Albert ve Ace ona yardım

ettiler. Birlikte, balık ve istakoz yüklü kutuları, sandıkları, kumluk setin ötesindeki kampa taşıdılar.

Bcris, Dallaslı'ya :

- «Kasaba ne yönde ?» diye sordu.

Kız işaret etti. Ace'e baktı sonra.

- «Bu gece burada mı kalıyorsunuz?»

Ace anlamamazlıktan geldi. Dallaslı, bu kez

Boris'e döndü.

- «Bu gece hepiniz burada mı kalacaksınız ?»

- «Hayır, gideceğiz. Balıkçı filosuna dönmemiz

gerek. Kalmak yok. »

Dallaslı içini çekti. Dört adam kumluk yoldan

kasabaya doğru vurdular. Gün� tepeden bindiı;mişti. Keten ayakkabılarına kumlar doluyordu. Kumluk yolda bir kilometre yürıümeden, dar, ham toprak yola kavuştular. Kasaba denizden göründüğünden d aha büyüktü. Uzunlamasına, pancurlu, alçak evler, Iimamn iki yanından set set yükselen zemin üzerinde, iç taraflara doğru yayılmıştı. Boris ve İgor, limandaki balıkçı teknelerine prcfesyonel bir ilginin yo

ğunlaştığı gözlerle baktılar. Ace onları çekiştirdi.

- «Dikkati çekecek bir şey yapmayın,» diye

uyardı. «Şarap satın alacak bir yer bulalım. »

Kasabanın ana caddesi insan doluydu. Kalabalığın görünüşünden, tatile gelenlerle yerlilerin karışımından oluştuğu anlaşılıyordu. Gerili tentelerin, esintiyle çırpınan flamaların altında bir karnava ın

'

başlamasını bekliyormuş gibi öylece duruyorlardı.

Albert : «Ne oluyor merak ettim,» dedi.

Ace : «Dini bayramlardan biridir,» karşılığını

verdi.

Şarap satın almaları önceden tasarladıkları kadar kolay olmadı. Küçük dükkanlarda onların iste

ğini karşılayacak ölçüde stok içki yoktu.

- «Yüz şişe mi ? Özür dilerim, hemen hemen

184

tüm içkimiz satıldı. Sadece yirmi sise kaldı ama,

kendi şişeniz varsa dilediğiniz kadar açık şarap verebiliriz. »

Ace : «Bir ikmal merkezi bulmalıyız, » dedi. «Hep

birlikte gezip aramağa devam edersek, istediğimiz

kadar şarabı toparlamamız. belki bir gün sürer. Boris, İgor'a kasabanın girişine yakın kavşakta beklemesini söyle. Oraya götürüp bırakacağımız şişelerin başında beklesin. »

Parayı bölüştüler ve ayrı yönlerde, kasabamn

car sokaklarında dağıldılar . . .

İgor'un çevresinde biriken şişelerin, sandıkların

kümesi gitgide büyüdü. Böylece dikilip beklemek susatıcı bir görevdi. Av çakısıyla şişelerden birinin tıpasını çekip çıkardı. Sandıkların üzerine otı.ırdu. Şi

şeyi başına _dilqnek üzereyken, arkasında kalan yolun.

köşesinden bir bisikletli belirdi. Adam bisikleti süratlendirmek için zorlanıyor, ha babam pedal çevirlyordu. Kanarya sarısı süveteri güneşin altında göz alıyordu.

İgor'a yaklaştığı sıra başını kaldırdı. Bisikletli

yaklaştığı zaman İgor şarabı 'yudumluyordu. �işe

İgor'un elinden fırladı. Öfkeli bir bağırışla baktı.

Hırsız süratle uzaklaşıyordu. İçindeki tamamen tükeninceye kadar şişe havada kaldı. Sonra boş şişe yol kenarındaki bir hendeği boyladı.

!gor başka _bir şişenin mantarını açmağa davrandı. Henüz içmeğe b aşlamıştı ki, öteden bu kez kırmızı süveterli bir başka bisikletli belirdi. Bisikletlinin yarışçı kepi de süveteriyle aynı renkteydi.

İkinci şişe de hızla kapıldı, kurtuldu ve i::ılr çukura

yollandı.

İgor'un sandıkları yol kenarına çekip uzun othı rla örtmeyi akıl etmesine kalmadan, üçüncü şişe de aynı şekilde aşırıldı. Şişeleri ve sandıkları aleliicele örttüğü sıra, bir televizyon cihazının tinısalı gibi çenesini uzattığı, durmaksızın klakson

çalan

kamyonetlerin eşliğinde bir düzine bisikletli daha

göründü. Genç Rusu şaşkın, toz içinde bırakarak ge .

çi p gittiler . . .

Bir saat sonra dört kişi şişeleri sayarlarken,

Boris İgor'a bakarak :

- «İnanılmaz şey, » dedi. «Albert bu Fransa Turu bisiklet yarışına katılanların buradan geçeceklerini duyduğu zaman limanda duruyorduk. Sonra tepede bisikletçilerin en başta geleni göründü. Sarhoştu. Pistte iki tur attı ve dosdoğru denize gitti. Gülmekten ölüyorduk. »

Boris soluk alamk devam etti : «Ya.nımda duran adam yarışçıyı güneş çarptığını sanmıştı. Sonra ikinci bisikletçi geldi. O da sarhoştu. Şarkı söylüyıordu. Kasabanın girişinde yanlış sapağa kıvrıldı ve denize inen bir yolda gözden kayboldu. Üçüncü

yarışçı kasabanın tam ortasında durdu. Bir çaba,

Belediye Başkanı ile karısının durdukları platforma

kadar yürüdü. Sonra fenalaştı. Midesi bulandı. Bisikletine dönmeğe çalıştı ama, yığılıp kaldı. Jandarmalar onu altı okka edip taşıdılar. Kalabalığı yarıp gelmek için öteki bisikletçilerin de kasabaya girmelerini bekledik.»

İgor şarap şişeleri hakkıl!da bir şey sôylememe

ğe karar verdi. Albert, Ace'e : «Konyak aldın mı ?»

diye sordu.

- «Hiç unutur muyum? Şişe cebimde.»

İki ucundan tuttukları sandıkları parti parti

kumsala taşıdılar. Yol, gelişlerine kıyasla iki misli

uzamış göründü. Son iki yüz metre pek zorluk çekmediler. Hala güneş banyosu yapan kızlar gönüllü yardımcı oldular.

Dallaslı : «Bir parti mi vereceksiniz ?» diye sor-

du.

- «Hayır, ba�kçı filosundakiler için stok,»

karşılığını veren Boris, onların, sözde hasta, 'yoksul

kişilere harcanacak para hakkında hiç bir şey söy-

lemeyeceklerini umdu.

- «Yarın dönseniz olmaz mı ? Onlara havanın

kötü olduöunu, ya da başka bir şey söylersiniz. >:

Kız Boris'le konuşuyordu ama, gözleri Ace'deydi.

Boris içi yana yana : «Çok müteessirim,» dedi.

«Hemen balıkçı filosuna dönmemiz gerek.»

Ace, şimdiden bir akşam kalmanın bir sakıncası

olup olmadığını düşünmeğe başlamıştı. Sonra, geri

dönmezlerse Corrigan'ın onları aratmağa başlayaca

ğını hesapladı. Gerçekten endişeye kapılırsa 6. Filoyu bile harekete geçirebilirdi. Bu da kıyametin kopması demekti.

Konuşmaksızın botu yüklediler. Kıyıdan açılırlarken, Dallaslı : «Bir yolunu bulup gene gelin, daha uzun süre kalmak üzere,» diye seslendi. Çok geçmeden, çizgileri, renkleri belirli kıyı, bir kara kitlesi görünümünü aldı. Fransa arkalarında kaldı. İlerde

bir Fransız balıkçı filosunun tekneleri ya'yılmıştı.

Ace, onlarıµ açığından geçecekleri şekilde rota hesaplaması yaptı.

Seferin zorlu kısmı tamamlanmıştı. Gün boyunca olup bitenleri konuşan Adalılar keyifliydi.

Albert gülerek : «Ataların Arap asıllı olmalı,

pazarlığ·ın harikaydı, Boris, » dedi. «Fakat bundan

sonra tek kelimene bile inanacağımı sanmıyorum. »

Boris de güldü. «Herkesin ailesini hasta yaptı

ğım için özür dilerim. Olup bitenlerin en gülüncü de

bisiklet yarışıydı. Fransada bisiklet yarışı komik bir

spor, oysa Rusyada çok ciddiye alınır. »

Saat üçtü. Deniz durgun, hava sıcaktı. Ace tekrar haritasına baktı. Rotayı, akıntı sonradan yön de

ğiştirdiği zaman, Bozkaya'ya doğru ilerleyen teknenin yolunu arttıracak şekilde düzenledi.

Herkes mutluydu. Arkadaki botdan İgor'un ba

ğırdığı duyuldu. Onlara doğru salladığı şarap şişesini Boris'e fırlattı. Ahçı bir · tornavidayla şişenin tıp.asını açtı. Şişeyi Ace ve Albert'e geçirmeden önce

uzun bir yudum aldı. Boşalan şişeyi bir başkası izledi . Albert, kalan sandöviçleri İgor'a attı.

Şimdi Fransız balıkçı teknelerinin yakınındaydılar. Boris adamlardan bazılarına el salladı. Onlar da el sallayarak karşılık verdiler. Dıştan takma motor öksürdü, hırıltılar çıkardı ve öldü.

Ace : «Yakıt,» dedi. «Yedek tenekeyi ver, İgor. »

İgor : «Yedek teneke mi ?» diye söylendi. Tedirgin, sıkıntılı bir hali vardı.

Boris tehdit edici bir tonda : «İgor,» dedi. Sonra

Rusça bir şeyler söyledi.

Kazak şaşırmış, kızarıp bozarmıştı.

- «Yakıt . . . Eee, ben . . . Daha fazla balık koy-

mak için tenekeleri çıkardım. Özür dilerim. »

Ace : «Ne yaptın ?» diye kükredi.

İgor : « Sonra geri koymayı unuttum,» dedi.

Boris .ayağa fırladı. Tekne az kalsın alabora

oluyordu. İpe asılıp küçük botu yakına çekti. İyice

kapanan aralıktan bota atladı, Gürledi. Çıldırmış

gibiydi. Talihsiz Kazağı iki eliyle kavradı ay.aklarını 'yerden kesti ve kaldırıp denize attı. Sonra bir küreği kaptı. . Suyun yüzünde beliren İgor'un başına vurmağa hazırlandı.

Albert : «Boris,» diye bağırdı. «Yapma. »

Boris başını çevirip Albert'e baktı. Küreği teknenin içine bıraktı.

- «Evet, doğru,» dedi. «Bir vuruşta başım ezmemeli. Böyle yavaş yavaş boğulmağa bırakmalı daha iyi.»

-Suyun içinde başını dikelten İgor soluyup duruyordu. Ace : «Ünu içeri al,» dedi.

Boris : «Bizimle gelecekse, Adaya kadar kürek

çekecek, » di'ye söylendi.

İgor ağzına dolan suyu püskürterek :

- «Çekerim, çekerim,» dedi.

Ace : «Boşuna,» dedi. «Sadece kürekle geri dönebilmemizin olanağı yok. Ne yapıp edip yakıt bulma-188

lıyız.. Belki balıkçı teknelerinden bir miktar yakıt

sağlayabiliriz. »

İgor atıldı. «Ben giderim. »

Üç kişi aynı anda, bir ağızdan «hayır» dedi. Ace

kesin konuştu :

- «Bu işi yapmağa kendim gidiyorum. » Bota atladı ve ipi çözdü. Boris de Ace'in önündeki kutuların, sandıkların üzerine oturdu . Kürekleri suya daldırdı, geniş sırtı gerildi. En yakın balıkçı teknesine doğru yola koyuldular. Açıktan el salladıkları zaman

Fransız balıkçılar dostça karşılık vermişlerdi. İş onları Adaya götürecek kadar benzin vermeğe gelince, aynı dostluğu göstermediler.

Albert yüz metre öteden g.elen sesleri duyabiliyordu ama bir balıkçı teknesinin arkasında kalan botu göremiyordu. Yarım saat sonra bot göründü.

Ace'e :

- «Ne yaptınız?» diye seslendi.

- «Tanrının cezası benzini aldık ama, karşılı-

ğında şarap vererek . . . »

«Hepsini nii ?»

- «Aşağı 'yukarı. »

- «Hey Tanrım . . . »

Akaryakıt deposunu doldurdular. Yakıtın karbüratöre gitmesi için biraz pompaladılar. Motör hemen çalıştı. Yol boyu kimse konuşmadı. İgor teknenin kıç tarafında çömelmiş otur,uyordu. Şimdi bota geçmesine bile müsaade etmiyorlardı. Onun yerine

Boris geçmişti. Ace rotayı bir kez daha kontrol etti.

Adaya vardıkları zaman güneş henüz batıyordu.

Victoria, Corrigan, Morelli, Rhodes ve Collins kayaların üstünde duruyorlardı. Tekne kıyıya doğru sokulurken, Morelli :

- «Yolculuk iyi geçti mi ?» diye' seslendi. «Hiç

şafak balığı buldunuz nıu ?»

Ace hayatında ilk kez bir hanımın ve üst subayın önünde küfür etti.

- «Çok bulduk. »

Aynı anda Downing Street'deki kırmızı telefo ·

nun zili çalmıştı. Başbakanın sekreteri telefonu açtı.

- «Vatikan mı ?»

Başbakan : «Hat karışmıŞ, olmalı,» dedi.

Sekreter İtalyanca konuşan, biraz boğuk, derin-

den geliyor izlenimi veren sesi dinledi ve ahizeyi yerine bıraktı.

- «Hayır, kaktüsleriniz hakkında. Paris'ten

işitmişler. Üç gün için kuma gömün, sonra kutsal

suyla ıslatın diyorlar. Sonra da eşinizi sorup kapattılar.»

Başbakan ölü kaktüslerden birinin üzerine tükenmez kalemle özene bezene aldı yazdı. Plastik bir çay kaşığıyla kaktüsü kuma gömdü.

- «Onlara göstereceğim,» diye mırıldandı.

12.

İgor yüzünden başarısızlıkla sonuçlanan yolculuktan topu topu sekiz şişe şarap ve Corrigan'ın konyak şişesiyle dönülmü.ştü. Bunların Adalılar tarafından tüketilmesi tam yirmi dakikaya sığdı. Akşam:

'yemeğinden önce herkese bir bardak şarap, subaylara ölçüsü cömertçe tutulmuş birer içimlik konyak, İgor'a bir şişe Coca-Cola verildi ve Ada yine kurudu.

Morelli masanın ötesinden Zeke'ye :

-«Hey, Kentucky'li, » diye seslendi. «Bahse girerim ki, bizim yerimizde ataların olsaydı hiç içkisiz kalmayacaklardı. Gerçek bir dağlı olsan, Mehtap Suyu (*) ile yıkanırdık. »

(*) Özellikle geceleri yapıldığından, kaçak viski için

lrnllf';nıuan bir. deyim. _ Ç. N.

Uzun masanın çevresinde ani bir sessizlik oldu.

Morelli şaşırmış gibiydi.

- «Ne dedik de bozuldunuz yani ?»

Suki : «'Şunu bir daha tekrarlasana, » dedi.

Morelli : «Ne dedik de bozuldunuz yani ?» diye

tekrarladı.

- «Ünu değil, makarna saçlı kaldırım süpürge-

si. Daha önce söylediğini. »

--' «Mehtap suyuyla ilgili lafı mı ?»

Suki : «Evet, » dedi. «Yapabilir misin, Zeke ?»

Zeke ansızın artan bir ilgiyle :

«Sanıyorum,»

karşılığını verdi. Sonra daha kesin, «tabii yapabilirim,» diye devam etti. «Tabii yapabilirim, arkada

şım. Bana biraz kağıt verin. İstediğinizden ala bir

imbik çizeceğim. İhti'yacım olan şeyleri göstereyim.

Esaslı bir imbik yapabiliriz. Şimdiye kadar eşi benzeri görülmedik bir imbik . . . »

Zeke'nin çizdiği plan karışıktı. İstediği şeylerin

listesi hayli uzundu ama, yardımcıları coşkulu, her

güçlüğü göğüslemeğe kararlıY.dılar.

Clancy : «Cipde böyle bir parça gördüm, » de-

di.

Morelli atıldı : «Böyle bir şeyi yapmak benim

için çocuk oyuncağı. »

Suki : «İmbik ve borular için malzeme esas,»

dedi.

Cinci Jim Rhodes : « Ben bütün gün başında oturup gözümü ayırmam» vaadinde bulundu. Kaymış

olan peruğunu yerine oturttu.

Corrigan : «Pekala,» dedi. «Bir imbik yapın. Yol

üzerinde, göz önünde olmasın. Yalnız içkiyi tayın hesabı vereceğim, hepsini. Tamam mı?. . . Karaborsa, kaçamak içki yok. Herkes yardım edecek. Her gün

herkese aynı miktar içki verilecek. İçki tayını, verildiği an içilecek. Depo etmek yok. »

Rhodes : «İçki'yi neden çekeceksiniz ?» diye sor-

du.

Zeke : «Yavaş yavaş,» dedi. «Her cins setze, patates kabuğu, lahana kökü, meyva işimi görür. Hepsi karıstırılacak. Boris'in de bol malzeme yetiştirece

ğind�n eminim. Daha fazlasına ihtiyacımız olursa,

uçucu arkadaşlara haber iletiriz. Sebze tüketiminin

ansızın artığını söyleriz, paraşütle bol bol indirirler.»

Borazancı vaktinde uyanmışsa ya da balığa çıkmamışsa, borazan sesinin Adanın üstünde dalga dalga yayıldığı saat ll'di. Ertesi sabah 9.30 da Rhodes büyük bir coşkuyla çadırları dolaşıp, deniz piyadelerini bir bir ayaklandırdı.

- «Ün dakika sonra Binbaşı teftiş yapacak,»

dedi.

Bu toplantı, belki de Amerikan Deniz Piyade

Birliğinin tarihindeki toplantıların en garibi'ydi. Görünürde tek tüfek yoktu. Cilalanmış bir çift bot görünmliyordu. Gerçekte bot giymiş olan tek kişi Teğmendi. Şortu ve pijama ceketiyle görülmeğe değer bir hali vardı. İki haftayı aşkın bir zamandan beri

bunun ilk teftiş olduğunu düşündü. Talim kepini de

giymişti. Doğrusunu söylemek gerekirse, deniz piyadelerinden hiçbiri işi sakal bırakmaya vardıracak kadar azıtmamıştı. İçlerinden çoğu mayoluydu, ayaklarında keten ayakkabıları vardı.

Hennessey, İgor'un siyah astragan başlığını giymişti. Başlık, kabarık siyah saçlarıyla çok uygundu.

Başının üstü yassılaşmış, boyu bir karıştan fazla

uzamış görünüyordu. Morelli de başına Rhodes'in bisikletçi kepini ters olarak geçirmişti. Bir beyzbolcu kepine benzeyen daha uygun bir şey bulamamıştı.

Binbaşı çadırından dışarı adım atınca, Ace :

- «Haz'roool ! » diye bağırdı.

Corrigan kırmızı ipekli ropdöşambırına sıkıca sa

r-ındı. adımlarını hızlandırdı. Elleri arkasında, deniz

piyadelerinin dizisi bo'yunca yürüdü . Suki'nin cinfü1de

durdu : «Ne olduğunu sanıyorsun ?» diye sord�1.

:

Suki çıplak göğsünü ileri verdi. Çenesini iç::ri

çekti ve dimdik ileri baktı.

Corrigan : «Bir deniz piyadesisin, » diye devam etti. «Bunu aklından çıkı;ı.rma Deniz piyadesi arması nı taşımak iGtiyorsan, bunu temiz tutman gerek. »

--- «Arma mı dediniz, efendim ?» diye söyienen

Suki, üzerindeki tek giyecek eşyası olan yüzme şortun;:. baktı.

Filipinlinin göğsündeki dövmeyi dürten Corrigan : «Göğsündeki şu şey nedir?» diye sordu.

- «Haa, şunu mu söylüyorsunuz, efendim ?»

Binbaşı : «Evet,» dedi. «Onu temizle, üzerine yumurta dökmüşşün. » Sonra garip, dehşet verici kılıklariyle öylece duran gruba baktı. Bayrak direğine doğru ilerledi. Direğin önünde durup döndü. «Amerikan Deniz Piyade Birliklerinin, ordudaki herhangi bir sınıftan daha etkileyici geçmişi vardır,» diye devam etti. «Bunun devam etmesini isterim. Son zamanlarda, doğuştan falsolu olmayı da aşan bazı sakatlıklar belirmeğe başladı. Böyle bir şeye müsaade edemem. Bu andan itibaren meseleyi önemle ele alıyor ve . . . »

Bir ses, «doğum sakatlıklarını da düzeltiyor musunuz ?» diye sordu .

Binbaşı şöyle bir baktı : «Gönüllü olarak, gelecek hafta açık arazi yüz numaralarının temizliği görevini kabullendiğin için teşekkürler, Deniz Piyadesi Morelli,» dedi. « Söylediğim gibi, Adadaki başıboşlu

ğa bir son vereceğim. Bu Ada üzerinde her şeyin düzenli, örgütlenmiş olarak yapılmasına bakacağım.

Balığa çıkacaksak, bu iş yolu yordamıyla, en etkin

bir düzenle yapılacak. Güneş banyosu yapıyorsak, belirli disiplin çerçevesinde, usulüyle yapacağız. Basketbol oynarsak, kurallara bağlı kalacağız. Bu imbi

ği yaptığımız zaman da , tam bir asker gibi ya paca

ğız. Hiç bir şey talihe, tesadüflere bırakılmayacak.

Anlaşıldı mı ?»

193

f /13

Teğmen : «Başüstüne, efendim, » dedi.

- «Baş Çavuş Hennessey, bu kampta işlerin nasıl, ne düzenle yürüyeceğini belirleyen emirlerimi, sizlere teftişten sonra iletecek. Aynı zamanda, marangozluktan anlayan, diğer bazı teknik konularda bilgisi, el yatkınlığı olan gönüllüler istiyorum. Kantinde bana bildirsinler. »

Rus balıkçılarının çoğu durumu görmüş, ne olup

bittiğini merak etmişti. Teftişin yapıldığı alanın kıyısında dikilip dolaşıyor, orada olanları gözlüyorlardı. Ace adamlara dağılmalarını söyleyince, Boris

ve Uşakov onun yanına sokuldular.

Uşakov : «Ne oluyor ? » diye sordu.

- «Alkol için bir imbik 'yapacağız. »

- «Alkol mü ? »

- «Evet, kendi içkimizi kendimiz çekeceğiz.»

Rus bilim adamı : «Ne yaptığınızı tam anlamıyla

bilmedikçe, bu tehlikeli bir iş, » dedi. «İçinizde kimyager var mı ?»

- «Hayır, ama, Zeke var. Onun geldiği yerde

yaşayanlar bu işin ustasıdırlar. »

Uşakov : «Binbaşı Corrigan'la bir konuşsam iyi

olacak sanıyorum, » dedi.

_

Kapısının önünde deniz piyadelerinin toplaştığı

Kantine doğru yürüdü. Onu gören Binbaşı elini sallayıp içeri çağırdı.

- «Merhaba, Uşa. Bir isteğin mi var ? »

- «Şu içki işine yardım etmek istiyorum. Üni-

versitede bu konuyla ilgili dersler oku,dum. Gereken

dikkat gösterilmezse işler yolunda gitmeyebilir. Özellikle ısı çok önemlidir. Belirli bir ısının tutturulması gerek. Yoksa insanı öldüren, en azından kör eden bir

şey elde edilir. »

Corrigan : «İsteğin kabul edildi,» karşılığını verdi. (:Seni çekim şefi yapıyorum. Cinci Jim'in gereken anlayışı göstereceğine eminim. »

Uşakov düşünceli görünü:yordu. «Bu işin yapıl-

ması için uygun bir yer bildiğimi sanıyorum,» dedi.

«Yer altı gazlarının sızdığı bir mağara var. Bu gaz

sızıntısı çevreye kötü bir koku yayıyor. Kazanı ateşlemek için gazdan yararlanabiliriz. Kirov' da yeteri kadar bakır boru ve kaynak cihazı var. »

Corrigan : «Mükemmel, » dedi. «İmbiğin 'yapılmasına hemen başlarız. Bu iş senin bakımın altında. yar.ılacak. » Bilimadamına bakıp gülümsedi ve «deniz piyadeleri hakkında yeteri kadar bilgi sahibi değilsin, » diye ekledi.

Uşakov içtenlikle itiraf etti :

- «Doğrusunu söylemek gerekirse, evet.»

- «Onlar ordumuzun en zorlu, en kalın derili

askerleridir. Sadece kendi subaylarını dinlerler. » Corrigan, öteye doğru baktı ve Hennesey'e gelmesi için işaret etti. «Çavuş, Profesör Uşakov'u Amerikan Deniz Pi'yade Birliklerine fahri yüzbaşı yaptığımı bütün çocuklara açıklamanı istiyorum. Damıtma işinin kitaba uygun şekilde yürütülmesine bakacak. Bu işlemle ilgili konularda tüm istekleri kesenkes yerine getirilmeli. »

Damıtıcı cihazın yapılması sona erinceye kadar,

Boris ahçılık görevini tek başına yüklendi. Zeke, cihazın yapılmasında çalışanların teknik danışmanı durumunda'ydı. Dmitri Kirov'da, biraz dikkatli gözlerin hemen farkedeceği bazı kayıplar oldu. Makineleri balıkçı gemisinin güvertesinden yine aşağıya indirildi.

Yanan, akkor kesilen metal levhalardan kıvılcımlar

uçuştu.

Zeke her şeyin kusursuz olması bakımından alabildiğine titizdi. Büyük bakır kazana her mafsal titiz bir dikkatle kaynak yapıldı. Kazanın üst kısmına ulaşan parlak bakır rekorlar (*) özenle kıvrıldılar.

Büyükçe bir bobin şeklind� ondüle verilen incecik boru'yla, deniz suyu kullanılan soğutma tankına bağlan-

(*) İnce boru. - Ç. N.

tı sağfandı. Borular, bur.adan içkinin şişelere doldurulacağı hazneye doğru uzanıyordu.

Kocaman, ışıl ışıl göz alan cihaz, seyyar sehpalar ve takozların yardımıyla, gaz sızıntısının oldu

ğu mağaramsı kovuğa taşındı. Isı derecesi, a teçı üstündeki kazanın uygun bir yerine bağlantılı göstericiyle kontrol ediliyordu, Soğutma tankı için gerekli taze deniz suyu küçük bir el tulumbasının aracılığıyla

sağlanmaktaydı. Bir işe yaramayan, tortulu kalıntının akıp gitmesi için geniş lastik bir boru da unutulmamıştı. Rus balıkçı gemisinden çekilen kablolarla, mağamnın ışıklandırılması için gerekli elektrik akımı getirildi. Cipin lastiği sökülmüş tekerleklerinden biri kasnak yerine kullanılarak, havalandırma tertibatı yapıldı. Gerçekleştirilen iş, kaçak viski yapımı tarihinde eşi benzeri bulunmayan ,bir teknik harikasıydı. Zeke'nin yedi kuşak geçmişi onun gibi bir toruna sahip olmakla öğünebilirdi. En sonunda ger

çek Mehtap Suyu yapımcılarının töresine uyarak,

mağara deniz piyadelerinin ağı, kaya parçaları, dallar ve yosunla kamufle edildi.

Bir yanda damıtma cihazı tamamlanırken, Boris de Zeke'nin talimatına uyup, kaynar suyla sterilize edilmiş kaplara doldurduğu malzemeyi Adanın uzak bir köşesinde mayalaşmaya bırakmıştı.

Yemek için kullanılan her sebzenin kabuğu, kökü, sapı bu kaplara dolduruldu. Birkaç gün sonra, kızgın güneşin etkisiyle bir volkanın levhaları gibi

fokurdamağa başladılar.

Damıtma cihazının yapılması, Adanın tarihinde

buyük ölçüde işbirliğinin ilk deneyiydi. Cihazın yapımında ve çekim için hazırlanan malzemede faal görevi olmayanlar bile çevreden uzak tutulamiyordu. Tek çocuklarının doğumunu sabırsızlıkla bekleyen, aklını

fikrini başka işe vermeyen babalara dönmüşlerdi.

Sonunda damıtma cihazı hazırlandı. Şimdi ma

ğar,anın içi bir mahzenden çok bir kliniğe benziyor-

du. Beyaza boyanmış taş duvarlar floresans tüplerinin parlak ışığını yansıtıyordu. Zemin hindistan cevizi kabuğunun lifiyle örtülmüş, daha önce de düzlenmişti. G�zleri parlayarak damıtma cihazının başında duran Uşakov, kendinden başkasını dinlemeyen, ehlileştirmiş olduğu canavarıyla 'yanyana resim çektiren çılgın bir bilim adamını andırıyordu. Zeke'ye :

- «Tamamdır, » dedi. «Çalışmağa hazır olduğunu sanıyorum. Malzemeyi getir. »

İlk varil mağaranın içine yuvarlandı. Varildekiler kazana aktarıldı. Çevreye yayılan koku, sızıntı gazın kokusundan beş beterdi. Uşakov gerekli ayarlamaları 'yaptı, sonra : «Binbaşıyı çağır, » dedi.

Corrigan açık seçik yüzüne yansımış bir heyecanla geldi. Uşakov: «Gazın ateşlenmesi için hazır,»

dedi. «Bu iş sana düşer. »

Adamlar birbirine seslenip çağırdılar. Mağaranın

girişinde sessiz bir dizi meydana getirdiler. Tüm Ada

sakinleri oradaydı. Cinci Jim Rhodes :

- «Günün önem ve anlamını belirtecek bir konuşma,» diye hatırlattı Corrigan : «Bunu sen yap, » dedi.

Rhodes gırtlağını temizlercesine öksürdü, peru

ğunu düzeltti. Kalabalığa dönüp söze başladı : «Her

ülkenin tarihinde gerçek uygarlık yolunda ilk adımın

atıldığı bir an vardır . . . »

Kalabalığın arasından bir ses yükseldi.

- «Şunu ateşleyiver gitsin. »

Rhodes duymamazlıktan gelerek devam

etti :

«Bu Adayı yeniden isimlendirmek gerekse, Cennet

Ada demek yeridir. İnsan ruhunun cilası, her derdin

devası olan alkolün yapımı ve üretimi için, beşeri ve

doğal bütün kaynaklarını kullanan, dünya üzerinde

ilk kez bu onuru kazanan ülke . . . »

Aynı ses, «Tanrı aşkına şunu ateşle» diye diretti. Rhodes elini cebine attı. Çakmağını çıkardı. Kolunun uzunluğunca kendinden uzak tutup bastı. Corri-
197

gan bir tomar kağıdı rulo halinde kıvırıp, ölgün aleve tuttu. Adamlar soluk bile almıyorlardı. Binbaşı döndü, kağıttan meşaleyi cihazın altındaki yere sokuşturdu. Ateşlenen gaz keskin bir tıslamayla parladı . Bakır kazanın yanlarını mavimsi alevler öptü. Işıldayan duvarlar donuklaştı. Kalabalıktan çoşkulu bağ·

rışmalar koptu. U şakov görevini yerine getirmiş bir

kimsenin kıvancıyla gülümsedi.

Clancy : «Bir şey eksik,» diye söylendi.

- «Nedir o ?»

- «Kazanın çevresinde üç büyücü . . . »

Kalabalık mağarayı terketmek için gönülsüzdü .

.Akşamın en ufak bir esinti hissedilmeyen sıcağında,

mağaranın girişine yakın kayalar.a oturdular. Bakır

borunun ucundan şişeye ilk içki damlasının düşmesi

için saatler geçmesi gerektiğini biliyorlardı ama, bu

iş gerçekleştiği an orada bulunmak istiyorlardı. Oturup, Mişa'nın balalaykasının eşliğiyle şarkılar söylediler. Boris, tepsi tepsi, maşrapalar dolusu kahve ve jambonlu, tombul sandöviçler getirdi. Cipin motörü

düzenli bir vurmayla çalışıyordu. Mağaradan gelen

koku açık havada yayılıp hissedilmez olmuştu. Kokunun kaynağı, mayalaşmış her cins sebze küspesiydi. Rhodes'in fikrince, bu koku dünyanın en güzel, en pahalı parfümünden de üstündü.

Uşakov : «Isı derecesini kontrolda çok dikkatli

olmalısın,» dedi. «Çok düşük ısıyla bir şey elde edemeyiz. Çok yüksek ısı da tüm çabalarımızı mahveder. »

Zeke gözleri ısı göstericide oturdu.

- «Halen tam kararında,» dedi.

Uşakov görevlilere : «Bu düzeyde tutun,» dedi.

Isı biraz yükselir gibi olunca, cihazın ayaklarını hafifçe yükselttiler. Isı, bilim adamının gösterici il.zerinde kırmızı boyayla ektiği çizgiye düştü. «Tamam, şimdi iyi. »

Suki : «Hey, millet,» diye bağırdı. «Bakın, şura-

ya bakın. »

Şişenin ağzına doğru kıvrılan ince bakır borunun

ucunu gösterdi. Davranıp mağaraya koşan adamlar

arasında bir itişme oldu. Suki heyecanla, bir kez daha : «Bakın, » dedi.

Baktılar. Borunun ucunda renksiz içkbin küçük

bir damlası şekillenmeğe haşlıyordu. Yavaşça kabardı, dolgunlaştı. Borunun ucundan sarkacak kadar ağırlaştı. Sonunda sessizce şişenin dibine düştü. İkinci damla oluşmağa başladı.

Adamlar neşeyle bağrıştılar. Rhodes :

«Ah, » dedi. «Hayat suyu . . . »

-

Damlalar bir sızıntı halini aldı Şişenin dibi ör

.

tüldü. Geçen zamanla dolmağa başladı. Sabahleyin

ellerinde dolu dolu üç şişe vardı. İki, üç saatten fazla

uyumamış olan Rhodes : «Denediniz mi ? Tadına bakıldı mı ?» diye sordu.

Damıtma işinde görevliler gece boyunca çalışmışlardı. Usakov:

- ;Henüz denemedik,» dedi. «Önce bir test gerek. »

Corrigan ve Rhodes, üç şişeyi gün ışığına çıkardılar. Mağaranın bunaltıcı sıcağından sonra dışarısı bayağı serin geldi. Şişeleri düz bir kayanın üzerine

koydular. Corrigan : «Görünüşü kusursuz,» dedi.

Uşakov : « Çok kuvvetli, daha doğrusu sert oldu

ğunu sanıyorum, » dedi. «Bana bir bardak verin, lütfen. » Renksiz sıvıdan bir ölçek aldı. Beyaz ceketinin göğüs cebinden küçük bir hidrometre çıkardı. Bardağın içine daldırdı. Termometreye bakan bir doktor gibi, hidrometreyi dikkatle inceledi. «Doksan dokuz

derece onda altı alkol,» diye devam etti. «Çok iyi.

Saf alkol. Fakat çok sert sayılır. Yarı yarıya düşürmeliyiz. Bu haliyle, gırtlak ve mide dokusu hücrelerini kıyasıya yakar. »

Zeke: «Üh, kolayı var,» dedi. «Benden greyfrut,

ananas, domates suyu, kutu sütü ve Koka-Kola çok

Dilediğimiz çeşniyi verebiliriz.»

Corrigan başını salladı.

- «Meyva suları işimizi görür. »

Bardaktaki içkiyi tekrar şişeye döktüler ve şişeleri Kantine götürdüler. On beş dakika sonra altı şi

ı;;e iç:kileri vardı. Her içki şişesine iki şişe meyva suyu

katılmıştı. Deneme grubu Uşakov ve Rhodes'den ku

. uluydu. Adam başına küçük bir bardak içki dolduruldu.

Uşakov : «Ben tadına bakıyorum, » dedi. Barda

ğındaki içkiyi yudumladı. Sonra bir yudumda içti.

«Hala çok sert, fakat iyi. »

Ötekiler de kendi paylarına düşeni içtiler. İçkinin hafif madensi bir tadı vardı ama, rahatça içilebiliyordu. Sertliğine gelince, gerçekten yumruk gibiydi. Gözleri nemlenen Rhodes :

- «Cinden sert olmalı,» dedi.

C0rrigan : «Bourbon (*) dan bile sert,» diye söy-

lendi.

Suki başını salladı.

- «Birer tane daha var mısınız ?»

Corrigan : «Bu cihazla hergün ne kadar içki e�de

edilebileceğini d�ünüyorsun ?» diye sordu.

Uşakov : «Altı ile sekiz arası, » dedi.

- «Tamam. Birkaç şişelik stok yapıncaya kadar günde iki ölçek içki tayını yeterlidir. »

Rhodes bile b u öneriye karşı çıkmadı.

O akşam Bozkaya'da nöbet ve güvenlik kontrolları sıkı tutuldu. Korunmasında titizlik gösterdikleri sınır değil, «Kırk Haramilerin Mağarası»ydı. Ruslar

ve Amerikalılar sırayla nöbet tuttular. Bu işi, dikenli telden çitin başında tuttukları nöbet kadar ciddiye almışlardı. Uşakov ve Corrigan hariç, giriş izni olmayan hiç kimse elini kolunu sallayarak mağaraya giremiyordu. Mağarada çalışan ekipler bile çıkışta sı-

(*) Bir viski türü. - Ç. N.

kı sıkı aranıyorlardı. Nöbetçilere gece yarısı fazladan bir içki tayını verildiği için, gece nöbetleri herkesin can attığı bir görev olup çıktı. Geri kalanlar, sabah kahvesiyle ve gece olmak üzere iki tayınla yetinmek zorundaydılar. Corrigan'ın kurduğu düzenin dışına çıkılmadı. Kaçamak yapmağa kalkışan

olmadı. Mağaradaki stok fazlalaşınca, içki tayını da

arttı. Hafta sonunda, meyva suyu katılmış içkiyle dolu hemen hemen altmış şişelik bir stokları vardı.

Corrigan'ı düşündüren sorun, içkiyi adamlara

nasıl bir düzenle vereceğini kestirememesiydi. Para

karşılığında satamazdı. Adamların içkiyi kolayca alabilmelerini de istemiyordu. İçlerinden çoğunun parası yoktu. Aklını kurcalayıp duran sorunu Vorolokov'a danıştı. Rus bu soruna hemen çözüm yolu buldu.

Adada yapılan her iş, yerine getirilen her görev

belirli puanlarla değerlendirilecek, bu puanlar karşılığında bir bardak ya da yarım şişe içki verilecekti.

Bir istakoz yakalamanın karşılığı beş puandı . Beş puana da bir bardak içki alınabilirdi. Arazi yüznumaralarının temizlenmesi, iki istakoz yakalamakla eş

tutuluyordu. Yarım şişe içki almak için damıtma cihazında iki gece çalışmak yeterliydi. Kamp çevresindeki bütün normal işler ve görevler de puanlarla de

ğerlendirilmişti.

Damıtma cihazının çalışmağa başlaması Adada

gerçek anlamıyla demokratik bir düzenin doğmasını

sağladı. Subaylar da içki ihtiyaçlarını karşılayacak

puan kazanmanın gereğini hissettiler. Fakat bunu

nasıl yapacaklarını bir türlü kestiremedielr. Collins

bir öneride bulundu.

- «Uzun süredir, bazı işlerin yürütülmesi için

bir kurulun varlığına ihtiyaç duyduğumuz muhakkak. Devamlı, dezişmeyen işlemler belirli kurallarla düzene sokulmalı. »

Vorolokov ve Corrigan ona baktılar. Akşam ye-

meğini henüz bitirmişlerdi. Gece tayınını içiyorlardı.

Collins : «Gemi ve askeri kampa ilişkin konularda, subaylar başlangıçtan beri süregeldiği gibi davranırlar, fakat karma bir topluluk olarak işleri bütün halinde yürütecek bir komiteye ihtiyaç var,» diye devam etti. «Neden böyle bir komite seçmeyelim ?»

'Şimdiye kadar kimse bunu akıl etmemişti. Bir

seçim yapılmasına karar verdiler. Collins boş kağıtları dağıttı. Herkese iki aday belirtmesi söylendi.

Hennessey ve Uşakov'la birlikte kendilerinin seçilmesi, Corrigan'la Vorolokov'u rahatlattı. Dört kişilik kurul, ilk toplantısını kamu oyuna açık yaptı.

Düzlük kayada uzun bir masanın başına oturdular.

Ada halkı onların çevresinde, kayaların üzerinde yer

aldı. Tam anlamıyla usullere uygun bir toplantıydı

bu. Bir Başkan seçmeyi kararlaştırdılar. Oy birl:ğiyle Albert'i seçtiler. Collins de Kurulun Yazıcı Üyesi oldu.

Adalılara komitenin tüm amaçlarını açıkladılar.

Askeri düzen bir yana, Adanın her işini düzenleyip

Y.Öneteceklerdi. İçki damıtımı da bu i�lerin arasındaydı. Anlaşmazlıkların çözümlenmesi, şikayetlerin karşılanması, cevaplandırılması ve öneriler üzerinde

durmak Kurulun işiydi. Daha fazla puan kazanmak

için işlerin, görevlerin belirli kişlier tarafından tekele

alınmasını önlemek amacı'yla bir düzenleme yapıldı.

Saşa'nın önerisiyle, ödül niteliğinde puan verme 6istemi kabul edildi.

Ödül puanlar, Adadaki hayatın daha düz�ne kavuşması, gelişmesi yolunda yaratıcı, yapıcı fikirlPr, öneriler ileri süren kadın, erkek herkese verilecekti.

İlk jesti Vorolokov yaptı. Gemisindeki sıcak duşları

Batılıların da hizmetine sundu.

- «Ayrıca, yemekhanemizi ve gemimizi seı·best

giriş çıkışa açıyorum. Zi'yaret edilmesini istediğim

bazı özel bölgeler bunun dışında kalacak tabii. Söz·

konusu yerleri ayrıca belirteceğim. �'

Corrigan Rus kaptana teşekkür etti.

- «İsteğinizin kesinlikle yerine getirileceğfoi

garanti ederim . Karşılığında, Adanın bu kesimi de

sizlere açıktır. »

Rhodes'e göre bütün bunlar formalite gereği söy·

lenmiş sözlerdi. Son birkaç haftadır adamlar her iki

kesime serbestçe girip çıkıyorlardı zaten. Kurulan

düzen tıkır tıkır çalıştı. Temmuz sonunun kızgın gU.

neşi altında, herkesin dilediğini yapması için bol bol

zaman vardı. Zeke'ye ve Boris'e yardım için yrni

adamlar görevlendirildi. Adadaki hayat daha eli yüzü düzgün bir hal aldı. Kurulan ekipler, düzlükteki kaya parçalarını ortadan kaldırdılar. Bu kayalar yüzülen bölgenin dışına atıldı. Kıyı belirli bir mes-:ı.feye kadar yosunlardan temizlendi. Disiplin ve düzenle

çalışan balıkçılar, Rus g.emisinin buzluklannı tıkabasa doldurdular. Bir iskele inşa edildi. Sporlar orga ·

nize düzene sokuldu. Rus gemisinin marangozu olan

Lev, günlük su kayağı dersleri vermeğe başlayan Ace

için su kayakları yaptı.

Yemeklerden sonra Suki'nin İgor'a verdiği judJ

dersleri, Adalıları çevresinde toplayan neşeli bir meş ·

gale oluyordu. Genç Kazak yetenekli bir öğrenciydi

ama, derslerin İgor'a judo öğretmek için mi yoksa

Suki'nin formdan düşmemesi amacıyla mı verildiğini

kimse bilmiyordu. Bu derslerden en çok yakınan, sağlık görevlisi Zeke"ydi. Zamanının ve ecza dolabındaki malzemenin çoğunu, judo heveslisi Rusa harcıyordu.

Morelli beyzbol derslerine başladı. Ruslar bu

spordan çok hoşlandılar, fakat Morelli'nin derdi Rho·

des'di. Beyzbol sopasını kriket oynuyormuş gibi tu··

üm Rhodes göstermelik Lord pozları takınıyor, tekmil kuralları kulak arkası ediyordu.

İçki pu.anlarla sağlandığı için, Ruslar ve Ameri ·

kalılar p'1 l".::ıarını geceler boyu süren kağıt ovunlarır.�:

\"atırıyorlardı. Ruslar, yarım şişe içki karşıLğında

bir karton Amerikan sigarası sağlayabileceklerini

öğrendiler. Amerikalılar da yarım düzine şişe bedeli

puana karşılık, en iyi cins Sovyet fotoğraf makinelerini, dürbünlerini almağa başladılar.

Damıtma cihazı hiç aksamaksızın ruhların cilasını çekmeğe devam ediyordu. Amerikalılar daha fazla meyva ve sebze gönderilmesi için iki kez telsiz konuşması yaptılar. Corrigan, bu isteğin skorpite kar

şı bir korunma olduğunu ileri sürdü. Adanın üstünde alçaktan uçan uçak istenilen şeyleri attı. Sandıklar yine Rus kesimine düştü ama, bu kez bir şey farketmezdi.

Günün en keyifli saatleri akşam üstleriydi. Bıkıp yorulmaksızın deneyler yapan Uşakov şimdi daha iyi nitelikte içki üretimini sağlamıştı. Bazı şeylerin eklenmesiyleiçkinin o madensi tadı giderildi. Ak

şam yemeğinden sonra adamlar Rus gemisinde, ya

da Amerikalıların kantininde toplanı'yorlardL Konu

şup şakalaşıyor, şarkılar söylüyor, içiyorlardı. Güneş

batarken tek borazan sesiyle üç bayrak birden indiriliyordu. Adanın batı kesiminde Yıldızlı ve çubuklu bayrak, Rus gemisinin direğindeki Sovyet bayrağı ve

Adanın yeni Hükümetine Victoria ile Taliya'nın armağanı olan, kısa bir direğe çekilmiş, deniz mavisi zemin üzerinde beyaz bir deniz minaresi işlemeli bayrak . . .

Başbakan Kırmızı Telefonda yine Amerika Başkanıyla konuşuyordu.

- «Göndermiş olduğunuz kaktüs mü ? Oh, evet.

çok iyi durumda. Hayır, bir başkasına ihtiyaç yok

Teşekkür ederim. »

Atlantik aşırı hat ansızın öldü. Başbakan ahi·

zeyi 'yerine bıraktı ve çalışma odasının penceresine

gitti. Kaktüsün en üst ucu gözleriyle aynı düzeydey·

di. Eğildi, dikenlerden dikkatle sakınarak pencereden

sarktı. Dokuz metre aşağıdaki bahçıvana seslendi :

«Hayır oradayken, kaktüsün köküne birkaç

teneke su boca et. »

13

Kantinin arkasında bir itişip kakışma olduğu izlenimi veren sesler geldi. Sonra bir bağırma işitildi.

- «Seni kaltak. Bir meşin ens0yi (*) ısırır mısın ? Şimdi seni seviyorum de, bakalım. Yoksa seni doğduğuna pişman ederim. »

Zeke'nin kızgın sesi, teftiş alanında güneş banyosu görevini yerine getiren Morelli ve Hennessey' -

nin irkilmesine sebep olmuştu. Morelli :

- «Hey büyük Tanrım, » dedi. «Zeke'ye ne oldu ?

Vicky'i kıyasıya dövüyor. »

Bu esnada bir bağırma daha yükseldi. Hennesse'y :

- «Ona engel olacağım» dedi. Yerinden fırlayıp

koştu. Yalınayak koşa koşa kantinin arkasına saptı.

Kan damlayan bir parmağını öteki elinin parmakları arasında tutan Zeke, eski bir Coca-Cola ka·

sasının içine bakıyordu.

- «Güzel çocuk de, bakalım. » Kasadan ses gelmedi. Zeke, «konuş, » diye bağırdı. «Seni inatçı kuş . »

Uzun boylu Kentucky'Iinin yanında duran Hennessey, dibine saman döşenmiş olan kasaya baktı.

- «Bir papağan . . . Nereden buldun ?»

Zeke : «Deniz kenarında otururken buldum,» dedi. «Tüyleri 'yağa batmıştı. Güzelce yıkadım. Güzel değil mi ? .. Yalnız fena ısırıyor. »

Kırmızı-turuncu kıvrık gagaya bakan Henne.ssey,

daha yakın mesafeye girmenin akıl karı olmayacağı-

(*) Deniz piyadelerinin, zorlu, rJişkin asker olduklarım

belirtmek için kendileri hakkında kullandıkları bir deyim. Ç.N.

m hesanladı. Zeke :

-- «Ona konuşmasını öğretip sonra Vicky'e vereceğim, » dedi. «Arkadaşlık etmesi için. Fakat komışmamakta ayak diriyor. »

- «Belki biraz tembel bir öğrencidir.»

- «Belki de Fransız. Temiz Amerikancayı anla

mamasından belli. »

Hennessey : «Bonjur, » dedi. Kuş boncuk gözleriyle yan yan ona baktı. Turuncu bacaklarının üsf:ünde sıçradı. «Garip bacaklı bir papağan. »

Zeke : «Bacağına ne olmuş ?» diye sordu.

- «Ayaklarına bak, kaz ayağı gibi. »

Zeke : « Eh, » dedi. «Ne var yani ? Papağanların

ayağı kaz ayağına benzeyemez mi ?»

Hennessey : «Yüzen papağanların ayağı benzeyebilir ama, o tür papağan olduğunu sanmıyorum. »

- «Belki babası ördekti. » Zeke, o esnada kampı teftişe çıkmış olan Corrigan'a seslendi : «Binba şım . . . »

Corrigan onların yanına geldi.

-· «Ne var o kasanın içinde ?»

--- <;Ben de onun ne olduğ·unu soracaktım. efen-

dim. Biraz papağana benziyor ama . . . »

Corrigan kasanın içine baktı.

- «Nerede buldun bunu ?»

- «Deniz kenarında. Yağa batmıştı. Ona konuş-

mayı öğreteceğim . »

Binbaşı : «Yine yüzmeyi öğretsen daha iyi olur, »

dedi. «Albatros türünden bir kuş bu.»

Zeke : «Alhatros mu ?» diye sordu.

Corrigan : « Evet, » dedi. «Martı gibi bir kuş. »

- «Bin-baş1m.»> Morelli, kantinin köşe:ıi ne koş

tu. «Ziyaretçilerimiz var, bakın. » Denizi g-österiyordu. Küçük bir tekne süratle Adaya yaklaşmakb'ydı.

Corrigan düzlüğe doğnı koştu : «Çab�ık hf·rkesj

toplayın. »

Borazancı yüzmekte olduğu denizden çıktı. Sil

206

kine silkine koştu. Borazanı almak için çadırına daldı. Dizlerinin üzerinde dışarı çıktı. Bir yandan ,ztoplan» borusunu çalarken, hala dizlerinin üzerinde :eftiş alanına doğru yürüyordu. Adamlar ne iş yarıyor larsa bıraktılar. Ruslar ve Amerikalılar koşarak geldiler.

Vorolokov soluk soluğaydı. «Ne var ? Ne oluyor? »

- «Ziyaretçiler . . . Dikenli telin gerisine çek�lin.

Aşağı yukarı savaş halindeymişiz gibi davl·anmalıyız. Bizi o durumda sanıyorlar. »

Vorolokov balıkçı gemisine doğru koştu. A 'iamlarına bağırıyordu. Corrigan: «Kapıyı kapayın, �, diye seslendi. «Füze atıcının üstünü açın. Giyinip siEthlarınızı alın. Hey, sen . . · » Morelli'yi gösteriyordu. «Nöbete, çabuk. »

Bir yandan da, motordakilerin dürbünü olmaması için dua ediyordu. Yarı çıplak deniz piyadeleri bir bir, sürünürcesine çadırlarına girdiler. Tekrar dışarı çıktıklarında, giysiler.ini düğmeliyor, botlarının bağını bağlıyorlardı. Füze atıcının örtüsü birkaç saniye içinde alındı. Ace :

- «Geminin burnuna nişan alın,» diye bağırdı.

«Hey, sizinkini de eski yerine çıkarın. Doldurun şunu. »

Füze kasaları sürüklenerek getirildi. Füzeler atıcıya taşındı. Ace bağırmağa devam ediyordu :

- «Onu kullanmak üzereymişiz izlenimi vermeli. »

Adamlar füze atıcının çevresinde diz çöktüler.

Ace, köprü üzerinde duran Vorolokov'a seslendi :

«Oradan nasıl görünüyor ?»

Rus kaptan «tamamdır» gibilerden baş parm.a

ğını kaldırdı.

- «Mükemmel, fakat tetiğe el atmasınlar. ,>

Hennessey : «Morelli,» diye bağırdı. «Pantolonunun düğmelerini ilikle. Gerçek bir deniz piyadesi 207

gibi görünrneğe çalış. At şu sigarayı ağzından. »

Binbaşı, Zeke'ye : «Kantindeki şişeleri sakla, Zeke, » dedi. «Burası savaş bölgesi. Gerçekten hareket halindeymişiz gibi göl'ünmeliyiz. »

Rus kesiminde, roketin kızıl, konik burnu yine

köprünün yanında belirdi. Tehdit edici bir görünüşle dokuz metre kadar yükseldi. Vorolokov, geminin baş tarafına bir ağır makineli oturttu. Gözcü, kulesine tırmanan Saşa, deniz piyadelerinin kurumağa asılmış çamaşırlarını topladı. Alelacele toparladığı

çamaşırları bir yastık yerine kullanıp, makineli tüfeğin başına oturdu. Tombul Rasputin çöp varilinin başından uzaklaştırıldı. Lev iki kesimi ayıran sınırda, ardında Rasputin'le nöbet tutmağa başladı. Mişa ve Ace, dikenli

telden engeli eski yerine ittiler. Kayaların yarığına 'yine metal kazıklar çakıldı. Ace, Mi

şa'ya bakarak gülümsedi.

- «Şimdilik hoşça kal, Mişa. Yine görüşürüz. »

Hızla yaklaşan motorda «Yıldızlar v e Çubuklar»

uçuşuyordu. Şimdi Adaya sadece elli metre mesafedeydi. Corrigan, Ace'e yavaşça : «:Unuttuğumuz herhangi bir şey varsa artık çok geç,» dedi. Sonra, «hey, görevliler,» diye bağırdı, «çabuk kıyıya inip şu motcrdakilere yardım edin. »

Morelli : « Suki, » dedi. «'Şuraya bakın, efendim. »

Corrigan, deniz piyadesinin eliyle gösterdiği yö

�ıe baktı. !riyan Filipinli, Dmitri Kirov'un ip merdiveninden aşağı kayıyordu. Amerikan bayrağını taşıyan motorun yaklaştığını ve Adadaki ani değişikli

ğı gördü. Tekrar tırmanmağa başladı.

Corrigan motorun yaklaşmakta olduğu kıyı par

çasına dönerken, sahra yüz numaralarının birinden

çıkan adamı gördü. İnler gibi :

- « Kutsal ineğin kuyruğu, » diye söylendi.

d'gor ... » Binbaşı adeta paniğe kapılmıştı. «Hennes

Fıey, şu erin kılık layafeti düzensiz. » Elini kolunu sallayar.ak Kazağı gö·steriyordu. « Çabuk adını not et, 208

raporunda bildirirsin. »

Hennessey şimşek gibi harekete geçti. Afallamış,

şaşkın bakınan İgor'u yaka paça yakaladı, ite kaka

mutfak çadırına doğru götürdü. Orada : «Şuna bir

üniforma giydir, Zeke,» dedi. «Göz önünden de uzak

tut. »

Bu esnada motor kıyıya varmıştı. Tipik büytikbaba görüntişlü, dudaklarına profesyonel bir gülümseme takınmış öylece oturan adamın çevresini silahlı Amerikan denizcileri kuşatmıştı. Corrigan'a :

- «Merhaba, » diye seslendi. «Evlatlarımı gör meğe geldim. >.>

«Oh, hayır. Alabama'nın Ateş Topu olamaz,» diye düşünen Corrigan, bunu açığa vermeyen bir tavırla ziyaretçiyi selamladı.

-- «Sizi tekrar gördüğüme sevindim, efendim.»

Senatör Alvin Bernard Courtney Soupe-Senatodaki namıyla Alfabe-genç bir denizcinin kolundan desteklenerek motorun yan tarafından kıyıya atladl.

Geniş adımlarla yürürken tombul elini öne doğru

uzattı. Birkaç adım gerisinden fotoğraf makinesi ta

şıyan bir deniz subayı geliyordu. Deklanşörün kuru

tıkırtılarıyla, Alfabe'nin ileri hatlardaki ziyaretini

resmi kanallardan-Amerikan Basınına iletecek sahneler tespit ediliyordu.

Senatör Soupe, Corrigan'ın elini iki eliyle kavradı. Sonra bir kolunu Binbaşının omuzuna attı.

- «Memlekettekilerin sizleri düşündüğünü bütün çocukların bilmesi gerek. Mükemmel bir iş 'yapıyorsunuz. Bir avuç zorlu Amerikan genci. Hür Dünyaya karşı yapılan meydan okumaya göğüs geriyor.

Sizlerle iftihar ediyoruz. Bana ortalığı gezdil'. Her

şeyi görmek isterim. Herkesi tanımak istiyorum. İleri hatlarda unutulmuş değilsiniz. Memlekete dönünce herkese sizden söz edeceğim. »

Corrigan : «Burada olduğunuza çok memnunuz,

efendim, dedi Sonra memlekette seçim yılının ge-

-

Up çattığmı hatırladı.

- «Sizlerin burada hayli zorlu zamanlar g�irdiğinizi işittim. Çocuklar nasıl karşıladılar?»

Corrigan : «Daima neşeli ve ruhlarındaki çoşkunluk hiç silinmeksizin, efendim,» diyerek gerçeği dile getirmiş oldu.

- «Ya kızıllar ?»

- «Bizi pek uğraştırmalarına fırsat vermedik.

Bir bakıma, şişeye kapatılmış cin durumundaydılar. »

- «Mükemmel, mükemmel. Sınır bur.ası mı ? Şu

da bir Rus mu ?» Senatör, tekrar eski yerine çekilmiş olan dikenli telden çiti işaret ediyordu.

Nöbet tutan Lev ters ters baktı. Zinciri çekip

tombul Rasputin'i ayağa kaldırdı. Geri planda duran

Zeke'yi gören köpek ileri atılır gibi yaptı. Lev de aynı anda onun yerine havladı. Senatör Soupe :

- «Aman Tanrım,» dedi. «Düpedüz bir canavar

bu. »

- «Gerçek bir kaatil, efendim. Bir gece Teğmene çadırında saldırdı. Onunla başetmek için çekmediğimiz kalmadı. Ertesi sabah dikenli tele kadar kan izleri görünüyordu. O günden beri mesele çıkarmadı. » Bunları söyleyen Corrigan, dikenli telin öte tarafındaki Lev'e göz kırptı, Deklanşörün tıkırtıları şimdi daha tekdüze bir hal almıştı. Sadece fotoğrafları çeken subay makarayı çevirirken kesiliyordu.

Silahını kuşanmış Morelli dikenli telin yanındaydı. Çaktırmadan ciklet çiğniyor ve bir kurşun askerin çizgileri alabildiğine keskin, katı 'yüzüyle sınıra doğ·

ru bakıyordu. Soupe :

- «Uzun süreden beri mi nöbette, asker ?» diye sordu.

- «Bütün gece nöbet tuttum, efendim. Öte taraftakiler tek durmuyorlar.»

- «Mükemmel, mükemmel . » Soupe, fotoğrafçıya

döndü «Bu erle birlikte benim bir resmimi çekin. »

Tekrar Morelliye baktı. «Seni tanıdığıma memnun ol-

dum, evlat, dedi. Deniz piyadesinin elini sımsıkı kavradı ve fotoğrafçıya poz verdi. Göbeğini içeri çekmiş, uçuk mavi, ince kumaştan ceketinin önü iyice gerilecek şekilde göğsünü ileri vermişti. Deklanşör bir kez daha tıkırdadı.

Soupe : «Bana her tarafı göster, » dedi. «Görme ·

diğim bir şey kalmasın. »

Corrigan, onu Hennessey'in bir mangaya eğitim

yaptırdığı alana götürdü. Hennessey gürlüyordu :

- «Sol, sağ, sol, geri dön. Sol, sağ, sol, ge--rli

dön. Sol, sağ, sol, ge-rii dön. » Adamlar üç yönde

dokuzar adım atarak, minyatür eğitim alanını fır

dönüyorlardı. Hennessey, «Çok Önemli Kişi»nin yaklaştığını görünce, «Silah omzaaa,» diye bağırdı.

Adamların hali gerçekten etkileyiciydi. Nitekim Soupe de duygulanmıştı.

- «Mükemmel, mükemmel. Daha iyisini görme -

miştim. »

Corrigan : «Teşekkür ederim, efendim, » dedi.

Soupe : «Portakal rengi çadır nedir ?» diye sordu .

Corrigan becerebildiği kadar ciddi görünmeğe

çalışarak :

- «İngilizler,» dedi. «Güvenlik gereği. Dış�rı

çıkmalarına pek müsaade edilmiyor. Onları sık görmeyiz. Çoğunluk çadırlarında kalırlar. Burada iHke lerini temsil ettikleri söylenebilir. «Rhodes'in ortalıkta boy göstermemesi için dua ediyordu.

Hulmkçuyla Collins'in kahvaltıda çok içtiklerini biliyordu.

Corrigan Senatörü Kantine doğru götürmek üıtedi ama, Soupe Amerikan kesiminde tam bir tur a t nıak icin diretti. Roket atıcıvı inceledi. Sahra yüz

numar;,sı bölmelerinin hepsine bir bir girip çıktı. Sı-·

rn sıyla bütün sifonların zincirini çekti. Dizlerinin üstünde birer kişilik çadırlara girdi ve aynı şekilde geri geri çıktı. Fotoğraf makinesi durmaksızın çahşlyordu. PX'.e hayran kaldı. Corrigan her nasılsa or-211

tada kalmış bir Rus dürbününü kaşla göz arasmdaona çaktırmaksızın-bir tezgahın arkasına sokuşturu ·

verdi. Buradan çıkan Senatör mutfak çadırına yöneldi.

Corrigan ürpertiler geçirerek İgor'u hatırladı.

Bir kez daha Senatörü kantine sokmağa çalıştı ama,

yine başaramadı. Başını mutfak çadırı 'yönünde sallayan Soupe : «Ahçıyı görmek istiyorum,» dedi.

Binbaşı son bir umutla :

- «Konuşmanız için onu dışarı çağırtayım,» :tiye önerdi.

- «Hayır, çalışan bir adamı işinden alıkoymak

istemem,» diyen Soupe içeri girdi.

Mutfağın dip tarafında bir taburede İgor başt

önüne eğik oturuyordu. Önündeki kocaman bir yı

ğından aldığı patatesleri kendine has bir usulle, bir

saldırmayla soyup doğruyordu. Bir patates seçti lres ·

kin s1rtlı, acımasız bıçağının önünde tuttu. Altı vuruşla düzgün bir küp biçimi verdi. Etli kabukları özenle yıkadı ve yanında duran malzeme mayalama

kabına koydu. Sadece yemek için kullanılacak her yüzü kare biçimindeki patatesler çevresine dağılmıştı.

Bunların durumuyla pek ilgilenmediği açıktı.

Kazağın sırtında uzun boylu Kentucky'li ahç1-

nın savaş giysilerinden biri vardı. Zeke1nin çelik miğferi hemen hemen İgor'un omuzlarına kadar düş ·

müştü. Ayaklarım botlardan çıkarması için onların

bağını çözmesi gereksizdi. Garip görünüşlü yaratı

ğın önünde dikilen Zeke onu gözden gizlemeğe çahştı.

Soupe : «Ahçı sen misin ?» diye sordu.

- «Evet, efendim. »

Soupe dikkatle ona baktı : «Ne taraftansın,

oğul ?»

- «Kentucky, efendim. »

Senatör, Zeke'nin kaburgalarına şakacıktan hir

dirsek attı.

- «Mehtap Suyu yapıyor musun, oğul ?»

Zeke 'yutkundu. «Başka bir şey yaptığım yok,

efendim »

Senatör, Corrigan'a döndü.

- «Benim Güneyli aslanlar böyledir işte. Tekmil Birleşik Devletlerde mizah duygusu en güçlü kimseler onlardır. » Binbaşı gönülsüz gönülsüz dişlerini gösterdi. Soupe, Zeke'nin ardında sinmiş gibi du ·

ran İgor'u işaret etti. « Ü kim ?»

- «Ü mu? .. Şey o . . . » Corrigan şöyle bir düşüncfü, bir isim hatırlamağa çalıştı ama, kıvıramadı.

«Corrigan,» diye kestirip attı.

Soupe : «Corrigan senin adındı ama,» dedi.

Corrigan başını salladı.

- «Evet. » Kafasının içi karmakarışıktı. Savaşta asla paniğe kapılmamıştı. Şimdi bir mutfak çadı ·

rmda kapılıvermişti işte. «Ü şey . . . Benim teyzem, yani halam . . . Halamın çocuğu. Yeğenim, efendim. » Biraz olsun rahatlamış gibiydi.

Soupe : «Üoo, burada adam kayırmak diye bir

şey yok besbelli\» dedi . «Her bakımdan kusursuz, demok:ra tik bir birliğin başındasınız, Binbaşı. Buraya gel bakalım, oğul.» İgor'a sesleniyordu. « Küçük adın

ne, evlat ?»

İgor : «İgor, » dedi.

- «Garip bir ad. »

İgor yan yan baktı.

- «Mozdok çevresindeki erkeklerin çoğu İgor adını taşır. »

- «Mozdok mu ? »

Corrigan hemen atıldı.

- «Evet, efendim New Jersey yöresindeki Mozdok . »

Soupe : «Bazı Yanki'lerin şivesi insanı şaşırtı· yor,» dedi.

Corrigan Senatör'ün koluna dokundu ve başıyla kapıdan tarafı işaret etti. Soupe onunla birlikte dı şarı çıktı. Orada, Corrigan :

- «Özür dilerim, efendim, » dedi. «Gördüğünüz

er bizim tek kaybımız. Savaş atmosferinin etkisiyle

bu hale geldi. En tehlikeli görevleri gönüllü olarak

kabullenmişti. Sinirleri yıpranmış. Ergeç eskisi gi

bi konuşabileceğine inanıyoruz. Çok cesur bir çocuktur. »

Soupe'un ilgisi büsbütün koyulaşmıştı.

- «Çok zayıf göründü bana. »

Corrigan : «Evet,» dedi. «İlk geldiğinde aynı

üniformayı nasıl dolduruyordu görecektiniz. Halen

ağ·zına lokma koymuyor. Onu mutfakta görevlendirerek yeni bir tedavi yöntemini uyguluyoruz. Zeke onunla ilgileniyor. »

Senatörün gözleri çoşkulu bir vatansevterlikle

parlamıştı.

- «Onun için bir madalya verilmesini önerece··

ğim. » Corrigan: «Hayır, hayır,» diye· atıldı. «Bunu

yapmayın. Her şeyi mahvedersiniz. Demek istediğim,

madalya ona savaşı hatırlatacak. Uyguladığımız tedavi boşa gidebilir.»

Soupe : «Öyleyse beraberimde götürürüm,» dedi.

«Başkan onunla tanışmak isteyecektir. Televizyona

çıkarırım. Milli bir kahraman olur. En iyi tedaviyi

görmesini sağlarım. Öz oğlum gibi bakarım, bundan

gurur duyarım. »

Corrigan n e diyeceğini şaşırdı. İgor'un Birleşik

Devletlerde yaratacağı karışıklığı görür gibi oluyordu. İgor'un Başkanla karşılaşmasını, İgor'un televizyon ekranında görünmesini. Birleşmiş Mil- letler Genel Kurul toplantısında yaptığı konuşmayı, sosyete toplantılarına katıldığını ve İgor'un masaların üzerinde dans ettiğini düşündü. Buzdan bir bıçak yutmuş gibi midesine kramp girdiği için, düşüncelerinin bu yönde dolu dizgin akıp gitmesini önlemeğe çalıştı. Senatörün çoşkunluğuna set çekmenin bir yolunu bulması gerekiyordu.

-

-

- «Bana inanın, efendim. Burada arkadaşlarının

yanında olması onun için daha iyi. Biz huyunu su

yunu biliyor, ona en iyi şekilde bakıyoruz. Üstelik

ona ihtiyacımız var. Tez zamanda eski halini alması�

nı isteriz. »

- «Hayır, ısrar ediyorum. B u çocuğun fedakarlıkları memlekette nasıl bir moral güçlendirme aşısı olacak, düşünsene. » Büsbütiüı çoşan_ Senatörün gözleri nemlenmişti. Sesi titriyordu. Corrigan başka bir çareye başvurdu.

- «Benim yeğenim oluyor. Senatör. Lütfen bu

işi bana bırakın. »

Senatör Soupe, yeniden seçilmesi için eşi benzeri bulunmaz bir fırsat yakaladığına karar vermişti.

!gor'a, yüzde yüz yeniden senatör seçilmesini sağlayacak, bu yolda 'yararlı olacak bir reklam unsuru gö züyle bakıyordu.

- «Fakat düşünsene, Binbaşım. Bu olayın her ·

kes tarafından bilinmesi deniz piyadelerine neler sağlayacaktır. »

- «Çok iyi biliyorum, Senatör.»

- «Öyleyse neden benimle gelmeyi isteyip iste-

mediğini sormak fırsatını bile vermiyorsun?» Corri

gan'm bir şey söylemesine kalmadan, Senatör «İgor,

İgor Corrigaİı, » diye bağırdı,

İgor ayağını sürüyerek dışarıya çıktı. Senatör

yumuşak bir sesle :

- «Dinle, evlat,» dedi. «Amerika'ya gelmek is-

ter mi'ydin, benimle beraber . . . »

İgor'un gözleri parlamıştı.

- «Da, » diye karşılık verdi. « Çok isterim »

- «İşittin mi, Binbaşım ? Bana 'dayı' dedi. »

Corrig.an durumu kısa zamanda böylesine gelişmesinden, hiç ummadığı bir safhaya dökülmesinder.

şaşırıp kalmıştı. Geçit alanında apoletlerinin, r'füğ·melerinin söküldüğünü, kılıcının geleneksel şekilde başının üstünde kırıldığını görür gibi oldu. Kaç

kuşaktan beri askerlik kanına işlemiş olan aile�lnh

adına leke düşürecekti. Albay babası üye olduğu briç

kulübünden çıkarılacaktı.

Soupe onun hayatının kararmasıyla ilgili düşün

celerden tamamen habersiz, kendi dalgasında :

- «Bu delikanlıyla birlikte sınırda bir resim

çektirmeyelim,» dedi. İgor'un koluna girdi ve a�ır

adımlarla dikenli tele doğru yürüdü. Mutfak kap!Sl··

na çıkmış olan Zeke ağzı açık bakakalmıştı. BU.tün

birliğin geleceğini tehdit eden kara bulutu hemeıı se

ıinledi. Hiç gecikmeksizin karar vermek gerekiyordu.

Kendi durumlarının sarpa sarmasındansa, İgor'u har-·

camak yeğdi.

Soupe fotoğrafçıya döndü.

- «İri yarı, zorba görünüşlü şu Rusun da gr�ri

planda görünmesini sağlamağa çalış. » Böyle söylerken, mavi bir işçi tulumu giymiş, Rus kesimındeki n varımda duran Suki'yi gösterdi. Suki dalgın

dal�m, kolunun altına kıstırmış olduğu Rus yapısı

hafif makinelinin mekanizmasıyla oynuyordu.

Deklanşör bir kez daha tıkırdadı. Fotoğrafçı :

«Bir poz daha çekelim,» dedi. İgor'un yüzü ayın ondördü gibi şavkımıştı.

Soupe, çaresiz, yenilgiyi kabullenmiş Binbaşıya

döndü :

- «Vay canına. Şuradaki gibi çirkin, ürkütücli

bir maymunun karşısında dikilip onu gözlemek zo.

runda kaldıkları için, adamlarına çift maaş vermeleri gerek. » Dikenli telin öte yanındaki Amerikan deniz piyadesi eri Suki'yi işaret ediyordu.

Binbaşı Corrigan bo.ş gözlerle Filipinli'ye haktı.

Yüksek sesle :

- «Haklısınız,» dedi. «Ü adam anadan doğma

belalının teki. Hele gözlerine bakın. Birbirine ne kadar yakın, değil mi ? Elimin al tında olsaydı, yüzün.

den o çirkin sırıtmayı kazımak için ne yapacağımı

bilirdim. »

Zeke, İgoru mutfağa çağırdı. Başlarında Bin

L m;ıı olmak üzere birliği kurtarmak için tek çare

olduğunu düşünmüştü.

- «Şu adamı memnun etmek ister misin, İgor ?»

diye sordu.

-- «Da. »

- «Öyleyse seninle konuştuğu zaman, ona 'tüın

başkaldırıcı Güneyliler su katılmadık piçsoyudur'

dersin. Tamam mı ?»

İgor onun söylediklerini tekrarladı. Zeke başını

salladı.

- «Mükemmel. »

.İgor, sınır yakınındaki Senatörle Corrigan'ın yanına döndü. Kentucky'li mutfak çadırının kapısından onları gözetliyordu. «Hatfield Dedeciğim, böyle davranmak zorunda kaldığım için beni bağışla,» diye

mırıldandı.

Sonra dikkatle kulak kesildi. Fazla beklemedi.

Kasıntılı, saygıdeğer ziyaretçi, yüksek sesle zehir

zemberek bir küfür sallamıştı. Ardından Corrigan ba

ğırdı :

- «Çavuş Hennessey, » Hennessey koşarak Binbaşının yanına gitti. Hala gülümseyen İgor'u gösteren Corrigan, «Bu eri tutukla,» dedi. «Götürüp hücreye kilitle. Gözüm görmesin onu. Otuz gün kilit altında kalacak. »

Hennessey, şaşırmış olan Kazağı portakal rengi

çadırn doğru çekip götürdü. Soupe : «Biraz fazla sert

davranmadın mı, Binbasım ?» dedi. «Ne de olsa durumunu unutmamak ge;ekirdi. »

Corrigan bu fırsatı kaçırmak niyetinde değildi.

- «Her zaman böyledir, » karşılığını verdi. «Sizi uyarınağa çalıştım. Güneylilerden nefret eder.

Her fırsatta hakaret eder onlara. Doğrusunu isterseniz hale yola gireceğini sanmiyorum. Annesi hamileyken 'Rüzgar Gibi Geçti'yi okuyup korkmuş. Belki de omm etkisidir. Yeğenim olduğu için üzg.ünüm ama,

bunu değiştirmek elimde değil . »

Soupe : «Yazık, » dedi. «Ünun ıçın çok şey yapabilirdim. » Seçim kampanyası için kaçırdığı fırsata yanıyordu.

Senatörün ziyaret görevi sona ermişti. Yemeğe

kalması için yarım ağızla söylenenleri :

«Vaktim

yok,» diye karşıladı. «Filoya dönmem gerıekiyor. »

Ansızın, buradan gitmek için dayanılmaz bir isteğe

kapılmıştı. Zeke'ye, <�b�r sandöviç bana yeter,» dedi.

«Sizlerin oyalanıp eğlenmenizi sağlamak için bir şeyler yr\'"lmağa çalışacağım. »

Zeke sandöviçleri getirdi. Sandöviçleri alan Senatör kıyıdaki tekneye yöneldi. Oradakilerin yardımıyla bindi. Motor açılırken, sandöviçleri tutan elini Oorrigan'a doğru salladı. «Mükemmel, mükemmel.

Temiz bir iş yapıyorsunu..z, çocuklar. »

Keskin bir çığlık, ardından Senatörün öfkeyle

bağırdığı duyuldu. Topal martı Cedric havada akrobatik bir dalış yapmış, sandöviçten taşan jambonu kaparak boş ekmek dilimlerini Senatöre bırakmıştı.

Motorun gürültüsü, Güneyli ağzıyla savrulan küfürleri bastırdı.

Corrigan Zeke'ye döndü.

- «İgor meselesinde yardımın için teşekkürler,

Zeke. Bize çok yararlı oldun. Bir şerit daha takın.

Seni çavuş yaptım. »

Zeke gülümsedi. Dedesinin anısına karşı saygısızlığı bedelsiz kalmamıştı.

Kraliyet Sarayının kristal avizeli Taht Salonu

cereyanlı:ydı. Hafifçe ürperir gibi olan Kraliçe, kol

ağızları ve yakası ermin kürklü pelerinine biraz daha

sıkı sarındı. Başbakan konuşuyordu.

Başbakan, bataryayla çalışan Japon yapısı televizy<m cihazının yirmi santimlik ekranından Krali

çeye bakıyordu. Şu anda alıcı cihazlardan hangisine

bakarak konuşması gerektiğini kestirememiş, işi tamamen tesadüfe bırakmıştı.

-- «Çocuklarım . . . » Sonra hemen düzeltti. «Dün

ya halkı, eee . . . İngilizler, hepinizin du'ymuş olduğun

dan ştiphem yok. » Piposunun sapıyla alnını kaşır gi

bi yapınca, yüzüne üçüncü bir kaş çekmiş oldu.

«Kaktüsünün ölmüş olmasından. . . Eee, yani Bozkaya'daki tehlikeli durumdan söz etmek istiyorum. Bu durumun sorumluluğu tamamen Ruslara, hatta Amerikalılara ait. » Bir an sustu, ardından «elektrikli traş makinesiyle dikenlerini traş ettikten sonra onbiri de öldü. Durum çok kritik. Muhalefetin on üç yıllık davranışını, hippileri ve tüm sorumsuzları suçluyorum, » diye devam etti.

Bakımlı, bol tüylü bir köpek televizyon cihazını

alıp salondan çıkınca, Başbakanın k_onuşması da duyulmaz oldu. Kraliçe, kocasına:

- «Nereye gitti ?» diye sordu.

- «Bahçeye götürmüştür. Başbakan konuşurken

televizyon cihazlarını götürüp bahçeye gömüyor.»

- «Bu konuda bir şeyler yapmalıyız. »

Kraliçenin eşi : «Evet, » dedi. «Doldurulup Tabiat Tarihi Müzesine hedi'ye etmenin zamanıdır sanıyorum. »

Kraliçe sevgiyle gülümsedi.

-- «Ne laf anlamaz şeysin. Başbakandan söz

ediyorum. »

Kocası : «Ben de, » karşılığını verdi.

14

Adalılarla dış dünya arasındaki radyo haberleşmesi çok azdı. Alıcı-verici cihazın tam bir suskunfuğ·a gömüldüğü günler birbirini izliyordu.

Kayaların çevrelediği, suyu dupduru bir havuzcuğun kenarında karnının üsti.ir.e yatmış olan Clancy, deniz bö�eğini se'yre<llyordu. Böcek de seyre değerdi

219

hani. Clancy onun dünyadaki en büyük denizböceği

olduğunu düşündü. Onun sayesinde seksen beş içki

puanı kazanıyordu. Victoria onu 'Haftanın Deniz

Böceği' seçmişti. Ağırlığ1 Hennessey'nin kara canavarınkini bile aşmıştı.

DenizLöceğı avı sabahın boş saatler.ini değerlendirmek için ucunda bir şeyler de olan bir spordu.

Adamların ıslak kayaların üzerinde buldukları küçük

deniz salyangozları Amerikalı erler ve Rus balıkçılar

tarafından balık yemi olarak kullanılıyor, İngilizler

de çay saati çerezi diye yararlanıyorlardı. Onları yarıştırmağa kalkışmış, fakat bunda başarı sağlayamamışlardı. Özenle, milletlerarası yarışlara katılan otomobillerin rengini piste sürmüşlerdi ama, deniz

salyangozları bu konuda işbirliği yapmağa yanaşmamışlardı. Kayaların çevrelediği durgun havuzcukda saatlerce hareketsiz kalmışlardı. Bunu görünce, hayvancıkların büyüklüğü üstüne kumar oynamağa başlamışlardı. Haftanın en büyük böceğini tutan, silip süpürme işine hak kazanıyordu.

Clancy'nin böceğe karşı olan duyguları adeta babacaydı. Parmağıyla yavaşça dokundu. Hayvancık siyah gövdesinin sadece ucu görünmecesine kabuğunun içine çekildi. Clancy onun karanlıkta keyifle gülümsediğini hayal etti.

Ace : «Al bakalım içki puanlarını,» dedi. «Tencere de burada. »

Kazanan deniz böceği kaynar suya ilk önce atılmakla onurlandırılıyordu. Böylece hile yapmak olanağı da kalmıyordu. Aynı deniz böceğiyle iki kez kazanmanın yolu yoktu. Kaybeden oyuncular kenarda dikilip acılı töreni izliyor, sonra kendi salyangozlarını

da tencereye atıyorlardı.

Clancy deniz böceğini baş ve işaret parmaklarının arasında tuttu. Böcek iyice kabuğuna çekildi.

Simdi sadece boynuzları görünüyordu. Fıkara, kabu

ğunu kale sayıyordu anlaşılan.

220

Clancy hoşnutsuzlukla : «.Kazanmak istemiyorum,» dedi. «Böceğimi muhafaza edeceğim. »

Ace : «Ne demek istiyorsun ?» diye sordu. «Burada seksen beş puan var. Sen kazandın_ Kazandıklarını almalısın.»

- «Onları Hennessey'e ver. »

Clancy, deniz böceğini şefkatle, titiz bir dikkatle

deniz kenarına götürdü. Su koltuk altına gelinceye

kadar yürüdü. ·şaşkın Ruslar ve Amerikalı kumarbazlar onun kolunu geriye doğru yukarı kaldırdığını, sonra böceği fırlatıp uzaklara attığını gözlediler. Hayatından hoşnut bir edayla kıyıya döndü.

- «Elimden gelmedi,» diye özür diledi. «Yabancılarla mesele yok ama, bununla bayağı ahbap olmuştuk. »

Radyodan gelen ses onu sıkıntılı durumundan

kurtardı. Çadıra girdi ve kızarmış yüzüne kulaklığı

takındı. Kapıya doğru : «Binbaşıyı çağırın, » diye

seslendi.

Corrigan adamlarına : «Posta, ikmal ve özel bir

paket,» dedi. «Patron, bir çıkarma teknesinin yolda

olduğunu söyledi. »

Deniz piyadeleri «hurraaa» diye bağrıştılar.

Ada'ya gelip yerleştiklerinden beri ilk postaydı bu.

İkmal ve özel pakete gelince, başlarının üstünde yeri

vardı. Corrigan, Ace'e :

- «Git Uşa'yı uyar,» dedi. «Başka ziyaretçilerin

yolda olduğunu söyle. Hiç değilse bu. kez önceden

haber verdiler. Çıkarma gemisi gidinceye kadar

İgor'u zincire vurmayı unutmasınlar. »

Adadakilerin ziyaretçiler için hazırlanması, bu

kez kolay oldu. Telaşa, kargaşaya meydan kalmadı.

Corrigan adamları topladı. Herkes ziyaretçileri kar

şılamak için gereğince hazırdı. Corrigan :

- «Tamam, » dedi. «Çavuş Hennessey, her çadırı ve barakayı kontrol et. İgor'dan iz, eser olmasın.

Onunla uğraşmak beni hastalandırıyor. »

Çıkarma teknesi Adaya vardığı zaman, herkes

görenleri etkileyecek-sözüm ona savaş havasını tam

anlamıyla hissettirecek-bir düzenle onları karşıladı.

Gelen teknede Adadakilerin birliğinden kimseler vardı. İçlerinden biri: «Burada işler nasıl, Morefü? »

diye seslendi.

- «Ün numara. Ne zaman kıyasıya girişeceğiz

belli değil. Oralarda borç para verecek kimse var

mı ?»

Suki de bağırarak konuşmaya katıldı : «Şu gemiyi görüyor musunuz ?» Rus balıkçı gemisini gös·

teriyordu. «Hele şu kocaman rokete bakın. Nükleer

bir bebek. Kızılın biri düğmeye basıversin, tamam.

Yirmi mil öteden ses getirir. Önce yükseliyor, sonra

elleriyle koymuşlar gibi ense kökümüzde. »

Suki'ye posta torbasını atan erlerden biri :

- «Vay canına,» diye söylendi.

Traşlı çenesi mavimsi bir deniz pi'yadesi :

- «Burada bütün gün güneşte yan gelip poponuzu büyüttüğünüze bahse girerim,» dedi.

Clancy : «Sen öyle sanırsın, » diye karşılık verdi.

«Yirmi dört saat nöbet, silahlı eğitim, günde Hç kez

tam teçhizatla geçit, her sabah teftiş, karavana dersen havagazı. Balık yemekten midemiz denize döndü.

Nereye gidersen git, elli metre ötende bir subay. Yerini seninle değişmeğe hazırım. »

Morelli : «Tam bir sinir savaşı, » dedi. «Rm:ılar

bir an tek durmuyorlar. Nereye gitsen bir sill\lıın

atış alanın dasın. Dur durak yok.»

Çıkarma gemisinden bir ses g.eldi :

- «Sevgililerim benim.»

Suki, Hennesse'y'e baktı.

- «Garip şey. Şubedeki sağlık kurulları gittik

çe dikkatsizleşiyor. »

Aynı ses : « Eşyamı taşımak için yardım eder misiniz, yakışıklılar ?» dedi.

Bu kez, Hennessey Suki'ye döndü.

- «Benim duyduğumu sen de duydun ml'. ? »

Filipinli başını salladı.

- «Ne olursa olsun çadırımı onunla bölüşecek

değilim. »

Ses bir kez daha duyuldu : «Hadi aslanım. beni

kollarında kıyıya çıkar da sana esaslı bir öpücük vereyim. »

Hennessey öfkeyle bağırdı : «Şu tatsız oyunu :kes

artık, deniz piyadesi. Burası savaş bölgesi. Eşyanı

kendin taşı. » Sonra kıyıdakilere döndü. «İkmal malzemesini boşaltın, çabuk tutun elinizi.»

Çıkarma teknesinden garip görünüşlü bir deniz

piyadesi çıktı. Ooraigan gözlerini kısarak, dikkatle

baktı. Klasik bir kadın yapısına. sahip olan bu kimse, bir deniz piyadesine benzemekten çok uzaktı Deniz piyadelerinin giydiği savaş elbisesi, 90-52-88 öl

çülerindeki vücudun dolgunluklarını, yuvarlak çizgilerini olduğu gibi belli ediyordu. Savaş elbisesi çok olgun, ballanmış, dalından düşmek üzere olan bir

meyvanın çatlamış kabuğunu andırıyordu. Tüniğin

düğmeleri hemen hemen beline kadar çözüktü. Kırmızı dantel sütyenin görevini yerine getirdiği söylenemezdi.

Seyahat çantalarını yere bırakan deniz piyadesi

giyimli dişi :

- «Hay aksi şeytan,» diye söylenerek onlarJan

birinin üstüne oturdu ve kırılan bir tırnağını incele ·

meğe koyuldu.

Corrigan : «Saf duuuur,» diye bağırdı.

Kayalara sürtünen savaş botlarının çıkardığı

ses, onun sesinin yankısını bastırmıştı. Adamlar

özentili, göstermelik, kasıntılı pozlarıyla, gülünç bi\•

heykeller dizisi meydana getirmişlerdi. Corrigan hakiki renk heykellerin arasından ilerledi.

Önüne geldiği zaman, genç kadın uzun, ı._Şıfülı

bakır rengi saçlarını başının bir hareketiyle geri

attı. Başını kaldırıp ona baktı. Gözleri trafik lamba·

sı yeşiliydi. Titreşen kirpikleri «geç» işareti veriyor·

du. Tatlı tatlı gülümsedi.

- «Benim adım Dreamy. »

Corrigan : «E . . . Evet,» diyebildi.

- «Dreamy Knights. »

Heykeller değişik tonlarda inlediler. Dreamy :

- «Gösteri yaparım,» diye devam etti.

Bir düzine ses aynı anda :

- «Üna ne şüphe,» dedi.

Corrigan : «Boşaltma işine yardım edin,» emrini

verdi.

İnsanın kalbinde gezinen bir kuştüyü izlenimi

veren ses :

- «Binbaşı Corrigan siz misiniz ?» diye sordu.

«Size bir mektubum var.» Ses o kadar yumuşaktı ki,

Binbaşı Corrigan onu işitebilmek için öne doğru eğilmek zorunda kalmıştı. «Buraya görevli olarak gel·

dim. »

Corrig.an gözlerini takılıp kaldığı yerden güçlükle kurtarabildi. Genç kadın onun eline bir zarf tutuşturdu. Zarfın içinde Senatör Soupe'dan bir nıeşaj vardı. Bir seçim beyannamesinin arkasına çiziktirilmişti : «Çocukları unutmayacağıma söz vermiştim. Konukseverliğiniz için teşekkürler. Sizler için ne yapılsa azdır. Bob Hope'un gönderilmesini söyledim. »

Corrigan soran gözlerle kadına baktı. Parfümün kokusu onu fena çarpmıştı. Bir girdaba kapılır gibi olduğunu hissetti.

Dreamy : «Çok müteessirim,» dedi. «Bop Uzak

Doğu turuna çıktı. Onun için benimle yetinmeniz gerekiyor. »

Corrigan yutkundu.

- «Yetinmem mi ? Şey, yani bizler için zahmet

edip geldiğinize çok sevindik. »

Çıkarma teknesi kıyıdan açılmak üzereydi. Deniz piyadeleri bağrışarak veda ettiler. Baş taraftaki 224

bir deniz piyadesi, mahzun bir ifadeyle : «Tekrar görüşeceğimizi umarız, » diye seslendi.

Morelli : «Her gelişinizde bize böyle bir paket

getirin,» karşılığını verdi.

Corrigan kızı Kantine kadar bizzat götürdü. Seyahat çantalarını taşımak için millet birbirine girmişti. Hennessey : «Ne yapacak acaba ?» diye sordu.

Dreamy yeşil gözleri'yle onlara baktı. Kalçaları-

nı oynattı.

- «Şarkı söyleyip dansederim, Çavuş. »

Deniz piyadeleri : «Vooooov, » diye bağrıştılar.

Corrigan elinde olmaksızın sordu :

- «Uzun süre kalacak mısınız ?»

Dreamy baygın baygın g.ülümsedi.

- «Bana ihtiyacınız olduğu süre. »

Oybirliğiyle ve kelimelere dökülmeyen bir anlaşmayla, yeni gelene Adadaki gerçek durumu açıklamamanın daha emin bir davranış olacağına karar verildi. Nöbetçiler yerlerini terkettiler ama, herkes üniformasıyla kaldı. Taraflar iki kesimi ayıran dikenli telden öteye geçmediler. Konuğa karşı takınılacak

tavrı kestirmek kolay değildi . Onu gereğince ağırlamak için bazı hazırlıklar gerekiyordu. Victoria büyük bir fedakarlıkta bulundu. Albert'i uyuduğu bölmeden

çıkardı. Albert, İgor ve Saşa'nın nazik çağrısını kabullenip, Dınitri Kirov'daki kabini onlarla bölü� tü.

Morelli, kantindeki piyanoyu cilalamak ve temizlemek için birkaç saat harcadı. Yüksek tonda notalardan çoğu ses vermiyordu. Tuşlardan bazılarının fildişi kaplaması kalkmıştı, fakat piyanonun akortuna diyecek yoktu. İlk denemeyi, kulağı tonaliteye sa

ğır olan Hennessey yaptı ve «tamamdır» diyerek sonucu açıkladı. Amerikalılar ve İngilizler, haftalardan beri ilk kez kantinde bir arada yemek 'yediler. Zeke,

uzun masanın çevresinde sadece yirmi iki sandalyenin olmasına özellikle dikkat etti.

Dreamy piyanonun karşısına geçti. Morelli Kan-

tinin lambalarından çoğunu söndürdü. Sadece piyanonun tam üzerinden sarkan lamba açık kalmıştı. Bu4

na da kalaylı kağıt sarılmış, ışığın bir spot gibi Dreamy'nin üstüne düşmesi sağlanmıştı. Adamların içti

ği sigaralardan yükselen duman yoğun bir bulut gibi

başlarının üzerinde dalgalanıyordu. Dreamy şarkı

söyledi. Onun sesinden ve ona eşlik eden piyanonunkinden başka çıt çıkmıyordu. Her numaradan sonra alkışlar giderek arttı. Bir saat geçince, hayranlıktan

dilleri tutulan seyirci-dinleyicilere döndü.

- «Özür dilerim, çocuklar. Bu gecelik bu kadar. »

- «Ooooov, yapma, Dreamy. »

- «Yarına da sesimin kalmasını istiyorsanız,

bu gece bu kadarıyla 'yetinmeniz gerekiyor. »

Salondaki sigara dumanı büsbütün koyulaşmıştı. Morelli ışıkları yaktı. Dreamy elinde olmaksızın irkildi. Işıklar karartılmadan önce salonda sadece

yirmi iki kişi vardı. Oysa şimdi bunun iki misli insan görülüyordu. Ayağa kalkmış kendini alkışlayan kimselerin çoğunu tanımadı. Bunlar kalın s.üveterler giymiş, siyah üniformalı 'yabancılardı. Kapının yanında durmuş, ona bakarak gülümseyen bir kızı

daha gördü . Victoria'ya :

- «Bunlar kim ?» diye sordu.

- «Sonra söylerim. »

Corrigan onun çevreye bakındığını farketti. Dik

katini çekmek için : «Daha önce nerelerde çalıştınız ?»

diye sordu.

Dreamy : «Sağda solda,» dedi. «Birçok yerde,

Vodvillerde, kabarelerde, gece kulüplerinde. En çok

gece kulüplerini severim. »

Ace : «Gece kulüpleri,» diye söylendi. «Memleketten ayrıldığımdan beri gece kulübüne .ayak basmadım. 'Şu anda Orkide'nin kapısından içeri girmek isterdim doğrusu. »

Suki : «Morelli son olarak bir gece kulübüne girdiği zaman çavuştu,» dedi.

- «Boşver, Suki. Bir gece kulübünde nasıl davranacağımı herkesten iyi bilirim. »

- «Aslında herkes öyle söyler ama . . . »

Sakallı bir adam : «Yirmi beş yıldır bir gece

kulübüne ayak basmadım, » dedi. «Bizim Rusya'da

böyle yerler sayılıdır.»

Dreamy şaşkın şaşkın ona baktı. Corrig.an hemen duruma el koydu.

- «Bizimki zırvalıyor,» dedi. «Ünu çuvala soksanız iyi olur. «Dreamy'nin kolundan tuttu. « Vicky-'

le sizi çadırınıza kadar götüreyim. »

Öfkeli _bir ses : «Rütbe farkı olmasaydı, » diye

homurdandı.

Corrigan durumu Dreamy'e açıklamak için hayli zorluk çekeceğini düşünmüştü. Oysa hiç de böyle olmadı. Genç kız herhangi bir neden sormaksızın durumu kabullendi. Böylece daha çok seyirci -dinleyicisi olacaktı. Başka türlü söylemek gerekirse, çevredeki erkeklerin sayısı da artıyor demekti.

Geldiğinin ertesi sabah, kaldığı yere bir kabarenin havasını vermişti bile . Askılardaki giyeceklerinin hepsini giymesi olanaksızdı. Bunları ortalık- .

ta kirlenmeğe de bırakamazdı. Si'yah fırfırlı kilotlar

mavi mini iç etekler, kızıl, dantel slipler . . . Herkesin

gördüğü kırmızı sütyen ve herkesin 'yakından görmeyi umduğu daha nice şeyler . . .

Adamlar, başlangıçta yıkayıp ipe astığı şeylere açık açık bakmaktan kaçındılar. Sonra iradeleri yenik düştü. İpte asılı köpük köpük giyecekler, gecenin karanlığında hızla yaklaşan bir arabanın farları gibi onların gözünü alıyordu. Bir zamanlar ilginç gelen Victoria'nın çamaşırları şimdi çekiciliğini kaybetmişti. Tanya'nınkilere gelince, bir kıyaslama bile srapılamazdı.

Üç kız çadırın içindeydiler. Adamlar, Dreamy'i

gösteri saatlerinin dışında pek ender görüyorlardı.

Albert,. hafif esintide iç gıcıklayıcı bir mesaj

verircesine oynaşan çamaşırlara baktı.

- «Trafalgar Savaşının yapıldığı gün Nelson

(*) da böyle bir mesaj vermişti,» dedi. «Sinyal flamalarını çekerek . . . »

- «Öyle mi ?»

«Evet. Mesajda, İngiltere bugün bütün evlatlarının kendilerine düşen görevi yerine getireceğini amuyor' diyordu. »

- «Sonra n e oldu ?»

Albert : »Öldürüldü,» dedi.

Morelli : «Görevi yerine getirmek için koşanlar

tarafından mı çiğnendi ?» diye sordu.

Clancy : «Birliklerin moralini yükseltmek ıçın

fıstık gibi yavruların gönderilmesini doğru bulmuyorum , » dedi. «Oynak yerleri nasır bağlamış, içi geÇmiş

kadın kurularını göndermeleri daha uygun düşerdi.

Ötekiler işittiklerine inanamamışcasına ona baktılar. Clancy, «tabii, » diye devam etti. «Böyle yavrular kışkırtıcı, cinsel duyguları kamçılayıcıdır. Nicedir

manastır hayatı sürüyoruz. Tam alışırken, bize bunun yapılması reva mı ?» Sonra Suki'ye döndü. «Bu-

, rada milletin formdan düşmemesiyle görevi olan sensin. Bir adaleni uzun süre kullanmazsan ne olur?»

- «Hamlaşır, buruş buruş kurur. »

Clancy : «Vay canına,» dedi. «Ben soğuk su yüzünden sanıyordum. » Sonra yanındaki Rhodes'e döndü. «Kadınlardan hoşlanmaz mısın, Cinci ?»

- «Birkaç kadınla ilişiğim oldu., fakat hiçbir erkek üç tutkudan fazlasını kaldırmaz. Benim tutkularım Gordon Cin, Booth's cin ve Plymouth cindir.»

Suki'nin davranıp doğrulmasıyla, bayrak direği

sallanır gibi oldu. Postadan çıkan ve kendi adına

gelmiş basılı bir kağıdı okuyordu.

- «Burada atletik yeteneklerden söz ediliyor.

Ne demek bu ?»

(*) Ünlü İngiliz Amiralı. 19. yüzyılda yı:_şamıştır Ç.N.

Hennessey şaşkın şaşkın ona baktı. Söylediğinden bir şey anlamadığı belliydi.

- «Bir baskı yanlışı olmalı. Hiç yolu yok böyle . . . Atletik yeteneklerin olsa bile, burada ne yapabilirsin ki ?»

Suki : «Acaba neden atletik yeteneklerim olup olmadığını öğrenmek istiyorlar ?» diye sordu.

- «Hastalara, zayıf düşmüş, bakıma, dinlenmeye ihtiyacı olan kimselere mahsus sağlık kurumlarının, dinlenme evlerinin bulunduğu bir yerden gelmiyor mu ? Paralı müşterileri için atletik yetenekleri olan birini arayacaklar tabii. Orada ne yapacağını

düşünsene. Öyle bir yerde işin ne, anlamıyorum ? Ne

diye dalgıçlık işinde çalışmıyorsun ? Daha iyi para

verirler. Başka bir kağıdı dolduruvereceksin, hepsi

o kadar. Belki de seni çavuş yaparlar. »

Hennessey, bir arkadaşın Deniz Piyadesi Birli -

ğinden ayrılmasını hiç hoş karşılamıyordu.

- « Ün iki 'yıldır buradayım. Artık meslek de

ğiştirmemin zamanıdır. O tür sağlık merkezlerindeki

zengin kadınları düşün. Onlara masaj yapacağım. Yiyecek, yatacak yer bedava. Bir de üniforma verecekler. »

Hennessey yüzünü buruşturdu.

- «Bir üniforma ve bedava yiyecek. Sence bir

değişiklik mi bu ?»

Suki, kararı için kendini destekleyen birini aranır gibilerden çevreye bakındı. Kantine doğru 'yürüyen genç Teğmenin yolunu kesti.

- «Bir dakika, Ace. Şey, bakar mısınız, efendim ? Lütfen bana yardım eder misiniz ? Yeni bir iş

için başvurma kağıdını doldurmam gerekiyor da . . . »

Ace : «Bizleri bırakıp gidecek misin ?» diye sordu. «Senin burada kalıcı olduğunu sanıyordum. »

- «Aslında öyleyim, efendim. İki aya kadar hizmet sürem doluyor. Bu yüzden bir sağlık merkezine başvurdum, fakat bir sekreter tutmamın gerektiğini

bilmiyordum. Böyle kağıtları doldurmakta hiç de becerikli değilimdir. »

Ace : «Ver bakalım,» dedi. «Kayıtlarına bakıp

doldururum. Sen de imzanı atıverirsin olup biter. »

Ka.ğıdı alıp katladı, yüzme şortunun önündeki cebine

sokuşturdu.

Corrigan çadırının kapısından seslendi.

- «Buraya bakın, çocuklar. İstakoz sepetlerine

bakmanın zamanıdır. Ne diye sallanıyorsunuz?»

Gönülsüz gönülsüz tekneye doğru yürüdüler. Aynı anda portakal rengi çadırın kapısı aralandı ve Dreamy göründü.

-- «MoreJli hanginiz ?» diye sordu.

Deniz piyadeleri durup baktılar. Dreamy :

- «Haydi, » dedi. «Hanginizse buraya gelsin. »

Ace : «Pantolonunun önünü ilikle, » diye tısladı.

Morelli kızardı. «Mayomlayım, efendim. » Sonra

adamların arasından sıyrıldı ve çadıra yöneidi.

Dreamy onun kolundan tuttu> kulağına bir şeyler fısıldadı. İçeri girdiler. Suki : «Önce çirkinlerden başlıyor, » dedi.

Morelli'nin başı çadırın kapısından dışarı uzan-

dı.

- «Bensiz gideceksiniz. Burada işim var. »

- «Na�ıl oluyor da seni istiyor, Makarnacı ?»

- «Hakkımda bazı şeyler duymuş. »

Baş içeri çekildi. Deniz piyadeleri içlerinden dört

başı bayındır küfürler salladılar.

Morelli'yi gün boyunca pek seyrek gördüler. Bir

an için gördükleri zaman da, Boris'le veya kızlardan

biriyle beraberdi. Onların sorularını cevapsız. bıraktı. Günlük görevlerini hiç konuşmaksızın yerine getirdi.

Yeni bir gösteri için akşamın gelip çatmasını iple çeken adamların gözünde gün uzayıp gitti. Bir türlü bitmek bilmiyordu. Dreamy'nin varlığı onların içine bir ateş düşürmüştü. Daha önceden yabancısı

oldukları bir şeydi bu. öteki kızlarla olandan farklı

bir durum söz konusuydu. Dreamy bir bakıma kendilerine ait sayılırdı.

Zeke akşam yemeği için seslendiği zaman biraz

olsun rahatladılar. Amerikalılar ve Ruslar Kantine

doluştular. Clancy Paradise :

- «Sandalyeler, masalar nereye gitti, Zeke ?» diye sordu.

- «Ne sandalyeleri, hangi masalar ?»

- «Bizim sandalye ve masaları söylüyorum,

Kentucky'li karga korkuluğu. »

Adamlar çevrelerine bakındılar. Kantinde he

:men hemen hiç eşya kalmamıştı. Piyano bile görünürlerde yoktu. Clancy :

- «Nerede yemek yiyeceğiz? » diye sordu.

Zeke: «Kayaların üstünde yiyin, » dedi. «Bu ak

şam 'yeni bir yemek var, arkadaşlar. Kayalar üstünde Maryland usulü piliç. » Sonra kimsenin katılmamasına aldırış etmeksizin güldü.

Hennessey : «Vay canına, » diye söylendi. « Burası da memlekete döndü. »

- «Al bakalım, Suki. Şurayı imzalarsın. Senin

için doldurdum, tüm sorular cevaplandırılmıştır. »

Ace Ellsmore, katlanmış kağıtla beraber dolmakalemini Filipinlinin eline tutuşturdu.

Suki kesik kesik çizgilerle belirlenmiş yere adını karaladı. Kağıdı alan Ace : «Senin yerine gönderirim, » dedi. «Gelecek postayla gider. Haa, Dreamy nerelerde sahi ?»

Al bert : «Ben de Victoria'nın nerede olduğunu

bilmek isterdim, » diye karşılık verdi. «Bütün gün onu

görmedim. » Aralarında kaybolan başkası var mı gibilerden adamlara baktı,

- «Belki de elbirliğiyle Morelli'yi paylaşıyorlar. »

Suki : «Evet,» dedi. «Şu Makarna hala nerede ?

Askerlik hayatı boyunca bir öğün yemek kaçırma-

mıştır. »

Yemek tepsisini dizlerinin üstünde dengelemeğe

çalışan Vorolokov, pilicin budundan bir parça kopararak : «Tan'y.a da çok meşguldü,» diye söze karıştı.

«Burada olmayanlar sadece onlar değil. Boris yok,

Mişa'yı göremiyorum. »

Hennessey : «Bu akşam yemekli bir eğlence olduğunu sanıyordum, » dedi.

Suki : «Zeke'nin pişirdiği yemek sizi yeteri kadar eğlendirmiyor mu ?» diye sordu.

Albert : «İşte,» diye atıldı. «Victoria orada. Görii.nüşü de pek iç açıcı değil .»

Victoria Rus gemisinin güvertesinden ip merdivenle iniyordu. Yere birkaç basamak kala atladı.

Adamlara doğru yürüdü. Giysisi tozlanmış, yüzü ter

ve toza bulanmıştı. Bir eşarpla örttüğü saçını başının arkasında toplamıştı.

Vorolokov : «Geminin madeni kısımlarını mı

parlatıyordun ?» diye sordu.

- «Hayır. Dreamy için sizin kantini hazırlıyorduk. Bu gece bir gösteri yapmak istiyor. »

Ace : «Harika,» dedi. «Saat kaçta ?»

- «Sekizden sonra, » diyen genç kız dönüp hızlı

hızlı Rus gemisine doğru yürüdü.

Zeke : «Yemeğin ne olacak ?» diye sorduysa da

bir cevan alamadı.

Victoria saat sekiz demişti. De.niz piyadeleri ve

Ruslar bir dakika bile gecikmemek için kararlıydılar Saat sekize çeyrek kala, Adanın tekmil erkekleri Dmitri Kirov'un güvertesindeydiler. Morelli kantine giden geçidin başında nöbet tutuyordu.

Ace : «İçeri girip bekliyemez miyiz, Morelli ?» diye sordu.

- «Özür dilerim, efendim . Bu konuda kesin

emirler aldım. »

Suki : «Bırak da geçelim, soytarı,» dedi.

Morelli şöyle bir baktı.

- «Açıl bakalım,» demekle yetindi.

Küpeşte parmaklığına yaslanan, kend�ni ve du ·

rumunu çok önemseyen Morelli'nin çevresinde dikilen adamlar sabırsızlıkla beklediler. Zaman zaman homurdanıyorlardı. Saat tam sekizde Tanya'nm se3i d·��yu)du :

- «Girişi açabilirsin. »

Morelli, bu çağrıya kapılan erkekler :,;elinin çoş·

kun, önüne geleni yıkıp deviren akışıyla kenara savruldu. Ruslar daha avantajlı durumdaydılar. Doğ·

rudan doğ·ruya nereye, ne yönde gidecekler:ni bili ·

yorlardı. Gemiye seyrek ayak basan deniz piyade�erinden bazıları, kendilerini kabinlerde, yangın br;:-tumlarmın bölmelerinde buldular. Kapıya vardıkları za:�1an, !gor ve öteki Ruslar kapıya çivilenmiş büyük·

çe, beyaz bir kağıdı okumağa çalışıyorlardı.

Kağıdın üzerinde, «Dreamy'nin Barı-Yalnız Üye -

ler Girebilir» yazılıydı.

!gor : �<Ne oluyor ?» diye sordu.

Suki : «Üye olmanın gerektiğini söylüyor, » dedi.

- «Üye ne demek ?»

- «Bir kartın olmalı. �?

!gor şişinerek : «Kartım var,» dedi.

- «Kartın var mı?»

İgor ceplerini arandı. Cüzdanını çıkardı. Açtı.

- «İşte,» dedi. «Gemiciler Birliğinin kartı. »

Ace adamların başlarının üzerinden «Kapıya

vurun, » dedi.

Suki kapıya vurdu. Sabırsızlanarak bekleştiler.

Bir an sonra kapı birkaç parmak aralandı.

Tanya göstermelik bir işgüzarlıkla :

- «Kim var orada ?» diye sordu.

- �:Kovboyla delisi, bırak içeri girelim . »

Tanya : «Aman n e komik, » dedi. «İtişip kakışmaksızın girin. »

Kapıyı iyice açtı. Adamlar içeri girdiler. Ortalık

öyle karanlıktı ki, gözlerinin alışması için belirli bir

zamanın geçmesi gerekti. Corrigan :

- «Hey büyük Tanrım, » diye söylendi.

Şaşkınlığı yüzüne vuran Vorolokov :

- «Olamaz,» dedi. «Gerçek olamaz bu. »

Salon tamamen değişmiş, geminin kantiniyle en

ufak bir benzerliği kalmamıştı. Duvarların tam ortasında küçük çımalar çatılmıştır. Tam karşıya gelen duvarda yanyana Amerikan ve Rus bayrakları asılıydı. Tavanda ortadaki büyük lamba, plastik şaman dıralardan birinin turuncu bir abajur gibi kullanılmasıyla maskelenmişti. Aşınmış, kazıntılı yüzleri işa .

ret ba'yraklarıyla örtülü masaların çevrelediği küçük

dans pistine, sıcak, kızılımsı-sarı bir ışık dökülü.vordu. Masaların üstünde ağızlarına sarı mum oturtul .

muş şişeler vardı. Küçük alev dilleri, açık kapının

sebep olduğu hava cereyanıyla kıvrılıp büküli.iyorlardı.

E.ski kantinin insanı saran, çekici, birtakım duyguları kışkırtıcı atmosferi gerçekten şaşırtJcıydı.

Bundan daha şaşırtıcı olan, Tanya ve Victoria'mn giyimleriydi. Dreamy'nin gardrobundan alınm;ı, bir örnek, bacaklarının iyice gerdiği si'yah kilot çoraplar .

giymişlerdi. Bunun üzerine giyip bellerinder. enli kemer bağladıkları beyaz süveterleri, Rus gemisinin giyecek deposundan almışlardı. Sık örgülü beyaz süveterler düşünülebilecek en mini-etek görünüşündeydi.

Her ikisi de saçlarını kabartarak biçimlendirmişlerdi. Başlarındaki kalaylı kağıttan yarım taçlar, en ufak hareketleriyle ışıl ışıl göz ah'yordu.

Mişa bir köşede piyanonun yanına oturmu�tu.

Adamlar girerlerken, balalaykasını hafiften tıngır ..

datmağa başladı. Deniz piyadeleri ve Rus balıkçılar,

kendilerini masalara götüren, içki siparişlerini alan

Victoria ile Tanya'yı gördükten sonra zaten yetari

kadar afallamışlardı. Ağzını açıp tek kelime eıfocek

hali yoktu hiçbirinin. Her şey bir rüyay) andırıyordu.

Çevresine bakınan Ace : «İnanılmaz şey,» diye

söylendi . «Böyle bir şey aklımın kıyısından bile geçmezdi. »

Masadan masaya seğirten Victoria'yı gözleriyle

izledi. Uzun bacakları sıkı kilot-çorap içinde büsbütün çarpıcıydı.

Adamların ilk şaşkınlığı geçince, gevşeyip r:ıhatladılar. Gürültü yoğunlaştı. Mişa müziğin tonunu ve temposunu hızlandırdı. İçilen sigaraların dumanı

gitgide koyulaştı. Yüklü, alçalmış bir bulut gibi başlarının üstünde asılıp kaldı. İçtiler. Böylece hava biis·

bütün kızıştı. İkinci kadehi bitirdikleri zaman, her

akşamı gece kulübünde geçiriyormuş gibi bir his içindeydiler. Mişa şarkı söyledi. Adamlar da ona eşlik ettiler.

Müzik durdu. Aynı anda Dreamy girişini y::ı.ptı.

Tempoyla el çırparak onu alkışladılar. Dreamy yunmşak, kıvrak, kayar gibi bir hareketle aydınlık kesime çıktı. Onları büyülemiş, şaşkınlıktan dilsiz

bırakmıştı. Ayak bileklerine kadar inen entarisinin ışıltıları adamların gözünü alıyordu. Sırtı tamamen açık belden aşağısına kadar derin kesilmiş giysinin önünde de fazla bir şeyler var sayılmazdı. Memelerinin arası ta göbeğine inmecesine oyuktu. Seyirci-dinleyicileri selamladı, sonra şarkısına başladı.

Dreamy'nin seyircileriyle ilişkisi hesaplıydı.

Görmüş geçirmişliğin pekiştirdiği bir ustalığa dayanıyorqu. Şarkıların arasında, ad.anılarla ölçüyü aşmayacak bir şekilde kırıştırdı. Her Rus ve Amerikalı, onun kendine yakınlık göstermesi için can atıyordu.

Dreamy bu konuda tam bir uzmandı. Adamlardan

bndi sövlediği şarkıya katılmalarını isteyince, hiç

duralamaksızın onun isteğini yerine getiriyorlardı.

Susmaları için işaret ettiği zaman ses çıkarmak bir

yana, soluklarını bile tutuyorlardı. Şarkısını bitirin ·

ce adamlar tekrar alkışladılar. Dreamy, Corrigan'a

yaklaştı. Elinden tutup küçük dans pistine çekti. Onu

kendine çok yakın tutarak, Mişa'nın müziğiyle dans

etmeğe başladılar. O anda Adalıların dünyada e11

çok gıpta ettikleri, yerinde olmak için can attıklarıadam Binbaşıydı.

Victoria da Albert'e : «Gel,» dedi.

Tanya ve Vorolokov onları izlediler. Kızlar son

derece dürüst davranıyorlardı. Hiç kimse onlarla birkaç dakikadan fazla dans edemiyordu. Eh, ne de olf'a deniz piyadelerinin ve Rus balıkçılarının alışageldikleri tür kızlardan değildiler tabii. Mişa'nın müzi

ği bir kez daha kesilince, Dreamy :

- «Şimdi de, sizlere Kulübün gazino bölümünün

olanaklarını sunuyoruz, » dedi. «Dream-y'nin barında

gazino bölümünün Baş Kurupiyesi 'Dürüst Luigi Morelli, hepinizi rulet masasında oyuna katılmağa çağırıyor. » Böyle söyleyerek, eliyle salonun yan tarafım işaret etti.

Morelli, büyük bir tabaka beyaz kağıdın numaralanmış karelerle işaretlendiği uzun bir masanın arkasında duruyordu. Masanın ortasınd'a, tahtadan bir kaidenin üstünde dönecek şekilde dengelenmiş, daire

biçiminde bir disk vardı. Diskin üzerine, renkli bir

ok çizilmişti. Disk dönünce, ok, bir tablonun üzerindeki sayılardan birinin hizasında duruyordu. Tablodaki sayılar, beyaz kağıttaki sıyıların karşılığıydı.

Morelli : «Lütfen oynayacağınız parayı ortaya

sürün, baylar,» dedi.

Adamlar merakla masanın başına toplandılar.

Tez zamanda topluluk büyüdü. Her şeyin kusursuz

olduğu söylenemezdi ama, kumar kumardı. Üstelik

hileye, düzene, aldatmacaya yer yoktu.

Hennessey'le birlikte masalarına dönerlerken,

Suki :

- «Nasıl kazandım gördün mü ?» dedi. «Bugün

benim talihli günüm . »

Hennessey : «Bildiğinden de talihlisin,» diye kar

şılık verdi.

-

'

Suki yan yan ona baktı.

- «Ne demek istiyorsun ?»

- «Seni bir jigolo olmaktan kurtardık.»

- «Ne jigolosu ?»

- «Seni o kart kısraklara aygırlık etmekten

kurtardık. »

- «Nasıl kurtarırmışsınız ? Hem kurtulmak isteyen kim ? .. Kağıdı imzaladım ya. »

- «Hizmet sürenin yenilenmesi için düzenlenen

bir belgeyi imzaladın, arkadaşım. Onu görünce tanıman gerekirdi. » Hennessey gülümsüyordu.

Suki : «Seni karaderili korsan, » diye bağırdı.

«Beni oyuna getirdiniz. Sen ve şu sıska Teğmen ... »

Hennessey gülüyordu.

- «Sadece sensiz bir geleceğe katlanamayaıca

ğımızı düşündük. »

Suki de gülmeğe başladı. Hennessey'nin göğ·süne bir yumruk attı. İki adam, kocaman, pejmürde oyuncak ayılar gibi, dans pistinde dönmeğe koyuldular.

Suki : «Gidip içelim,» dedi.

Dreamy'nin kulübü tam bir başarı örneğiydi.

!çiliyor, şarkı söyleniyor, kumar oynanıyor ve dans

ediliyordu. Adamlar, Tanya ile Victoria'nın masaya

oturup beklemelerine fırsat vermediler. İstekli, dans

etmekten bıkıp yorulmayan kavalyeler dizisinin arkası gelmiyordu. Kızlar ancak birkaç saniye oturabiliyorlardı. Kav.alyelerini geri çevirmenin olanağı yoktu. Dreamy bir kavalyesinin kollarından bir başkasına geçiyordu. Rus, Amerikalı ayrıcalığı yoktu.

Onların vücuduna yaslanıyor, saçlarıyla oynuyor,

kulaklarına fısıldıyordu. Adamlar da hayatlarından

hoşnut sırıtıyor, gözleri mutluluktan baygınlaşıyor,

dans bitince oyuncağı elinden alınmış çocuklar gibi

somurtuyorlardı.

Tanya, Vorolokov'a : «Gel,» dedi.

«Dans edelim yi_ne. «Pnu ellerinden tutup ayağa kaldırdı. İçki-

sini bir yudumda bitiren Vorolokov, b::;ş bardağı

masaya bıraktı.

- «Dans etmesini pek kıvıramam. »

Tanya : «Dans edecegiz, » diye diretti. Oaun ellerini kendi vücuduna doladı. Sonra kollarını erkeğin boynuna attı_ «Kulübümüzden hoşlandın mı ? » diye

sordu.

- «Bugün çok çalışmış olmalısınız. »

- <:Bütün gün. Özellikle seni memnun e:mek

için çalıştım. Yirmi beş 'yıldır bir gece kulübüne gitmediğini söylemiştin. »

Vorolokov : «Son gittiğim böyle bir yer değildi. »

dedi.

- «Kılığımı beğendin mi ?»

Vorolokov bir an cevap vermedi. Bunun nedenini açıklamak zordu. Genç kıza bakarken duyduğu zevki başka erkeklerle bölüşmek hiç hoşuna gitmiyordu. Düpedüz kıskanıyordu onu. Sonunda : «Beğendim » dedi.

Tanya : «Kızacağından korktum, » dedi. «Burası

çok sıcaktı. 'Şimdi de öyle. Birkaç dakika için benimle .güverteye gelir misin ?»

Küçük pistte dansederek kapıya doğru ilerlediler. Vorolokov çıkması için ona yol verdi. !ç merdiveni tırmanıp teknenin baş tarafına çıktılar. Tanya :

- «Burası nisbeten serin, » dedi.

- «Fena savılmaz. »

Aşağıdan gelen gülüşmeleri, müziği, yarım yırtık

cümleleri duyabiliyorlardı.

Tanya : «Beni tanıyalı ne kadar oldu ?» diye sordu. Amerikan kampının ötesine, uçsuz bucaksız de -

nizin düzlüğüne bakıyordu.

- «Aşağı yukarı iki yıl. »

- «Ne zamandan beri nişanlıyım ?»

- «Bir nişanlın olduğunu bilmiyordum. »

- «Yok ki. Bu iki yıl içinde hiçbir erkekle iliş-

kim 0lmadı. >

238

Vorolokov : «Öyle mi ?» dedi. Bu konuşmanın

sonunda ne çıkacağını merak etmeğe başlamıştı.

- «Sen koca bir budalasın. »

Vorolokov : «Ben koca bir budalayım, » diye tek-

rar etti.

- «Bana sebebini sormak gerekmez mi ?»

- «Neyi sormak gerekmez mi ?»

- «İki yıldan beri bir tek erkekle ilişkim olmadı

ve bunun sebebini merak etmiyorsun. Yoksa sevici

olduğumu mu sanıyorsun 7»

- «Tabii ki hayır. İşinden başını alamadığını

düşünüyordum. »

Tan ya yumuşak, fakat kararlı :

- « Vorolokov,» dedL «Kaptan Vorolokov, ye-

rine getirilmesini isteyeceğim bir şey var. »

Vorolokov : «Söyle,» dedi.

- «Benimle evlenmeni istiyorum. »

Vorolokov'un dili tutulayazdı. Tan'ya dosdoğru

onun gözlerinin içine bakabileceği şekilde döndü.

- «Bana cevap vermeni istiyorum, Kaptanım. »

- «Bunu iyice düşündün mü ? Sen çok gençsin,

oysa ben yaşlıyım. »

- «Ben çok genç değilim. Sen de çok yaşlı de

ğilsin. »

Vorolokov onu kendine doğru çekti. Kaba, sert

eliyle yumuşak yanağına dokundu.

- «Emin misin ?»

- «Evet. »

- «Öyleyse isteğin kabul edilmiştir. »

- «Bir başka isteğim daha var, Kaptan. »

- «Bu kez ne istiyorsun ?»

- «Beni öper misin ?»

Yarım saat sonra gece kulübüne döndükleri zaman, Montmartre'daki m_ahzenlerden birine girmiş

gibi oldular. Zeke'nin ağız mızıkası ve Mişa'nın piyanosu, karmaşık olarak -üç aşağı, beş yukarı- bir Paris havas!'-.utturmuştu, Uzun kehribar ağızlığına ge-239

çirdiği sigarasıyla piyanonun bir köşesine yaslanmış

olan Dreamy, usule uygun boğuk bir sesle, Sen'in Sol

Kıyısına has parçalardan birini söylüyordu. Girişte

durup onu dinlediler.

Dreamy şarkı söylerken oyun masasının gürültüsü de kesilmişti. O şarkı söylediği süre, Morelli oyun için iştirakleri kabul etmiyordu. Tanya şarkının bitimine, adamların alkışları, bağrışmaları dininceye kadar bekledi. Sonra ellerini birbirine vurdu. Salonun ortasına doğru yürüdü. Artık çok geçti, Vorolokov atılan adımın geri alınamayacağını kestirdi.

Tan'ya : «Arkadaşlar,» dedi. Hafiften kızarmış

yüzü mutlulukla ışımıştı. «Sizlere bir haberim var.

Kaptan Vorolokov benden metresi olmamı istedi. »

Amerikalılar el çırpıp sevinçle bağrıştılar. Kıza ran Vorolokov, önüne geleni iterek öne çıktı. Tanya ·

nın yanında durdu. Kolunu onun beline dolayıp :

-- «Bu gece Tanya Suvorova'dan eşim olmasını,

benimle evlenmesini istedim,» dedi, Aynı cümleyi

Rusça tekrarladı.

Bu kez her iki taraftan alkışlar yükseldi. Salon

sevinçli bağrışmalarla çınladı. Victoria ve Dreamy

ko·�tular, Tanya'nın yanaklarından öptüler. Erkekler

için de kaçırmağa gelmeyecek bir fırsat doğmuştu.

ünlarm çevresinde toplaştılar. Tanya'yı, Dreamy'i,

Victoria'yı öpüyorlardı. Ruslardan Vorolokov'u öpen ..

ler de oldu. Amerikalılar onun elini sıkmakla yetindiler. Vorolokov şaşkındı. Olup bitenlere inanamıyor gibi bir hali vardı. Uşakov:

-- «Votka,» dedi. Sonra hatırlayıp, «içki, » diye

diizeltti. «Onların mutluluğuna içeceğiz. »

Bardağını havada sallayan İgor :

- «Ünlarm mutluluğuna, » diye bağırdı.

Boris atıldı, yalvarır gibi :

- «N'olur yapma. Çok pahalıya mal oluyor. Eli·

mizdeki bardakların hepsi bu. »

Corrigan avağa kalktı. Bardağım kal?ırdı.

- «Kaptanın ve eşinin mutluluğuna, sağlığına,»

diye gürledi.

Herk�s bardağındakini bir yudumda

tüketti.

Victoria, bir köşede Albert ve Collins'le oturan babasının bir konuşma yapmak için hazırlandığını sezinledi. Rhodes peruğuna çekidüzen veriyor, ciddi bir poz takınmağa çalışıyordu. Gırtlağını temizleyerek

kalkmağa davranırken, genç kız Zeke'nin servis masasından bir şişe kaptı ve babasının bardağını doldurdu. Rhodes'in gırtlağından aşağı akan içkiyle beraber, nutuk atma hevesi de kayboldu.

Daha önce, adamlar bir kulüpde yapılması gereken şeylerden biri, belki de birincisi diye içiyorlardı. Şimdi ise içmek için esaslı bir sebep olduğunu düşünerek, bunu kutlamak amacıyla içmeğe koyuldular. İçki puanları unutuldu. İçki stokunun dibine darı ekmecesine bir çoşkunluk kapladı ortalığı. Rhodes'i teselli eden şey, onlar içtiği esnada damıtma cihazının ince bakır borusundan akıp şişeleri dolduran içkinin hiç kesilmemesiydi.

İgor : «Dans edeceğim,» diye bağırdı.

Suki : «Dans edeceğiz,» diyerek onu düzeltti. O

ve Hennessey, dans pistine çıkmış olan genç Kazaia

katıldılar. Mişa başlangıçta ağır bir parçayla girdi.

Üç adamın yaptığı şeyin tam anlamıyla Kazak dansı

ol duğu söylenemezdi. Hatta herhangi bir dans bile

denemezdi buna. Müzik eşliğinde içlerinden geldiği

gibi tepiniyorlardı. Buna rağmen ötekilere de çekici yeldi. Genellikle İgor'a uymayan Rusların tümü ortaya çıktı. Alkol duvarını aşmış Amerikalılar da

onları izlediler. Salon, İgor'a öykünen

adamların

ayak vurmalarıyla, sıçrayıp zıplamalarıyla sarsılıyordu.

Suki ve Morelli, iki yandan Hennessey'e destek

oluyorlardı. İgor, eski danslardaki kolbaşları, yöneticiler gibi her hareketi önceden bağırarak ötekilere örnek oluyordu. Vorolokov ve Uşakov da

Corrigan'a

241

f /16

öncülük etmekteydiler. Mişa ömründe hatırlamadığı

kadar eğleniyordu. Dans edenleri seyrederken katıl·

macasma gülüyor, kırışıklarla çizgilenmiş yüzü gözlerinden akan yaşlarla ıslanıyordu. Giderek tempoyu hızlandırdı. Son kaçınılmazdı. Birinin ayağı kaydı.

Az sonra, pistin üzerinde kümelenmiş bir düzine -içkiyle hantallaşmış- gövde yatıyordu. Hepsi kahkahalarla gülüyordu.

Zeke : «Şimdi de sen bizim için dans et, Dreamy,»

diye bağırdı.

Adamlar bir ağızdan bağrıştılar :

- «Yes, Da (*) Bizim için dans et, Dreamy.»

Sonra bağrışmalar daha tempolu bir hal aldı. «Dre ·

amy dans et . . . Dreamy Dans . . . » Bir yandan da ayak·

lrıyla tempo tutuyorlardı.

- «Peki, çocuklar. Peki. »

Piyanoya yaklaşan Dreamy Mişa'ya bir şeyler

söyledi. Alçak sesle konuşarak hangi parçanın çalınacağını kararlaştırdılar.

- «Birkaç dakikaya kadar döneceğim, çocuklar.»

Dreamy tekrar görününceye kadar adamlar el

çırpıp ayaklarını yere vurmağa devam ettiler. Sonra

ortalığı derin bir sessizlik kapladı. Dreamy uzun gece entarisini çıkarmış, yer yer dantelli, saydam, zarı andıran bir şey giymişti. Islıklar ve alkışlarla, bağrışmalarla karşılandı. Susmaları için işaret etti. M;

şa çalmağa başladı. Müzik alabildiğine kışkırtıcı ve

kıvrktı.

Dreamy dans etti. Adamlar suskun,

kıpı:tısız

onu seyrettiler. Bu suskunluk, Dreamy'nin sırtındaki

giysinin yavaşça yere kaydığını gördükleri an'a kadar sürdü. Bağrışmalar duyuldu. Hiç gereği olmadı

ğı halde onu yüreklendirmeğe çalışıyorlardı. İgor ağzı açık, öylece bakıyordu. Rlıodes peruğunu düzelttL

(*) !ng�lizce ve Rusça d.]vf.-t;, anlaınımı. C N .

.

.

-

.

.

.

-

.

.

Bardağına sarıldı.

Dreamy öne doğru eğildi ve Hennessey'nin çenesini okşadı. Onun kucağına oturdu. Kulağıyla oynadı. Uzun, ince ve biçimli bacaklarından birini havaya kaidırdı. Yuvarlayarak, ağır ağır kışkırtıcı bir eday

,

la çorabını sıyırmağa başladı. Çorabı karaderili Çavu�un boğazına doladı, «Oh, adamım» diye inler gibi bir ses çıktı dudaklarının arasından.

Ayağa kalktı. Ortada şöyle bir dolanıp Collins'e

yaklaştı. Ayağını onun dizine koydu. Çorabın ikinci

t2hini de sıyırmağa başladı. Collins'in gözlüğünün

camları buğulanmıştı. Gözlüğünü çıkardı. Carıılr.rı

masa örtüsünün ucuyla alelacele sildi. Gözlüğü tekrar

takındığında, Dreamy salonun öte başındaydı. Ağır,

salıntılı adımlarla yürürken, ışıltılı, ipek korsajının

arkasındaki fermuarı açıyordu. Silkindi. Onu yere

düşürdü. Şimdi sadece kilot ve sütyeniyle kalmıştı.

Deniz piyadeleri :

- « Onları da çıkar, » diye bağrıştılar. «Onları da çıkar . . . »

Gürültü sağır ediciydi. Müziği işitmenin olanağı

yoktu. Dreamy yuvarlak omuzlarını o'ynatar:ak askıları kaydırdı. Sütyenin kancasını kendi açtı. Kıvrak bir hareketle sütyenden de kurtuldu. Göğüslerinin uçlarını küçücük yıldızlar benekliyordu. Gürültü büsbütün artmıştı. Son parça giyeceği çıkarmağa

davrandığı an, Morelli onca kişinin. elinde parça pat·

ça olmayı göze aldı. Işıkları söndürdü. Mumların ölgün alevleri titreşirken, Dreamy ve Morelli salondan kaçtılar.

Dreamy'nin Barı unutulmaz bir galayla açılmıştı. . .

15

Albert'in karnının biraz altında küçük bir çadır

görünümü alan pike örtü, her sabah şaşmaz bir düzenle aynı şeyi hatırlatıyordu. Her gün boşa geçen bir haftanın zincirine eklenen bir halkaydı. Orada sırt

üstü yattığı yerde bunu düşünüyordu. Durumunun gerçekten çapraşık bir sorun olduğuna karar veriyordu sonunda. Tedirginliğinin ana kaynağı Victoria idi. Bu çapraşık sorunu nasıl çözümleyecekti ? Daha doğrusu nerede çi;izümley_ecekti ? Şöyle kısacık bir süre için de olsa, haşhaşa kalmalarının olanağı yoktu. Gerçekte, Rusların partisinden beri onunla bir an yalnız kalmamıştı. Bundan sonra kalacağından da

şüphe ediyordu.

Parasını harcayabilmek olanaklarından yoksun

bir milyonerdi. Birkaç yüz metrekarelik bir yüzeyde,

onun olmak için can atan bir fıstık vardı ve onu kollarının arasına alamıyordu. Çıldırmak işten değildi.

Para harcanmak için bekleyebilirdi ama, cinsel hayatının beklemeğe tahammülü yoktu. Ne yapıp edip bir yolunu bulması gerekiyordu.

Doğrulup oturdu, bir sigara yaktı. Bir plan hazırlamalıydı. Öteye, karşı ranzada hala uyuyan İgor'a baktı. Aynı ranzanın altındaki Saşa'nın hafiften horladığı duyuluyordu. Kızı buraya getirmesi düşünülemezdi. Tuvalete giden herkes bu kabinden geçiyordu.

Rhodes ve Collins çevrede dolanıp durduklarından,

çadırdan da yararlanamazdı . Üstelik eskiden kendinin uyuduğu bölmede şimdi Dreamy kalıyordu. Adada gözden uzak tek yer mağaraydı ama, içki dalgası çıkalı gece, gündüz orası da sıkı muhafaza altındaydı.

Bir an için kızı küçük teknelerden birine atıp açı�mayı

düşündü, fakat aşırı ölçüde ihtiyatlı deniz piyadelerinin dürbünle daima denizdeki balıkçıları gözetlediklerini biliyordu.

Evet, yapabileceği bir şey yoktu. Pasaportları

olmadığından yabancı ülkelere gidemezlerdi. Zürih' -

deki bankadan parasını hemen çekemezdi. Güver.1ik

nedenleriyle, şimdi tutup da İngiltere'ye geçebilec:;ği

bile şüpheliydi. Her şey bir yana, evlenmek istediğinden emin değildi. Durduğu yerde yakasını kaptırmanın ne alemi vardı ?

Öğle yemeğinde yedikleri istakoz, kafasının içinde bir fikrin tomurcuklanmasına sebep oldu. İstakoz yüzünden hastalandı. Midesi bulandı. Çakıl döşeli kıyıda diz çöktü. Yanıbaşında Victoria'nın varlığını aramadığı ender anlardan biriydi bu, fakat genç kız

çıkageldi. Onun yanına oturdu. Kolunu Albert'in

omuzuna attı. İçten bir ilgiyle :

- «Gelip çadırda biraz uzan,» dedi. «Ben de Zeke'yi getiririm. »

Albert, Victoria'nın yatağında tere batmış, tedirgin yatarken, uzun boylu Kentucky'li onu muayene etti.

- «Gerçekten hastasın,» dedi. «Yemekleri pişirenin kim olduğunu bilsem, yediklerinden zehirlen·

miş diye düşünürdüm. »

Aynı anda Albert'in beynine o fikrin kıvılcımı

düştü. Tüm garnizonun kolera olduğu Kızılderililerin

Ayaklanması adındaki filmi hatırladı.

- «Hayır,» diye yalan söyledi. «Yediklerimden

değil. Daha önce de hiç iyi hissetmiyordum kendimi.

Askerliğimi cankurtaran eri olarak yapmıştım. Bana kalırsa . . . » Şöyle bir düşündü, hemen kararını verdi. «Evet, Jacob Hastalığı denilen bir hastalık bu . . .

Yazları görülen koleranın hafifidir. Tehlikeli değildir aslında. Birkaç gün sürer. Şiddetli bulantılara sebep olur, Hastanın başkalarından ayrı tutulma:n

gerekir. Yakına sokulan herkese aynı şey uygulanmalıdır çünkü çok bulaşıcıdır. »

Zeke geri geri gitti.

- «Yani ben de mi ?'

- «Hayır, sen pek yaklaşmadın. »

- «Tedavisi nedir ?»

- «Kesin istirahat. Gece gündüz alına soğuk

kompres. »

Zeke : «Bunu yapabilirim,» dedi.

- «Hayır, pişirdiğin yemeklerle ötekilere de hastalığı bulaştırırsın. Halen benimle temas etmiş ve hasta olmayan birinin yapması daha iyi. Hastalıia

karşı bağışıklığı olabilir. » Bir an suskun kaldı. «Örneğin Victoria. » Sonra Gönüllü Kahraman'daki ölüm sahnesini hatırladı. Başını yana devirdi. Gözlerinin

akının görünmesine çalıştı. Victoria'nın «Tabii, elimden geleni yaparım» d�diğini duydu.

Zeke : «Sınır çitiyle Rusların gemisi arasında bir

çadır kurarım,» dedi. «Sonra da radyoyla filoya danışırız. �,

Albert hemen atıldı.

- «Hayır, » dedL «Filoya danışmanın gereği

yok. Uygulanacak tedaviyi ben biliyorum. Geld;.:fim

yerde çok yaygın görülen bir hastalıktır bu. Daha

önce de birkaç kez tutulmuştum. »

Zeke Rus kesiminde, kayaların çevrelediği kü

çük bir açıklıkta çadırı kurdu. Çadırın önünde yere

ç.aktığı bir kazığa, «Karantina» yazılı kartonu raptiyeyle tutturdu. Victoria çadırın içinde y.atağı ha·�ırladı. Sonra Albert'i yatırıp, özenle kat kat battaniyeye sardı sarmaladı. İçerisi karanbktı. Karanlık ve yabancı gözden uzak Sırtüstü y.atan Albert, çömelmiş olan Victoria'ya baktı. Doğrusu örnek bir hastaydı. İnledi. Victoria onun alnına ıslak bir bez

bastırdı. Albert minnetini belirten halsiz bir hareket

yaptı. Yan tarafa doğru öksürürken kızın elini tutmuştu. Dudaklarında biraz köpük belirse daha mı iyi olurdu acaba ? İçerinin karanlığını düşünerek

bundan caydı. Oyununu yeteri kadar inandırıcı oynadığına karar verdi. Victoria'nın yüzündeki :ifadeyi göremiyordu ama, sesinin tonundan endişesi

aç:k seçik belli oluyordu. Kızı üzdüğü için suçluluk duygusuna kapıldı. Durumunu biraz iyiye doğru götcir mek yerinde olacaktı.

"

.

Akşam olduğunda, inceden inceye hazırlamış

olduğu planında bazı açıkların varlığını farketti.

Yüznumaraya gitmek için kıvranıyordu, fakat Vic ·

toria onu bir dakika bile yalnız bırakmıyordu. Albert :

- «Gitmem gerek,» diye inledi.

Victoria : «Tabii, sevgilim,» dedi.

Albert onun alayc! bir tonda konuştuğunun farkındaydı. Boğazını tuttu.

- «Fena oluyorum. Yine geldi. »

Victoria, yanında dur.an plastik bir kovayı uzat-

tı. - «Bunu kullan.»

- «Su içmek istiyorum. »

Genç kız içmesi için bir bardak s u verdi. Albert onun yanında bulunmayacak bir şeyler düşündü. Oysa Victoria dört başı bayındır bir hasta bakıcıydı. Hiç bir şeyi ihmal etmemişti. Delikanlı son bir umutla :

«Yaprak sigarası,» dedi.

- «Sana bir sigara yakayım. Daha önce hiç

yaprak sigarası içtiğini görmedim. »

Albert bu fırsatı kaçırmak istemedi.

- «Bir puro içmeliyim. Hemen bir puro bulmalı. Çadırın dumanlanması gerek.»

Victoria : «Öyleyse sana bir püro getireyim,»

dedi. Çadırın kapısından çıktı.

Albert de çadırın öte yanındaki aralıktan dışa ·

rı uğradı. Karanlıkta çömeldi. Rahatladığını belir ·

ten soluğunu koyuverdi. Çadıra tam zamanında döndü. Victoria döndüğü zaman, bundan sonrasını na ·

sıl sürdüreceğini düşünüyordu.

Genç kız yaprak sigarasını yaktı ve onun dudaklarının arasına kıstırdı.

Al bert : «Buna gerçekten ihtiyacım vardı, » de-

di .

Zeke 'yemeklerini getirdi. Victoria için sandö-

viçler hazırlamıştı. Albert'e de bir çanak lapa . A .

bert'in midesi istakozun anısıyla hala perişandı. Ak

şam ilerleyince, Victoria'ya gerçeği söylemenin zamanı geldiğine karar verdi. Başkalarına karşı ko ·

ruyucu bir duvar, sığınacak bir siper olan hadalık

masalı ortadan kalktıktan sonra, geceyi başbaşa

diledikleri gibi- harcayabilirlerdi.

Albert : «Şimdi kendimi çok iyi hissediyorum, -�

dedi. - «Öyle mi, sevgilim h

- «Gerçekten, çok iyiyim. »

Kızı kendine çekmeğe çalıştı. Victoria ona uy

matlı. Eğilip hafifçe öptü, hepsi o kadar. Albert :

- «Buraya gel, » dedi.

- «Uyumağa bak, sevgilim.»

Albert : «Uyumak istemiyorum, » diye diretti.

«Çok iyiyim. Yanıma gel de, seni sevip okşayayım. »

Victoria soğuk kompresi aldı, onun alnına ko'y-

du. - «Rahatına bak, tatlım.»

Albert kompresi itti.

- «Hay canına yandığımın. . . Gerçekten bir

şeyim kalmadı diyorum. Şimdi yalnızız. Sevişmemiz

için bir engel yok.»

Victoria : « Gene fenalaşacaksın, » dedi. «Sırt

üstü yat ve dinlen. Bak, soluk alıp vermen duz2nsiz. Seni yalnız bırakırsam uslu uslu yatar mısın ?

Geceyi burada geçirmem için gerekli bazı şeylerimi

alıp dönerim. »

Albert uslu uslu yatacağına söz verdi. Ne olur

sa olsun, Victoria geceyi onun yanında geçirecekti .

Daha sonra bol bol fırsat çıkacaktı. Birkaç dakika

sonra, Victoria geceliğini giym!ş olarak döndü. Be ·

raberinde iki fincan sıcak çikolata getirmişti.

- «Bunu içmeğe çalış. Sana iyi gelecektir. »

Albert yudumlayarak fincandakinin yarısını iç

tL

248

,

- «Biliyor musun, şu J acop Hastalığını ben

uydurdum. Aslında öyle bir hastalık yok. Jacop, İncil'de adı geçen bir haylazdır. Kendimi onun gibi hissetmeğe başladım.»

Victoria gülümsedi. Albert son kozunu oyna-

dı. - «Seni seviyorum.»

Genç kız onu öptü.

- «Ben de seni seviyorum, sevgilim, » dedi. Albert onun geceliğinin kordonlarını çözmeğe çalışıyordu. Victoria, «Şimdi rahat dur, ;» diye fo:��dadt.

«Yarın kendini çok iyi hissedeceksin. Zeke içtiğin �eye uyku ilacı koymuştu. »

Albert : «Hayır, olamaz,» diye inledi. «Ola . . . »

Kelimeyi tamamlamasına kalmadı. Çadırın içi fırıl

fırıl dönmeğe başladı. . .

Albert komadan farksız bir uykuy:a daldığı zaman, New York'da öğleden sonranın geç saatiydi.

Birleşmiş Milletler Binasının aşağıdaki caddeye dü

şen uzun gölgesi, vaktinden önce inen bir akşamüstü havası yaratmıştı. Evlerine bağlı New York'lular. kalabalıkları yutan Metro'nun ağızlarından

birine doğru kaldırımlar boyunca akıyorlardı. Onlar evlerine dönerken, Güvenlik Kurulunda görüşülen

sorunlar bir sonuca bağlanmaktan çok uzaktı.

Bir Arap :

- «Kışkırtıcılık, saldırı, kışkırhcılık » diye ln

ğırdı. Kelimeleri bir çığlık atarcasına söylüyordu.

Söyledikleri, birbirini tanımayan fakat onunla fikir birliği halinde olan öteki otuz delegenin ayak vurmaları, sıraları yumruklamaları, gürLiltüleri a rasında kaynayıp gitti. Öte yandan yüz delege daha ayaklarını vuruyor, sıraları yumrukluyor, bağrışıyorlardı. Bunlar a'ynı fikirde olmayan kimselerdi.

Güvenlik Kurulu Toplantılarında alışılagelmiş bir

şeydi bu.

Ağırbaşlı, çatınmış, suskun yirmi temsilci, Ame-

rikanın Birleşmiş Miletler'deki Da.imi De'.eg-esinin

konuşmasını bu gürültüden süzüp çıkarmağa çalışıyordu. Çeviricilerin aracılığıyla, k_ulaklıklardan onlal'Q ulaşıyordu.

Rusların masasında saçları kırkılmışçasına kısa

bir delege iyi ayaklı gürültü makinelerine doğru döndll. Kollarını havaya-kaldırdı. Çığlık çığlığa bağıran Arap hemen sustu. ötekiler de onu izlediler. Kelimelerden kalıba dökülmüş hikmetin çağlamasını beklediler.

Arap delegeye soğuk soğuk bakan Rus :

- «Siz ve öteki baylar susmak lütfunda bulunursanız, Birleşik Devletlerle Sovyetler Birliğinin barış içinde yapacakları savaşa fırsat bulabileceğiz. »

Ağırbaşlı, çatkın yirmi delege el çırptılar. İngiliz temsilcisi bu fırsatı kaçırmadı. Masanın öteki ucuna doğru eğildi. Kendinden alt derecedeki bir meslekdaşına :

- «Şişşt, iyi bir politikacının karşılığı, F harfiyle başlayan kelime ne olabilir ?» diye sordu.

Lord D'Elpus ona döndü, fakat cevap vermesine

kalmadı. Ötede oturan bir Amerikalı :

- «Fırıldak kelimesini bir dene, ahbap,» dedi.

İngiliz onu duymamazlıktan geldi. «Faydalı» kelimesini yazdı ama, bilmecenin çözüm yolları da tıkanıp kaldı. Amerikan delegesi konuşmasına devam ediyordu :

- «Biz istilacı değiliz. Kimseyi kışkırtmadık.

Hiç kimsenin egemenlik haklarına saldırıda bulunmadık. Kendi bölgemizin haklı ve dürüst koruyucularıyız. 51. Eyaletimizin . . . » Sustu. Ellerine abanarak öne doğru eğildi. Yorgun görünüyordu. «Barış istiyoruz ama, kendi topraklarımıza, hatta bir kaya parçasına karşı, Sovyetler Birliği ya da Nato dışı

herh�nıg.i bir kuvvet iyi niyetle ilgisiz herhangi bir

lnreketjni hoşgörüyle karşılamayacağız.

Bölgesel

hq.klarımızı kesin sınırlamalarla korumak için karar-

250

lıyız. » Sözünü bitirip yerine oturdu.

Rus hiç vakit geçirmeksizin cc-.r.ap yetiştirdi.

- «Sovyetler Birliği iyi niyetle ilgis:z hareketlere gfrişmez Biz sadece haklarımı=da ayak diriyoruz. Bu görüşmeler boyunca barışçı yollar aradık.

Karşılığında ne gördük ? İstila, kıy:m ve basmar:e

tavır. Bozkaya'nın asıl sakinlerine ne oldu ? Neredeler? Size söyliyeyim. Adanın Amerik:::.n kesimind3

tutsak durumundalar. «Yumruğunu masaya vurdu.

«Onların hüriyeti için savaşacağız. Onların ve en kü

çük Rus devletinin hürriyetini korumak için. Amerikalılar bir istila hareketine girişmed;kler:n i s:5yl"l ·

yorlar. Oysa Sovyet üssü kurulmadan ö:ıc·� orad :ı

değildiler. Adalılarla devletler arası lmralhra uygun

bir anlaşmaya varmamızdan sonra, Adaya güçlü, etkili silahlarla donanmış, bir Deniz piyade birliği çıkardılar. Ada ekonomik bakımdan çok kötü bir

duruma düştü. Sovyet yardımına ihtiyacı var. «Önündeki bardaktan uzun bir yudum içti. » Bozkaya'nın Sovyet kesiminde hiçbir tutuklu ve tutsak yok.

Amerikalı saldırganlar yıllardan beri Sovyet halklarını tehdit ediyor. Onların kendi aralarında söyle:H

ği gibi, bu kez çizginin ucuna vardılar. Bir adım gerilemek niyetinde değiliz. Bir hafta içinde Amerikan birlikleri Bozka:ya'dan çekilmezse, onları sürüp atmak için ne gerekiyorsa yapacağız. » Rus delegrni cebinden mendilini çıkardı. Alnının terini kuruladı.

Onun devam etmesine kalmadan, Amerikan delegesi kükredi :

- «Bu düpedüz bir tehdit. Bozkaya Amerikan

bölgesidir. Genel Sekreterin ve Sovyet Delegasyo::,unun isteğiyle görüşmeleri kabul ettik, fakat Sovyetlerin savaş kundakçısı ağzıyla konuşmalar yapmasına katlanamayız. Dünyanın en güçlü devleti olarak, Kaliforniya'yı, Alaska'yı s.avunur gibi Boz-kaya'yı da savunmakla görevli hissediyoruz ke-:ıdimizi » Meydan okuyan g.özlerle Sovyet debgel2rine 251

baktı. «Amerika savaşı ilan eden olmayacaktır ama,

bizi silahlı bir çatışmaya iten herhangi bir millet

acımasızca cezalandırılacaktır. »

Albert ertesi sabah uyandığında tartışma hala

devam ediyordu.

Albert'in iyileştiği besbelliydi. Dirseğine yaslanıp doğrularak genç kızın getirdiği çayı içerken. Vic toria mutlulukla gülümsedi. Albert'in tasarladığı

plan tersine çalışmıştı, fakat bundan dolayı Victoria'yı suçlayamazdı. Önlerinde daha bu gece vardı. Albert :

- «Tamamen iyileştiğimi sanıyorum,» dedi.

- «Daha iyi göründüğün muhakkak. »

- �<Dün gece söylediğim gerçekti. » Albert bu

sözlere şaşmaktan kendini alamadı. «Seni seviyorum

derken doğruyu söylemiştim. »

Victoria onu öptü.

- «Ben de . . . »

Albert :

- «Bugece yalnız olacağız,» dedi. «İlk kez ger

çek anlamıyla haşhaşa kalacağız. »

Victoria onu bir kez daha öptü.

Balık avına çıkanlar erken davranmışlardı

ama, Hennessey'nin yaptığı av eşi benzeri bulunur

gibi değildi. Kalabalık çevresini kuşatmıştı. Kayalı

ğın üzerinde yatan çok büyük, bir deve ait kocaman

bir banjoyu (*) andıran papazhalığına bakıyorlardı.

Morelİi :

- «En azından yetmiş, seksen kilo olmalı,» dedi. Bir yandan da, transistorlu radyosuı:mn kulaklığını kemiriyordu.

Balığın yarı açık ağzından görünen dişleri işaret eden Zeke :

- «Pantolonunun önünii. iliklesen iyi olur, Makarnacı,» dedi. «Hala canlı olduğunu görmüyor mu-

(*) Bir müzik aleti. - Ç.N.

sun ?»

Heımessey : «Ünu ne yapayım ?» diye sordu.

«Yesem mi, yoksa oyun için eğilsem mi ? »

Boris : «Tadı bir şeye benzemez,» diye akıl verdi. «Yün battaniyeden farksızdır. Gene denize at, ya da istakoz sepetleri için yem yaparsın. »

Ace, !gor'un zıpkınıyla balığı dürtükledi. Sonra

zıpkınlayıp öldürdüler. lstakoz sepetlerüıe .Yem yapmak için adamlar onu dilim dilim kestiler. Öğle vakti güneş yakıp kavuruyordu. Balık avı için bile çok sıcaktı. Öğle vaktinin en sıcak saatlerini, roket atıcının gölgesinde yanlayarak, suya girip, kayaların ıslak yüzüne sokulmuş, ağır hareketli fok balıkları

gibi geçirdiler. Güneş alçalmağa başlayınca rahatladılar.

Artık Amerikan deniz piyadeleriyle Rus denizcileri birbirinden ayırtedilmiyordu. Keten pantolon ya da yüzme şortlarıyla bir örnek giyiniyorlar, karma gruplar halinde oturup laflıyorlardı. Herkes gözünün kestiği, gönlünün dilediği yerde yaşıyordu.

Rus ve Amerikan kampı diye bir ayrıcalık kalmamıştı. Amerikalılar Dmitri Kirov'un gölgesinde, alt güvertenin serin kabinlerinde yan geliyorlardı. Amerikalı, Rus olmaktan çıkmışlardı. Hepsi Bozkaya'lıydı.

Akşamüstü beklenmedik bir şey oldu .. İmbik bozukluk yapmıştı. Adamlar mağaranın çevresinde top

!aştılar. Tedirgin, endişeli, ne olduğunu soruyorlardı !mbik gün boyunca çalışmıştı. Çay saatinde üretim düşmüş, akşamın erken saatlerinde de tamamen stop etmişti.

Uşakov : dsı derecesi çok alçak,» ctedı. «Gaz sızıntısında bir düzensizlik olmalı. »

Kazana baktılar. Uçuk :rp.avi, ölgün ale v dilleri

iyice alçalmıştı. Uşakov elini uzattı.

- «Bir tencere çorbayı bile ısıtmağa yetmez.

Bir tıkanıklık olduğunu sanıyorum. Açmakta güçlük

l�e!rebiliriz . �'

Hennessey : - «Belki bir gaz ocağıyla ısıtarak

ç2Jıştırabiliriz,:> dedi. «Bunun güç fJir i 5 olaca;':ım

sanmam. »

Vorolokov : - «Evet, » diye onu doğruladı. «Fa -

1.:at tıkanıklığı gidermemiz daha yerinde olur. Uzun

demir bir çubukla zorlayarak tıkanıklık 'yapan şeyi

itellm.»

Ağır bakır kazanı söktüler. Gazın geldiği deli-·

ği açığa çıkardılar. Rhodes'in çadırının aleminyun;ı

bcru biçimindeki kazıkları işe yaramadı. Gaz sızıntısını engelleyen lı2rneyse, yüzeyden dörtbuçuk, beş

metre derindeydi. Yapılacak bir şey yut� g:f�iydi

Uşakov, Hcnnessey'e : - «Gaz sobası şart, »

dedi. «Böyle bir şeyin yapılması ne kadar sürer ? »

Hennessey : - «Sıkı çalışırsak iki günde ta-·

m''Lmdır, » karşılığını verdi. �<Fakat çok yakıt kullanmamız gerekecek. Bunun da pek emin bir yol olduğunu sanmıyorum. »

Corrigan : - «Belki tahtadan yararlanabiliriz,»

dedi. «Ne de olsa daha az tehlikeli. »

V orolokov başını salladı.

- «Odun ateşi yetmez. Herneyse, bugün artık

geç oldu. Yarına kadar kendi haline bırakmamız gerekiyor. Yazık . . . İçki olmayınca gece kulübünün düzeni de bozulacak. »

Corrigan : - «Bugünkü taymı da h'ircadık »

dedi. «Bilseydik idareli kullanırdık. »

Gözünden hiç bir şey kaçırmayan !ger yüzi.inde

ağlamaklı bir ifadeyle onları dinliyordu. Sonra ansızın yüzü ışıdı. Tıkanıklığı gidermenin yolunu bulmuştu. Dönüp hızlı adımlarla mağaradan çıktı.

Albert günü sabırsızlıkla geçirmişti. Küçük çadırı herzamankinden daha yükselmişti. Bunu Victoria'nın gözünden saklamak için elinden geleni yapıyordu. Dışarda yaklaşan sesleri duyunca gene hasta pozunu takındı. Victoria ve o hastalığının geçtiğini

biliyorlardı ama, başkalarına karşı oyunu sürdürmek

gerekiycrdu.

Victoria : - «lmbikde bir bozukluk var,» dedi.. «Sızıntı gaz gelmiyormuş. Kazanın a'.tma fır ın gibi bir şey yapmağa karar vermişler. Bugece içki

tayım yok. Babamın halini görme. Bu işin ihmal ·yüzünden olduğunu söylüyor. Onsuz ne yapacak bilmiyorum ?:»

Albert :

«Ya ben ?» diye sızlandı.

- «İçkiye düşkün olduğunu bilmiyordum. »

- «İçkiden söz eden kim ? Seni seviyorum. Ya-

tağ·a gelsene. »

- « Sonra. Ortalıktan el ayak çekilsin.»

Adada ses sedanın kesilmesi, gidip gelmelerin

durması gecikmedi ama, bekleyen, sabırsızlıkla kıvranan Albert'e aradan birkaç gün daha geçmiş gibi geldi .

Albert ve Victoria, ip merdivenden tırmanan,

çadırlarına giden adamların seslerini dinlediler. Bir-

1rnç kişi «İyi geceler» diye seslendi. Rüyalarla ilgili,

sansür görmemiş baZl. şakalar- yapıldı. Sonra deni ·

zin sesinden başka bir şey duyulmaz oldu. Sıcak bir

geceydi. Gökyüzünde ay yoktu ama, yıldızlar benek

benekti. Albert başını çadırın kapısından uzatıp şöyle bir h'.tktı.

- «Milyonlarca,» dedi.

- «Parandan mı söz ediyorsun ?»

-- «Hayır, yıldızlar Gel bak.»

Victoria onun yanına sokuldu. A!b2rt gök�·iizü

nü gösterdi.

- «Bak . . . Büyükayı ve Yedi Kardeşler .

. .

»

- «Samanyolu ve . . . «Albert'in dudakları cüm-

leyi 'yarıda kesti. Kızı içeri çekerek çadırın kapısını

Jrnpattı.

- «Soyun, » diye fısıldadı.

Victoria : ,�Hayır, » cı.e:li.

255

- «Neden ?»

- «Beni senin soymanı istiyorum. » Victoria

ürpertiler içindeydi.

Albert onun yanağını okşadı. Şaşırmış gibi :

- «Ağlıyorsun. »

- «Biraz, çünkü seni istiyorum. »

Victoria vücudunun zonklar gibi olduğunu, damarlarındaki kanın şakaklarına doğru çağladığını hissetti. Albert ona iyice sokuldu. Bacağını kızın

bacaklarının arasına soktu. Victoria erkeğin sertliğini kendi kalçasının üzerinde duydu.

- «Soy beni.»

Albert'in elleri beceriksizleşmişti. Victoria onun

ağır ağır, yumuşak hareketlerle soyduğu için memnundu. Delikanlı onun geceliğini beline kadar kaydırdı. Victoria küçük bir hareketle geceliğin tamamından sıyrıldı. Victoria'nın pürüzsüz, kaygan ve ılık teninin yumuşaklığı ipekten farksızdı. Kızın

omuzlarını öptü. Victoria inler gibi bir ses çıkardı.

Albert sütyenin askılarını düşürdü. Arkadaki klipsi

açtı. ötesiyle ilgilenmedi. Sütyen kendiliğinden düştü.

Albert dilini kızın göğüslerinin arasında gezdirdi. Onu sıkı sıkı kendine çekti. Yakıcı, h'lfif so'uğu, yumuşak, gıcıklayıcı bir tüy gibi Victoria'nın boynumm yan tarafından dolaştı. Kıılağr1a yükPel)i.

A!bert bir orkestra şefiydi. Cinsel duyuları en

zengin, en renkli notalarla dile getirmesini bilen bir

virtüo�du. Bir senfoni yarattı. Victoria'yı, Liszt'in

(*) rapsodilerinden daha coşkulu sesler verecek bir

aleme sürükledi, Albert filim kahramanlarına pek

ender özenirdi. Onun yeteneklerini l?ilseler, asıl bu

kahramanlar Albert'e gıpta ederlerdi.

Victoria parmaklarını Albert'in göğsünd�ki kılların arasına daldırdı. Kama Sutra'da, erkeklerin (*) Ünlü bir Macar Bestecisi - Ç.N.

bundan hoşlandığı, büyük zevk duyduğu yazı'yord�.

Albert battaniyenin altında tamamen s;ıyunuktu artık. Victoria çok kısa bir an için kaçınır gibi bir hareket yaptı.

Albert avucunun düzlüğünü onun gergin, pürüzsüz karnında kaydırdı. Küçük, naylon giyecek parçasının lastikli kısmını geçti. Victoria gene ürperir gibi oldu, Dizlerini büküp, belini yataktan kaldırarak vücuduna bir yay biçimi verdi. Son çamaşır parçası da çekip alındı. Albert'in parmakları şimdi

onun kalçasmdaydı. Sıcacık dili, kendi başına buyruk bir canlıymış gibi yürüyüp gitti. Kızın karnındaki kasların gerildiğini hissediyordu.

- «Seni seviyorum,» dedi.

Victoria :

- «Bana karşı yumuşak ol, » qiye fısıldadı

«Canımı yakacaksın. »

Genç kız sıcacık 'yumuşaklığıyla onu karşıladı.

Parmakları gerildi. Tırnakları erkeğin etine geçti.

l\Jbert bir an kasıldı, sonra gevşeyerek bıraktı ken ·

dini . . .

İnce yapılı, kara bir gölge, Rus gemisinden ay ·

rılıp, korunmasız mağaraya yaklaştı. Kayaları hafif

adımlarla geçti. Kenarları yosunlarla kaygan ı, ran

-

lık havuzcukları aştı. Mağaranın üzerinde şöyle bir

durup çevresine bakındı, sonra gözden kayboldu.

İgor girişteki engeli kenara itti. l!mduğ;ı gibi

mağara korumasızdı. Rus gemisinin jen2ratöründen

çekilen kabloların sağladığı ışık, mağaranın giri�inde

dikilen İgor'a bir siluet görünüşü verm 'şti. 1 ·.eri gir

di.

Durup, derinlerinde tıkanma yapan gaz deliğine

baktı. Bir cebinden boş bir Coca-Cola kutusu, ete·

kinden de bir elbombası:yla bir yumak misina çıkar ·

dı. Çakısıyla teneke kutunun dibinde bir delik açtı.

Misinayı buradan geçirdi. !ç tarafından düğüm attı.

Büyük bir dikkatle elbombasını kutuya sarkıttl. Ku-

tuyu yan tarafından tutarken, elbombasmın pimfai çekti. . .

Victoria : - «Aşkım,» dedi. Albert'in alev alev yanan vücudunu kendi çıplaklığında hissediyurdu.

Albert : - «Bana yardım etmelisin,» dedi.

Victoria : - «Nasıl ?» diye sordu. Hindu seks kılavuzunun sağladığı tekmil bilgiyi unutmuştu bir anda. - «İşte böyle.» Albert onun elini tuttu. İleri doğru verdi kendini. Victoria'nın tırna1daz1 sırtını derinlemesine çiziyordu . . .

İgor misinayı salarak mağaradan çıktı. M.-ığaranın ağzından birkaç metre ötede durdu. Kenara çekildi. Misinayı gerdi, çekti ve ellerini kulaklarının üstüne götürdü. Bir şey olmamıştı. Kordonu bu kez

daha kuvvetle asıldı. Mağaranın kapısından boş teneke kutu dışap fırladı. Kısa bir sessizlik oldu ve . . .

Victoria'nın sesi pürüz pürüzdü.

- «Hadi, sevgilim. Şimdi . . . »

Parlak, turuncu bir ışığın çaktığını gördü. Yer

sarsılır gibi oldu.

- «Al bert . . . »

Albert yerinden fırladı. Başından sıcak, yapış kan bir şey akıyor, Victoria'nın yüzüne damlıyordu.

Damlalar dudaklarına kadar yürüdü. Tuzlu'ydu.

Evet, kandı bu. Korku'yla Albert'i kenara itti . .Delikanlı yan tarafa, şilteye devrilip kaldı, Adayı aydınlatan alevli ışık, bir devin elindeki meşaleyi, bir masal canavarının fırından farksız ağzını andırıyordu.

Albert'in yüzünün yan tarafındaki kesikten fışkı·

ran kanı açık seçik görebiliyordu.

- «Baba,» diye bağırdı.

Ada ayağa kalkmıştı. Battaniyeye sarındı. Rliodes yanıbaşındaydı. Kızının sesine koşup gelmekte hiç gedkmemişti. Ayık, o yüzden de becerikliydi.

Albert'in yüzündeki kesikten gelen kanı durdurdu.

Çarşafın ucundan yırtıp yaptığı tamponu kesiğe bas ·

tırdı.

«Zeke'yi bul,» dedi.

Victoria, durmuş alevlere bakan deniz piyad�lerine doğru koştu. Corrigan :

- «Toplan borusunu çalın,» diye bağırıyordu.

«Orada kimsenin olup olmadığına bakın. » ·

Hennessey emri yerine getirdi.

- «Herkes tamam, efendim. Zeke hariç. Şurada bir yaralıyla meşgul.» Albert'in küçük çadırını işaret ediyordu.

Ruslar balıkçı ·gemisinin altında toplanmışlardı.

O garip ışıkla aydınlanan Rus gemisi, yüksek ısılı

ateşte kızıla kesmiş bir çelik kitlesini andırıyordu.

Vorolokov :

- «İgor burada değil,» diye seslendi. «Sizin!e

beraber mi ?»

- «Hayır. Hennessey, Morelli'yi yanına al..

lgor'u bulmağa bakın.»

- «Başüstüne, efendim. » Karaderili Çavuş, Morelli'nin kolundan tutup sürükledi.

Vorolokov : «Ne oldu ?» diye sordu.

Binbaşı : «Bilmiyorum,» dedi. «Görünüşe bak11ırsa, elimizin altında bir yanardağ varmış. Buradan sıyrılabilir miyiz? »

- «Pek sanmıyorum. »

Onlar konuşurken bir patlama daha oldu. Adanın büyük bir parçası ayrıldı ve denize gömüldü.

Adamlar uçuşan kaya parçalarından sakınmak için

tam siper oldular.

Kızgın hava, Morelli ile beraber Kantin barakasının köşesini dönen Hennessey'in saçının ön tarafını yaktı. Gözlerini elleriyle örtmeğe, maskelemeğe çalışarak siperlik bir yere sığındı.

Yer yer tıslamalı gümbürtüde sesini duyurmak

için bağıran Morelli:

- «Bir şeyin yok ya, Çavuş ?» diye seslendi.

- «Yok, yok . . . Onu görebildin mi ?» Hennessey

259

alnını ve yanık saç tutamından meydanda kalan kel

açıklığı oğuşturuyordu.

Morelli dikkatle aşağıya doğru baktı.

- «Galiba orada, Mağaranın yakınındaki havuzcukta biri yatıyor. Belki de ölmüştür.»

- «Onu oradan almalıyız. »

- «Alevlerin .arasından geçmemiz lazım. Hiç

yolu yok kavruluruz. »

Gürültülü yer sarsıntılarıyla kulakları zonkluyordu. Kıyıyı gösteren Hennessey:

- «Açıktan yüzerek gidelim,» dedi.

Suya atladılar ve alevlerin etki alanının dışına

çıkıncaya kadar altdan yüzdüler. Yakıcı suyJa denizin soğuk suyu arasındaki zıtlık, soluklarının kesilmesine sebep olmuştu.

!gor'un gövdesi yarı yarıya, çevresi kayalık,

küçük bir havuzcuğun içindeydi. Başı yusunhırdatı

bir yastığa da:yalı kalmıştı. Giyeceklerinden hala duman çıkıyordu.

Hennessey ona bağırdı. Morelli onun dudaklarının oynadığını görebiliyordu ama, söylediklerini işitemiyordu. Sudan çıkan Çavuş hareketsiz yatan İgor'a doğru koştu. Morelli de onu izledi. Sıcak hava

değdiği yeri dalıyordu.

Genç Kazağı kollarından, bacaklanndan tutup

taşıyarak havuzdan çıkardılar. Bir patlama daha oldu. Morelli'nin elleri 'yanıyordu. Ellerine bakınca derilerinin soyulmuş olduğunu gördü. Hennessey'in de yüzü yer yer soyulmuştu. İgor'u araJarında taşıya

rak denize döndüler.

Suki : «İgor'u buldular, » diye bağırdı.

Alevlerden öteyi, kızgın, kararmış kayaların

üzerinde sendeleyerek yürüyen iki kişiyi gösteriyordu. Corrigan ve erler onlara doğru koştular. Binbası adamlarının yüzünü, onlardan birinin ellerini görlince, farkında· olmaksızın dudaklarının arasından ıslık gibi bir ses çıkardı.

Suki'ye : - «Onları Adanın öbür tarafına götürün, » diye bağırdı. «Başka işi yoksa Zeke'yi de oraya alın. Tedaviye ihtiyaçları var.»

Patlamalar birbirini izliyordu. Corrigan'ın sesi

duyuldu :

- «Şu roketleri denize 'yuvarlayın, Ace, Sonra

da gemiyi terketmeğe hazırlanın.» İgor'un ayaklarından tutup yerden kaldırdı ve «teknelere,» diye devam etti. İngilizleri unutmayın. Varolokev, adamlar�nla

birlikte sen de açılsan iyi olur, »

Dumanların arasından koşarak gelen Uşakov

göründü.

- <ı:Corrigan, Corrigan . . . Filoyla radyo tema-

sı sağladınız mı ?»

Binbaşı, cihazın yanında duran Clancy'e baktı.

- «Özür q.ilerim, efendim. Çalışmıyor. »

Rus bilimadamı ateş almış gibiydi.

- «Çabuk orta dalgayı bul. Bir mesaj göndermem gerek. Savaşı önlemek için .. »

- «Ne demek istiyorsun?»

- «Sovyet Filosu, sizin bizlere saldırdığınızı

düşünecek. Bunun tabii bir patlama olduğunu anlatmalıyız. Halen saldırıya geçmediler ama, sizinkileri de uyarmalı. »

Corrigan :

- «Öyleyse sizin radyodan yararlanacağız, »

dedi. «Clancy, bizimle beraber gel. »

Üçü birden Rus gemisine doğru koştular. Birkaç dakika sonra Corrigan ve Clancy döndüklerinde, Hennessey :

- «Herkes teknelere bindi, efendim,» diye tekmil verdi. Çenesini oynatmaksızın konuşuyordu. Çatlayıp yarılmış dudakları kanıyordu. İki Rus, Boris ve

!gor da dahil herkes tamam. lgor hala baygın. Vücudunda yanıklar var. Bir kolu, belki kaburga kemiklerinden bazıları kırık. Albert'in yarası başında, fakat önemli değil. »

Corrigan :

«Açılalım,» dedi.

Aynı anda, Ada bir devin ·yumruğunu yemiş

gibi sarsıldı. Parçalanmağa başladı. Patlamalar sıklaşmıştı. Dıştan takma motörler çalışmağa koyuldular. Motorların sesi, alevli patlamaların arasında belli belirsiz duyuluyordu. Denizin yüzü kızıl-sarı bir

renk almıştı. . .

Albert hiç bir şey hissetmiyordu. Zeke onun yarası:yla meşgulken göz kapaklarının arasından, göğe doğru yükselen alevden dilleri, düşen kayaları görüyor, yüzüne, üzerine düşen serpintileri hissediyor, Pompei'nin Son Günleri adındaki filmi düşünüyordu. Sonuna kadar görevini terketmeyen cesur, korkusuz, yerinden oynamayan Romalı bir askerdi şiındi. Kemerli ge_sitlerden, kolonların arasından kabarıp gelen kızgın küller çevresinde gittikçe yükseliyordu.

Sonunda küllerle gömülecek, bir tablo, bir kitap ve

bir filim gibi ölümsüzlüğe kavu.şacaktı.

Amerikalıların ve Rusların tekneleri · gidere:t

kaybolan Adadan yarım mil açıktaydı. Vorolokov:

- «Hayret,» dedi. «Böyle bir şeyin olacağına

dair en ufak bir belirti görmemiştik. Acaba ne oldu ?»

- «Gaz sızıntısı tıkanınca, içe doğru bir basınç

yapıp bu patlamaya sebep olmuştur belki. »

- «Arkadaşların hepsi iyi mi ?»

Oorrigan : - «Dört yaralımız var,» dedi. «İgor

ve Al bert biraz . daha ağırca, fakat tehlikeli değil.

İgor'un bir kolu, kaburga kemiklerinden birkaçı kırılmış. Albert hala baygın. Hennessey ve Morelli de yanıklarla atlattılar. Filo yarın burada olacak.

Dreamy İgor'a gerektiği gibi bakıyor. Sizinkiler nasıl ?»

- «Köpek de dahil herkes kurtuldu. »

Zeke ve Boris, ikinci teknede başbaşa vermiş bir

şeyler fısıldaşıyorlardı.

- «Şu bizim lokanta fikri çok güzel. Hizmet

süremin dolmasına bir ay kaldı. Bunu uzatmak için

artık çok yaşlıyım . Esaslı bir emekli maaşı alaca

ğım. Ne dersin. »

Boris : - «Ciddi misin ?» diye sordu.

Zeke : - «Tabii, » dedi. «İyi iş yapacağımızdan

eminim. Yarı yarıya ortak oluruz. »

- «İgor ne olacak ? Ona oğlum gibi alıştım. '

- «İgor'u da alırız, »

- «Önce bir danış bakalım. Ne diyecekler?»

Zeke : - «Binbaşım,» dedi. «Önemli bir şey

söyleyeceğim. Yakına gelebilir miyiz?» Tekneler borda bordaya gelmecesine yaklaştılar. «Boris ve İgor bizimle kalmak istiyorlar,» diye söze başlayan Zeke,

ortak fikirlerini açıkladı.

Corrigan çenesini oğuşturdu. Sonra Rus teknesine doğru seslendi.

- «Ne dersin, Vorolokov ? Boris ve Zeke, Fran-

sa'da bir. lokanta açmak istiyorlarmış.»

- «Evet ?» ·

- «Ne düşünüyorsun? Kabul edecek misin ?»

__:_ «Neyi kabul edecek miyim ?»

- «Boris ve İgorıun Ze.�e ile kalmasını?»

Vorolokov başını salladı. Teknedekilere baktı.

- «Boris'le İgor'un Adadaki patlama esnasın-

da kahramanca ölmeleri çok üzücü bir şey. Hayatta

olsaydılar, hepimiz kendilerine talih açıklığı ve mutluluk dilerdik. » Kolunu Tanya'nın omuzuna atan Vorolokov, Rusların başlarının üzerinden Amerikalılara bakarak gülümsedi.

Kısa aralı patlamalarla Dmitri Kirov'un denize

gömülmesini izlediler. Son bir patlamadan sonra

Ada kayboldu. Göz köpükcükleri belirdi. Bunun ardından derin bir sessizlik kapladı ortalığı. Alevler öldüler. Gece kendi rengini aldı. Bir süre kimse konuşmadı.

Corrigan sessizliği bozdu.

- «Nasıl geri döneceksiniz ?»

Uşakov :

- «Biz balıkçıyız,» dedi. «İkmal gemisi yeti

şinceye kadar idare ederiz. »

Tekneler giderek birbirinden açılıyordu. Albert' in başı Victoria'nın dizlerindeydi. Bir şey söylemeksizin, Krallığının yok oluşunu seyretmişti. Victorla' -

nın destek olmasıyla doğrulup oturdu_ Uzaklaşan

Rusların ardından bağırdı.

- «Talihiniz açık olsun, Kaptan Vorolokov.

Her şey için teşekkürler. »

Rusun cevabı, Boris'le Zeke arasındaki tartışmanın gürültüsünde kayboldu gitti.

«Lokantaya 'Eski Kentucky' adını verece-

ğiz.»

«Niet. 'Moskova Lokantası' olacak.»

Zeke : «Moskova-Kentucky,» dedi.

Boris başını salladı.

- «Da. 'Moskova-Kentucky' iyi. . . Güzel borş

çorbaları yapacağız. Tatlı mısır ve ketçapla. »

Teknenin derinlerinde bir yerden gelen zayıf bir

ses :

- «İgor da geceleri müşterilere dans ed,�cek, »

dedi. «Herkes alkışlayacak onu. »

Morelli atıldı :

- «Kazandığınızın hepsini tabak çanak ma$raf ına yatıracaksınız. »

İki tekne dolusu deniz piyadesi kahkahalarla

gülüştü. Albert :

- «Adamdan gösterebileceğim bir şey kalma--

dı, » dedi. Sesi hüzünlüydü.

Cinci Jim Rhodes :

- «Sadece üç milyon, » diye hatırlattı .

Victoria :

- «Bir de bu, » dedi.

Alf Amt;anın, pokerde Şişko Hagan'dan kazandığı Adadan geri kalan kaya parçasını delikanl ·mn eline tutuşturdu . . .

- S O N --

...ve her şey amcanın yeğenine
başladı. Yeğenin de
Çorak bir ada ve
Albert bu adaya ayak basar mıydı ba
ve hele bunun bütün dünyayı karış

...Şişko'dan Pokerde kazandığım Adayı da Yeğenime bırakıyorum

ÇAĞDAŞ YAZARLAR DİZİSİ'nde; çağımıza damgasını vurmuş, yüzyılımız edebiyatının nirengi noktaları sayılan, çeşitli ülkelere mensup en ünlü yazarların en kaliteli kitapları yer alacaktır.

15 lira

Document Outline

- a - 0069
- a - 0070
- a - 0071
- a - 0072
- a - 0073
- a - 0074
- a - 0075
- a - 0076
- a - 0077
- a - 0078
- a - 0079
- a - 0080
- a - 0081
- a - 0082
- a - 0083
- a - 0084
- a - 0085
- a - 0086
- a - 0087
- a - 0088
- a - 0089
- a - 0090
- a - 0091
- a - 0092
- a - 0093
- a - 0094
- a - 0095
- a - 0096
- a - 0097
- a - 0098
- a - 0099
- a - 0100
- a - 0101
- a - 0102
- a - 0103
- a - 0104

- a - 0105
- a - 0106
- a - 0107
- a - 0108
- a - 0109
- a - 0110
- a - 0111
- a - 0112
- a - 0113
- a - 0114
- a - 0115
- a - 0116
- a - 0117
- a - 0118
- a - 0119
- a - 0120
- a - 0121
- a - 0122
- a - 0123
- a - 0124
- a - 0125
- a - 0126
- a - 0127
- a - 0128
- a - 0129
- a - 0130
- a - 0131
- a - 0132
- a - 0133
- a - 0134
- a - 0135
- a - 0136
- a - 0137
- a - 0138
- a - 0139
- a - 0140

- a - 0141
- a - 0142
- a - 0143
- a - 0144
- a - 0145
- a - 0146
- a - 0147
- a - 0148
- a - 0149
- a - 0150
- a - 0151
- a - 0152
- a - 0153
- a - 0154
- a - 0155
- a - 0156
- a - 0157
- a - 0158
- a - 0159
- a - 0160
- a - 0161
- a - 0162
- a - 0163
- a - 0164
- a - 0165
- a - 0166
- a - 0167
- a - 0168
- a - 0169
- a - 0170
- a - 0171
- a - 0172
- a - 0173
- a - 0174
- a - 0175
- a - 0176